

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Seductive, wild, and visceral."
—Christina Lauren, author of *Sweet Filthy Boy*, on *REAL*

Every woman loves him —
except the one he wants.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KATY EVANS

RIPPED

A NOVEL

Katy Evans'ın *USA Today* ve *New York Times* çoksatan serisi, tutku hakkında inandığınız her şeyi bir kenara bırakıyor ve tehlikeli bir şekilde baştan çıkarıcı bir soru soruyor: "Hissettikleriniz ne kadar GERÇEK?"

Katy Evans'a övgü ve

Yeraltı dövüş pistlerinin durdurulamaz kötü çocuğu Remington Tate, sonunda Brooke Dumas'ın dengiyle karşılaştı.

"Yeni bir kitap aşkım var ve adı Remington Tate."

-*Martini Times*

"Remy alfa erkeklerin kralıdır."

-*Romance Addiction*

"Bu kitaba bayıldım. Hakkında konuşmadan duramadım."

-*Sevgili Yazar*

"Tatlı, korkutucu, eğlenceli, eğlenceli, seksi, kalp kırıcı, çılgın, yoğun, güzel-oh, ateşli demiş miydim?! Evans yazarlığı yepyeni bir seviyeye taşıyor. Okuduğunuz her kelimeyi HİSSETMENİZİ sağlıyor."

-*Reality Bites*

"Remy'nin hikâyesi kalbimi kırdı... beni ağlattı! Katy Evans beni koltuğumun kenarına oturttu. . . Hiç şüphesiz Remy'ye tamamen AŞIK oldum."

-*Totally Booked*

"Sinirli, öfkeli, hissedilir gerilim ve kışkırtıcı seksle dolu bu hikaye duygusal bir darbe indiriyorİlgi çekici."

-Library Journal

"Remy ve Brooke'un aşk hikayesi mutlaka yaşanması gereken bir hikaye çünkü bunu yapana kadar anlayamayacaksınız ... asla unutamayacağınız bir roller-coaster yolculuğu!"

-Books Over Boys

"Bir yazar için okuyucularına gerçekten sarılabilmek ve onları kucaklayabilmek ne kadar nadir bir armağandır. Katy Evans tam da bunu yapıyor."

-SubClub Kitapları

"Baştan çıkarıcı, vahşi ve içgüdüsel."

-Christina Lauren, *Sweet Filthy Boy*'un *New York Times* çoksatan yazarı

"Buharlı, seksi, yoğun ve erotik olan *MINE*, sizi iplere asılı bırakacak bir kitap. Ve daha fazlası için yalvaracaksınız."

-Alice Clayton, *Rusty Nailed* kitabının *USA Today* çoksatan yazarı

"*REMY* bize Remington'ın *REAL* ve *MINE'daki* olaylara bakış açısını sunuyor. . . . Katy Evans tamamlayıcı roman sanatı üzerine ders verebilir. Bu iş böyle yapılır, millet."

-Scandalicious Book Reviews

"Remy'nin zihnine girmek müthiş bir yolculuk.Artık Remy'i sevebilirsin, Ama hikâyenin onun tarafını okuduktan sonra kalbinizi tüketecek."

-Kitap Meleği Booktopia

"Bu kitabı okumak gelmiş geçmiş en iyi ön sevişme gibi. The cinsel gerilim inanılmazdı Remington Tate'i dünyanın sonuna kadar takip edeceğim."

-Emme Rollins

-Natasha bir Kitap Bağımlısı

-The Blushing Reader

-RT Kitap Yorumları

RIPPED

katy evans

Galeri Kitaplar

New York Londra

Toronto Sydwj Njw Delhi

İkinci şanslara, özellikle de doğru yapma şansına

tarafından Coldplay
tarafından Bleachers
tarafından Neon Trees
Kansas tarafından
tarafından Fall Out Boy
Lea Michele tarafından
tarafından Secondhand Serenade
tarafından Avicii
tarafından Zedd

tarafından Madonna
tarafından Warrant
tarafından Ne-Yo
tarafından Kylie Minogue
tarafından Akon
tarafından The Fray
Guns N' Roses tarafından
tarafından Rihanna
tarafından Elton John
Lifehouse tarafından
tarafından Pink

Hiç bir sırrınız oldu mu?

Ruhunuzun en derin kısmını yırtan, sizi parçalayacağı korkusuyla konuşamayacağınız kadar ezici bir acı veren, uzuv uzuv, hücre hücre ... gerçek, korkutucu ve üzücü hale gelen

Ya da göğsünüze helyum pompalanmış gibi şişmesine neden olan bir sırrınız var ve sırrınızı dünyaya haykırmak istiyorsunuz, ancak haykırmak dünyanın değerli sırrınızı sizden alacağı anlamına mı geliyor?

İkisini de yaşadım. The sevdiğiniz ve nefret ettiğiniz sır.

Ve son altı yıldır her ikisini de taşıyorum.

Pandora

Apartmanımda hala gazete alan tek kişi benim. Bu sabah kapımın önünde duruyor ve kokusuna bayılıyor. Yemek odamdaki sandalyeme çöküp gazeteyi açtığımda çıkan çıtırtıyı seviyorum. This bu ses, bu koku... bana babamla gazete okuduğum tembel cumartesi sabahlarını hatırlatıyor, onun kolonya kokusu beni sarıyor. Ben on yedi yaşıma geldiğimde, o gitmişti. Sabahları saçımı okşadığı gibi, kolonyası da -Ama gazetenin kokusunu değil. Neredeyse on yıl oldu ve ben *hala* bu yeni basılmış gazetenin kokusundan eşsiz bir keyif alıyorum. Ta ki şimdiye kadar.

Şimdi ... eğlence bölümünün manşeti bana bakıp benimle alay ettiğinde. *Mackenna Jones Şehre Geri Döndü!* diyor başlık ve bunu okumak bile insanın karnına yumruk yemiş gibi hissettiriyor.

I sıkmak benim gözler kapat ve açık Onlar, benim mide kontrolsüzce titriyordu.

Mackenna Jones şehre geri döndü!

Kahretsin, bunu okumayı gerçekten bırakmalıyım. *Mackenna Jones şehre geri döndü!*

Tanrım. Hala aynı şekilde okunuyor. *Mackenna.*

The adı içimde duman gibi kıvrılıyor ve hala taşıdığımı bile bilmediğim yağlar karnımın duvarlarına çarpıyor. Bu yağlardan tek bir tanesinin bile Mackenna Jones'tan kurtulmuş olmasının imkânsız olduğunu düşündüm.

Şehre geliyor, Pandora. Bu konuda ne yapacaksın?

The onun da aynı durumda olduğunu düşününce kaşlarımı çatıyorum. "Ciddi misin, pislik? Buraya gelmek zorunda mıydın?"

Crack Bikini hakkındaki makaleyi okumaya başlıyorum, grubun müzikte nasıl devrim yarattığını. Obama'nın bile bu grubun genç çocukları ustaların müziğine -Mozart, Beethoven- döndürmekten sorumlu olduğunu açıkça söylediğini. Ama iş burada bitmiyor. Daha yeni başlıyor. The muhabiri, bu turnenin Madison Square Garden'ın biletlerinin Justin Bieber'ın ilk konserinden daha hızlı tükendiğini ve on yılın olmasa bile yılın konseri olacağını anlatıp duruyor.

Brie y, grubun çıkış şarkısı aklımdan geçiyor. Bu şarkı bir dönem ülkedeki tüm radyo istasyonlarında çaldı ve müzikten tutkuyla nefret etmeme neden oldu -hatta düşüncesi bile beni yeniden öfkeliyor.

Gazeteyi yere bırakıp katlarken ve başka bir bölüme geçmeye çalışırken ellerim titriyor. Annem ve kuzenimle birlikte yaşıyorum ve Magnolia'nın baleye, annemin de ayak işlerine gittiği cumartesi günleri geçirdiğim sessiz zamanın kıymetini her zaman bildim. Ama şimdi, değerli cumartesi günüm -evimizi kendime ayırdığım zaman- resmen mahvoldu. Sadece cumartesi günüm değil, tüm yılım mahvoldu.

Mackenna. Seattle'da.

Eğlence bölümüne geri dönüp yavaşça konser tarihini tararken ellerim titriyor. Kendimi telefonumdaki Internet Explorer'ı açıp doğrudan Ticketmaster'a giderken buluyorum. Evet, konserin biletleri çoktan tükenmiş. Ben de eBay'e yöneliyorum ve orada en iyi biletlerin ne kadar yüksek fiyatlara satıldığını görüyorum.

Neden bilmiyorum ama bir an için kendimi o pahalı koltuklardan birinde hayal ediyorum, ona yakından dünyanın en büyük *pisliği* diye sesleniyorum ki o ve grup üyelerinin çıkardığı tüm gürültüyü duyabilsin.

Ne yaptığımı bilmiyorum. Ya da belki biliyorum. Vücuduma soğuk bir ürperti yerleşiyor. The gösterisinin biletleri tükendi. The biletleri bir servet değerinde. Ama hayır. ~~Gıyım~~

bu fırsatı kaçırmayacağım. Onu son gördüğümünden beri neredeyse altı yıl geçti. Kot pantolonunun içine atlarken o sert, mükemmel erkek poposunu görmeyeli neredeyse altı yıl oldu.

The beni ilk aldığında, V kartımı arka cebine güzelce sıkıştırdığını neredeyse görebiliyordum. Bana beni sevdiğini söyledi ve benim de ona onu sevdiğimi söylememi istedi. Benimle birlikte olmasını isteyip istemediğimi sorduğunda hala içimdeydi. Onun yerine ağladım - çünkü bende bir sorun vardı ve ağlayamadım. Karşılık veremedim. Ama onun *bildiğini biliyorum*.

Ağlamaya başladığımda beni her zamankinden daha sert öptü ve öpüşümüz gözyaşlarımın tadına vardı. O zamanlar beni öpme şeklinin çok acı verici ve çiğ olduğunu düşünmüştüm. Çok güzeldi. Bana sarıldığında titriyordum. Orgazmlarım sırasında yaptığım gibi onun için parçalandıktan sonra kendimi tekrar bir araya getiremiyor gibiydim. Bir elini omurgamda gezdirip beni sevdiğini tekrar tekrar söylerken nefesinin nefesime karıştığını duyabiliyordum.

Ve bu beni aldığı tek zaman değildi. Günler, haftalar ve aylar boyunca ateşli, ateşli seviştik. On yedi yaşındaydım ve o benim her şeyimdi ve beni aldığında, verebileceğim her şeyi istediğini düşündüm. Yine de gitti. Piç kurusu.

Mackenna bir sırdı. Hayatımda bir insana en çok yaklaştığım kişiydi ama kimsenin öğrenemeyeceği bir sırdı. Özellikle de annemin. O biliyordu. Ben de biliyordum. Ama yine de her zaman birbirimizi görmeyi başardık. Yalan söyledik, saklandık, evlerimizden ve gecenin bir yarısı hırsızlık yaptık, rıhtımda buluştuk ve gün doğana kadar şüphelenmeyen bir ailenin yatını kaçırdık. Ailelerimizin kim olduğu ya da bizim için neyin "en iyisi" olduğu umurumuzda değildi.

Bana göre o benim için, ben de onun için her *şeydik*. O benim de en iyi arkadaşımdı.

Seattle'dan ayrıldığını duyduğumda dünyam başıma yıkıldı. Veda bile etmedi.

The bana söylediği son şey beni sevdiğiydi. Şimdi ise. Nefret ediyorum. Seviyorum.

Onun yokluğuyla yaranın iyileşeceğini düşünmüştüm. Ama yara hala orada. İltihaplandı, kabardı ve büyüdü.

O orospu çocuğuna genç, aptal kalbimde verebilecek her şeyi verdim ve o beni mahvetti.

Siktir et onu.

Gelecek hafta Seattle'da. O ve pürecileri şehirde ve herkes gidiyor. Onlara mashers diyorum çünkü onlar gibi başka bir grup yok. They kendi şarkılarını başkalarının şarkılarıyla karıştırıyorlar-gerçek müzikle. Bach, Chopin, ustalar.

The Sonuç, vücudunuzda dolaşan ve ayak parmaklarınızı kıvıran bir rock grubu senfonisi. Bir de vokallerini eklerseniz ...

Vokalleri hakkında konuşmak bile istemiyorum.

İnsanlar aşık olmayı seçerler çünkü bu onlara kendilerini iyi hissettirir. Aşk onları korunmuş, güvende hissettirir. Ben öyle hissetmiyorum. Ben nefreti seçiyorum. Beni iyi hissettiriyor. Korunmuş ve güvende. Aklımı başımda tutan tek şey ondan nefret etmek. Ondan nefret etmek, bana yaptıklarının önemli olmadığı anlamına geliyor. Hâlâ bir şeyler hissedebiliyorum. Henüz ölmedim, çünkü bu nefretin beni *çürüttüğünü* hissedebiliyorum. Beni diğer erkekler için mahvetti. Olabileceğim kadın olmamı engelledi. Onunla kurduğum tüm gelecek hayallerini yıktı. O benim ilk aşkı ve ilk kalp kırıklığım da dahil olmak üzere her şeyimdi.

O gittikten sonra bile tek bildiğim o, bana bıraktıkları ve benden aldıkları oldu.

The biletleri pahalı. Kazandığının çoğunu annemin Magnolia'ya bakmasına yardım etmek için harcıyorum. Ama eBay'de üç küçük tıklama yeterli. Three küçük tıklamayla kredi kartımdaki borcun son basamağını da yükseltebilir ve bu pisliği esh'de tekrar görebilirim.

Buna kesinlikle değeceğine karar veriyorum ve internete girip eBay'in sunduğu en pahalı biletlerden ikisini satın alıyorum.

Takvimimi açıyorum, günü buluyorum ve bir X ile işaretliyorum.

Hazır ol, pislik. Seattle konserin başarılı sayılmayacak. Eğer yardım edebilirsem.

siyahı çok sevmek. Kırmızıyı severdim, maviyi severdim ve bir şekilde sarıyı *gerçekten* severdim. Sıcak pembe ve mor da iyiydi. Ama sonra renkler benimle dalga geçmeye başladı. They çok mutlu hissettiriyordu. Çok tatlı. Siyah güvenli ve nötrdü. Beni üzen şeyleri hatırlatmıyordu. Siyahtan başka bir şey olmaya çalışmıyordu. Babam öldükten hemen sonra, siyahtan başka bir şey olmaya çalışmayı bıraktım.

gerçekte olduğumdan daha fazla. Uyum sağlamaya çalışmayı bıraktım. Denemek beni yıprattı ve sadece ait olmadığımın daha çok farkına varmama neden oldu.

Ben siyah oldum ve siyah beni kucakladı. Bu gece günahkâr ve karanlık olan her şeyle karışıyorum. Karanlık bir gün ve benimki de karanlık bir hayat. Mackenna şehirde olduğu için gökyüzü bile bulutlu. Aslında bir fırtına var. The tribünleri ıslak. The hayranları ıslak. Yağmur durana kadar kulise yerleşmiş olan grup dışında herkes birazdan NyQuil'in etkisine girecek.

Yağmur nihayet durduğunda, Melanie ve ben gösterinin başlamak üzere olduğu anonsunu duyuyoruz. Ve AÇILIŞ AKSİYONU OLMAYACAK GECIKMEDEN DOLAYI. Cesaretimin şerefine içtiğim votka sistemimi terk ediyor ve dakikalar önce çelikten yapılmış gibi hissettiren dizlerim jöle gibi hissetmeye başlıyor.

"Çantanda silah varmış gibi bakmayı kes. Üzerimizi aratacaksın, seni dodo!" Melanie bana söyledi.

"Şışt! Ben hallederim, sessiz ol," diye azarlıyorum onu koltuklarımıza geri dönerken.

Sinirli bir şekilde boynuma uzanarak pançomun kapüşonunu ıslak başıma geçiriyorum ve kalabalığın arasından stadyumun ön tarafındaki koltuklarımıza doğru ilerlerken Melanie'yi arkamdan çekiştiriyorum. O benden daha şişman görünüyor. Yağmurun bir lütuf olduğu ortaya çıktı - Melanie ve ben pançolarımızın altında eşyalarla dolu olduğumuz için gerçekte olduğumuz kadar hacimli görünmüyoruz. Grup üyeleri için eşyalar. Özellikle biri için.

Saçlarım yüzümün kenarlarından ıslak bir şekilde sarkarken bile iyi göründüğümü düşünüyorum. Göz korkutucu. Siyah tırnaklar, siyah ruj, siyah panço, siyah saçlar - Melanie'nin sarhoş bir gecede boyamam için bana meydan okuduğu aptal bir pembe çizgi dışında saçlarım çoğunlukla siyah ve ben bir meydan okumayı asla reddedemem. Yine de her zamanki Angelina Jolie görünümümdeyim ve siyah yüksek topuklu botlarım "Erkekler, yanıma sadece taşaksız kalmak istiyorsanız gelin!" diye bağırıyor.

Öte yandan Melanie, bir Barbie kadar mutlu görünüyor. Erkek arkadaşı muhtemelen onun beynini sikmiştir.

Tanrım, neden arkadaşlarımın en azgın erkek arkadaşları oluyor?

"Henüz koltuklarımıza ulaşmadığımıza inanamıyorum! Çok öndeyiz, onları *soluyor* gibi olacağız," diyor bana kocaman bir sırıtışla.

Evet, Mackenna'yı solumak istediğim ya da ihtiyacım olan son şey.
Ama sahne gittikçe yaklaşıyor, biz yaklaştıkça daha da büyüyor. Neredeyse

Sanki yerimize her yaklaştığımda hayatımdan bir yıl eksiliyor. Ta ki o buz gibi gri gözleriyle doğrudan bana bakıp sikini içime almamı izlerken midemin vücudumun içinde nasıl kasıldığını net bir şekilde hatırlayana kadar. Orospu çocuğu.

Nihayet oturduğumuzda Melanie, "Hâlâ karar veremedim," diyor, "kuyruğuna büyük kırmızı bir overe ilştirilmiş geleneksel beyaz bir gelinlikle mi yoksa daha sade pembe bir elbiseyle mi evlenmek istiyorum? Pazartesiye kadar ikisini de bekletiyorum. Belki Greyson'ın görmesine izin vermeliyim..."

Kalabalığın üzerine şaşkın bir sessizlik çöktüğünde o da arkasını döner. Yukarıdan gelen parlak bir ışık sahnenin ortasına doğru daralıyor ve x'leşiyor. Kalp atışlarım isteğim dışında hızlanmaya başlıyor. Öfkeyle burnumdan birkaç saniye nefes alıyorum, birkaç saniye tutuyorum ve birkaç saniye bırakıyorum - Öfke Yönetimi dersinde öğrendiğim bir şey.

The ışık sahnenin boş merkezine odaklanıyor ve arka planda kemanlar çalmaya başlıyor. Tam kemanlar nefesinizin ritmini kontrol altına almış gibi görünürken, davullar kalbinizi ele geçirmek için katılmaya başlar. *Piçler*. Sanki müzik beni ele geçiriyor. The müzik yükseliyor, yükseliyor ve ışıklar kapanana kadar kreşendoya ulaşıyor.

Tamamen karanlık çökerken kalabalıktan nefesler yükselir.

Gölgelerin içinde, dışarı çıkar.

Mackenna Jones olduğunu biliyorum.

Çalımları. Omuzları sallanıyor, kalçaları dönüyor ve uzun, kalın, kaslı bacakları. Elleri iki yanında, mikrofonu kulağında ve taş gibi çenesinin etrafında gizlice kıvrılmış bir şekilde halka ve bize yaklaşıyor. Göğsü çıplak. Siyah deri pantolon giyiyor. Ve saçları bugün parlak fuşya rengine, dikenli ve yüksekte duruyor. Bronz tenine karşı bu rengi görmek şok edici. Gövdesinin The pürüzsüz kasları, karın kaslarının koyu renkli küçük tuğlaları gibi parlıyor.

Through ayın ışığında, bir metrelik boyunun her bir parçasını görebiliyorum ve o kadar sıcak ki kıyafetlerimin kurduğunu düşünüyorum. Görünüşünde nefret edilecek bir şey bulmaya çalışıyorum ama hiçbir şey yok. "*Kötü çocuk, kötü çocuk, ben lanet olası kötü bir çocuğum ve senin hayatını mahvedeceğim*" diye bağırarak gözlerindeki o küçük parıltıdan nefret ettiğimi bile söyleyemem.

Ben beğendim.

Eskiden çok severdim.

Ta ki kötü çocukların yaptığı şeyi yapana ve onun kötü bir çocuk olmasının hayatımda deneyimlediğim en az eğlenceli şey olduğu ortaya çıkana kadar.

Üzerinde loş bir ışık yanar. Arka planda The orkestrası çalmaya başlar. The kafasındaki pembe peruğu tutup tribünlere fırlatırken ışık yoğunlaşır ve "Hel-fucking-lo, Seattle!" diye bağırır.

Seattle karşılığında çığlıklar atıyor ve bir grup kız çukurdan sahneye atlamaya çalışıp az önce fırlattığı peruk için cehennem kedileri gibi mücadele ederken o da son derece seksi bir kahkaha atıyor.

Ben kediye bakmıyorum, ona bakıyorum. Bırakın böyle görünmeyi, yaşamayı bile hak etmemesi gereken The lanet olası bir pislik. Elimde olmadan, kafasının güzel şeklinin etrafında kıvrılan koyu, seksi vızıltı kesimini fark ediyorum.

This sadece dudaklarını daha fazla öne çıkarıyor ve burnunu daha fazla öne çıkarıyor ve gözlerini daha fazla öne çıkarıyor ... adam seksi değil - o süpernova. Dolgun, güzel dudakları ve her nefeste doğal bir şekilde ortaya çıkan zarif bir burnu var - sonra beni bir *atı* kaynatacak kadar sinirlendiren gülümsemesi var. O herkese gülümserken içimde acı ve ihanet kaynıyor ve çalkalanıyor.

"Görünüşe göre bu gece hareketli bir kalabalığımız var. Mükemmel. Mükemmel," diye gürlüyor sahnede bir o yana bir bu yana yürüyüp kalabalığı tararken. Mel ve ben o kadar yakınız ki, beni görmesi için aşağıya bakması yeterli. Ama o aşağıya bakamayacak kadar yüce biri ve ben de sikin büyük şişkinliği yüzünden artık yüzünü göremesem bile yukarı bakmaya devam etmekten başka bir şey yapamıyorum.

Yemin ederim uzun zamandır seks yapmamıştım, yeniden doğmuş gibiyim. İyi hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bile hatırlayamıyorum. Hiç istemedim. *Kötü* hissetmeyi seviyorum. Şimdi başımı kaldırıp onu görüyorum ve o büyük, kalın sikin anısı içimde kayıyor ve dalgalanıyor.

Bana verdiği karıncalı güvensizlikten hoşlanmıyorum. Çok hoşuma gitmiyor.

Kalabalığı uzun, çok uzun bir bakışla süzüyor. "Bu gece hepiniz müzik dinlemek istiyorsunuz, değil mi?!" diye soruyor alçak bir sesle, sanki her birimize fısıldamış gibi samimi bir soru.

"KENNA!!" Kadınlar yanımda hıçkırarak ağlıyor.

"Then hadi vuralım!" Bir st'i havaya kaldırır ve arka planda bir davul çalar. St'ini yukarı doğru pompalamaya başlar, davul da aynı şekilde

Cevap sesi. Kalçalarını döndürüyor ve başını bulutlu gökyüzüne kaldırıyor, boğazının derinliklerinden seks gibi gelen yavaş bir uğultu çıkarıyor.

Orkestranın gürültüsü yeniden yükselmeye başlarken, senfoni ivme kazanır. Yavaş ve melodik bir halden daha gürültülü ve çılgın bir hale doğru ilerliyor. Ritim tamamen çılgınca hissettirdiğinde nabzım stratosferde bir yerlerdeydi, aniden sahnenin altından bir platformda iki adam belirdi ve elektro gitarlarını simüle eden bir ışık patlamasıyla vurdular.

yeniden işleniyor. They diğer iki lider üye-Jax ve Lexington. Babalarının oğulları ve tek yumurta ikizleri. They ilk performansları için gerekli fonu kendi babaları Warbucks'tan aldı ve şimdi üç başrol oyuncusunun kimseden bir şey istemesine gerek yok.

Mackenna kısık, hırıltılı ve çok seksi bir sesle şarkı söylemeye başlıyor. Ondan nefret ediyorum. Kaslı vücudu ne kadar da iri. Testosteron salgılıyor. Dansçıların sahnede siyah-beyaz resmi erkek takımları giymiş üç adama katılmasından. Hatta takım elbiselerini yırtıp panterler kadar şık görünmelerini sağlayan siyah boyalı tenlerini ortaya çıkarmalarından bile nefret ediyorum.

Melanie kendinden geçmiş durumda; dudakları aralanmış ve ağzı açık kalmış. Yemin ederim, bu üç adamın sahnedeki elektrikli, ilkel ve hayvani hareketleri görülmeye değer; üçü de vücutlarıyla saygısız ama müziklerine saygılılar.

Vücudum bir kargaşa içinde. Yıllardır bilerek bir müzik kızı olmadım. Özellikle de yanlışlıkla onun şarkılarını dinlememek için. Ama şimdi her hoparlörde onun sesi var. Kemiklerimde yankılanıyor, içimde garip bir acıyla birlikte fazladan bir kamyon dolusu öfke uyandırıyor.

The konseri enfes bir işkence gibi devam ediyor. The grub sadece benim işkencemi değil, en bilinen şarkılarını duymak için sabırsızlıkla bekleyen her seyircinin işkencesini uzatıyor. Ve sonra . . . oluyor.

Sonunda Mackenna, Billboard listelerini alt üst eden ve iTunes'da haftalarca 1 numarada kalan çıkış şarkısı "Pandora's Kiss "i söylemeye başlıyor:

*Those fahişenin dudakları
Tatmak ve bana eziyet etmek için
Those küçük numaralar
That beni kızdırıyor ve işkence ediyor,*

Ooooooooooh, oh, oh, OH
Seni açmamalıydım, Pandora
Ooooooooooh, OH, OH, OOOH
Dolabımda kalmalıydın Pandora Sonsuza
dek inkar edeceğim bir sır
Bir gün ölecek bir aşk
Ooooh, OH, OH, OH
O fahişenin dudaklarını asla öpmemeliydim. Pandora

Öfke içimde tüm gücüyle kabarıyor.

"Şimdi mi?" Melanie bana sormaya
devam ediyor.

I. Nefret. Ondan.

"Şimdi mi?" diye tekrar
soruyor.

Ondan *nefret* ediyorum. Öptüğüm tek erkek o. Benim için her şey demek olan öpücükleri aldı ve onları lanet bir şarkının şakasına dönüştürdü. Beni bir çeşit Havva'ya dönüştüren, ona işkence eden ve günah işlemesi için alay eden bir şarkı. Günah olan o. O tövbe, cehennem ve şeytan, hepsi bir arada.

Pançomun altına güzelce sıkıştırdığım çantama uzandım ve bulduğum ilk şeyi aldım.

"Şimdi," diye fısıldıyorum.

Mackenna neye uğradığını anlayamadan Melanie ve ben üç domates ve birkaç yumurtayı havaya **s a v u r d u k .**

The orkestra müziği, mikrofondan duyulabilen "siktir" mırıltısını bastırmaya yetmiyor.

Çenesi kenetleniyor ve saldırının kaynağını bulmak için gözlerini sağa sola çevirirken mikrofonu çenesinin üzerine indiriyor. Yüzündeki gerçek öfkeyi gördüğümde delirmiş gibi hissediyorum. "The rest!" diye bağıriyorum ve ~~yumurtaları~~ getirdiğimiz diğer şeyleri kapıp fırlatmaya devam ediyorum. Sadece ona değil, yoluma çıkmaya çalışan herkese, örneğin onu korumak için koşuşturan aptal dansçılara. İçlerinden biri yüzüne bir yumurta isabet ettiğinde iniltili bir ses çıkarıyor ve Mackenna onu kolundan tutup geri çekiyor, böylece darbeleri kendisi alabiliyor, öfkeli gözleri kalabalığın içinde bizi bulmaya çalışıyor.

Then Melanie'nin "Hey! Bırak beni, pislik!" diye bağırdığını duydum.

Kollarım arkamdan çekildi ve aniden yerimden itilip koridora doğru çekildim.

"Bırakın bizi!" İki iri yarı gardiyan bizi sürüklerken Melanie çırpınarak ağlıyor. "Eğer beni hemen bırakmazsanız, erkek arkadaşım evinizi basacak ve sizi uykunuzda öldürecek!"

The gardiyan beni daha sert geri çekiyor ve acı koluma hücum ederken nefesimi tutuyorum.

"Pislik herif," diye tıslıyorum ama karşı koyma zahmetine bile girmiyorum. Melanie hiçbir yere varamıyor ve ben bunu biliyorum.

"Onları tanıyor! Grubu tanıyor! Az önce kimin hakkında şarkı söylüyordu sanıyorsun, pislik?" Melanie havaya tekme atıyor. "O *Pandora*! Bırak da gidelim."

"Bay Jones'u tanıyor musunuz?" diye sordu bir gardiyan.

"Bay Jones!" Ben scoff. "Ciddiyim! Mackenna bir baysa, ben de tek boynuzlu atım!"

They bizi daha fazla güvenlikten geçirip sahnenin etrafından dolaştırarak arkadaki küçük bir odaya götürürken kendi aralarında kıkırdıyor gibi görünüyorlar. Bir adam kapının kilidini açarken telsizle konuşmaya başlıyor.

Melanie çırpınıyor ve tekmelemeye çalışıyor, ama olabileceklerin büyüklüğü üzerime çökmeye başlıyor ve ben sessizleşiyorum.

Vay canına. Kahretsin. Ne yaptım ben?

"Bu kadar mutlu görünmene gerek yok, sık suratlı. Erkek arkadaşım senin de evini basacak ve seni öldürecek!" diyor diğer gardiyana.

They bir kapıyı çekip açıyor ve bizi içeri itiyor. Bir adım atarken tökezledim, Tutuşundan kurtulmak için kıpırdanırken biraz saygınlık için mücadele ediyorum.

"Bırak," diye homurdanıyorum ve o sonunda beni serbest bırakıyor.

The kalçasındaki radyo vericisi bir ses yayıyor. Bir ses ne dediğini anlayamadığım bir şey söylüyor ama küfür gibi geliyor.

Gardiyanlardan biri pançolarımızı göstererek, "Bunları çıkarın," diye emrediyor.

Plastiği vücudumdan sıyrıyorum ve Melanie de aynısını yapıyor, ardından pançoların altına sakladığımız çantaları çıkarmalarını çaresizce izliyoruz.

Eşyalarımızı yan taraftaki bir masaya koyduklarında Melanie inliyor. Cep telefonları. İki domates daha. Araba anahtarları.

"Vay canına. Küçük bir şakayı bile kaldıramıyorsunuz, değil mi?" Melanie kibirli bir şekilde kaşlarını çatarak sorar.

Gözlerimi kapatıyorum ve içimde yükselen paniği bastırmaya çalışıyorum. *Kahretsin. Ne düşünüyordum ki?*

Yıllardır bu kadar pervasızca bir şey yapmamıştım. Ve iyi hissettirdi.

Ayrıca *yanlış*. Çok, çok *yanlış*.

Ama iyi. Aslında harika.

Mackenna'nın yüzündeki kızgın ve inanmayan ifadeyi hâlâ hayal edebiliyorum. Bana yoğun bir zevk verdi. Orgazmik bir zevk. Ama şimdi yaşadığım yoğun his daha çok felç edici korku çizgisinde.

Ya gardiyanlar beni gerçekten tanıyıp tanımadığını sormak için onu odaya çağırırlarsa?

Ya bu küçük odada durup ona bu kadar *yakından* bakmak zorunda kalırsam!

Midem bulanıyor. Daha sonra Melanie açıklama isteyecek. Büyük açıklamalar, ona şimdiye kadar anlattıklarımın daha fazlasını. Greyson'a olanları anlatmak zorunda kalacak ve Greyson her şeyi bilmek isteyecek çünkü bu aptal güvenlik görevlileri onun kız arkadaşıyla uğraşmış. Mackenna'yla paylaştığımız geçmişi ona açıklayabilir miyim, onu bile bilmiyorum. 22 Ocak: durmadan sarhoş olduğum ve gün ışığını görmeye bile zahmet etmediğim gün - o günü asla tartışmayacağıma dair kendime yemin etmiştim. Ama Melanie ve Greyson? They sır kutumu açmamı isteyecektir. Benim ve Mackenna Jones'un.

Sıcak, ıslak ağızlar birleşiyor .. .

O, beni itiyor, beni geriyor, beni alıyor, beni seviyor ... Sözler.

Yalanlar

. Kayıp.

Nefret.

The sadece feci şekilde yanlış giden yoğun, bu dünyanın dışında bir aşktan doğan türden bir nefret.

Onu görürsem ne diyeceğim? Ne

yapacağım?

Lütfen Tanrım, ona bu kadar yakından bakmamı sağlayarak beni cezalandırma.

Melanie tırnaklarını, duvarı ve beni incelerken, dışarı çıkacağını bilen birinin sıkılmış güveniyle iç çekerken ben adımlarımı hızlandırıyor ve dua ediyorum.

Buradan sağ salim çıkmak. Eğer Mackenna'yı görürsem, bunun o kadar kolay olacağından şüpheliyim. Midem şimdiden düğümlendi ve şu anda içimde korkunç bir kusma isteği var.

The konser sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor. Korumalardan biri gelip giderken diğeri Melanie'nin birkaç adım gerisinde, sanki bir şey bekliyormuş gibi asker gibi durmayı tercih ediyor.

Tanrım, lütfen o şey Mackenna olmasın.

Bir asır sonra kapı açılıp takım elbiseli ve kravatlı tombul bir adam içeri girdiğinde botlarımın tabanlarından bir kat giymiştim. Gerginliğimden kanım ayaklarımda toplanıyor. Lionel "Leo" Palmer, grubun menajeri. Bu sabahki gazetede yüzünü ve röportajını görmüştüm ama o resimde çok daha mutlu görüldüğünü söylemeliyim.

Bize ters ters bakıyor -Melanie de ona ters ters bakıyor, ben hareketsiz duruyorum- ve elleri yanlarında etli hareketler yapıyor.

"Az önce ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?" diye homurdanıyor, tombul yanakları kıpkırmızı. "Siz ikinizi lanet bir kadın hapishanesinde daha ne kadar rahat tutabiliriz? Ne biçim *hayranlarsınız* siz?"

"Biz hayran değiliz," diyor Melanie.

The kapı açılır ve ikizler tüm erkek ihtişamlarıyla arbedeye katılır. They her zaman korkutucu görünürler, ama şimdi -sarı saçları, tuhaf renkli gözleri ve mükemmel bir şekilde kızarmış kaşlarıyla- hesaba katılması gereken bir güçtürler.

Nefes alamıyorum.

"Kim bu orospular?" diye soruyor yılan dövmeli olan. Lionel, "Ona geliyorum, Jax," diyor.

Yani diğeri Lexington olmalı. Öne doğru atılıyor ve bana bakıyor, kaşlarını deliyor, sonra Melanie'ye bakıyor. İşaret p a r m a ğ ı n ı ondan bana doğru salladı. "Umarım ikinizin de çok parası vardır, çünkü dansçılarımızdan biri yaralandı. Eğer Madison Square Garden için berbat durumdaysa-"

"Merak etme Pandora, Greyson bu işi halledecek," diyor Melanie kolayca.

"Pandora," diye tekrarlıyor Lionel aniden. Hareketsizleşiyor, gözleri tekrar Ben. "Arkadaşın sana Pandora dedi. Neden?"

"Benim adım olduğu için mi? Duh."

Tam gözlerimi devirmek üzereydim ki kapı açıldı ve Şekil boşluğu gösteriyor. Kalbimin artık attığını sanmıyorum. Sanki biri beni boğuyor ve içime yumruk atıyor gibi hissediyorum.

Mackenna.

Birkaç adım ötede.

Benimle aynı odada. Her zamankinden daha büyük ve erkeksi.

Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı. Gözlük taktığı için gözlerini göremiyorum ve Tanrım, ondan tutkuyla nefret ediyorum. Buraya onu incitmeye geldim, ama öfkem beni öyle ele geçirdi ki, nefesim ciğerlerimde sıkışıp kalırken, kalbim göğsümde sıkışırken, bastırılmış tüm öfkem içimde kabarıırken bedenim titrerken burada durmaktan başka bir şey yapamıyorum gibiyim.

Uzun boylu ve esmerdir ve göğsünden aşağıya kırmızı yapışkan bir sıvının kalıntıları damlamaktadır.

Ama ne mükemmel bir göğüs ve göbeğinden sikine kadar uzanan o ince kıl izi. Dar deri pantolonu şişkin kalçalarını sarıyor. Aleti de şişkin. Yemin ederim kızlar onun pantolonunun içine bir somun ekmek soktuğunu düşünebilir ama sizi temin ederim ki bu herif gerçek. Egosu kadar büyük ve hatırlıyorum, eskiden kafası kadar sertleşirdi.

Herkes saçlarını küt kestiremez ya da elmas küpe takamaz ama onun mükemmel şekilli kafası insanın ellerini etrafında kavuşturup dudaklarıyla kıvrımlarını çizmek istemesine neden oluyor. The sağ kulağındaki elmas neredeyse tehditkâr bir şekilde parlıyor ve güneş gözlüklerini öfkeli bir sarsıntıyla çıkardığında, parlak, öfkeli gümüş gözlerini görüyorum ve yemin ederim ki eve gelmiş gibi hissediyorum.

Harap olmuş, yanmış ve geriye hiçbir şey kalmamış ama yine de sizin eviniz olan bir eve.

Bu ne kadar boktan bir durum?

Tanrım, lütfen gerçek olmasın. Bu bir kabus olsun. Ben Seattle'daki köşemden güvenle ondan nefret ederken o dünyanın öbür ucunda olsun.

"*Pandora'yı* mı beceriyor?" Lionel, Mackenna'ya sorar.

Mackenna'nın sert çenesi daha da gerildiğinde Lionel yavaşça dönüp beni inceliyor. Beynim karmakarışık çünkü Mackenna burada durduğuma inanamıyormuş gibi gözlerini dikmiş bana bakıyor.

Çelik gibi bakışlarına zor dayanıyorum. Bu gecenin bana kapanış vereceğini düşünmüştüm.

That Hayranlarının önünde, o gittiğinde hissettiğim gibi hissetmesini sağlayabilirdim: aşağılanmış. Bunun yerine, göğsünde domates püresi olsa

bile, her santimiyle rock tanrısı olarak orada duruyor. Odanın sahibiydi, o isimsiz X faktörünü taşıyordu.

Kimsenin tam olarak belirleyemediği ama onda fazlasıyla var olan, bu odaya ve içindeki herkese sahip olduğunu söyleyen bir şey.

Ve bu gerçek beni daha da sinirlendiriyor.

"Lionel," diyor alçak ve uyarıcı bir ses tonuyla.

Tek bir kelime Lionel'ın geri çekilmesini sağlıyor. Artık hiçbir şey Mackenna'nın bana bakmasını engelleyemiyor.

Onu nasıl sevdiğimi hatırladıkça yüzüm yanıyor. Derin, sert, tamamen.

Bunu düşünme. Şimdi ondan nefret ediyorsun!

"Güzel saçlar." Gözlüklerini pantolonunun kemer halkalarına sokuyor. Sesi, aman Tanrım.

Gözleri saçlarımın uzunluğunda geziniyor ve Melanie, "Saçlarına biraz ruh katmasını önerdim, böylece en azından mutlu *görünüyor*," diyor.

Melanie'ye bakmıyor bile. En yoğun şekilde bana, özellikle de saçımdaki pembe tele bakıyor ve cevap vermemi bekliyor. O pembe saç telinden nefret ediyorum ama ondan nefret ettiğim kadar değil.

"Güzel tayt," diye karşılık veriyorum ve deri pantolonunu işaret ediyorum. "İçine nasıl girdin? Bir binanın tepesinden ve bir kilo tereyağıyla mı?"

Kıkırdamasının beni harekete geçirmesine izin vermiyorum, ama yaklaşmaya başladığında bacaklarımdan aşağı aktığını hissediyorum. "Artık tereyağı kullanmaya gerek yok. These pantolon benim bir parçam." Bakışlarımı çaresizce hapsolmuş gibi tutuyor. "Tıpkı senin de bir zamanlar benim bir parçam olduğun gibi."

Yaklaşıyor ve her adımı beni etkiliyor. Yanaklarım yanıyor. The bana hatırlatacak kadar küstah. Çok kızgıyım. Yılların acısı içimde kaynıyor. Yalnızlık ve ihanet.

"Siktir git, Mackenna."

"Çoktan yaptım, Pandora." Masadan bir domates alıp parlayan gri gözleriyle incelerken gözleri aynı öfkeyle yanıyor. "Bu da mı benim için?"

"That haklı. Hepsi. Sizin."

Onu bir top gibi fırlatıp kolayca yakalarken dudakları alaycı bir şekilde kıvrılıyor ve bir yandan da beni izliyor.

"Şovunuz o kadar kötü ki, Melanie ve ben hayranlarınıza gerçek bir eğlence sunmamız gerektiğini düşündük."

Gözlerini yüzümde gezdirip beni inceliyor. "Evet, beni aşağılayarak."

Bana bakışına dayanamıyorum, gözleri aynı yolu izliyor. Kaşlarım, burnum, dudaklarım, çenem, elmacık kemiklerim. Sanki görülecek ilginç bir şey varmış gibi, bugün yanlış aynaya mı baktım diye düşünmeme neden oluyor. Yemin ederim hiçbir şey beni onun gözlerinin tekrar üzerimde olmasına hazırlamadı. Hiçbir şey. Buradan o kadar hızlı çıkmak istiyorum ki, giderken kıcımı bile görmeyecek.

"Bırak beni, Mackenna."

"Pekala, Dora. Ama önce bir veda hediyesi." En sevmediğim lakabımı söyleyerek domatesi bir **d i k i ş t e** eziyor, sonra elini kaldırıp küçük parçalarını başımın üzerine bırakıyor, ben soluk soluğa kalırken ve suyu yüzümden boynuma doğru yayılırken beni izliyor.

"There you go," diye mırıldanıyor, meyve suyunun daha derine sızması için parmaklarını saçlarıma geçirirken gülümsemesi soluyor. Kurtulmak için mücadele ettiğimde, başımın arkasını kavırıyor ve burnunu kulağıma bastırıyor, bu da beni bir titreme için geriyor. "Az önce bütün grubumu kızdırdın. Ne tür suçlamalarda bulunacağımızın farkında mısın?"

Evet, biliyorum. Annem bir avukat, bu yüzden oldukça iyi bir fikrim var.

Öyleyse neden onun bunu hak etmiş olmasının bana bu gece pervasız davranma özgürlüğü verdiğini düşündüm?

Hay sikeyim.

Beni sikti attı.

Ve o çok yakın. Dudakları kulağımın yanından geçerken garip bir şekilde felç oluyorum ve bacaklarımda istenmeyen bir titremeye neden oluyor. Meme uçlarım aniden acıyor ve vücudum garip bir kasılma moduna giriyor.

"İntihara mı meyillisin yoksa sadece evden ayrılmak mı istiyorsun? Çünkü inan bana, hapishane pek bir gelişme sağlamayacak."

"Sana yaptığım yumurtalı yüz bakımıyla da yüzün pek düzelmemiş."

Arkadaşları, yani ikizler kahkahayı patlatıyor ama Mackenna patlatmıyor.

Beni gizlenemeyen bir öfkeyle süzüyor ve her nasılsa o arduvaz grisi gözlere en son baktığım anı hatırlıyorum. Ağır bakışları ve dilinin bedenime dokunuşu vücudumda beyaz bir şimşek gibi çakıyor. Hareket ediyor, elleri kalçalarımda, ben çırpınırken beni altında tutuyor. İnemeleri içimde olmaktan ne kadar hoşlandığını anlatıyor.

Acıtıyor. The onu görmek acıtıyor.

Bunu beklemiyordum.

Sanki yakınlığım zihninde aynı anıları tetiklemiş gibi, diğerleriyle konuşurken yüzüme odaklanmadan önce pervasızca vücudumu inceliyor, bakışları göğüslerimde, ağzımda -sıcak ve dokunsal bir bakış ve beni kıvrandırıyor- kalıyor.

"Zararı ben karşılayacağım," dediğini duyuyorum, gözleri hâlâ üzerimde, acımasız ve hesapçı, sanki bir karara varmış gibi. "Ve onunla doğrudan hesaplaşacağım."

"Ha! Burada kimseyle bir anlaşma yapmıyorsun," diye alay ediyor Melanie.

Soğuk bir erkek kıkırdaması çıkarıyor ve dikkatini ona yöneltiyor. "Senin adın ne, Barbie?"

"Melanie Meyers, pislik."

"Onu yalnız bırakın-" Başlıyorum ama eliyle sözümü kesiyor ve korumalara "Barbie'ye arabasına kadar eşlik edin" diyor.

"Hayal kurmaya devam et, pembe peruk. Pandora olmadan gitmeyeceğim!"

"This *goth* cidden Pandora mı?" diye soruyor ikizlerden biri. "*Bizim Pandora* mı? Onun bir efsane olması gerekiyordu, dostum."

There ekip üyelerinin her biri Mackenna'ya bakarken gergin bir sessizlik oluyor. Mackenna'nın, bir noktada on sekiz tekerlekli bir aracın beni ezip sırrını gömmesini umduğunu düşündüren bir tavırla hiç de memnun görünmediğini göğsümde bir dikenle fark etmekten kendimi alamıyorum.

Kendisine bir havlu uzatılıyor, o da kafasını sallarken yapılı göğsünün üzerinde gezdiriyor, kafasındaki tüm pisliği temizlemeye çalışırken parmaklarını kafa derisindeki güzel saç tellerinde gezdiriyor. Sessizliği ve yüzündeki düşünceli çizgiler beni gergin ve tedirgin ediyor.

Kahretsin, artık her şeyi kontrol altına almasından hoşlanmıyorum. Üzerimdeki etkisinden hoşlanmıyorum.

The bana işkence edebileceği yollar.

The üzerimde sahip olduğu güç, kendi annemden nasıl özel olarak korktuğumu bilmesi - onun öğrenmesini engellemek için her şeyi yapacağını bilecek.

Tekrar konuşmak üzereyken Lionel, "Kenna, bir kelime" der.

Mackenna ona doğru yöneliyor, ikizler de küçük çembere katılıyor. The ikizler Vikinglere benziyor, Mackenna ise benim gibi kızları çalan ve sahiplenilen bir korsan. Konuşurlarken bizi izlediklerini hissedebiliyorum. Mackenna gözlerini

bedenimi dinliyor. Beni ne kadar bariz bir şekilde süzdüğünün farkında bile değil. Pembeye çalan saçlarımın tepesinden belalı botlarıma kadar beni kontrol ediyor.

Sonunda gözlerimin içine bakıyor, kendi gözlerini kısıyor ve öfkeyle başını sallıyor. "Hayatta olmaz."

Lionel, "Evet, kesinlikle," diye karşı çıkıyor.

Ön adamının inatçılığı karşısında iç geçiren Lionel - ki bu inatçılık odadaki bir fil kadar büyük, hissedilir bir şeydir - Vikingleri ve korsanı dışarı çıkarır, kapı lanet okuyan Mackenna'nın arkasından çarparak kapanır.

Melanie ve ben sonsuza kadar orada kalacaktıymış gibi geliyor, birbirimize "ne oluyor lan" diye bakıyoruz.

The iki gardiyan odada kalıp bizi -özellikle de beni- izlerken, küçük domates parçaları yüzümden aşağı kayıyor.

Bir şeyi yumruklamak istiyorum.

Gri gözlü ve küt kesimli bir şey.

Mackenna geri döner ve havluyu tekrar kapar, diğer çocuklar da onun arkasından gelir. "Sadece bizden özür dilemesine ve pisliğini temizlemesine izin ver, sonra gidebilir." Havluyu havaya kaldırıyor ve bana gelmem için işaret ediyor.

alaycı bir şekilde.

"Siktir. Sen," diye nefes alıyorum, aniden öfkeleniyorum.

"Mackenna," diye homurdanıyor adamlardan biri, "*Benimle dalga mı geçiyorsun?*" der *gibi* gülerek. *Seni bu kadar mı heyecanlandırdı?*

"Siz ikiniz iyi kızlara benziyorsunuz. En azından biriniz öyle." Lionel Melanie'ye iyi niyetle gülümsüyor, sonra Angelina Jolie kıyafetlerimi inceliyor ve kaşlarını çatarak ekliyor: "Bakın, ikinizi de hapse atabiliriz. Bir gün bile peşinizi bırakmayabilir. İsteddiğiniz bu mu?"

"Pan, dinleme bile. Grey emin olacak."

"Hayır Melanie, bu benim sorunum." İnatla başımı sallıyorum. Zaten erkek arkadaşıyla aramız pek iyi değil. Hiçbir erkekle aram iyi değil, o yüzden siktir et. Kurtarılmaya ihtiyacım yok. Birkaç gece hapiste kalmayı tercih ederim. En azından annem beni öldürmeden önce.

"Sadede gelelim," diyor dövmeli ikiz-Jax, sanırım. "Ona sadece detayları anlat Leo."

"Hayır, teşekkürler," diye araya giriyorum onlar daha ne istediklerini söyleyemedi. "Onunla yatmaktansa hapse girmeyi tercih ederim."

Kollarını yavaşça göğsünün üzerinde kavuşturan Mackenna'nın çenesinin arkasında bir kas öfkeyle çalışıyor. "That beni tahrik edebileceğini varsayıyor."

"Kenna, kapa çeneni," diye homurdanıyor Lionel, sonra tekrar bana dönüyor. "Şu anda Crack Bikini filmi için çekim yapıyoruz. Biliyor muydun?"

"The tüm dünya biliyor. Şu anda yatmadığına sevindim."

"Senin küçük saçmalığın sırasında içiyorduk." Mackenna'nın yırtık göğsünü işaret ediyor. "Madison Square Garden'da sona yaklaşıyoruz ve şimdi varlığın ortaya çıktığına göre ..." Suçlayıcı bir ifadeyle önce Mackenna'ya, sonra bana bakıyor. "Artık başrol oyuncumuzun sözlerini dayandırmış olabileceği bir insan Pandora olduğunu bildiğimize göre, seni filmde istiyoruz."

Mackenna kapıya doğru ilerlerken, "O kameraların bir santim bile yakınından geçmeyecek," diye homurdanıyor.

"Jones, beni dinle. This harika. İnsanlar bunu kaşıkla yiyecek!"

Mackenna öfkeyle kapıyı açar. "İlgilenmiyorum, o yüzden *onu bu işe karıştırmasan iyi olur.*"

"Sanki *beni* aptal şarkının dışında bıraktın, ha, ahmak?" Birden patladım. "Ve ben de ilgilenmiyorum!"

Lionel bana sakince, "Sana ilgini çekecek kadar ödeme yapacağım," diyor.

Mackenna eşikte duruyor ve gözlerindeki o ışıltılı seri katil bakışı, sırf ona inat kabul etmeme neden oluyor. Tanrım, ondan nefret ediyorum. O kadar ki öfkemden midemde dikenler hissediyorum. Ama onun bakışları benim için değilmiş gibi geliyor. Sanki menajeri içinmiş gibi geliyor.

Davasını inşa etmeye devam ediyor. "Bakın, siz ikiniz öpüşün ya da öpüşmeyin, umurumda değil. Tek umursadığım, son konserde, Crack Bikini sahne aldığı anda, ikiniz orada olacaksınız ve bir numaralı hitimiz olan 'Pandora's Kiss' için öpüşeceksiniz."

Mackenna gülüyor, bu ses bana sanki biri mezarımın üzerinden sürünerek geçmiş gibi hissettiriyor. Kollarımdaki tüm küçük tüyler diken diken oluyor.

"Lionel, biz hallederiz. Ona ihtiyacımız yok. The hayranları *bizi* istiyor, onu değil." Beni işaret ediyor, sonra elini hayal kırıklığı içinde kafasından ensesine doğru götürüyor. Then diye bağırarak kapıdan dışarı fırladı.

Ölümçül bir otoriteyle, "Onu bu işin dışında bırak yoksa söz veriyorum birileri bunun bedelini cehennemde ödeyecek, Leo!"

Neden bilmiyorum ama son sözü onun söylemesinden hoşlanmıyorum. Beni kameralardan koruyormuş gibi hissetmekten hoşlanmıyorum.

Bunların hiçbiri hoşuma gitmiyor ve ne olduğunu anlamadan sesim onu durduruyor. "Ha! Sanki senin sözlerin bir şey ifade ediyor, sık kafalı!" Konuşurken kolyemden sarkan yüzüğü koparıyor ve açık kapıya fırlatıyorum.

Zaman tamamen durur.

Ölümçül bir yavaşlıkla Mackenna odaya, yüzüğün z e m i n d e durduğu yere doğru geri adım atar.

Ayaklarının dibinde duran ışıltılı pırlantalı küçük beyaz altın bileziğe bakıyor ve ifadesi şaşkınlıktan öfkeye, sonra da anlam veremediğim bir şeye dönüşüyor. Onu kaldırıyor ve hayatımın en uzun anı boyunca ona bakıyor, sonra başını kaldırıyor ve beni içten içe harap eden bir ifadeyle bana bakıyor. Çenesini sıkıyor, arkasını dönüyor ve kapıyı çarparak kapatıyor.

Titriyorum.

Peşinden koşma dürtüsüyle savaşıırken... ve ne?

Elimi tuttuğu zamanki sıcaklığını hâlâ hissedebildiğim için nefret ediyorum. Ağzının benimkinin üzerindeki anısının beni gecenin bir yarısı uyandırmasından nefret ediyorum. Üstlerimin altında sakladığım yüzüğün kaybından dolayı donuk bir acı hissediyorum ve onun sesini duyduğumda ve yüzünü gördüğümde acı çekiyorum ve bunu nasıl durduracağımı bilmediğim için nefret ediyorum.

Mackenna'nın beni ne kadar kolay etkilediğini odadakilerin fark etmemesi için kendimi tutmaya çalışarak dudaklarımı tılsımlı bileziğime bastırdığımda Lionel öne çıkıp koluma giriyor. "Canım, onun dikkatini çekmek mi istedin?" diye soruyor bana, hem eğlenerek hem de kafası karışmış bir halde.

"Onun ilgisini *istemiyorum*. Ondandır hiçbir şey istemiyorum!"

"Siz ikiniz isterseniz de istemeseniz de ondan çok şey alıyorsunuz."

Kolumu çekip kurtardım. "Ben satılık değilim. There beni buna ikna etmediğin söyleyebileceğin ya da yapabileceğin hiçbir şey yok."

"Peki ya . . ." Eğiliyor ve kulağıma çok uzun, çok büyük bir rakam fısıldıyor.

Mackenna

Yapıyor, Kenna. O kadar da uzun sürmediğini duyunca şaşıracaksın. Sana söylüyorum, bu yeni üniversite mezunları bugünlerde bir bok için çalışacaklar."

Duştan çıkarken, pelüş bornozu elime aldım ve Lionel'ı odamda buldum, haberlere seviniyordu.

"Ciddi olamazsın, değil mi?" Bir el havlusuyla başımı ovuşturarak soruyorum. Ölümcül derecede ciddi görünüyor ve ben birkaç kıyafet alırken başımı sallıyorum. "Lionel! Burnuma yumurta sarısı çektim. Sanırım hâlâ kulağında biraz var." Havluyu kulağıma dayıyorum ve zıplayarak suyu silkeliyorum.

"Seni küçük pislik. Onun var olmadığını söylemiştin," diye homurdanıyor.

Dağınık peruklarımı bagaja atıp kapağını çarparak kapatıyorum. "O yok," diye homurdanıyorum. Kendime onun var olmadığını söylemek zorunda kalsam ne olurdu? Altı yıl boyunca işe yaradı. Ama şimdi o burada. Gençken isteyip de asla sahip olamadığım şeyleri bana hatırlatan bir iblis -bir tür kötü *ruh*- gibi. Ne kaybettiğimi hatırlatıyor. Onu geri almak için neler yapabileceğimi.

Pandora.

Kabusum, rüyalarım, yürüyen, konuşan fantezim. Al bakalım.

Yüzüğümü fırlatıyorum.

Kendi yüzüğüm gözümün önünde. Annemin yüzüğü.

Ne saygısız bir sürtük!

Ve o lanet botlar da ne? Tanrım, tek ihtiyacı olan bir balta ve tırnaklarından damlayan kan. Ya da bir süpürge ve bir kazan.

Tanrım, o kadın . . .

Onu duyduğumda içimde bir şey beni tekmeledi. Onun yumuşak sesi, ama tam olarak değil. Sesi, dünyada eşi benzeri olmayan bir ses. İnsana kendini bok gibi hissettiren bir şarkı gibi. Onu uyuşturucu gibi arzulayan o değersiz genç gibi hissettiriyor.

The Şarkı sözlerini, şarkıları, davulları, piyanoları, melodileri, hayatımın berbat olmadığını hissettiren her şeyi seven bir genç. Şarkılar arkadaşları önemsiz kılar. Şarkılar onu hatırlamamı ama aynı zamanda unutmamı sağladı. Şarkıları seviyorum. Müzik hayatımı kurtardı ve artık benim hayatım oldu. Ama hiçbir şarkı onu duymak kadar iyi olmadı. Ve hiçbir şarkı onu orada görmek, benimle alay etmek, o sonsuz siyah bakışlarıyla bana meydan okumak kadar kötü olmadı.

Leo devam ediyor: "Ben senin bir kadın hakkında şarkı söylediğini sanıyordum," diyor ve ben üzerinde kafatası olan bir tişört *giymeye* karar verdiğimde -bu kaltağın beni soktuğu ruh haline uygun olarak- Lionel'in gözlerine bakıyorum. They cam gibi ve dengesiz, tıpkı bir plak anlaşması ya da film anlaşması yaptığımızda olduğu gibi.

Ya da altın bulduğumuzu düşündüğünde.

Ama Pandora benim için elmasları olmayan sonsuz karanlık bir maden. Az önce onun yüzüne baktığımı unutmak istiyorum ama retinama kazınmış ve tek gördüğüm o. That kızgın küçük cadaloz kaşlar, o koyu siyah dudaklar, o gülünç pembe çizgi, botlar. Onu bir erkeğin kucağına oturmuş ve botlarını kalçalarına geçirmiş olarak hayal edebiliyorum. Evet, ben de *kendiminkileri* istiyorum.

Elimi annemin yüzüğüne dolayarak başımı kapıya doğru kaldırıyorum, sesim kısık. "Nerede lan o?"

"Bekliyorum. Avukatları çağırdım ve Trenton'a mesaj attım bile." "The yapımcı mı? Onu filmde

Milyonlarca kızgın hayranı var, anlamıyor musun? They onun yüzünü tanıyacak. They ~~onun~~ benim olduğunu bilecek ve hayatı boyunca bir daha asla güvende olamayacak!"

"Ahh, korumacıyız, değil mi? Bu yönünü seviyorum, Kenna. Daha önce hiç

görmemiştim. Vay be! Onu içeri almak istememiz için bir sebep daha! O şey her neyse onu istiyoruz.

tam şurada oldu." Lionel, Tanışma ve Karşılama koridoruna açılan kapıyı işaret ediyor. "Bunu istiyoruz. Madison Square Garden konserinde de bir öpüşme ve makyaj sahnesi istiyoruz. Halk için ve kamera için. Sonra, seni evde özgür bırakacak bir ayrılık hikayesi uydurmadan önce onu galada, senin kolunda istiyoruz."

"Dur, dur, dur, Lionel!"

"Vay, kıçım! Kafesini nasıl salladığını gördüm. Dram gördüm. Bu lanet film için sahip olduğumuzdan daha fazlasını gördüm, ki bu da çoğunlukla sizin içmeniz ve sevişmenizden ibaret. Bir fırsat gördüm ve menajeriniz olarak bana bu tür fırsatları değerlendirmem için para ödüyorsunuz."

"Hayır," dedim.

"Dinle Kenna, senden tek istediğim birkaç iyi sahne, filmin sonuna doğru bir makyaj sahnesi ve galada koluna girmesi. Bana bunu ver, ben de sana istediğini vereyim."

"Sonunda mağaradan
mı çıkıyorsun?"

"Evet."

Teklifini düşünerek volta atmaya başladım. İstediyimi alıyorum, uzun zamandır istediğim şeyi. Ayrıca onu yakınıma alacağım. Onunla konuşabileceğim. Belki ona gerçeği söyleyemem ama istersem onu geri kazanabilirim.

Ve lanet olsun, sadece istemekle kalmıyorum, gururum da bunu gerektiriyor.

Bir keresinde annesi bana onun için yeterince iyi olmadığını söylemişti. Ona birkaç yıl içinde herhangi bir kadının kızı için yeterince iyi olacağıma söz verdim ... özellikle de onun kızı için.

"En iyi şarkıcı sensin, en ilgi çekici kişi de sensin ama kabul edelim Kenna, üçünüz arasında en boktan aktör sensin. Ama bununla ... bu harika. Onunlayken *rol* yapmana bile gerek kalmayacak." Sırıttıyor. "Şimdi oraya git ve Tanışma ve Karşılama'yı bitir. Ben kız arkadaşınla ilgileneceğim."

"Kız arkadaşım," diye alay ediyorum, "sapık, domates fırlatan bir erkek yiyici ve bana cehennemi yaşatmak için etrafta dolaşma fırsatından çok memnun görünüyor!"

"Evet. That's good stuff."

Pandora

Bu çok büyük bir para," diyor Melanie eve dönerken.

"Melanie, onları soydum. Yarısı için pes ederdim. Yarısı için bir su aygırının kıcını bile öperdim!"

Az önce ne oldu?

Hâlâ hayatımdan bir imza attığım gerçeğini kavramaya çalışıyorum. Ya da daha doğrusu, üç hafta, bir öpücük ve bir film galası.

Hayatımın en gerçeküstü birkaç saatinden dönüyorum. Doksan dakika içinde film yapımcısı Trenton'la, bir grup avukatla ve kocaman bir çekle tanıştım.

Şimdi de Prenses Melanie için Bay King'den başkası tarafından sağlanmayan bir limuzinin arkasında yolculuk ediyoruz. The şoförü görünüşe göre erkek arkadaşının şoförü. Sana söylüyorum, son zamanlarda onunla birlikte olmak bana lanet bir kompleks veriyor. Özellikle de eski sevgilin sana Mackenna'nın bana baktığı gibi baktıktan sonra. Sanki beni yavaşça öldürmek ve parçalarımı kesip bir kutuya saklamak istiyormuş gibi. Efsaneye göre Pandora'nın kutusu değil, kutudaki Pandora.

Melanie manikürlü tırnaklarını arabanın içindeki mini bardan aldığı kristal bir bardağa vuruyor. Tırnaklardaki The harfleri G-R-E-Y yazıyor ve ~~üzerinde~~ bir kalp var.

Başparmağını.

Çok saçma.

Her iki arkadaşım da düşünülemezcek bir şeyi yaparak, yani hayatlarını onlar için terk ederek kendilerini kanıtlamış erkeklerle sadık ilişkiler yaşıyorlar. Melanie'nin playboyundan nefret ediyordum çünkü onun için doğru kişi olmadığını düşünüyordum ama meğer Melanie'nin hayalini kurduğu şey ve daha fazlasıymış. Ateşli, koruyucu, tehlikeli ve alfanın *önde gideni olan bu adam*, Melanie için her şeyi yapardı. Peki ya Brooke? Brooke zaten erkeğiyle evli - hayır, o sadece bir erkek değil, bir canavar gibi. Uzun boylu, zayıf, kaslı, siyah saçlı, mavi gözlü, seksi bir canavar... Ona sanki onun için *yaşıyormuş* gibi bakıyor.

Greyson'ın onu bir günlüğüne kaçırmak için ofise gelmesinin ne kadar acı verdiğini ya da Brooke ve kocasının konuşurken içgüdüsel olarak birbirlerine sokulmalarının ne kadar acı verdiğini Melanie'ye anlatmıyorum. Belki de bunları fark ettiğimi kimsenin görmesinden rahatsız olduğum içindir. Ama fark ediyorum. Bir uzvumun eksik olduğunu fark ettiğim gibi ya da bir ağaç dalına çarpıp gövdemden çıktığını fark ettiğim gibi fark ediyorum.

Evet, Greyson'ın Melanie'ye nasıl baktığını ve Remy'nin Brooke'a nasıl baktığını fark ettim. Sadece birkaç ay önce Brooke ve kocası bebekleriyle şehre gelmişlerdi ve odanın diğer ucundan Brooke'a nasıl gülümsediğini gördüm. Her ikisinin de odada diğerinin olduğu yeri nasıl aradıklarını. Yakınlaştıklarında elini Brooke'un kalçasına koydu, kocaman bir eldi bu ve başını ona doğru eğdi, o kadar yakındı ki dudakları kulağına değdi, dudakları kıvrıldı, gözleri ona doğru parıldadı. Brooke'un neredeyse utangaç olan gülümsemesini ve vücudunu ona doğru çevirip çenesini kavrayışını fark ettim. Havadaki aşkı hissedebiliyordunuz ve ben de sanki özel ve mahrem bir şeye izinsiz giriyormuşum gibi hissettim. Onları görünce kaşlarımı çatarak kucağıma baktım, çünkü bunu kaldıramazdım.

Ya Melanie? Muhtemelen aptal bir yıldız dilek diliyor, bir gün o yıldızın kendisi olacağını umuyordu. Ve şimdi, tahmin et ne oldu? Bu o. Erkek arkadaşı onun üzerine titriyor. Gerçek aşkı buldu. Benim *asla* dileyemeyeceğim bir aşk çünkü bunu kimseyle yaşayamayacağım. Asla utangaç bir şekilde başımı eğmeyeceğim ya da arkadaşlarımla erkeklerinin onları koruduğu gibi bir erkeğe onu koruması için ilham veren bir kız olmayacağım. Asla bir erkeğe benim yüzümden daha iyiye doğru değişmek istemesi için ilham vermeyeceğim. Çünkü ben ilham verici değilim. Ben

kimsenin uzun süre birlikte takılmak istemeyeceği acı biriyim.

Hepsi Mackenna beni mahvettiği için.

Beynimi sikip attı, sonra da kalbimi ve beynimden geriye kalanları sikip attı ve ben bunu atlatamayacak kadar gençtim. Şimdi, kesinlikle *dayanamadığım* o gözlere baktıktan sonra, ondan gelen bir meydan okumayı geri çevirmektense ölmeyi tercih ederim. Beni görmek istemiyor mu? O zaman ben de kendimi onun önüne atacağım ki görmek zorunda kalsın. Onun hayatını cehenneme çevireceğim, tıpkı benimkini yaptığı gibi. Ve en iyisi? Bunun için para alacağım. Sanırım doğum tarihimden beri ilk şansımın tadını çıkarıyor olabilirim.

"Evet, Trillion, harika geçti!" Melanie telefonda heyecanla ağlıyor ve mükemmel olduklarından emin olmak için tırnaklarını kontrol ediyor. Bazen erkek arkadaşına Trillion diyor, çünkü aklına gelen en yüksek rakamın bu olduğunu söylüyor. Anlamıyorum ama bana endişelenmememi, çünkü onun endişelendiğini söyledi.

Her neyse. Melanie sadece . . . Melanie.

Şimdi onun için sesini daha da alçaltıyor. "Evet, seni düşündüm. . . Sana daha çok ihtiyacım var. Ulysses'e üzerine basmasını söyleyeceğim. Hayır, üzerine basarsa riske girmez. Sana ihtiyacım var." Sanki erkek arkadaşı az önce ona yapmayı planladığı iğrenç bir şeyi fısıldamış gibi kızarıyor. Genç bir kız gibi alt dudaklarını ısırtıyor ve ahizeyi tutup bir şeyler fısıldıyor, sonra gülüyor ve telefonu kapatıyor.

"Mızımız bir bakireye benziyorsun Melanie," diyorum acı acı.

Gözleri parlıyor, sanki sevgilisi az önce telefonda onunla sevişmiş gibi. "Ne olmuş yani? Bana ne yapacağını ayrıntılı olarak anlattığında utanıyorum."

"Dostum, parmaklarında onun adı ve başparmaklarında kalpler var. Erkekler senin gibi meydan okumayı sever. Dikkatli ol, yoksa senin kesin bir şey olduğunu düşünüp seni terk eder."

"Ben kesin bir şeyim, o da benim kesin şeyim. Birbirimizi seviyoruz, evleniyoruz, seni dodo."

Kahretsin, üçümüz arasında tek bekar ben olacağım. En yakın erkek arkadaşımız Kyle'ın bile artık bir kız arkadaşı var.

Beni ayakta ve botlarımla becer. Ugh.

Yolun geri kalanında sessiz kaldık. Melanie mesajlaşıyor, belki sevgilisiyle belki de Brooke'la. Melanie onu hep güncel tutar.

"Bana nasıl tanıştığınızı anlatacak mısınız?" diye soruyor, telefonundan başını kaldırarak. Yıllardır Mackenna hakkında konuşmaya isteksizdim.

"Uzun zaman önce. Lisedeyken, okul değiştirmeden ve seninle tanışmadan önce." "Ama dünden önce bahsetmeye değer biri olmadığını mı düşünüyorsun? O kırdı

ve radyoda bunun hakkında şarkı söylüyor!"

Pencereden dışarı bakıyorum, etrafımdaki duvarları sıkıca örüyorum. "Ne oldu?"

"Aptal kız kötü çocuğa tutuldu, V kartı verildi, kalp kırıldı, hikayenin sonu. Onun için endişelenmiyorum bile. Şu anda anneme ne diyeceğim konusunda endişeliyim. Muhtemelen sadece işim olduğunu söyleyeceğim ve önümüzdeki birkaç hafta uzaktan çalışmama izin verip vermeyeceğini öğrenmek için Susan'la konuşacağım. Her şey bittiğinde anneme gerçeği söyleyeceğim."

Yalan söylüyor olacağım ama kimin umurunda. Daha önce de yalan söyledim. Mackenna'yla buluşmak için gecenin bir yarısı kalbim küt küt atarak evden kaçtığım zamanlar gibi.

"Adam hakkında konuşalım, olur mu?" "Hayır, konuşmayacağız."

"Then hadi bunun hakkında konuşalım - lanet olası bir *filmde* oynayacağına inanamıyorum!"

Homurdanıyorum. "Bu gerçek bir film değil. Katy Perry ve Justin Bieber'inki gibi, ki o da biraz ezik."

"Bu bir film Pandora. Sinemalarda oynadı. Ve hem Katy'yi hem de Justin'i çok sevdim! Brooke'un sevdiği bir adam için şehri nasıl terk ettiğini sorup duruyordun. Şimdi de nefret ettiğin biri için şehri terk ediyorsun! That bu sana karmik bir ders olsun. Aşık insanları yaptıkları için yargılamayı bırak. Sen sevmediğin biri için bile daha kötü şeyler yapıyorsun" diyor sırtarak.

"İstedüğün kadar yargıla. Ben bu koca çeki aldım, peki sen ne aldın? Onlarla bir fotoğraf bile çektirmedin."

"Greyson'ım var benim! Tek istediğim o. Ve *sonunda* senin eski götünün adını öğrendim. Kenna üçünün en ateşlisi ve bunu sen de biliyorsun dostum. Bana neler olduğunu anlat. Arkadaş olmamız gerekiyordu. Bu konuyu kiminle konuşuyorsun ki? İçinde tuttuğun zaman hasta oluyorsun. İçini dökmelisin."

"İçimdekileri domates şeklinde dışarı döktüm." Hatırladığımda sırtıtıyorum ve Melanie güldüğünde bir an için kendimi mutlu hissediyorum.

"O bölüm filmde olacak mı? Lütfen evet de!" diye yalvarıyor, gömleğimi ellerinin arasına alıp beni sarsıyor.

Gülüyorum. "Umarım," diye itiraf ediyorum gömleğimi sıyırarak. "Umarım Madison Square'de, onu öpmeden hemen önce bunu tekrar yapabilirim. That ona göstereceğim."

"Sırf gömleğini çıkarabilsin diye. Tanrım!"

Ona vurdum. "Mel! *Peruk* takıyor ve dans ederken sikini tutuyor. *İğrenç* biri."

"Dostum, onu orada çalışırken izlerken etrafımızdaki insanların yarısı hamile kaldı, yemin ederim!" O gülüyor ama ben pencereden dışarı bakıp ters ters bakıyorum, o tuhaf, ürkütücü gümüş gözlere bakmanın nasıl bir his olduğunu hatırladıkça öfkem yeniden su yüzüne çıkıyor.

Hiç de iyi hissettirmiyordu.

Rahatsız, dağınık, karmaşık ve kesinlikle hoş olmayan bir duyguydu.

Domatesi kafa derime ezdiğini hatırlıyorum ve midem zehirle fokurdayan sıcak küçük bir tencere gibi hissediyor.

"Pandora, ikiniz de birbirinize karşı biraz fazla cani görünüyorsunuz. Belki de önce terapistinle konuşmalısın? Böylece nasıl sakın kalabileceğin konusunda sana bazı ipuçları verebilir?"

Gururum inciniyor. "Bahşişe ihtiyacım yok. Ben bunu aldım. *Altı* yıldır bana bahşiş veriyor."

"Tamam. Sadece tek parça halinde buraya dön ve nedime elbisen için ölçü almaya zamanında gel. Pan, bu benim düğünüm, o yüzden em onu, sürtük."

Ben inliyorum, o gülüyor ve ben arabadan inerken popomu tokatlıyor. Mel her zaman heyecanlıdır. Her zaman neşelidir. Benim gibi değil. Ve onun adına mutluyum. Seviniyorum. Ama o çok mutlu olduğu için kızgın hissetmekten de nefret ediyorum. Bazen mutlu insanlara katlanamadığımı hissediyorum.

Onları hiç anlamıyorum.

Gürültü yapmamaya çalışarak daireye girdim. Sadece isimimden bile tahmin etmediyseniz, annem beni istemedi ve bunu asla unutmama izin vermiyor. The "Benim yaptığım hatayı sen de yapma" sözleri ilk adetimi gördüğümünden beri aklımda ve *hatanın* bende olduğunu asla unutmadım.

Muhtemelen yalnız yaşamalıydım. Ama kuzenim Magnolia annemi ve beni kurtardı. Annesini, annemin kız kardeşini lösemiden kaybetti ve babamın ölümünden birkaç yıl sonra bebekken bize geldi. Hem annemi hem de beni derin bir üzüntüden çekip çıkardı. Eğer her sabah onun anlayışlı bakışlarını görmeseydik,

Uyuşturucu kullanıyor olurdum. Ya da içki. Ya da her ikisini de. Neden uyuşturucuya, içkiye ya da her ikisine birden yöneldiğimi bilmiyorum ama babam öldüğünde ve Mackenna beni terk ettiğinde, annem her ağladığımda bana tokat atıyor ve kendime gelmemi, güçlü olmamı söylüyordu. O zamanlar hayatın bana verebileceği pek bir şey yokmuş gibi hissediyordum. Ta ki küçük Magnolia bize gelene kadar. Annem tüm çabasını ona odakladı, ben de öyle.

Paylaştığımız banyoya rahatça giriyorum, duşu açıyorum ve kıyafetlerimi çıkarıyorum. The su başımın üzerinden akıyor ve onun gözlerini görüyorum, parıldayan gümüş rengi ve kızgın, ve midem düğümleniyor çünkü onu incittikten sonra daha iyi hissedeceğimi düşünmüştüm. Konseri sırasında ona saldırdığımızda ilk başta o küçük heyecanı hissetmiştim ama sonra onu gördüm ve şu anda tek bildiğim iyi hissetmediğim.

Duştan sonra uyuyamıyorum, bu yüzden oturma odasındaki kanepeye oturup hafif yağmurun pıtırtılarını ve dışarıdaki rüzgârın uğultusunu dinliyorum. Parmak uçlarımda Magnolia'nın odasına giriyorum ve yatağın üzerinde nasıl iki büklüm olduğuna bakıyorum, tamamen masum, siyah saçları yastığın üzerinde dağılmış. O da Melanie gibi saçımdaki pembe çizgiyi çok seviyor.

"PanPan, bunu benim için oku," dedi sadece iki gece önce.

Bir prenses hikâyesi çıkardı ve ben de boğazımı temizleyip okumaya başladım. Magnolia, ben kitabı indirene kadar sessiz ve pür dikkat kaldı. "Mag, bak, bu kitapların sana bir erkeğin gerçekte nasıl biri olduğuna dair doğru beklentileri verdiğini sanmıyorum" dedim. Onun hayatında ne bir baba figürü, ne bir erkek kardeş, ne de bir erkek etkisi var ve bu beni endişelendiriyor. "Bu prene aşık olacaksın ve onu asla bulamayacaksın."

"Eww!" Yatağın üzerine atladı ve bağırdı, "Bunları prensler için okumuyorum! Sihir için okuyorum!"

"Ama yakında bir prens tarafından ayartılacaksın-"

"Prens olmaz! Ejderhanın prensi yemesini istiyorum. Helena, bu hikayelerdeki taçlı oğlanların artık kızlardan bile hoşlanmadığını söylüyor. They erkeklerden hoşlanıyormuş!"

Kahretsin, buna çok güldüm.

Sonra biraz endişelendim.

İki babası olan bir arkadaşı var ve neyse ki Magnolia arkadaşının baba bolluğunu hiç kıskanmıyor. "Neden biri iki baba istesin ki? Benim hiç babam yok ve çok iyiyim, değil mi PanPan?"

Bunu sorduğunda sesi dişleri sıkılmış gibi geliyordu ama babamla ilgili o kadar güzel anılarım var ki bilemiyorum. Yine de haklı olduğunu söyledim, çünkü benim bir babam yoktu.

Artık o da değil. Ama o gerçekten iyi mi?

Güneş doğarken, o uyanmadan önce gitme ihtimalime karşı ona kısa bir not yazıyorum, sonra gidip komodinden elektronik sigaralarımı alıyorum. The Sigarayı bırakmanın anahtarı onları her zaman tam şarjlı tutmaktır. İki aylık bir serim var ve Mackenna gibi bir pislik yüzünden tekrar sigaraya başlamayacağım. E-sigaraları çantama tıktırıyorum ve bir dürtüyle dolabımda eski eşyalarımı sakladığım ayakkabı kutusuna gidiyorum. *O eşyaların* arasında bana verdiği aptal bir taş da vardı. Onu neden sakladım? Bilmiyorum. O gerçek bir taş, gösterişli bir taş değil. Bir keresinde beni eve bırakırken ona takılmıştım.

"Tekmele şunu," dedim öfkeyle, kanayan dirseğimi avuçlayarak.

"Eğer onu tekmelersek, bir dahaki gelişinde sana yine çelme takar. The Aynı taşla asla takılmamanın anahtarı ona tutunmaktır," dedi sırtarak. "Eğer kayaya tutunursanız ve nerede olduğunu bilerseniz asla aynı kayaya takılmayacağınızdan emin olabilirsiniz."

Thank Mackenna, bu bilgelik külçesi için. Sana asla takılmayacağımdan emin olacağım!

There hayatınız üzerinde etkisi olan insanlardır. Bir de hayatınız haline gelen insanlar vardır.

Onun yaptığı gibi.

Her zaman yalnız, içine kapanık bir kızdım, annem işkolikti, babam işkolikti, ikisi de katı ve sadece notlara odaklanmamı bekliyorlardı. They kötü etkilere, hatta arkadaşlara sahip olmam konusunda her zaman temkinliydi. This, her nedense, kıyafet seçimlerim beni havalı kızların en sevdiği cazibe merkezi ya da dikkat dağıtıcı haline getirdi. Sınıfımızdaki tek gotik bendim ve tamamen siyah kıyafetlerime kıs kıs gülmeye ve bana kesici demeye bayılırlardı. Ama bir çocuk vardı, en havalı kötü çocuk, bir gün alayları durdurdu. Elinde daha önce kızlardan birinin taktığını gördüğüm mor bir atkıyla bana yaklaştı ve boynuma dolayarak beni kendine doğru çekti. "Okuldan sonra görüşürüz," dedi ve alnımdan öptü. The diğer kızlar sustu.

Çünkü herkes "Jones "tan bu ilgiyi görebilmek için bir uzvunu verirdi - ve o da bana aynı ilgiyi gösterdi.

İşte bu şekilde Mackenna Jones'a bir ton tuğla gibi düştüm.

O gün okuldan sonra beni beklediği ortaya çıktı. Beni eve bıraktı ve komşusundan arka koltuğa oturmasını istedi, böylece "Pandora" onunla birlikte önde oturabilecekti. Adımı bildiğini bile bilmiyordum. "Bunu neden yaptın?" Beni apartmanın merdivenlerine kadar götürdüğünde sordum.

"Neden onlara izin verdin?" diye karşılık verdi, o gözleri beni savunmasız, çıplak ve garip bir şekilde güzel hissettiriyordu. Bir gotik için bu büyük bir şey.

Gerçekten büyük.

Ama kaşlarını çatmasından hoşnutsuz olduğunu da fark ettim.

"Onları durdurmuyorum çünkü umurumda değil," dedim merdivenleri hızla çıkarken. O da beni takip etti, bileğimden tuttu ve yüzümü ona çevirdi.

"Hey! Cuma gecesi benimle çık."

"Pardon?" Kekeledim.

"Beni duydun."

"Neden benim gibi biriyle çıkmak istiyorsun? Hayranların yeterince uzun değil mi?"

"Çünkü istediğim kız tam burada."

Gizlice dışarı çıkmaya başladık, kimsenin bizi görmeyeceği saklanma yerleri bulduk. Bana müzikten, dünyayı nasıl görmek istediğinden bahsetti. Hafta sonları DJ olarak çalışıyordu. Umutları, hayalleri ve dilekleri vardı. Ona ne olmak istediğimi bilmediğimi, umutlarım, hayallerim ve isteklerim olmadığını söyledim. Sanırım fikirlerle dolu ve dünyayı ele geçireceğini bilen biriyle birlikteyken asla bu kadar umutsuz hissetmezsiniz. Yine de beni kendine çekti. Benimle alay etti, beni güldürdü, daha sonra babamın ölümünü ve annemin onun kaybına ağlamamı ihanet olarak görmesini unutturdu.

O benim hayatım oldu. Bir kurdunki gibi gümüş rengi olan gözlerinin beni görmek için dönmesini beklemeye başladım. Gelmemesi gerekse bile dolabımın önünden geçmesini beklerken titremeye ve ürpermeye başladım. Bazen bir kalemi, bir kitabı, çantamı düşürürdüm, sırf o gülümsemesiyle versin ve başparmağını benimkinin üzerinde gezdirdi diye. Sanırım insanlar bizi merak ediyordu, ama biz onlara asla kanıt sunmuyorduk. Belki de benden sadece seks isteyip istemediğini merak ediyordum, ama ben de istiyordum. Bunun hayalini kurdum. Ne zaman olacağını, nerede olacağını, nasıl hissettireceğini, bana güzel şeyler söyleyip söylemeyeceğini.

Sonunda inanılmaz oldu. Onunla her seferinde. İnanılmaz. Bağımlılık yapıcı.

Sadece onu istedim.

Sonuna kadar gitmeden önce aylarca takıldık ve ondan sonra işler daha da ciddileşti. Aşırı korumacı anneme bizden bahsetmekten, okul notlarıma dikkat etmekten bahsettim, böylece bana bir erkek arkadaşım olamayacağını söylemek için bahanesi kalmayacaktı ... ve tam ona bir şey söylemek üzereyken

Babası uyuşturucu kaçakçılığından tutuklandı. That gece eve geldiğimde annem savcılık tarafından aranıyordu. Mackenna'nın umutları yıkılmıştı ve benim de bizi ayakta tutacak hiçbir şeyim yoktu. Anneme Mackenna ile aramızda "bir şeyler" olduğunu söylemeye çalıştım, annem de buna karşılık olarak "oğluyla" görüşmemi yasakladı. Ve babam öldükten sonra, Mackenna ve ben şehri terk etmeyi planlarken bile, beni bir şahin gibi izledi. . .

Sonunda Mackenna gitti. Beni geride bıraktı.

İnsanların güldüğü gotik olmaya geri döndüm ama artık üzgün değildim. Çıldırılmıştım. Bazı kızları yumrukladım ve annem beni terapiye ve daha sonra tek arkadaşım olan iki kızla tanıştığım özel bir okula gönderdi.

Melanie ve Brooke.

Onlara onun adından hiç ama hiç bahsetmedim.

Beni kurtardığını sanmıştım ama meğer hayatımı mahvetmeye daha yeni başlamış.

On yedi yaşındayken ona
ihtiyacım vardı. On sekizimde
onu hâlâ özlüyordum. On
dokuzumda, hala onu
istiyordum.

Yirmi yaşında hâlâ onu düşünüyordum.

Ama radyoda benim hakkımda şarkı söylediğini duyduğumda, yalnız hissettiğimde beni bir arada tutan gecelerden hafif bir müzik yaptığında - işte o zaman onu hiç görmemiş olmayı diledim.

Annemin hareket ettiğini duydum.

"Selam," diyorum mutfakta ona katıldığımda. Gülümsüyor ve bir fincan kahveyi bir yumruğunun tersiyle bana doğru itiyor. Başımı sallıyorum.
"Thanks."

"Dün gece geç geldin," diyor.

"Melanie ile birlikteydim."

"Ahh, elbette. That her şeyi açıklıyor."

Yalan söylerken gözlerinin içine bakmak zorunda kalmamak için kendime biraz kızarmış ekmek hazırlamaya başlıyorum. Aksi takdirde, anında anlar. Mesleği gereği, doğal olarak yalancıları hemen tespit etmeye meyillidir. Onu kandırmak için gerçekten iyi olmanız gerekir ki sanırım ben öyleyim. "Anne, bir iş fırsatım var ve bir süreliğine şehir dışına çıkmam gerekiyor."

"Seyahat mi?" diye tekrarlıyor.

O bir avukat. Soru sormaya ve siz sızlanana ya da boyun eğene kadar gözlerini dikmeye alışık. Ona bakıyorum ve cevap vermiyorum, bakışları altında seğirmemek için kendimi zorluyorum.

"Seyahat, ying anlamına gelir, Pandora."

The ~~kelimesi~~ kelimesi bile midemi sanki biri kaşıkla çeviriyormuş gibi döndürüyor. "Melanie'den iğrendim ve aldığım ilaçlarla idare ettim. Uyandığımda inmiştik. Bunları alacağım ve karada biraz esneme hareketleri yapmaya çalışacağım," diye yalan söylüyorum. Rock grubunun nasıl çalıştığına ya da karadan mı, havadan mı, hatta denizden mi seyahat ettiklerine dair hiçbir fikrim yok. Yine de elimi açıp ona az önce aldığım ilaç kutusunu gösteriyorum, içinde üç hap duruyor.

Hapları görmezden gelerek doğrudan bana bakıyor. "Peki bu ne tür bir fırsat?"

"İyi bir tane, *harika bir tane*," diye düzeltiyorum zihnimi uygun bir yalan hayal etmek için çılgınca serbest bırakırken. "Birkaç daire için teklif gönderdim -koyu kumaşlar, bilirsiniz. Beğendiklerim. They büyük bir aile için ve beni hemen işe aldılar. They bunu benden başka kimsenin yapamayacağını, benim yapmam gerektiğini söyledi. Ve bunun bir daha karşıma çıkmayacak türden bir fırsat olduğunu bilecek kadar uzun süredir dekorasyon yapıyorum. Asla."

"Pekâlâ, ne zaman eve dönüyorsun?" "Sanırım üç hafta sonra."

"Pekala."

Sessizlik içinde kahvaltımıza devam ediyoruz. Nefesim çıkarken sarsılmasın diye yavaşça vermeye çalışıyorum.

"PanPan!" Kucağıma bir gülle düşüyor ve Magnolia'nın tüm sıcaklığı beni sararken gülüyorum.

"Hey, Magni cent!" Burnunu cimcikleyerek söylüyorum. Magnolia'ya Mag'li her şey derim. Neyin peşinde olduğunu sorduğumda dişlek bir sırıtış atıyor.

"Bir şey yok," diyor ve elini tezgahın üzerindeki mısır gevreği kutusuna sokuyor.

"Magazine, ben biraz uzakta olacağım, sen beladan uzak duracak mısın?"

"Hayır. Bela benim göbek adım."

"Benim olduğu konusunda anlaşmıştık." Dolaba gidip bir kase ve bir kaşık çıkardım. "Beni özlersen ne yapacaksın?"

Göz kırpıyor.

"Ben yokken benimle yapmak istediğin şeylerin bir listesini yapacaksın ve ben döndüğümde hepsini yapacağız," diyorum ona.

Başını sallıyor ve mısır gevreğini masaya taşıyor. Listelere çok inanırım. İsteklerini kağıda yazarsın ve bu onları evrene sunmak gibidir: *Kaltak, bunu benim için gerçekleştirmelisin.* Bunu listeleriyle evli olan annemden öğrendim ve sanırım ben de kendiminkilerle evleneceğim.

Sonunda bir tane yazmaya karar verdim.

"Tamam, yapacağım," diyor Magnolia, mısır gevreğini yemeye başlarken. Telefonumun çaldığını hissediyorum ve Kyle'in arabasının sokakta olduğunu fark ediyorum.

"Kyle geldi, gitsem iyi olacak." Telefonumu bir kenara bırakıp Magnolia'yı kendime doğru çektim. Ayağa kalktığımda annem başını sallıyor. Düffel çantamı alıyorum ve bir an için ona sarılıp sarılmamakta kararsız kalıyorum. Elinde poğaçasıyla öylece durduğu ve bana doğru hiçbir hareket yapmadığı için ben de başımı sallayıp gidiyorum. Küçük baloncuklarımızda kalırken daha rahatız - sadece Magnolia'nın girebildiği küçük baloncuklar. Melanie de bazen benimkine giriyor.

Kyle'ı direksiyonun arkasında görüyorum ve onun inek otomobiline biniyorum.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" diye soruyor, arka koltuğa fırlattığım duffel ile kafası karışmış bir halde. "Seni bir otelin otoparkına mı götürüyorum? Bir gecede kartel çalışanı mı oldun?"

"Crack Bikini ile sahne hazırlığı yapıyorum. Yani . . ."

"Gerçekten mi? Dalga mı geçiyorsun?"

Hayretle bakıyor, bu da bende sadece inleme isteği uyandırıyor.

Mackenna'yı tanıdığımı bilmiyor. Arkadaşlarımın hiçbiri "erkeklerden nefret etmeme neden olan pisliğin" kim olduğunu bilmiyor - onların sözleri, benim değil. Melanie'ye sadece dün gece söyledim çünkü kaltak konseri pas geçip evde kalmak istedi - muhtemelen *çok* sağlıklı erkeğinin beynini patlatmasına izin vermek için - bu yüzden gitmemizin neden bu kadar önemli olduğunu itiraf etmek zorunda kaldım.

Çünkü az önce iki bilete lanet bir servet harcadım ve çünkü o kalbimi kıran ve beni kalpsiz ve acımasız yapan lanet olası bir pislik.

Kim? The size biletleri satan kişi mi?

Hayır! Mackenna yalaka Jones!

"Gerçekten, Crack Bikini ile mi çalışıyorsun?" Kyle soruyor.

"Hayır, Kyle. Sadece seni rastgele otellere götürmek için saçmalamayı seviyorum." "Ne zaman dönüyorsun?" diye soruyor.

"Bir aydan daha az."

Herkesle buluşmam gerektiği söylenen yere gidiyoruz ve otelin otoparkında yaklaşık bin özel halk otobüsünü gördüğümüzde o kadar gerginim ki çatırdıyorum.

Kyle şaşkın bir sessizlik içinde park ediyor, sonra duffelimi kapıyor ve bir grup grup üyesine doğru ilerlerken taşımama yardım ediyor. Onlara ulaşmadan önce durup yanağıma kardeşçe bir öpücük konduruyor ve -bu mükemmel değil mi? Parmak uçlarıma basarak dilimi Kyle'ın boğazına sokuyorum ve neden onunla tükürük alışverişi yaptığımı anlayamadan küçük bir iniltiyle geri çekiliyorum.

"Uslu dur," diyorum baştan çıkarıcı bir sesle.

Artık bana bakmıyor. Mackenna'ya bakıyor.

Bir şekilde arabadan atlayan Mackenna, seksi saç kesimi, koyu renk güneş gözlükleri ve alaycı gülümsemesiyle muhteşem bir rock yıldızı gibi yaklaşıyor.

"Ahh, onur konuğumuz!" Lionel bana doğru ilerlemeye başlarken ışıldıyor, ama bir yol arkadaşı tarafından yoldan çıkarılıyor.

Mackenna böyle karşılanmıyor. Those Benson gününe kadar tutacağını hayal ettiğim kolları geniş göğsünün üzerinden geçiyor ve güneş gözlüklerini çıkarıp gömleğine asarken kaşlarının çatıldığını ve gümüş kurt gözlerini Kyle'a diktiğini fark ediyorum. Beni incelemek için çok kısa bir süre ayırıyor, sonra Kyle'ı incelemek için daha uzun bir süre ayırdığı kesin. Soğuk çelik sinirlerim boyunca kayıyor. The fact

Bir rock yıldızı ve yürek hoplatacak kadar seksi olması onu benim cehennemimden muaf tutmuyor ve tutmayacak.

"Pandora!" diye bağılıyor biri ve bir kamera bana doğru yöneliyor.

Adımın söylenmesiyle Mackenna'nın başı bana doğru dönüyor ve onun karanlık ve bekleyen derin, hülyalı gözlerinde gördüğüm şeye ya da karnımın içinde yarattığı derin, yoğun ısıya hazırlıklı değilim. Bir saniye orada, sonra kameramana dönüyor ve bir kolunu uzatıyor, avucunu kamerayı başka bir yere bakacak şekilde eğmek için kullanıyor. Then yanına geliyor ve buz gibi bakışlarıyla Kyle'ı bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Mackenna Jones," diyor kolunu uzatarak.

Kyle onu bir volkan sıcaklığıyla süzer. "Kyle Ingram. Dostum, büyük bir hayranım!"

Mackenna başını sallayarak, "Bildğim iyi oldu," diyor.

Neden arkadaşım nefret ettiğim adama yaltaklanmak zorunda? Ne? İnliyorum ve çantamı kaldırıyorum, Mackenna aynı alaycı gülümsemeyle çantayla boğuşmamı izliyor, gözleri şimdi benimle daha çok alay ediyor. Yardım ediyor mu? En ufak bir centilmenlik yapıyor mu? The arkadaşımın bile yaptığı şeyi? Kesinlikle hayır. Duffelime dokunmasını istiyor muyum? Kesinlikle *hayır*.

Siktir et onu.

Lionel'a doğru ilerlerken kalçalarımı sallıyorum ve botlarımın asfaltta ekstra çıtırtı sesi çıkarmasını sağlıyorum. The Viking ikizleri beni durduruyor. They ikisi de beklenmedik bir sevinçle bana doğru ~~geliyor~~ geliyor. Their Mackenna'ya bakarken yüzlerinde meraklı bir ifade var ve imkânsız olan gerçekleşiyor. They daha da sevinçli görünüyorlar.

"Pandora," diyor biri.

"Pandora," diyor diğeri.

"That doğru çocuklar, bu benim adım, yıpratmayın" diyorum.

"Pekâlâ, toparlanın. Siz ikiniz"-Lionel Mackenna ve beni işaret ediyor-"şu arabaya binin. En çok yerleşik kamerası olan o."

Mackenna başını sallayarak, "Buna inanamıyorum," diye homurdanıyor.

Kız toplarımı toplayıp koça doğru yürüyorum. Sürekli şikayet mi edecek? Tamam. Onlara birkaç iğne yapmak için para alıyorum. Belki bir tanesi taşaklarına vurduğum tekme olabilir. Korkmakta haklı.

"Thanks, Lionel," diyorum aniden sıcak bir gülümsemeyle.

Mackenna şaşkın şaşkın bakıyor, sanki gülümseyebildiğimi hatırlamıyormuş gibi. "Evet, teşekkürler dostum. Hayatım düzenlendi," diyor Mackenna aniden ve o da arabaya doğru koşuyor. Kapının yanında duruyor ve bir kolunu uzatıyor.

There bronz teninin altındaki eski kasları gözden kaçmıyor ve vücudumun gerçekten *gerilmesinden* nefret ediyorum. "Önce bayanlar," diyor sırtarak.

Bu sırtma ona yakışıyor ve külotumu mahvediyor, ki bu hiç hoşuma gitmiyor. "Önce bayanlar mı? Then belki de sen *gimdin*," diye cevap veriyorum, arabanın içini işaret ederek.

That gülümsemesi hala devam ediyor, ama şimdi meydan *okuyor*, bana "Sen oynuyorsan, ben de varım ve kazanıyorum" diyor.

"Büyüleyici, güzel kız," diyor; yorum: nefret dolu bir cadı kaltak. "Kaç yaşındasın, sevgilim? Sekiz mi?"

"Çok komiksin. Kendi komedi şovun için hazırsın, değil mi?"

Arabaya doğru ilerleyip şoförü selamlıyorum ve bu adamların nasıl seyahat ettiklerini görünce biraz bayılıyorum. Tekerlekler üzerinde lüks. This yatak odam ve oturma odam toplamından daha büyük. The oturma odasının yanında küçük bir mutfak var ve en uçta, açık kapıdan büyük bir yatak görebiliyorum.

"Think kan dökülmeden altı saat boyunca" -Mackenna telefonuna bakıyor- "idare edebilir miyiz?"

Bir kanepeye uzandım. "Ben burada olacağım, her ihtimale karşı tırnaklarımı yiyip parlatacağım."

"Pençeler demek istiyorsun," diye düzeltiyor.

Botlarımı uzatıyorum ve topuğunun ne kadar uzun, şık ve zarif olduğuna hayran kalıyorum.

"Neden pençelerini cilalıyorsun ki? Süpürgeni ve kazanını mı unuttun?"

"Taşaklarını mı unuttun?" Ben de başımı kaldırıp onun hâlâ ayakta, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş. "Özel film turunuzda beni burada istedikleri için mi tehdit ediyorsunuz? Yoksa taşakların o kadar büyük olmadığı için mi?"

Kıkırdıyor, yumuşak, alçak sesle ve haksız yere seksi bir şekilde otobüsü tarıyor, bakışları tavandaki bir noktaya yerleşiyor.

Otobüs hareket etmeye başladığında, kapıya işaret ediyorum. "Son şansınız. Eğer bir kaçış arıyorsanız, işte kapı."

Beklediğim gibi gülümsemiyor. "Turdaki The kızlar kötü olabilir Pandora," diye sertçe uyarıyor, hala otobüsün içini tararken, "Ben senin düşmanın değilim

-Burada arkanı kollayan tek kişi benim. Bugünlerde seni bezdirmeye çalıştıklarında bunu hatırla. Şu anda buraya ait değilsin. Böyle olmamalıydı."

Gözlerini kısarak omzumun üzerinden bakıyor. "There burada en azından toplam altı kamera olmalı," diye mırıldanıyor.

"Ve beni öldürdüğüne dair kanıt olmaması için onları etkisiz hale getirmek mi istiyorsun?"

"Sadece görmelerini istediğimiz şeyleri görmelerini sağlamakta yanlış bir şey yok."

"Kimin umurunda? This hepsi büyük bir gösteri, böylece ceplerinizi parayla doldurmaya devam edebilirsiniz."

"Lafı açılmışken, bugün kimin cebi dolu?" Ağzından çıkardığı sakızı çiğniyor, uzun ve zayıf kollarını kaldırıyor ve küçük bir parçayla kameranın gözlerinden birini kapatıyor. "Sana ne kadar verdi?"

"Fark eder mi?"

"Fiyatınız neydi?"

"Kimin umurunda? The mesele şu ki ben tamamen satılabilirdim. That bunu demek istiyorsun, değil mi?"

"Hepimizin bir bedeli var." Çalımlarla bana doğru geliyor -bir kızın, adamın sikinin onu öne çıkardığını anlamasını sağlayan türden bir çalım- ve yanıma oturuyor, gerçekten yanıma oturuyor. "Bunu neden yapıyorsun?" diye soruyor yüz ifademi inceleyerek.

Kasvetli ve ciddi ve bu beni tedirgin ediyor. Güneş gözlüklerini tişörtünün içine sokmuş ve o gri gözleri sanki elle tutulur bir şeymiş gibi üzerimde. Çok seksi bulduğum küt kesiminin üzerine peruk takmamış. Gözlerinin altında küçük bir sürme kalmış, bu da gözlerinin gölgesini daha da gümüşü gösteriyor. Bileklerinde iki kalın deri bilezik var. Birden kendimi istediğim kadar kötü hissetmemeye başladım.

"Çünkü" diye cevap veriyorum.

"Çünkü ne?" Uzanıp saçımın pembe tutamını çekiştiriyor, dudakları eğlenerek kıvrılıyor.

"They fiyatımı karşıladı. Bu parayı biriktiriyorum," diye itiraf ediyorum, saçlarımı tuttuğu yerden çekerek.

"Hmm." Koltuğa yaslanıyor ve beni incelemeye devam ediyor. Nedense onun kötü bir şey söylemesini istiyorum ki ben de ona kötü bir şey söyleyebileyim.

Neden yapmıyor ki? Tanrım, bu adam beni kızdırıyor. "Ne? Geri dönüş yok mu?" Talep ediyorum.

"Aslında hayır. Lionel'a istediğini veriyorum çünkü karşılığında bir şey istiyorum ve sana katlandığım sürece bunu alacağım. Bunu benim için mahvetme."

"Ben mi?! Kamerayı kapatan ben değilim!"

"Haklısın, az önce mutfak dolaplarının içindekileri bana fırlattın."

Küfretmek için ağzımı açtım ama o beni durdurdu.

"Notu almadın mı? Ben en çok portakal severim."

"Beni kızdırmaya başlıyorsun."

Eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Bir dahaki sefere bana domates banyosu yaptırdığında, sana dil banyosu yaptıracam ve pisliğini temizleyeceğim." Saçımdaki pembeyi okşuyor. "Adil uyarı."

Havada bir şeyler öyle sert çatırdıyor ki, konuşamıyor ya da nefes alamıyorum. Meme uçlarım, cinsel organım, hatta tenim bile aşırı hassas. Bir şey söylemesini bekliyorum. Garip bir sıcaklık çenemin takırdamaya başlamasına neden oluyor. Gerçekten mi? Mackenna'nın yıllardır bana bu kadar yakından baktığını görmemiştim.

Kolunu belime doluyor ve aniden bana yaklaşmaya başlıyor.

"Dokunma bana," diye homurdanıyorum.

Kolunu bana doluyor ve parmaklarının dokunuşu içime sıcaklık ve acı yayıyor. "Gerçekten hırlayan tanıdığım tek kız sensin, biliyor musun? Yaşlı bir ayı gibi," diye fısıldıyor kulağıma boğuk bir sesle.

Özellikle de başparmağının tenimi sıyırıp lezzetli küçük dalgalanmalara yol açmasını onaylamıyorum. Ve dudaklarının bir tarafını hafifçe bükerek bana bakmasını da tüm kalbimle onaylamıyorum çünkü onaylamadığımı biliyor. Cevap vermeyi reddediyorum, bu yüzden incelemesi devam ediyor.

"Sana ne oldu?" diye soruyor, yüz ifadesi niyetli, gözleri endişeli.

Tanrım, küstahlık. The başparmağını hareket ettirme şekli . . .

"Sen oldun!" Yeterince yaklaştığında savuruyorum ama havada bileğimi yakalıyor. Diğer kolumla tekrar savruluyorum ama onu da yakalıyor ve ikisini de başımın üzerine koyuyor. The sanki beni inceliyormuş gibi beni inceleme şekli daha da sertleşmeme neden oluyor. "Bırak beni!"

"Yani birkaç domates daha çıkarabilir misin?" diye soruyor, gözleri içimi oyuyor.

"Ne diyebilirim ki? They lanet Peter Pan taytınla harika görünüyordu!"

Çırpınıyorum, ama bu sadece bedenlerimiz arasındaki akımın daha fazla çatırdamasına neden oluyor, bu yüzden kendimi ölümcül bir şekilde hareketsiz kalmaya zorluyorum - vücudumun her santimi bileklerimdeki ellerinin farkında.

"Dikkatimi çekmek mi istedin Pandora? The grubun geri kalanı istediğini düşünüyor," diyor. Alçak, beklenmedik derecede yumuşak sesi içimde, bedenimde yuvarlanıyor ve doğru düşünemiyorum. Üzerimdeki etkisinin gücünden gözlerim bulanıklaşıyor. Sakinleşmek için derin bir nefes alıyorum ama kolumun iç kısmından aşağı kayan eli düşüncelerimin içine ediyor. "Bebeğim. . eğer istediğin buysa," diye fısıldıyor sonunda, bir uyarı niteliğinde, "buna mecbur kalabilirim."

"İlgin istemiyorum, senden hiçbir şey istemiyorum!" Nefes alıyorum. "Bir şey istiyorsun. Bu ben miyim? İstediyin şey ben miyim?"

"Siktir, *hayır!*" Öfkeyle homurdanıyorum, aniden serbest kalan kolumu savuruyorum.

Yine havada bileğimi yakaladı. Kafasını bir tepside istediğimi hatırlıyorum. Bir gün ona beni sevdiğini söyleteceğime ve onun yaptığı gibi gülüp gideceğime dair kendi kendime yemin ettiğimi hatırlıyorum. Ve fısıldadım, "Tanrım, gerçekten aklını kaçırmışsın, değil mi? İstediyin her şeyi elde edebileceğini ve her zaman istediğin gibi olacağını mı sanıyorsun? Sana haberlerim var, pislik. Hayatını cehenneme çevirmek için buradayım ve her şey kayıt altında olacak. Tamamen aşağılanacaksın. Sadece beni izle!"

Bana bakıyor ve hiçbir şey söylemiyor. Tüm vücudum beni kavradığı yerin farkında, sert değil, ama ... rm ve sıcak. "Hayır bebeğim," diyor dişlerini sıkarak. "Bunu benim için mahvetmeyeceksin. Anladın mı? Onlara istediklerini vereceğiz ve sen bunu benim için mahvetmeyeceksin."

Çenemi sıkıyorum. "Eğer bunu mahvetmemi istemiyorsan, Madison Square Garden'a gittiğimizde, o sahnede lanet şarkının bir yalan olduğunu söyleyeceksin."

"That bizim bir numaralı şarkımız."

"Eğer dediğin gibi yaparsam... tüm hayranlarına bunun bir yalan olduğunu söylersin." "Neden?"

"Çünkü bundan nefret ediyorum, bunu duymaktan nefret ediyorum. Seni öptüğümü görürlerse Pandora olduğumu düşünecekler ve sen beni bir fahişe, bir yalancı ve bir ... olarak resmedeceksin."

Hata. Kirli bir şey. Gizli bir şey. Pişman olduğun bir şey.

Hatırlamak bile beni yeniden çileden çıkarıyor ama Mackenna o gümüş gözlerini bana dikmiş, ne yapacağını düşünüyor.

"O şarkıyı geri alamam," diyor sonunda, koltuğa çöküp kollarını başının arkasında kavuşturuyor ve ayaklarını bileklerinden bağlıyor. "Ama benim hakkımda bir şarkı yazmak istersen, ona biraz müzik eklemekten ve çalmaktan mutluluk duyarız."

"Ben söz yazarı değilim. Alo?"

"Ağırdan alacağız. Sen benim hakkımda ne düşündüğünü söyle, ben de sana yardım edeyim." "Pislik. Köpek. Yalancı. Hilekâr. Pislik. Birlikte geçirdiğimiz zamandan pişmanlık duyuyorsan, ben de pişmanım. on kat."

Gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyor ama o aldatıcı sakinlikteki duruşunu koruyor. "Devam et," diye uyarıyor.

"Neden? Gururun mu incindi?"

Gözlerini bilerek vücudumda gezdirirken gözlerine için için yanan bir bakış yerleşiyor. "Fikrini değiştirmeni isteyecek kadar belki."

Dişlerimi sıkıyorum, bir zamanlar içimde bir gün onunla evleneceğine inanan bir kız olduğunu biliyorum. Ama şimdi geriye kalan tek kız, onun incittiği öfkeli kız ve "Bana bir daha asla sahip olamayacaksın" diye homurdanıyor.

"Dudaklarınız bir şey söylüyor ama geri kalanınız tam tersini haykırıyor."

Bir an daha bakışıyoruz ve ben zor nefes alıyor olmaktan nefret ediyorum ve her nasılsa sinirlenmiş, üşümüş hissediyorum, göğüslerim ağrıyor, bacaklarımın arasında bir şey zonkluyor, "Kimin umurunda?" diye zorlamadan önce.

"Biliyorsun," diyor. "Ve *ben de*." Tekrar ayağa kalkıyor, yanıma geliyor ve öne doğru eğiliyor. "Bundan nefret ediyorsun, ama şu anda -beni isteme şeklinden ne kadar nefret ettiğini bilerek- bu beni uçuruyor."

Çenemi, dudaklarımı, elmacık kemiklerimi, alnımı inceliyor, sanki yüzümde göremediği bir şeyi görmeye susamış gibi. Then "Beni de

sertleştiryorsun ama benim için yaptığın tek şey bu" diye fısıldıyor ve elini gevşetiyor.

"Siktir git."

Bana gülümsedi. "Oh, bu çok zevkli bir deneyim, *yapacağım*."

Aramıza biraz mesafe koyup koltuğa geri yerleşirken, dudakları hâlâ kıvrık, sessizce beni izlerken garip bir şekilde tüm heyecanımdan yoksun hissediyorum.

İçim istemediğim bir öfke ve şehvet karışımıyla titriyor. Tanrım, o narsist bir domuz. Kendine o kadar aşık ki, muhtemelen aynada kendi iyiliği için bile böyle gülümsüyor. Gülümsemesi dünyadaki herkesin konuşmadan duramadığı şeylerden biri. Onu daha da seksi gösteren o erkeksi gülümsemelerden biri. Gözlerindeki gümüşü yumuşatıyor, aynı zamanda içinizi eritiyor. Şimdi güzel bir gülümsemeye sahip olması içimi kaynatırken beni hala cezbediyor.

TANRIM!

Onu incitecek acı verici bir şey söylemek istiyorum. Ama hayır. Konserini mahvettiğim için beni cezalandırmak mı istiyor? Mahvedeceğim. Onun lanet. Hayatını.

Pandora

Altı yıldan biraz fazla bir süre önce

önce küçük bir daire alacağız. Bir çatı katı!"

"That haklı," diye cevap veriyor alçak bir ses başımın üstünden. "Ve tek ihtiyacımız olan içinde bir yatak," diye ekliyorum.

"Ve sen," diye mırıldanıyor boğuk ses ve beni tutan kollara doğru dönüyorum. Gümüş gözleri benimkilerle buluşuyor; bir kurdunkiler gibi gümüş, ağır kapaklı, hem şefkatli hem de ürkütücü derecede keskin. Dudakları sevimli bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve o anda erkek arkadaşımın yatak önermeme bayıldığını anlıyorum.

"Bir köpek bile alabiliriz," diye ekliyorum arsızca. "Ve bir köpek."

Bir kolunu kaldırarak, çaldığımız yatın duvarındaki kurumuş kılıcı gösteriyor. Bizim değil ama burası saklanma yerlerimizden biri.

Buluştığımız ve birlikte olabildiğince çok zaman geçirdiğimiz pek çok yerden biri. Neredeyse şafak söküyor ve hiç uyumamış olmamıza ve burada sonsuza kadar kalabilecek olmamıza rağmen, isteksizce kalkıyor ve uzun, kaslı bacaklarını kot pantolonunun içine sokuyor.

"Muhteşem," diye sesleniyor elini kot pantolonunun cebine sokarken. Sweatshirt'ümü giydiğim yerden dönüyorum.

"There sana sahip olmanı istediğim bir şeydi..." Bir adım atıp küçük ve parlak bir şeyi ince ışık çizgilerine doğru tutuyor.

yuvarlak yat pencerelerinden. Ne olduğunu anladığımda vücudumda bir heyecan dalgası dolaşıyor.

"Bu bir söz yüzüğü mü?"

Kirpiklerimi kaldırdığımda, onun beni kasvetli bir yoğunlukla izlediğini görüyorum. Seni seven bir çocuğun yoğunluğuyla.

Tıpkı senin onu sevdiğin gibi.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum, saygıyla ona uzanıyorum.

"Annemindi." Sesi duygusallıkla yoğrulmuş, güzel yüzü de duygusallıkla sertleşmiş bir halde onu göğsüme takmamı izliyor.

"Bana ne vaat ediyorsun?" Yüzümü ona doğru kaldırarak alay ediyorum.

"Ben" dediğinde dudaklarının kenarındaki o ukala kalkışı asla unutmayacağım. Tanrım, onu seviyorum. Onu bir fırtınanın gökyüzünü sevdiği ve bir gülümsemenin bir yüze ihtiyaç duyduğu gibi seviyorum.

Mackenna benim en iyi yanımdır, beni tutan kaya, beni anlayan tek kişi.

Hayatımda şefkatli ve mutlu olan tek şey o. Kendimi ona atıyorum ve o beni yakalıyor, sıkıyor, herkesten daha sıkı sarılıyor başka biri bana sarılıyor. "Evet derim ve hepinizi alırım, o yüzden bu konuda şaka yapma" diye uyarıyorum. "Şaka değil," diye söz veriyor, görebilmesi için elimi kaldırıyor. "Üzerinde güzel görünüyor sen."

Kalbim sıkışırken aynı anda onun **p a r m a k l a r ı n ı** da kendi parmaklarımla sıkıyorum. "Ama annem ve baban... ikisinin de şu anda bize ihtiyacı var."

Hayatlarımız çok kusurlu. Onunla benim aramda engellerle doluydu. Babam öldükten sonra annem daha da katı ve acımasız oldu.

Mackenna'nın annesi öldükten sonra, babası uyuşturucuya yöneldi.

Uyuşturucu *satmaya*. Ve şimdi, annem Mackenna'nın babasını mahkum etmekten sorumlu savcı,

ve bu dava mutluluk şansımızı yok ediyor.

Uzaklaşmak için
sabırsızlanıyorum.

Uzaklaşmamız *gerek*.

Uzun, gitar çalan parmaklarıyla yüzümü okşuyor. "Bize ihtiyaçları olduğunu biliyorum ama sonsuza kadar ihtiyaçları olmayacak. The duruşması birkaç ay sonra. Babamla ilgili ne olursa olsun, yargıç ne karar verirse versin... o gece parkta buluşacağız ve kaçacağız. Evleniriz. Birkaç yerel barda iş bulabilirim, seni üniversite boyunca destekleyebilirim."

"Üniversite harcımı ödememe gerçekten yardım edecek misin Kenna?
Bunu yapabileceğinden emin misin?" Umutla sordum.

"Senin için her şeyi yaparım." Sözlerini söylerken son derece ciddi, omuzlarını sıkıyor. "Saklanmaktan yoruldu, biliyorsun."

"Ben de yorgunum."

"Seninle olmak istiyorum. Açıkta. Senin sırrın olmaktan bıktım. Senin erkeğin olmak istiyorum. İnsanların benim olduğunu bilmesini istiyorum."

"Ama ben öyleyim." Elimi tekrar onun görüş alanına doğru kaldırıyorum ve güzelce süslenmiş burnumu oynatıyorum. "Ben senimim. Ve ne olursa olsun planımız hâlâ geçerli. Duruşmadan sonra seninle parkta buluşacağım."

Duruşmadan bahsedince hüzünlü bir gülümseme takınıyor, sonra elimdeki yüzüğü öpüyor ve sonra, şey ... sonra beni sırtımdan tutup sert, geniş göğsüne doğru çekiyor ve beni aptalca öpüyor. "Seni seviyorum. Her zaman" diye mırıldandı.

There insanların sizi sevme yollarıdır.

There aşkın her türü ve çeşidi olduğunu öğrendim.

The evcil hayvanları sevme şekliniz. Arkadaşlarınızı. The ailenizin sizi sevme şekli. Kuzenlerinizi. Mackenna ve benim birbirimizi sevmemizin başka bir yolu daha vardı. Aşkımız azgın bir fırtına ve bir liman gibiydi: asi ve durdurulamaz,

vahşi ve sonsuz, ama istikrarlı ve güvenli ...

Ya da on yedi yaşındaki aptal kalbim öyle düşünüyordu.

Aylar sonra, park zifiri karanlık ve bomboş olana kadar saatlerce eski püskü bir bankta oturdum. Soyulabilirdim, hatta belki de kaçırılabilirdim, o kadar karanlıktı ki. O kadar aptal ve saftım ki yine de bekledim, ayak tırnaklarım yeni boyanmıştı, ayakkabılarım yeniydi, elbisem en güzel görüldüğümü düşündüğüm elbiseydi - en azından siyah değil açık sarı olan birkaç elbiseden biriydi. Ve ellerimi gevşek saçlarımda gezdirerek bekledim. Yüzüğümün dibi kızarıncaya ve gelmeyeceğini anlayıncaya kadar yüzüğümün ucundaki söz yüzüğümü döndürdüm. Ve o gece beliren görüntü annemin, onunla çıktığımı bilmesine imkân olmayan annemin elini uzattığında gözlerim acıdı ve ciğerlerim kapandı.

"O gelmiyor," diye fısıldadı.

"O geliyor, anne. Ben gidiyorum. Beni durduramazsın," dedim hissettiğimden daha inançlı bir şekilde.

"Seni durdurumama gerek yok. Sadece babasını mahkum ettim, Pandora. O çocukla birlikte gitmeyeceksin. O gelmiyor. Onu başka biriyle gördüm. Ben arabada bekleyeceğim."

Başka biriyle . . .

Tıpkı babam gibi.
Mackenna bana yalan
söyledi.
Ve böylece Mackenna beni kırdı. . .

Pandora

Tamam, işte anlaşma. Az önce kanıtladığım bir hayat gerçeği. Herkes rock gruplarının, tüm grup üyelerinin kafayı bulduğu, sarhoş olduğu, seviştiği, küfrettiği, tartıştığı ve her günün büyük bir parti gibi geçtiği bu hastalıklı küçük dünyada yaşadığına mı inanıyor?

Evet, bu doğru.

They prova, elbette. They çalışıyor-bazı zamanlar. Ama lanet olsun, bu insanlar nasıl parti yapacaklarını biliyorlar. Tromboncu Adam, Kemancı Adam ve Piyanist Adam bile bu gece içmeye gidiyor.

Parti hayvanları.

The birçoğu.

"İçmek ister misin?" Kemancı Adam teklif ediyor, ama hayır dediğimde omuz silkip onun yerine arkadaşları Arpçı ve Flütçü Adam'la gitmesini izliyorum.

Gerçekten, tek yapmak istediğim odama gidip bir hamburger ve patates kızartması sipariş etmek ama sözde "parti" yapıyoruz ve kameralar burada yaşanan aptallığın tek bir anını bile kaçırmamaya özen gösteriyor.

Hatta bunların bir kısmının sadece pazarlama amaçlı olup olmadığını merak etmeye başladım.

Beni çekmemesi için bir kameramana yakın duruyorum -en ekşi, ekşi suratımı takındığımdan eminim- Mackenna'yı bira pongunun yanında görüyorum. The Buradaki alkol miktarı akıllara durgunluk veriyor. Her yerde vücut içkileri. Bira pong, içki, alem, uyuşturucu. *Nargile* bile içiliyor.

Arkadaşlarımla olsaydım bunu deneyebilirdim. Mel ve Brooke, Kyle . . .

Bu haliyle, özellikle de Mackenna Jones yakınımızdayken ve etrafımızda binlerce kamera varken gardımı bir an bile düşürmeyeceğim. Beni sarhoş düşünsene? Mackenna yanımdayken?

Onu öldürebilirim.

Belki ... şey, o kadar iğrenç bir erkek ki, onu öldürürken elleyebilirim.

Rakibinin topu bira bardağına atmasını beklerken zayıf kollarını masaya dayıyor. Rakibi ikizlerden biridir ve atışını yapamayınca Mackenna topu usulca bardağına atar ve Viking'e -sanırım Lex'e- içki içirirken güler.

Evet, bu ikisi içkinin dibine vuruyor.

Bakmayı kesmek istiyorum ama yapamıyorum. Mackenna yüksek sesle gülüyor ve odanın diğer ucunda olmama rağmen sesi kulaklarıma kadar ulaşıyor.

Bunca yıl içinde değişti. Hâlâ bir çocuk havası var ama artık bir erkek. Farklılıkları listelemeden duramıyorum. Çenesi daha kare ve hafif gölgeli. Daha dolgun dudaklar. Thicker boğaz. Kollarında yarın olmayacakmış gibi kaslar var. O kadar bronz ve ... adam. Lex'in topu tekrar bira bardağına atmasını beklerken onu izliyorum.

Then Letitta adında bir dansçının bana kötü niyetle baktığını fark ediyorum. Bana doğru gelirken boynunu huysuz bir kuş gibi uzatıyor. Kameramanın onu takip ettiğini görünce hayal kırıklığına uğruyorum.

Yanımda geziniyor ve bakışlarımla yönünü işaret ediyor.

"O çok iyi bir sikici." Açgözlü, boncuk gibi küçük gözleri Mackenna'nın üzerinde geziniyor ve vay canına, gülümsemesi tıpkı Cruella De Vil'in yavru köpeklerin derisini yüzmeden hemen önceki gülümsemesini hayal ettiğim gibi.

Tabii ki onun o vücudu benim aptal masumiyetimle yapabileceğimden çok daha fazla şekilde becerdiğini fark ettiğimde içimi şeytani bir his kaplıyor. Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum ve pembe saç tutamımı döndürerek, "Biliyorum, onu içeri ben soktum" diyorum. Gitmeye başlıyorum ama onun sesi beni durduruyor.

"Havalı ve belalı görüldüğünü sanıyorsun ama değilsin. Gerçekten değilsin."

"Thanks. Benim hakkımda ne düşündüğünü merak ediyordum. Şimdi gördüm kişiliğimi sana uyacak şekilde yeniden düzenleyebilirim." Kapının arkasındaki adama baktım.

Kamera, altın bulmuş gibi sırtıyor ve ben de öfkem derimin altında kaynıyor olsa da sakinliğimi korumaya çalışıyorum.

Yüzünü küçük bir cine benzeyene kadar buruşturuyor. "Senden nefret ediyor, kızım. Yemin ederim 'Pandora'nın Öpücüğü' şarkısının sözlerine senin ölmeni dilediği gerçeğini eklemek gerekiyordu. Seni şu anda kırmak istemiyorsa neden sana baksın ki?"

Gülüyorum. This türden bir kahkaha, aslında alışkınım. The türden, yani mutlu ve neşeli olmanın tam tersiyim. "Beni zaten kırdı, artık kırılacak bir şey yok ve kendimi yeniden yapıştırdığımda, kalbi geri koymamaya öncelik verdim. O yüzden sorun yok. Thanks benim için endişelendiğin için. Endişen çok dokunaklı."

Önüme atlıyor ve kollarımdan birini tutuyor. "Yine de sanki seninmiş gibi ona bakmaya devam ediyorsun. Ama değil."

"Seni yumruklamamı istemiyorsan bırak beni," diye uyarıyorum. "Vay canına, tıpkı bir erkek gibisin, değil mi?" diyor.

"Hey, Tit," diye sesleniyor Lex, ona doğru geliyor ve sanki burada gerçek bir kedi dövüşü yapmak üzere olduğumuzu hissetmiş gibi ikimize de bakıyor. Arkasına yaslanıp manzaranın tadını çıkarmamasına şaşırdım.

Belki de o kadar da pislik biri değildir.

Yanına geldiğinde Tit'in yüzü bir anda kızgın-gremlin modundan tatlı-coquette moduna geçer. Kolunu beline doluyor ve onu dudaklarından öpüyor. Tanrım, bu adamların bir kadının etrafında böyle dolaştığına inanamıyorum.

Ya da aslında, yapabilirim.

Ama ona "Meme" dediklerine inanamıyorum.

Mackenna'nın tuhaf bir mülkiyetçi bakışla beni incelediğini fark edince arkamı dönüyorum. Elinde kırmızı plastik bardakla bana doğru yürümeye başlıyor ve o yaklaştıkça karnımda bir gerginlik yumağı oluşuyor. *Beni sinirlendirmeyi keser misin, pislik?* Bağırarak istiyorum.

"Şimdiden arkadaş mı ediniyorsun?" diyor sırtarak.

Yine de This sırtışı farklı. Sanki Tit'ten hoşnut değilmiş gibi, ki bu çok saçma.

Ve birden, hafta sonları Thanksgiving adresinden sonra onunla nasıl kaçtığımızı hatırlıyorum. Karlı ve soğuk bir günde buz pateni pistine gittiğimizi hatırlıyorum. Buzdan heykeller yapan adamları izledik ve paten

kayardık.

ona yakın dururduk çünkü o her zaman çok sıcak, güçlü ve ayaklarının üzerinde sabit dururdu. Donmuş buzu görürdük, sert ve beyaz. Patenlerimi giyer, botlarımı sıraya dizer, buza doğru dengesiz bir şekilde yürürdüm. Then üzerinde kayardım ve o da sanki buzun üzerinde doğmuş gibi etrafında dönerdi. Gümüş gözlü, sıcak tenli ve dünyanın en mükemmel dudaklarına sahip Buz Adamım. Kaslı ve güçlü, uzanıp beni bir topaç gibi döndürmesi her zaman çok kolaydı. Ve sonra bir kucaklamayla dönmemi engeller, beni yakınımda tutar ve şapkamın kulaklarını kaldırarak "O kadar ateşlisin ki tüm bu buz pistini saatler içinde eritirsin" diye fısıldardı.

Hatırladıkça kalbim biraz eriyor ve kendimi ona karşı korumak için ihtiyacım olan buza ulaşmaya çalışıyorum. O artık birlikte kaydığım, birlikte saklandığım ve kendimi aşık sandığım çocuk değil. O, kadınlarla oynayan ünlü bir rock yıldızı. Ben, diğer lejyonların ve lejyonların ilki oluyorum.

"Ne? Cevap yok mu?" diye soruyor. Dürüst olmak gerekirse, ne hakkında konuştuğumuzu bile hatırlamıyorum, ama dudakları titriyor ve ekliyor, "Sebzelerle silahlanmadığın zaman kendinden o kadar emin değil misin?" There gözlerinde şakacı bir meydan okuma var, o kötü çocuk parıltısı hala nabzımı ürkütüyor.

"Kenna, kek ister misin?" diye soruyor dansçılardan biri ve neredeyse yüzünü kekle süsleyecek.

"Şimdi olmaz," diyor ona, teklifini elinin tersiyle iterek, gözlerini bana dikerek. Onun çekici sesi -yontulmuş elmacık kemikleri, o yüklü hava- benim kızlık organlarım için bir işkence. İşkence. Herkesin istediği ilgiye sahip olduğum için biraz sarhoş hissediyorum.

"Biraz daha içki?" diye umutla soruyor ve elindeki kırmızı bardağı ona uzatıyor.

That dikkatini çekiyor ve kırmızı bardağa bakıyor. "Ne var orada?"

Burada kalıp bu zavallı kızın seksimizi bu şekilde utandırmasını izlemeye niyetim yok, bu yüzden Lionel'ı aramaya gidiyorum. Oda anahtarına ihtiyacım var.

"Partiden erken mi ayrılıyorsun?" Ben çıkarken Mackenna arıyor.

Cevabımı Lionel'a yöneltiyorum, onun yerine fark ettiğim müdürün viskisini bırakmasını izliyorum. "Yorgunum. Eğer senin için de uygunsa, fotoğrafçılardan birine ilginç bir haber verdim bile." Sarışın adamı işaret ediyorum.

"Noah? Güzel. Takdir ettim." Bir anahtar çıkardı. "Tüm odayı aldık.

There başkanlık süitinde açık olacak ortak bir medya odası var.

Koridorda bazı yiyecek saklama dolapları var." "Thanks."

Odaları anlamlandırmam biraz zaman alıyor. This bir uzun süreli konaklama oteli, bu yüzden odalar daha çok apartman dairelerine benziyor. Arkamda ayak sesleri duyuyorum- shuffling, sonra kıkırdamalar. Tit ve Lex öpüşüyor gibi geliyor ama emin değilim. Arkamı dönmeye zahmet etmiyorum. The arkamdaki her kimse ~~on~~ uzaklaşma dürtüsü çarpıyor ve bir dürtüyle yandaki kapı kolunu tutuyorum ve açılıyor, böylece saf karanlığa bakıyorum.

Bir çeşit dolap olduğunu fark edemedim kapı arkamdan çarparak kapanıyor ve hemen dışarıda bir kutlama başlıyor.

Harika.

Mükemmel.

They beni buraya kilitledi. Tıpkı Mackenna'nın tahmin ettiği gibi, taciz ediliyorum. Kahretsin, haklı olmasından nefret ediyorum.

Kulağımı kapıya dayayıp dışarıdakileri duymaya çalışıyorum. They hâlâ dışarıdalar ve erkek fısıltılarına karışan kıkırdamalar duyuyorum. İç çekerek dolabın etrafına bakıyorum ve burada uyuyup uyumayacağımı merak ediyorum. Burası dörde dört bir alan ve tavana uzanmama yetecek kadar uzun değil. Ne yani, oturarak mı uyuyacağım? Bütün gece mi? Hayır. Onlar gidince, bu enayinin kilidini açmaya çalışacağım.

Dakikalar geçiyor ve aniden gizemli bir şekilde sessizleşiyorlar. Hâlâ dışarıda bir yerde bir şey beklediklerini hissediyorum.

Ama ne?

Then Sesi duyuyorum. Muffled olsa da, kime ait ~~duğ~~utam olarak biliyorum, çünkü kollarımdaki tüm küçük tüyler dikkat çekiyor.

Sikeyim *hayır*. Lütfen. *O olmasın da* kim olursa olsun.

"Ne yaptınız lan siz?" Mackenna nefesinin altında homurdanıyor. Kimse ona cevap vermeyince, "Ne? Kız içeride mi, sizi pislikler?" diye ekler.

"Kahretsin, bilmiyorum. Neden kendin kontrol edip görmüyorsun, ahbap?" diye cevap veriyor ikizlerden biri.

There's a cackle.

Ve sonra Mackenna'nın külot ıslatan, kalp eriten, ayak parmaklarını kıvıran kıkırdamasının alçak, şehvetli, erkek sesinin yaklaştığını duyuyorum. "Cidden mi? Tam bir pisliksiniz."

Kapıyı açtırıyor ve orada duruyor, o ürkütücü gümüş gözlerini bana dikmiş. Ve üzerimdeydiler. Bir dokunuş gibi. Kalp atışlarıma hoşlanmadığım ama durduramadığım şeyler yapıyor. There kolunda bir dövme, başparmağında bir yüzük, bileğinde binlerce deri bilezik var. Dudakları kıvrılıyor ve midemin çukurunda çınlayan bir çan gibi hissettiğim o duygudan nefret ediyorum. Özellikle elini uzattığında hissettiğim o küçük karıncalanmadan nefret ediyorum.

"Hey," diyor beni eğlenerek incelerken. "Sana söylemiştim, değil mi?"

Benimle iyi huylu bir şekilde, şık bir kaşını kaldırarak konuşuyor.

İstenmeyen bir şehvet dalgası ve eski, tanıdık bir öfkeyle cesurca savaşıyor yerimde sabit dururken vücudumda bir ürperti hissediyorum.

Buradan çıkmak istiyorum ama *onun* kahramanı oynamasından hoşlanmıyorum.

Arkasından kahkahalar yükseliyor ve ben onun uzattığı elini tutamadan ya da yanından huysuzca geçip gidemedim -ki aslında bunu yapmayı planlıyordum- Lex ve Jax onu itiyor ve birden Mackenna'nın 1.80'lik boyu dolaba çarpıyor.

The kapı arkasından çarparak kapanır. "Woo! Cennetteki yedi dakikayı hatırlıyor musun Kenna?" Lex kapıya doğru bağırır. "Cehennemde yedi saate ne dersin, ahbap!"

They "Pandora'nın Öpücüğü"nü mırıldanmaya başlıyor ve içime öfke doluyor. Ellerimi iki yanıma koyup gözlerimi kapatıyorum ve bir gün intikam almak için dua ediyorum.

Mackenna olabildiğince sıkılmış bir sesle, "Çok komik, dangalaklar," diye cevap veriyor ve tam da dışarıda ağır mobilyaların sürüklendiği yüksek sesli bir gıcırta duyulduğu sırada kapı kolunu tutmak için dönüyor.

"Cidden kapıyı mı kapatıyorlar?" Ben de sıkılmış gibi görünmeye çalışarak soruyorum ama aslında telaşlıyım. They beni cidden buraya mı kilitliyor?!?! *Mackenna* ile mi?!?!?

This cehennemin ötesinde. O kadar ötesinde ki bunun için bir terim bile bulamıyorum ama dolap şimdiden ... erkek kokuyor. Erkek-kurt, ve alkol, ve ... ugh!

Daha fazla çılgılık duyduğumda gerçek bir panik yaşıyorum. The adamlar sandalyeleri kapıya yığıyor ve kapı koluna sıkıştırıyor gibi görünüyor. Yani, ne oluyor lan?

Çılgılıklardan sonra bir patlama sesi duyulur. "Dikkat et Kenna, ısırır!" diye sesleniyor ikizlerden biri, yine gülerek.

Mackenna nefesinin altında küfrediyor ve kapı kolunu sallıyor. Their kahkahası yoğunlaşınca denemeyi bırakıp arkasını dönüyor. Kapının altından sızan The ışık, bana bakarken göz alıcı gölgelerin pro le üzerine vurmasına neden oluyor. "Pekala, o pisliklere istedikleri eğlenceyi vermeyeceğim."

Ciddi misin der gibi tek kaşımı kaldırıyorum.

Çok ciddiym der gibi kaşlarını kaldırıyor.

Yanağımın içini ısırıyorum ve dramatik bir şekilde iç çekerek aşağıya kayarak sahanlığa oturuyorum.

O da aşağı iniyor ve birden burası çok daha sıkışık oluyor. Çok yakınımda. Kalçası benimkine değiyor. Kaya gibi sert ve üzerimde istenmeyen bir etki yaratıyor. This beri ona en yakın olduğum an.

Bilmiyorum, beynim onun kalçasını geçemiyor. Benimkine karşı. Mackenna'ya ve onun X faktörüne bu kadar yakın olmak tam bir işkence. Dişi uzuvlarım ona karşı dünyanın geri kalanı kadar duyarlı. Nefes almaya çalıştıkça ciğerlerim kurşun gibi oluyor, ama her nefes onun kokusunu alıyor ve sessizlikte pro lemi incelerken gözleri karanlıkta parlıyor.

The aramızdaki hava yüklü gibi. Garip hissediyorum, sanki bir şey söylemek istiyorum. Sanırım tartışmaya başlasak iyi olacak. Ben de ağzımı açtım.

"Sakın bunu mahvetme," diyor alçak ve emredici bir sesle. İrkilerek ağzımı kapatıyorum.

Ama öne doğru eğildiğinde öfkem yeniden ortaya çıkıyor ve içimde garip bir beklenti dalgası oluşuyor. "Biraz daha yaklaşırsan dizimi taşaklarında hissedeceksin," diye uyarıyorum.

İlerlemeyi bırakıyor ve usulca gülüyor. "Taşaklarımı düşünüyordun, değil mi?"

"Sadece onları ne kadar doğramak, dilimlemek ve üzerlerine salsa eklemek istediğimi." "Ve onları güzel sulu bir taco'ya karşı yiyin. Hmm."

"Ohmigod! İğrençsin!"

Onu itmeye çalışıyorum, ellerimi sıcak elleriyle yakalıyor ve başımın üzerinden duvara yapıştırdığında nefesim kesiliyor. Öfke damarlarımda kabarcıklar oluşturuyor. Kendimi kapana kısılmış ve çaresiz hissediyorum ve aniden kalbim dakikada bir mil hızla atıyor, boğazımda pompalanıyor. Çılgın, vahşi bir şehvet dalgası öfkemi takip ediyor.

Tanrım. Yedi saat mi?!?!

İtiraz ederek inliyorum. The İniltimin sesi ona bir şey yapmış gibi görünüyor, çünkü tutuşunu sıkılaştırıyor ve bana daha da ağır geliyor. İki yüz kiloluk kaslı bir *adam*. Karanlıkta gözlerimiz birbirini tutuyor ve "*Bırak beni*" diye uyarırken içimden elektrik akıyor.

"Bunu kastetmiyorsun."

Boşuna çırpınıyorum ve o da beni daha sıkı tutuyor. Başımı sallıyorum. Evet, evet istiyorum. Ciddiyim. Ama iki bileğimi de tek eline geçiriyor ve başını benimkine yaslıyor. The Nefesi yüzümü yıkarken kalbimin gümbürtüsü beynimde yankılanıyor. Tanrım, o kadar yakın ki, rüyalarım ve kâbuslarım, gündüz ve gece bu kadar yakın olmayı hayal etmişim. Gözlerini ve o kalın kirpiklerinin arasından bana baktığını hayal ettim. Dudaklarını hayal eder ve düşünürdüm. The üstteki yay şeklinde, neredeyse alttaki kadar dolgun, alttaki çok yumuşak ve kıvrımlı ...

Ve sonra beni öpüyor, o ağzını üzerime yerleştiriyor, boştaki eliyle başımı kavıyor ve acı verici bir açlıkla baktığımı fark etmediğim aynı dudaklarla dudaklarımı ayırıyor. The Öpücüğünün beklenmedikliği, kurtulmak için gönülsüzce mücadele etmeme neden oluyor. Bunu istemek istemiyorum. Bu ruhumu yakan susuzluğu, beni öperse kırılacağımı, öpmezse kırılacağımı hissettiğim o korkunç, kaçınılmaz duyguyu istemiyorum. Sanki bana merhamet edecekmiş gibi inliyorum. Merhamet etmiyor. Hafifçe inliyor ve dilini ağzıma sokmaya çalışıyor ve dudaklarımı ayırıp beni tatmasına izin verdiğimde, çünkü açıkça aklımı kaçırmış, intihara meyilli ve azgınım, hayatımda hiç çıkarmadığım bir ses çıkarıyorum. Bir inilti ya da sızlanmadan daha fazlası, gerçek, sessiz bir acı sesi. Bunu yaptığımda o da geri çekiliyor, ben de.

İkimiz de şok içinde bakakalıyoruz.

"Pislik," diye mırıldandığımı duyuyorum, zor nefes alıyorum. "Kaltak."

Dudaklarıma bakıyor ve başını eğip dudaklarımı tekrar, daha acımasızca, kendi zevk iniltisiyle kapatırken cinsel organım tepki olarak sıkışıyor.

Bir saniyeden kısa bir süre için, bedenim çelişkilerle dolu titreyen bir kütleye dönüştü. Ellerim hiçbir erkeğe dokunmadı. Sadece bir çocuğa. On yedi yaşında. Ön kolunun iç kısmında görünen dövme yapdırmadan önce. Hayattan daha büyük, bir yıldız olmadan önce, büyüyüp bu adam olmadan önce.

Bir an, binlerce duvarı olan, nadiren kimseye dokunan ya da sarılmaya izin veren bir kadını. Bir saniye sonra, altı yaş daha gencim ve içeri girmesine izin verdiğim adam o. O kızın beni ele geçirmesini istemiyorum ama ben onun içinde yaşıyorum. *This onun* derisi ve kimse onun gibi titretmez.

Sadece titremiyorum, içten dışa doğru yanıyormuşum gibi hissediyorum. Dudaklarının altında sıcak, titreyen bir arzu karmaşası. The benim hakkımda saçma sapan şeyler söyleyen, beni inciten, bana musallat olan aynı dudaklar, bir şekilde şimdiye kadar gördüğüm, hissettiğim ya da tattığım en güzel dudaklar olmaya devam ediyor. Tanrım. Tadına baktım.

Ani bir çılgınlıkla omuzlarını tutuyorum, dilim ağızla ağzına giriyor, kalçalarıma ona doğru yuvarlanıyor. Tanrım, bu lanet olası pislikten nefret ediyorum.

Bunca yıldan sonra bana böyle hissettirdiği için ondan nefret ediyorum.

Ama ellerimin bir görevi var. Onun dokusunu ezberlemek. The onu hissetmek. Altı yılda nasıl değiştiğini. Önceden uzun ve zayıftı, şimdi daha uzun ve sert. Daha pürüzsüz. Daha iri. Artık genç uzuvları yok, şimdi bir erkeğin tüm kalınlığına sahip ve kollarım artık dolaşmak için özgür olsa da, başım öpücüğünün ağırlığı altında sıkışmış durumda. Ve onun sıcak, ıslak, susamış, kaba, kirli, lezzetli ağzına doyamıyorum!

Kahretsin, tüm öfkemi sadece bu öpücükle boşaltamam.

Bana yaptıklarını -hayatımı nasıl mahvettiğini- bu inanılmaz, nabız hızlandıran, hayatımı değiştiren öpücükle ifade edemem.

Onu ısırmak ve pençelemek, tekmelemek ve çılgılık atmak, aletini içime almak ve yürüyemez hale gelene kadar ona binmek istiyorum!

The piç kurusu.

Onu öperken ona vurmak, öperken ona küfretmek, öperken onu kendimden uzaklaştırmak istiyorum.

İstiyorum . .

. Sadece
istiyorum.

Hayal kırıklıklarımızı ve öfkemizi bu tek öpücüğe kanalizasyon gibi, dillerimizi neredeyse vahşice sürtmeye devam ediyoruz, vücutlarımızı şehvet kadar öfkeyle de birbirimize sürtüyoruz. Öne doğru eğiliyor, kalçalarımdan birini tutuyor ve bacağıma kalçalarına doluyor, ereksiyonunu amıma hizalarken neredeyse dudaklarımı öpüyor, sekslerimiz kotlarımızdan sıyrılıyor. Büyük avuçlarından biri göğsümü kavırıyor ve başparmağı

sertleşmiş tepe üzerinde ileri geri hareket ederek içimde öfkeli kıvılcımlar
çaktırıyor.

Eli tişörtümün altından kayıyor ve ben de boğazımın arkasından bir ses çıkararak parmaklarımı tişörtünün kumaşının altından geçirip altındaki pürüzsüz, çıplak esh'e dokunuyorum. Her zamankinden daha sert, kasların olukları parmaklarımın altında sert ve de ned, vücutlarımız yaklaşmak için kayarken dalgalanıyor, ağızlarımız kaynaşmaya devam ediyor.

Kollarını etrafıma doluyor ve arkasına yaslanıyor, beni üzerine ayarlıyor, böylece meme uçlarım göğsüne sürtünürken ağızını serbest bırakıyor ve önce bana, sonra şişmiş ağzıma bakıyor. Yüzü sert, hayvani bir tutkuyla yanıyor.

"Bir süredir öpülmedin, değil mi?"

Tanrım, bu kadar açık olamaz. "That seni ilgilendirmez." "Beni ilgilendirir. Ve bunu öncelikli işim haline getiriyorum."

Ses tonundaki sahiplenme duygusu içime işliyor. Kavrayışı beni sıkılaştırıyor, inkarımı susturuyor. "Sen de bir süredir sikilmedin, değil mi?"

"Hayır, ama seni *istemiyorum*," diye homurdandım.

Tanrım, beni patlatmak üzere olan cinsel yüklü bir nükleer silah gibi.

"Huysuzluk etme," diye fısıldıyor usulca, bir elini saçlarımda gezdirerek.

"Seni becermemi ister misin?" diye soruyor. Dilimde onun tadını alabiliyorum ve külotum uyarılmayla sırılsıklam.

"This kameralar için olmayacak." Sesi, seni becermeye hazırım tarzında ölümcül derecede seksi, nefesi boğazımda sıcak bir hava dalgası gibi, sanki benim için çıldırıyormuş gibi bana sokuluyor. Sanki o Drakula, ben de Mina'ymışım gibi. This felaketimiz olacak. "This benim için, ~~sen~~ve benim için. Seni sistemimden atmam gerek. İstedikleri oyunu oynayacağız ama bizim de kendi oyunumuz olacak. Bunu lm'de istemiyorum. Hayatlarımız

Ama bu içinde olamaz. Beni anlıyor musun Pandora?"

Lütfen beni bağışlayın ama beynim şehvet sisi içinde ve doğru düşünemiyorum. "Ne . . . ama nasıl yapacağız . . . ?"

"Şşş. Bir yolunu bulacağım." Bedenlerimizin arasına uzandığında kaslarım titremeye başlıyor ve fermuarımın sesini duyuyorum.

Elini kot pantolonumun içine sokuyor, gözleri parlıyor. "Bunu mu düşünüyordun?"

Kahretsin, dün bir noktada onun domateslerini yalamak istediğimi düşünürsek, EVET! Ama bunu söylemeyi reddediyorum, bilmesini reddediyorum. Bir iniltiyi geri yutuyorum

sırılsıklam ıslak amımın içine bir nger soktuğunda ve kendi kendine cevap verir gibi "Evet" diye raspa yaptığında.

İçimi okşuyor ve bu çok iyi hissettiriyor, onun için eğiliyorum.

Şakağıma doğru gülümsüyor, çünkü elbette sıırılsıklam olduğumu biliyor-ikimiz de biliyoruz. Ve uyarılmaktan şişmiş. Tanrım, çok iyi hissettiriyor ama gururum inciniyor çünkü çok ıslağım. Bana hissettirdiği arzuyu bastırıyorum ve ellerimi omuzlarına koyuyorum, kendi içimde savaşıyorum ve onu uzaklaştırmak için ihtiyacım olan gücü topluyorum. Ama sonra bana bunu *borçlu olduğunu* fark ediyorum. Ben doyamayana kadar bana zevk vermeli. Bu yüzden başının arkasını tutup onu tekrar öpmeye başlıyorum, o da aynısını yaptığında usulca inliyorum, ağzı benimkini kontrol altına alıyor. Kafatası yuvarlak, mükemmel. Dili üzerimde sihrini konuşturuyor, bir yandan da aletin içimi okşadığını hissediyorum.

"Bacaklarını ayır. Gömleğini kaldır ki memelerini emebileyim."

"İstiyorsan kendin kaldır," diye cevap veriyorum, hâlâ gururuma tutunarak.

Karanlık bir şekilde gülüyor. Kalçaları vücuduma doğru hareket ederek beni nefessiz bırakan cezalandırıcı bir yuvarlanma yapıyor ve sanki beni sadece kuru bir şekilde becerebilecekmiş gibi uyarılınca inliyor.

"Dediğimi yap, lanet olası."

Gömleğimi boynuma kadar çekerken başım geriye düşüyor. Sütüyenimi çekip indiriyor ve göğsümün alt tarafına kancalıyor, sonra büzülmüş bir meme ucuna yapışıyor. Tam anlamıyla uyarılmış durumdayım ve onun ağzına pompalıyorum, meme ucumu emerken inliyorum. Tanrım, bu da ne? Bunu unutmuştum. Beni nasıl tükettiğini. Beni memnun ediyor ve harekete geçiriyor.

O kadar tahrik olmuştum ki, bir an için ağzını ve çenesini çektiğinde acı çekiyordum. Then elimi tutuyor ve bir fermuar sesi duyuyorum ve elimi kot pantolonunun içine sokarken avucumda saf, sert, pürüzsüz bir penis hissediyorum. "Siktir, beni çok istiyorsun," diye ağlıyorum.

"Çalıştır beni, tatlım," diye yumuşakça ısrar ediyor. Deniyorum. Gerçekten deniyorum. Ama o sihirli ağzıyla içime pompalıyor ve ağzı diğer meme ucuma yapışmış durumda ve ben çok yakınlım. Dışarıda kıs kıs gülüşmeler başladığında akılsızca inliyorum. Gerçekliğe geri dönüyorum, çığlık sesleri duyduğumuzda elimi kotundan çekiyorum.

"Kahretsin!" Dedim.

Mackenna inliyor. "*Cehenneme kadar yolları var!*"

"Kalk ayağa!" Ayağa fırlayıp gömleğimi tekrar giyerken ağlıyorum ve bu dolapta öpüşüyormuşuz gibi görünmemeye çalışıyorum.

Ohmigod.

That hayatımın en inanılmaz yedi dakikasıydı!

Kapı tokmağı döndüğünde titrek bacaklarımın üzerinde duruyorum ve gömleğimi ve saçımı düzeltmeyi henüz bitirmiştim. Kapıyı açtıklarında dışarıdaki ışık gözlerimi yakıyor.

"Ee, Kenna? Ne oluyor lan? Ona kimin patron olduğunu öğrettin mi?"

Acaba gelemediği için sahanlıkta üzülüyor mudur diye merak ediyorum ama uzun süre endişelenmeme gerek kalmıyor. Tamamen sakın bir şekilde yanımdan geçip gidiyor. Boğuk bir mırıltıyla, "Ah, gayet iyi biliyor," diyor, küt kesilmiş saçları mükemmel, tüm tavırları her rock tanrısının olması gerektiği kadar çekici.

The ikizler kıs kıs gülüyor ve ben de yanlarından geçip koridorda yürürken çenemi yukarı kaldırıyorum, yanlarındaki kızların bana baktığını fark ediyorum. Döndüğümde her iki kızın da Mackenna'yı kucakladığını ve "Ondan gerçekten hoşlanmıyorsun, değil mi?" diye sızlandıklarını görüyorum.

Kızlarını tutuyor ve sıkıyor. "Hayır, sadece onu işemek hoşuma gidiyor."

Bana doğru bakıyor, gözleri hala öylesine aç ki içimde delikler açıyor ve az önce yapmasına izin verdiğim şey için çok kızgınım - ellerini üzerime koymasına, dilini içime sokmasına ... Tanrım, onu dolabın içinde sarsmak üzereydim!

Odaya hışımla girip kapıyı çarparak fırlatacak bir şey ararken tüm vücudum öfkeyle geriliyor, sonra yastığı kapıp çığlık atıyorum.

Mackenna

"Onu dolapta mı siktin?"

The ikizleri mi? Evet, bu piçler çok fazla Jägerbomb ve limon içmişler. "Siz iki sik kafalı, benim tarafımdan becerileceksiniz." Önce ben Lex'i itiyorum, sonra Jax beni itiyor ve ite kaka süitimize giriyoruz.

Kanepeye yığılıyorum ve kızlar da hemen peşimden geliyor, manikürlü parmaklarıyla kollarımı ve göğsümü ovuyorlar.

"O tam bir sürtük," diye fısıldıyor biri.

"O da o kadar güzel değil," diyor diğeri.

Midem ihtiyaçla kıvranıyor. O kadar güzel değil mi? Tek gördüğüm o. Şu anda. Kafamın içinde. Siyah saçları, sıvı siyah gözleri, görünüşe göre beni hala bir ergen gibi sertleştiren o siyah ağzı. Kızlara "Bana bir iyilik yapın, içecek bir şeyler getirin" diye fısıldıyorum ve geri gelmelerini beklerken enseme ovuyorum.

Vay canına, bu karşılaşma seni yormuş Jones!

Siktir et onu, beni yine etkiliyor. Ama ona izin veremem.

"Geri gelin de sevişelim," diye bağıriyorum arkalarından. Gözlerimi kapatıyorum ama faydası yok. Bana bakışını, o günahkâr gibi kızgın kara gözlerini, saçındaki o gülünç pembe çizgiyi aklımdan çıkaramıyorum. Kotumun fermuarının altı hâlâ zonkluyor, onun dokunuşu için yanıp tutuşuyorum.

Onu sistemimden atmam lazım. *Onu* sistemimden atmam lazım. Orta parmağımı emiyorum ve sikim seçiriyor. Tadı güzeldi, güzel kokuyordu, iyi hissettiriyordu. Gençlik yıllarımdaki gibi kokuyordu. O zamanlar teni ve saçları hindistan cevizi kokuyordu, tıpkı lanet bir plaj gibi. Ve şimdi, görünüşü günah kadar karanlık olsa da, herkesin hayalindeki tatil gibi kokuyor. Göğüsleri hatırladığımdan daha dolgun. Hala büyük değil, ama tam ona göre. Ve işte garip bir düşünce, onları tekrar istiyorum. Ağzımda. O kızı becermek istiyorum. Tanrım, ayakta sik beni. Onu yürüyemeyecek hale gelene kadar sikmek istiyorum, ben de öyle.

Jax kızlardan birini tutup önce gömleğini, sonra da pantolonunu çıkarıyor. "Kimse seni çıplak görmek istemiyor, Jax," diye ağlayarak ona bir yastık fırlatıyorum. "Sadece bir milyon kişi," diye karşılık veriyor.

Kızlar bana sek bir viski getirdiğinde gözlerimi kısıyorum ve onlar vücudumu gezegendeki en değerli malzemeden yapılmış gibi ovalarken bir saniyede içiyorum.

There süitin tavanında garip bir modern çizim var ve onun ağzını düşünürken gözlerim girdapları takip ediyor. That onun ağzı. O ağzını tekrar öpebilirim. Öpücüğü öldürebilirmiş gibi öpüyor ve ben o lanet öpücüğü tekrar isteyecek kadar intihara meyilliyim, tıpkı gençliğimde olduğu gibi.

Kötü şeyleri severim-içki, üçlü seks, seks partileri, sigara. Ama şimdiye kadar istediğim en kötü şey Pandora'ydı ve onu derinden ve sert bir şekilde istiyorum, kendimi batan bir gemiye bağlamak ve beni altına almasına izin vermek gibi. Bu yüzden kızlardan biri gömleğimi çekiştirip ağzını ağzıma bastırdığında, dilini dudaklarımda gezdirdiği anda geri çekilip kendime gülüyorum.

"Biliyor musunuz? Sanırım Pandora'ya biraz daha işkence etmek istiyorum," diyorum onlara, gevşeyip kotumun fermuarını tekrar çekerek.

"Kenna" diye koro halinde somurtuyorlar. "Nereye gidiyorsunuz?" Lex sesleniyor.

"Açıkcası cehenneme geri dön." Kameralardan biri koridorda beni takip ediyor. Kameraman Noah'ı durdurdum ve ona "Bu olmaz dostum" dedim.

"Odasına giremem. Leo sözleşmeyi imzalamasının tek yolunun bu olduğunu söyledi."

"Gerçekten mi?" Pandora'nın yatak odasının kameralar için güvenli bir yer olduğu gerçeğini kabul ederken ona bakıyorum. "Mükemmel. O kadın çok zeki. Ve deli. Ondan uzak dur."

"Senin gibi mi?" diye homurdanıyor.

"Ondan uzak dur," diye tekrarlıyorum. "Ondan uzak dur ve benden de birkaç adım uzak dur."

Koridora geri döndüm ve kapıyı çaldım. There gözetleme deliğinden içeri bakıyor gibi görünüyor. İnliyor. Ve lanet olsun, o iniltiyi bile sikimde hissedebiliyorum.

Kapıyı tekrar çaldım. "Gerekirse bütün gece çalacağım!" The kapı açılır ve o ...

Sikeyim.

Gözbebekleri büyümüş, saçları dökülmüş ve üzerinde kısa bir tişört var. Dayanamıyorum. The kan damarlarımda sıcak fırtınalar koparıyor. Ağzımı açıyorum, ses tonum alçak. "Senin için çok çaresizim."

Önce kameraya, sonra bana baktı. Bir şey söylemek için ağzını açıyor, tekrar kamerayı görüyor ve "Tam bir drama kraliçesisin" diyor.

"Prensi sürükleyin," diye karşılık verdim.

Kaşlarını çatıyor ve kapıyı suratıma çarpmak için hamle yapıyor ama botumun burnuyla onu durduruyorum. "Hadi Pink," diyorum, gözlerimin içine bakması için onu boynundan tutarken kalbim küt küt atıyor. "Bunu istiyorsun," diye ısrar ediyorum. Beni odama geri gönderirse ne olacağını düşünmeye bile cesaret edemiyorum. Başarısızlık burada bir seçenek değil. Bedenim, o benim için gelene kadar kendimi bu kadının içine sokma ihtiyacıyla gergin. "Sen de benim için çaresizsin," diye fısıldıyorum, parmaklarımla kafa derisine masaj yaparak. "Sen de öyle değil misin? Beni dolapta öpmemiş olmayı diliyorsun ama öptün. İkimiz de öptük. Ve şimdi burada duramayız."

Gözleri sürekli ağzıma kayıyor ve bu hareket bile tek başına, odasından sadece bir adım içeride ereksiyon halinde durmamı neredeyse varoluşumun en imkânsız başarısı haline getiriyor. "Üçlü seksine ne oldu?" diye meydan okuyor ve sesindeki dokudan boyun eğdiğini duyabiliyorum.

Yap hadi. Onu aptalca baştan çıkar, Kenna.

Noah'nın beni duymayacağını umarak eğilip kulağına yakın bir yerden fısıldıyorum, "Açıkçası daha iyi bir şey için bunu pas geçtim."

"Gerçekten mi? Daha iyi bir müşterin var mıydı?"

Uzanıp elimi saçındaki pembenin üzerinde gezdiriyorum. "Bir tane olmasını umuyorum."

"Senden hoşlanmıyorum bile." Avuçlarının topuklarıyla göğsümü büyük bir gayretle itiyor ve bir anlığına geri adım atarak onu şımartıyorum.

"Ama ağzın hala benimkini seviyor ve ben seninkini ne kadar sevdiğimi anlatmaya başlayamam bile-"

Kapıyı suratıma çarptı. Yüksek sesle küfrediyorum ve sinirli bir elimi aptal kafamın arkasında gezdiriyorum. "Orospu çocuğu."

Arkamdan kahkahalar yükseldi. "Çök ve yan, Mackenna?" Noah alay ediyor, kamera bana çevrili.

Kaşlarımı çatarak ona kuşu gösterdim. "Sadece izle. Şuradaki odada yaşıyor olacağım." Onun kapısını işaret ediyorum, sonra öfkeyle, erkeklerin özel partisinin tam gaz devam ettiği süitime geri dönüyorum.

Herkes sevişiyor, sakso çekiyor ya da içiyor, bense ayığım. Kızlardan biri Lex'in üzerine eğildi. Bana sıranın bende olduğunu işaret ediyor. Siktir et şu sesi. Bütün beynim Pandora'yla doluyken yatak odama daldım. Onun taş gibi küçük bakışları. The yüzüme kapıyı kapattı. Dolabın içinde amcığı o kadar dar geliyordu ki, sanki yıllardır kimseyle birlikte olmamıştı ve ben birden kafayı takmıştım.

İkimiz de hiçbir şey hatırlamayana kadar aramızdaki mesafeyi kapatmalı ve onun ağzını benimkinin altında ezmeliydim. Ellerim yanlarımda huzursuz. Onları saçlarımdan arasından geçiriyorum, lavaboda su akıtıyorum ve birazını yüzüme sıçratıyorum.

Onu yatak başlığına doğru sürünürken, bacaklarını benim için açarken hayal ediyorum. Adımı haykırıyor ve ben de dilimi bacaklarının arasındaki tatlı balı tatmak için daldırıyorum.

Sikerim böyle işi. İstedğimden daha azıyla yetinmeyeceğim ve birdenbire o odaya girmeyi çok istiyorum ve oraya nasıl gireceğimi de biliyorum.

Leo'nun kapısını yumrukluyor.

"Ne oluyor Kenna?" Kapıyı açıyor ve kızlardan birine yatakta kalmasını işaret ediyor. Belli ki onu eğlendiriyor.

"Anahtar," diye homurdanıyorum.

Leo'nun gözleri para işaretleriyle camlaşıyor; açıkçası hangi odaya olduğunu söylememe gerek yok.

Sırıttıyor ve başını sallıyor. "Onu odana götür, böylece kameralar ağır sevişmelerin bir kısmını çekebilir," diye talimat veriyor.

"Noel Baba'ya bir mektup yaz, bakalım dinleyecek mi Leo?"

Müdürüm gözlerini deviriyor, sonra eşyalarını karıştırmaya başlıyor, bu sırada kız geliyor ve bornozunu bağlıyor. "Hey, Kenna, iyi görünüyorsun."

Leo bir anahtarla geri gelir. "Kameralara yakında bir kemik atmaya çalış."

"Eğer bu gece bir şey fırlatırsam, bu onuncu kattan bir kameramanın kızı olacak-
oor window."

Koridorda yürüyorum ve lanet kapıyı açıyorum. The ışıklar sönük ve oda tamamen sessiz.

Yatakta Pandora yüzüstü uzanmış yatıyor. Uzun bacaklarına, giydiği tişörtün altından görünen yumuşak, soluk tenine bakarken göğsüm sıkışıyor. Ölü gibi yatıyor, kafası yana savrulmuş, koyu renk saçları tam da parmaklarım için yapılmış. İki kere düşünmeme fırsat kalmadan kıyafetlerimi çıkardım ve onunla yatağa girdim. Tıpkı eski günlerdeki gibi. Ve bütün gece üzerimde gezinen şeytanlar, ona karşı rahatlayabilmem için yeterince sessizleşti. Onu kendime çektim.

Uykusunda iç çekiyor, vücudu sıcaklığımı arıyor.

Beni çok haklı buluyor; bu kız beni hep haklı buldu.

Bir zamanlar ikimiz de bakireydik. İlk seferin garip olmasını beklersiniz ama öyle olmadı. Bir fırtına tarafından süpürülmüş gibi hissettim. Darmadağın olmuştum ve içim bir daha toparlanamayacağım şekilde mahvolmuştu. İşimiz bittiğinde, kollarımda usulca ağlıyordu. Kendimi temellerinden sarsılmış bir bina kadar dengesiz hissediyordum. Kontrolümü kaybetmişim, o da öyle. Ne yapacağımı, neyi yanlış yaptığımı, bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyordum.

Şimdi öyle hissediyorum.

O zamanlar, normalde hiç duygu göstermeyen bir kızken bana karşı nasıl bu kadar duygu beslediğini açıklamasını bekledim. Ne zaman ki

Sonunda kendini toparladı ve gözyaşlarını sildi, onu öptüm ve onu sevdiğimi söyledim ve ona sordum, "*Beni seviyorsun, değil mi? Değil mi, Pandora?*"

Çıktığımız iki yıl boyunca, sevdiğini hiç söylemedi.

Evet, bu kızın kimseyi sevebileceğini sanmıyorum.

Bu hatıranın beni neden şimdi tokatladığını bilmiyorum. Her zamanki gibi öfke ya da üzüntü ve hayal kırıklığı getirmiyor. Beni asla istediğim gibi sevmeyecek bir kıza aşık oldum. Aşk ilanlarını istemeyi bıraktım. Bunu arzulamayı bıraktım. Yıllar önce bana hissettirdiklerini hissetmekten bıktım.

Ama *onu* hiç unutabilecek
miyim? Nefes
veriyorum.

Muhtemelen sabah beni yatakta onunla gördüğünde suratımı yumruklayacak. Mavi toplar ve mor bir göz, bu kıza bulaşan bir adamın alacağı şey budur. Ama umurumda bile değil. That benim sorunum değil.

Sorunum şu ki, bu kızın beni içeri almasını sağlayacak bir yol bulamıyorum.

Kulağına fısıldadım, "Sadece sana sarılacağım, tamam mı? Komiklik yok."

Sanırım başını salladı ve "Tamam" diye fısıldadı.

Gerçekten cevap verdi mi yoksa sadece benim hayal gücüm mü emin olmasam da kolumu beline doluyor ve ona sıkıca sarılıyorum.

Pandora

Uyandığımda ve o tüm kaslı ihtişamıyla otel yatağıma yayıldığında büyük bir gerçeklik dozu bana çarpıyor. Mackenna'nın kalmasına izin verdiğimi hatırlamam bir saniye sürdü. Mackenna'nın kalmasına izin verdiğimi mi?

İnliyorum ve avucumu alnıma vuruyorum. *Lanet olsun*. Neden, neden, neden irademi zayıflatıyor? The Yatakta kayarken şilte gıcırıyor, uykusunda bir şeyler mırıldanırken bir kolu uzanıyor ve beni arıyor gibi görünüyor. Hızla dönüyorum ve elinin bir yastığın üzerine yerleşmesini izliyorum.

"Mackenna," diyorum ayağımla onun yanına basarak. *"Mackenna!"* Tıslıyorum.

Dönüp oturuyor ve şükürler olsun ki örtüler yarı beline kadar geliyor çünkü bir santim daha çıplak esh görürsem içime yayılan sıcaklıktan patlayabilirim. Kollarıyla kendini yukarı iterken kasları şiştiğinde yüzümün daha da kızardığını hissediyorum. Gözleri tapılacak kadar ağır, ışığa uyum sağlamak için gözlerini kırıştırıyor, ağzı dünkü kadar mükemmel ve cömert. Ve sonra bana bakıyor. That bakışları sabahki kadar yumuşak, keskin ya da korkutucu değil, beni gördüğünde neredeyse ... samimi. Şakacı bir şekilde parıldıyor.

Ve *neden* sırttığını çok geç fark ettim. Tişörtüm külotumun kemerine takılmıştı. Ve beni bir çırpıda içine alıyor. "Kahretsin, biri bu sabah aç uyanmış," diyor, bana bakarken sesi yatak odasında uykulu, ve ben üzerimi örtmek için yastığı kapıyorum.

"Aç değilim," diyorum.

"Ben kendimden bahsediyordum. Buraya gel."

"Hayır, Mackenna! Hadi ama. Odamdan çık artık. Sana gitmeni söyledim!"

Sırtarak ayağa kalkıyor ve o banyoya giderken ben de yastığı fırlatıp tişörtümü indiriyorum. Çıkması sadece bir dakika sürdü. Saçlarımdaki düğümleri taramak için yeterli değil. *Eğer* böyle bir şey yapsaydım ve o pisliğin ne düşündüğünü umursasaydım. Ki umurumda değil.

Gözleri bacaklarımdan üzerinde geziniyor, tişörtümün eteğinden boynuma kadar devam ediyor ve sonra başıma iniyor. "Saçlarını bırak, iyi görünüyor," diyor boğuk bir sesle, önümde durarak.

Bana bariz bir ihtiyaçla bakarken vücuduma sıcaklık yayılıyor.

Onun nesi var? Ya bizim? "Hiçbir sorun yok," diye mırıldanıyor.

"Bunu yüksek sesle mi söyledim?" İnledim.

"Bütün gece sesli konuştun. Bu çok hoşuma gitti."

Tanrım. Rüya gördüm. Rüya gördüm . . . Ne gördüğümünden bile emin değilim. Yine dolabı hayal ettim. Yatakta olduğumuzu hayal ettim. Beni öpmeye çalıştığını ve arkamı döndüğümde boynuma binlerce ürpertici öpücük gönderdiğini hayal ettim.

The hafızam beni kiraz kırmızısı yapıyor. Bu gece mi oldu? Bana bakışındaki samimiyete bakılırsa, sanırım içime girmeyi çok istiyordu. Tanrıya şükür ona izin vermedim. Tişörtümün yakasını sıkıyor, sonra başparmağıyla alt ve üst dudağımı okşayarak yavaşça boynuma doğru ilerlerken beni izliyor. Tutuşu gevşek olmasına ve beni fiziksel olarak tutmamasına rağmen kendimi kapana kısılmış hissediyorum. Sadece bakışları beni hareketsiz tutuyor.

Erkek arkadaşımken de bana aynı mülkiyetçi parıltıyla bakardı. Benim dışımda kimsenin bilmediği *gizli erkek* arkadaşım. Sanırım, sonunda, annem de.

Ama devam ettiği sürece, okuldaki hademenin dolabına saklandık ve ben zorlukla yürüyene kadar öpüştük, ağızda onun tadı, kıyafetlerime sinen sabun kokusuyla sınıfa giderken bacaklarım titriyordu.

Şimdi boynunu koklama dürtüsüne karşı koyuyorum. Burada öylece hareketsiz durmak, erkeksi yüzünün her santimini gözlerimle izlemek bir savaş, oysa ben de aynısını yapmak istiyorum. The yıllar hiçbir

şeye dönüşüyor.

The Aramızdaki uğultu tıpkı eski günlerdeki gibi, ben onun galaksisinin merkeziyken. Dolabımın önünden geçerken okuldaki kızlar ona uzun uzun bakarlardı, gözleri sadece bendeydi. Bazen, koridorlar yeterince boş olduğunda, hızla üzerime eğilir ve ayak parmaklarımdan kulağımın arkasına kadar vücudumun her yerini öperdi. Ateşim yükselirdi ve bacaklarımın arasındaki yer zonklamaya başlardı.

Eve gelip ciyakladığımı çok kolay hatırlıyorum. Ben ciyaklıyordum.

Aşk şarkıları çalardım, sadece bana söylediği sözleri ve bana dokunduğu yolları tekrarlamak için. Duş alır, yemek yer ve uyurdum Mackenna Jones. .

..

Ama derinlerde, annemin acısı ve babamın deliliği beni zehirledi. Tüm bu hislerimi kendime sakladım, Mackenna'yı benden almasın diye annemden sakladım. Ama onu kaybetmek istemediğim için, bunun gerçek olmadığından korktuğum için, duygularımı ondan da sakladım ve şimdi hiçbir şey söylememeye alıştım. İçimde tutuyorum.

Neden şimdi patlamak üzereymişim gibi hissediyorum?

Dudaklarımı açmak için başparmağını kullandığında, "Yapma Kenna," diyorum. Tehlikeli bir şekilde yakınımda duruyor - boyu, genişliği, cüssesi, beni şimdi kadın yapan seksapeli gözümü korkutuyor.

Hınzırca sırtıyor ve bir elini kalçamda gezdiriyor.

"Neden olmasın?"

"Çünkü böyle bir şey olmayacak," diyorum nefes nefese.

"Evet, olacak." Sırtışı "*Kesinlikle olacak*" diyor.

Yavaşça popomu okşuyor ve dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirişindeki o tanıdık yol, öfkemi kaynama noktasına getiriyor. Kim olduğunu sanıyor bu? Yanlışlıkla *öpüştüğümüz* için erkek *arkadaşımı* oynayabileceğini mi sanıyor? Homurdanıp elini tokatlayarak uzaklaştırdığımda kıkırdıyor ve banyoya geri dönüyor.

Ohmigod, o dolapta pis pençelerini üzerime koymasına ve geceyi orada geçirmesine izin verdiğime inanamıyorum!

Çok geçmeden duşun sesini duyuyorum, suyun nefis erkeğini tokatlama sesini. esh. Then Bir melodi mırıldandığını duyuyorum, daha önce hiç duymadığım bir melodi. Gençliğimizde bunu yaptığını hatırladığımda göğsüm kıpırdıyor. Tanrım, *hayır*, o anları düşünmeyi bırak. Acıtıyor. Gerçekten acıtıyor. Think kötü olanları.

Gittiğinde. Ona ihtiyaç duymamı ve onsuz yaşayamayacağıma inanmamı sağladıktan sonra beni tek başıma bıraktığında.

Anılarla hüznlenmeyi reddederek telefonumu elime alıyorum ve Melanie'yi düşünüyorum.

Muhtemelen ofistedir ve benim gibi acı bir sabah arkadaşlığını özliyordur.

Hemen mesaj attım, onu öptüm.

Onun cevabını beklediğim her saniye kendimi daha da kötü hissediyorum, sadece dolap olayı için değil, o yanımdayken uykuya dalmak için de. Uyandığımda, o piç neredeyse beni kaşıkliyordu.

Ne?

Ben: O piçi öptüm! Geceyi geçirdi. Oh Tanrım!!!! Bu intihar!

Neden? O da bu işin içinde miydi? Bir zamanlar ateşin olduğu yer hakkında ne derler bilirsin. . .

Ben: Öpüşmeyi seviyordu, beni kendi çıkarları için kullanıyordu ve ben de çıkarıcıydım.

Peki sorun ne?

Ben: Sorun şu ki, KAZANDIĞINI düşünecek!

Ve yapacak. Gerçekten, gerçekten yapacak, çünkü o kadar kendini beğenmiş ki bu binaya girebildiğine şaşırıyorum. Mutlu, kaygısız ve masum Melanie'ye nasıl açıklayabilirim ki, bir pislik kalbini kırdığında, ona bir daha sahip olamazsın, sana bir daha dokunmasına izin veremezsin. Tam denemek üzereydim ki, "Bak Maleficent, eğer hıyarlık yapıyorsa Greyson'a söyleyeyim de suratını yeniden düzenlemesi için birini göndersin" diye yazdı.

Göz kırpıyorum.

Ben: Melanie yeni kana susamışlığın beni korkutuyor

Melanie: Heee! :)

The birinin Mackenna'ya zarar verme düşüncesi beni hasta ediyor. Onu sadece *ben* incitebilirim. Lanet olsun!

Telefonumu bir kenara atıyorum ve öfke kontrolündeki numaralarımı hatırlayarak nefes alıp veriyorum. Then Kendimi Magnolia'yı ve annemi düşünmeye zorluyorum.

Mags.

Zavallı Mags'imi benden bile daha az neşeli olan annemle yalnız bıraktım çünkü bu meseleyi kapatmaya ve gelecekte kendim ve Mags için biraz özgürlüğe sahip olmak için tüm bu lanet parayı biriktirmeye kararlıydım. Benim için kapanış, Mackenna'nın beni terk etmenin hayatının en büyük hatası olduğunu anlaması demekti. Peki bunu nasıl yapmayı planlıyordum? Tekrar ilişkiye girerek mi?!

Bu işe karışamayız. Kanka olamayız, *özellikle de* seks kankası. Olabilir miyiz?

Hayır, yapamayız, çünkü ondan ikinci kez kurtulamayacak kadar pısrıgım. Çünkü benden bir kez daha biraz hoşlansa bile, ne tür sırlar sakladığımı öğrendiğinde beni gerçekten sevmeyecek. Bir kez yıldırım çarpar ve hayatta kalırsın, şanslısın, ama iki kez hayatta kalmazsın. That's for sure.

Dolap ve yatıya kalmanın bizi arkadaş yapmayacağını nasıl anlatabilirim?

Otobüste bana bir şarkıyla kendimi affettirme şansı verdiğini söylediğini hatırlayarak bir kalem alıyorum ve yazmaya başlıyorum. Her geçen saniye daha da sinirleniyorum. O kadar kızgınlım ki sanki sözcükleri bir kâğıda yazmıyor, bir tahtaya yontuyorum.

Çok geçmeden duştan çıktı, sanki bana sahip olacakmış gibi kasıla kasıla yürüyordu. Evet, çok iyi. Tamamen ıslak, su damlacıkları altın esh'inden aşağı kayıyor. Gümüş gözleri sessiz bir değerlendirmeye benimle buluşuyor, sanki havadaki değişimi hissedebiliyor. En azından akıllı.

Sahte bir gülümsemeyle yanına gidip kâğıdı ona uzattım. "Şarkınız," diyorum. Kaşları şaşkınlıkla yukarı doğru kalkıyor, sonra sözleri yüksek sesle okuyor.

Mackenna'nın ağzı

tüm yalanları

tükürüyor

Kanalizasyonun tadı daha güzel

Bana saf, gizlenmemiş bir eğlenceyle bakıyor. "Ciddi misin?" diye dürtüyor.

"Devam et," diyorum dişlerimin
arasından. Şampuanının
kokusunu alabiliyorum. *Nefret
ediyorum.* Okumaya devam
ediyor.

*Eşğin kıcı daha tatlı
Mackenna'nın ağzından
ve lanet yalanlarından
nefret ediyorum.
Kıcımlı öpebilir.
Ve tadı onun lanet ağzından daha iyi olacak.*

Elindeki kâğıt parçasını indiriyor ve ben farkına varmadan beni
ensemden yakalayıp dudaklarımdan öpüyor. Then Geri çekiliyor ve
parmak eklemlerini ıslak dudaklarımda gezdiriyor, hala sırtıyor.

Dokunuşunun bıraktığı karıncalanmadan kurtulmak için ağzımı
siliyorum. "Hâlâ üzerinde çalışıyorum. Sadece bir melodi düşünmeye
başlamak isteyebileceğini düşündüm," diyorum kaşlarımı çatarak.

"Madem bu kadar iyisin, neden ben seçeyim bebeğim? *Jaws*'ın fon
müziğini kullanalım."

"Canın istediğinde beni öpmeyi bırak, Kenna."

"Ağzını açmayı ve ben açtığımda dilini bana sokmayı kes Pink."

"Yapmadım ... ugh." Şarkımı da yanına alarak kapıya doğru yöneldiğinde
kendimi fazlasıyla sıcak hissediyorum.

"Bunun için Thanks." Bir aşk sonesi gibi sırtıyor. "Tekrar liste
yaptığını gördüğüme sevindim."

"Bu lanet bir liste değil."

"Bu da tam olarak bir şarkı sayılmaz Pink."

O çıkarken kapıyı tekmeleme isteğimi bastırarak gidip serinlemeye ve
banyo yapmaya karar veriyorum.

"Senden nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum, soyunurken bunu içimden atmak için.

Ama işin en kötü yanı, bunu gerçekten isteyip istemediğimi merak
etmeye başlamam.

Yatağa düştüğümde daha sakin oluyorum. The örtüler buruşuk. The oda biraz onun gibi kokuyor. Beni tutmasına izin mi verdim? Bunu neden yaptım ki? Arkamdan kaydığını hissettim. Yatağın onun ağırlığına teslim olduğunu hissettim ve sonra tüm sıcak kaslarının beni çevrelediğini hissettim. Fark etmemiş gibi *davrandım* çünkü *gitmesini istemiyordum*.

İnledim ve yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Tanrım. Ne yaptım ben?

Duvarlarımı aşmasına izin vermiyorum - onarmak için yıllarımı verdiğim koruyucu katmanlarımı. Ama hayatımın en acı anlarına doğru ilerliyorum ve şimdiden kendimi biraz fazla buruşuk hissediyorum. Benimle yattığı yatak gibi.

The buruşuk duygular göğsümün içine doğru ilerliyor ve Magnolia'nın tüm bu parayla sahip olabileceği geleceği düşünerek canlanmaya çalışıyorum.

Oturup saate bakıyorum, sonra zihnimden Magnolia'nın programını gözden geçiriyorum. Yaz olduğu için evde olmalı.

Cep telefonumdan arıyorum ve onun küçük sesini duyduğumda tüm acım ve kafa karışıklığım hafifliyor.

"Seni özledim Panny, döndüğünde yapacağımız otuz sekiz şey var!" diye ilan ediyor.

"Vay canına, beni meşgul edeceksin, ha?"

"Yessss! Bil bakalım hangisi otuz üç numara?"

"Hmmm. Bakalım şimdi ..." Neredeyse nefes nefese kaldığını duyana kadar düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Bütün gün pijamalarla yatacağız ve masa oyunları oynayacağız."

"Hayır! Limonata standı açıp portakal suyu satacağız."

"Ne? Dur, bekle. Limonata standında portakal suyu satamazsınız, portakal suyu standı olması gerekir."

"Evet, yapabilirsin! Neden olmasın?"

Dün gece o kadar yorulduğum ki, bu sabah doğru düzgün düşünemiyorum bile. Bu yüzden geri adım attım. "Tamam, haklısın. Hadi kuralları yıkalım. Limonata standında limonata satan herkesin *bizim* gibi yaratıcılığı yok."

"Ve su ekleyeceğiz, böylece satmak için daha fazla portakal suyu elde edeceğiz."

"Ne? Hayır, oooh hayır hayır. Burada sınırı çiziyorum, Mags. Portakal suyunu sulandırmayacağız. That tam suçlular içindir."

"Suçlular! Seninle birlikte suçlu olmak istiyorum!" diye ciyaklıyor ve ben de aptal gibi sırtarak bileziğime bakarken o bana neler yaptığını anlatmaya

başlıyor

bitti. The bileklik, renkli ve sağlam dokulu küçük mücevher takılarına sahiptir. They'in tüm sevdiklerimi yanlışlardan koruması gerekiyor. Sabahları ovalamadan uyanmıyorum.

Mackenna'nın bana şimdiye kadar unutturmuş olmasından hoşlanmıyorum. Bu yüzden başparmağımı taşların üzerinde gezdiriyor, bu basit hareketin beni Magnolia gibi rahatlatmasına izin veriyorum.

Özellikle bu sabah toplayabildiğim kadar sakinliğe ihtiyacım olacağını bilmiyordum.

Haberler. Şaşırmadım. Bu yolculuğun başından sonuna kadar bir felaket olmasını bekliyordum, bu yüzden tam panik modunda olmamalıydım. Zaten Mackenna yatağımdayken uyandım, peki ya şimdi? Şimdi, eyaletler arası otoyol inşaat nedeniyle kapalı ve her zaman bilgili olan Lionel hepimizi bir sonraki yere götürmek için bir uçak kiraladı. Ama yine de, bu sadece kötü haber değil.

That tam bir *felaket*.

Dokunsal bir insan değilim, ama Melanie-Brooke-Kyle-annem-veya-Magnolia-şimdi- burada-olmadıkları-için-korkuyorum-yank-off-armrest-veya-bir-şeye-gidiyorum- gibi çaresiz kaldığımda umutsuzca birinin elini tutmaya ihtiyaç duyuyorum.

Ama . . . *iç çek* . . . İlaçlarım var, değil mi?

İlaçlar da dünyanın dönmesini sağlıyor, yani ...

Ve en azından Mackenna ile havaalanına yalnız gitmek zorunda kalmadım. Dansçılarla aynı otobüse bindim ve yola çıkmadan önce Lionel'ın itiraz edecek vakti olmadı. Doğru, hepsi bana ömür boyu kötü şans getirecek kadar kem gözle baktı ama *z a t e n* pek de iyi bir şansım yoktu, o yüzden aradaki farkı fark etmeyebilirdim bile.

Havaalanına girdiğimizde, Viking ikizleri bana bakmaya devam ediyor. Their ifadeleri düşmanca olmaktan çok meraklı ve Mackenna'nın onlara benim hakkımda ne söylediğini merak ediyorum.

This kız sadece iyi bir domates fırlatmakla kalmadı, aynı zamanda on yedi yaşındayken kirazını da patlattım ...

"Hey," der biri
nihayet. "Hey," diğeri
de onu takip eder.

They Şimdi ikisi de sırtıyor, iri ve sarıŐınlar ve en kötüsü de Mackenna gibi onların da beyinleri olduğu bildiriliyor. Giydikleri kıyafetlerden, paparazziler için dikkatle hesaplanmış görünümlerine kadar, Crack Bikini titizlikle planlanmış bir ticari ürün. Mackenna'nın perukları, Vikinglerin zincirleri, dövmleri ve göğüs ucu halkaları "görünümün" bir parçası olsa da, bugün Mackenna siyah bir tişört ve kot pantolon giyiyor, saçlarını kestirirken şapka takıyor ve havacı gözlükleri takıyor. The ikizleri rock yıldızları gibi giyiniyor. Jax'in boynunda zincirler asılı, Lex ise çivili bir gerdanlık takıyor.

"KIMLIK?" Lionel soruyor ve beni içeri alırken kimliğimi uzatıyorum.

Mackenna iki oğluna katılıyor ve çocuklar bana doğru bakıyorlar. Üçü de.

Onun enerjisinin benimkini çekmesinden nefret ediyorum. Bu dünyada adrenalinimi gerçekten yükselttiğini hissedebildiğim tek kişi o. Sanki o yakınımdayken kendi vücudum fazladan hormon pompalıyormuş gibi beni süper şarjlı hissettiren bir yolu var.

Jax dudaklarını bükerek beni inceliyor. "Kenna bize senin hakkında pek bir şey anlatmadı, biliyorsun."

Gözlerim Mackenna'ya kayıyor ve onun gülümsemediğini ama dikkatle beni izlediğini görünce nedense karnım gurulduyor.

"Cadı olmam dışında mı?" şaka

yapıyorum. Lex gülüyor. "O

kelimelerle değil."

"Uzun boylu, karanlık ve kaba olması cazibesinin bir parçası. Öyle değil mi?"

They bana sırtıyor ve ben de Mackenna'ya bir bakıŐ atıyorum, sanki beyninde yoğun bir düşünme seansı devam ediyormuş gibi bana baktığını gördüğümde karnım tekrar düşüyor. Lionel biletimle geri geliyor ve birden her őey gerček oluyor.

This ight gerçektir.

There Mackenna'nın önünde zayıf ve savunmasız olmama asla izin vermeyeceğim ama kapıya doğru ilerlerken sinirlerim tavan yapıyor.

Onun sessizce yanımda yürüdüğünün farkındayım. Yüzde bin kötü çocuk rockçı, tembel bir havası var. Yan gözle ön kolundaki dövme, bileğindeki bin deri bileziğe ve başparmağındaki gümüş yüzüğe bakıyorum. The Dolapta biraz fazla ileri gittiğimizde tenimde beliren o yüzüğün anısı içimden geçiyor.

Peki o dövmede ne yazıyor?

Takım elbiseli birkaç adam grupla birlikte yürür ve insanları esas adamlardan uzak tutmaya çalışır. The erkekler her zaman iki taşak ve penis gibi barlık olmuştur.

"Orada iyi misin?" Mackenna bana soruyor. "Harika."

Sakin ol, Pandora. Bir hap al, bir viski iç ve kendine gel.

Uçağa binerken bunu bir mantra gibi tekrarlıyorum. The uçak kokusu bir anda beni boğuyor.

Mackenna çocuklarla konuşuyor. Lionel beni hafifçe ilk sınıfa yönlendirirken kocaman bir gülümsemeyle karşılıyor. Bir grup dansçı erkeklerle sohbet etmeye başlıyor. Çantamı baş üstü bölmesine koyarken Mackenna'yı izliyorum. Tüm erkekler konuşmalardan sıkılmış görünüyor ama Mackenna öyle değil. Ohhhh, hayır, oyuncu Mackenna değil. Gülümsüyor ve kızlarla dalga geçiyor, kollarına küçük dokunuşlar yapıyor.

Tanrım, inanılmaz biri.

Kaşlarımı çatarak koltuğuma kayıyorum ve yumuşak bir iniş için dua ediyorum, cebimdeki ilaç kutusunu bugün onuncu kez kontrol ederken nefes alıp veriyorum. Eğer bir metal parçası y yapabiliyorsa, o zaman herkesin söylediği gibi içinde güvenle y yapabilirim.

Ama emniyet kemerimi takarken babamın nasıl öldüğünü hatırlıyorum. Bu şekilde öldü. Uçağın yalpaladığını ve düştüğünü hayal ediyorum. Uyuştüğünü hayal ediyorum.

Thinking of Mother, of *me*. Diğerlerinin çığlık atıp atmadığını merak ediyorum. Yıllar geçtikçe masumiyetimi kaybedip daha alaycı ve aynı zamanda daha savunmasız ve dolayısıyla daha korunaklı hale geldikçe benimle birlikte büyüyen bir korku bu. Bunu düşünmeyi bırakmaya çalışırken korku midemde fokurduyor ve zonkluyor

Doğru. Babamın son vedasının nasıl gerçekten bir veda olduğunu. Nasıl kimsenin hayatta kalmadığını.

Annem ve ben, babamın uçakta olduğunu bile fark etmeden önce akşam haberlerinde kazayı gördük. İkimiz de sirenler, sedyeler ve enkaz arasında parçalanmış uçak görüntülerini izlerken annem "Aman Tanrım," diye nefes aldı.

Telefonunu kontrol etti. "Babanın uçağı birazdan inecek," dedi. "Ve güzel bir aile yemeğı yememiz gerekiyor."

Telefonumu kontrol ettim çünkü Mackenna'ya onunla rıhtımda buluşacağıma dair söz vermiştim.

Annem volta atıyordu. Daha önce hiç volta atmamıştı. Üzerime bir korku çöktü. Hani güneşin üzerinde kara bulutların gezindiğini ve görüşünüzü engellediğini görürsünüz ya, onun gibi. Telefon çaldığında ve annem açtığında anladım.

Ağlamaya başladı. Ben de ağlamaya başladım.

"Gemideydi. Asistanıyla birlikte gemideydi. Chicago'dan gelmiyordu, Hawaii'den dönüyordu."

"Ne? Neden?"

"Çünkü ..." Annem gözyaşlarını ve yüzündeki tüm duyguları sildi. "Çünkü bize yalan söylüyordu."

The insanlar babamın öldüğünü söylemeye başladığında telefonum durmadan çalmaya başladı. Konuştukları tek şeyin bu olmadığını biliyordum; asistanıyla birlikte olduğu gerçeğinden de bahsediyorlardı.

Evden bir saat geç çıktım ve karanlığa doğru koştum ve sonra sokakta, iyi olduğumdan emin olmak istercesine evimi izleyen ve oraya giremeyeceğini bilen gure'u gördüm.

"Kenna!" Gözyaşlarımı tutmaya çalışarak kendimi ona doğru bıraktım. "That ight. O da işin içindeydi. O da bu işin içindeydi."

"Şşş." Beni salladı. Benim güvenli sığınağım. Gözlerimi kapattım ve ona tutundum. "Bize yalan söyledi. Başından beri bize yalan söylüyormuş."

"Özür dilerim," diye mırıldandı, göz kapaklarını öperken. "Her zaman senin için burada olacağım. Sana asla yalan söylemeyeceğim"

Hostes uçağın kapısını kapatacağını anons ettiğinde dik duruyorum. The orkestra arkada, şarkıcılar önde. There bir sürü boş koltuk var-tüm uçağı kiralamışlar. Jax bir koltuğa oturur ve eşyalarını yanındaki boş koltuğa koyar, Lex de bir başkasına. Mackenna şu anda iki kabin görevlisiyle konuşuyor. Şapkasını ters çevirmiş ve geriye doğru takarken genç ve lezzetli görünüyor. On yedi yaşındayken görüldüğü gibi görünüyor.

Sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyordum ki, yanımdaki koltuğa çökerek beni korkuttu, şapkasını çıkardı ve sanki içinde bin bir bakteri yokmuş gibi önündeki koltuk cebine sıkıştırdı. Ağırlığını bana doğru vererek kolçağa yaslanıyor. Bana işkence etmek onun doğuştan gelen kaderi mi?

"Kayıp mı oldunuz? There burada bir düzine boş koltuk var," diyorum.

Bana dikkatle bakıyor. "Bunu istiyorum."

Başımı sallayarak önümdeki koltuğun cebinden küçük bir el kitabı çıkardım ve karıştırmaya başladım. Onun önünde kendimi kaybetmeyeceğim. Hayır. Asla. Yine de etrafımı saran yabancı seslerin farkındayım. Ayak sesleri. The motorlar. The uçak kapısının kapanması, onun nefes alması.

Nefes alışı.

Buna odaklanıyorum ve nefeslerimi onunkilere uydurmaya çalışıyorum, bir yandan da fark etmemesini umuyorum. Rahatlamak için onu kullanabilirim. Ya da dikkatimi dağıtmak için.

Çok geçmeden bize içki ikram edilmeye başlandı. O uzun bacaklarını uzatırken ben ilaç kutumu çıkarıp avucumun içine gizlice sıkıştırıyorum.

"Viski, şekerim. Ona da aynısından getir," diyor ve koltuğunu arkaya iterken bana eliyle işaret ediyor. The el kitabında kalkış sırasında koltuğun dik konumda olması gerektiği yazıyor ama onun umurunda olmadığı çok açık.

Beni hiç şımartmadı. Çocukken bile. Bana eşitmişim gibi davrandı. Nadiren ağlardım, ama ağladığımda durmamı beklerdi. Düştüğümde beni kaldırır ve ağlamamam gerekiyormuş gibi davranırdı, ben de ağlamazdım. Duygularımı ifade etmekte zorlandığımı biliyordu ve babam öldüğünde onları tamamen içime attım. Artık hiç ağlamıyordum ve Mackenna da bunu sorun etmiyordu.

Sanırım.

Bu konuda konuşmam için beni hiç zorlamadı. Şimdi bana bakıyor ve durumu değerlendirmeye çalıştığını görebiliyorum, acımadan ve açıkça beni şımartmak gibi bir niyeti olmadan, ben de ağzımdan kaçırdım, "Hala uçaklardan nefret ediyorum."

Gözleri endişeli bir parıltı kazanıyor. "Senin için bir fikrim var. Lionel'a siktir olup gitmesini ve uçağa binmesini söyle o zaman. İkimiz de bunu unutabiliriz."

Muhtemelen sahip olduğu en ciddi ifadeyi takınıyor ve bir an için bunu düşünüyorum. Dolapta öpüştük - sonra dün gece beni kaşıklayabilsin diye uyuyor numarası yaptım. Things bugün garip. Üç haftadan fazla bir süre boyunca her gün, bütün gün onun cazibesine kapılmak istemiyorum. Ama para bana bağımsızlık ve Magnolia'ya güvenli bir gelecek sağlayabilir.

"Geri çekilmeyeceğim. Bir kağıt imzaladım. Dedğim gibi, fakirim ve satın alınabilirim," diye homurdandım.

"Then Hayal kırıklığına uğradım. Dünya malları ve sıradan şeylerle ilgilenmeyen biri varsa o da sizsiniz."

"Dolarlar içinde yüzen bir dangalak gibi konuştun."

Viskisini dudaklarına götürüyor ve benim için bir bardak daha uzattığını fark ediyorum. Ağzımızın birbirine değmemesine dikkat ederek elinden alıyorum. Bir tanesini kaldırdı.

Yine de, sanki kasıtlı olarak *yaptığımızdan* emin olmak için.

Kaşlarımı çatıyorum. O gülümsüyor. Sanki o küçük dokunuşun kan dolaşımında, damardan kılcal damara kadar bir akım yarattığını biliyormuş gibi.

Uçağın diğer tarafında Lionel bana ciddi ciddi aşık olmuş gibi bakıyor ve sonra ne yazık ki uçak hareket etmeye başlıyor. Hapın etkisini göstermesi ne kadar sürer bilmiyorum ama içsem iyi olacak. Çok gerginim, vücudum gergin ve vızıltılı hissediyor.

Benim babam. Onu böyle bir koltukta hayal ediyorum. Mükemmel koşullar altında eve dönüyordu ama bir türlü gelmedi. Telefon geldiğinde ev ödevime bakıyordum.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Mackenna soruyor.

"Seninle değil," diye mırıldanıyorum, bir katalog alıp göz gezdirdikten sonra tekrar önümdeki koltuğun cebine sıkıştırıyorum. Mackenna'nın şu anda, en iyi halimde olmadığım bir zamanda çekip gitmesini diliyorum. "Lütfen git buradan," diye nefes alıyorum.

"Lütfen senin için burada olmama izin ver," diyor. There sesinde alay yok. Gözlerinde samimiyetten başka bir şey yok.

The duygularımı koruyan kale lastik gibi oluyor ve bu beni o kadar korkutuyor ki neredeyse yalvarıyorum, "Hayır, sen. Lütfen. Git buradan."

Bakışma yarışına giriyoruz.

Bir an için kaybedeceğimi düşündüm.

Then "Bana güvenebilirsin Pandora," diye mırıldanıyor.

Ona artık neden yapmadığımı hatırlatamadan, emniyet kemerini çözüyor ve ayağa kalkıp koridordan başka bir koltuğa geçtiğinde onu geri almak istiyorum.

This işte bu yüzden ne dilediğinize dikkat etmeniz gerektiğini söylerler.

O gittiği anda yanımdaki insan hayatını kaybetmenin yasını tutuyorum. İnsan hayatını değil. The onun meydan okuyan, heyecan verici ve çileden çıkarıcı varlığının kaybı.

Babamın nasıl öldüğünü biliyor. İş için gittiği uçağın nasıl düştüğünü. Bir filmde ya da en kötü kabusunuzda olduğu gibi. Asistanıyla birlikteydi. İş için değil. Babamı, annemin ona ihanet ettiğini anladığı gün kaybettim. Bize ihanet ettiğini.

Başka bir kadınla.

Yas tutamadım, çünkü annem ona ihanet ettiğimi düşünüyordu. Çünkü ona ihanet etmişti. The hissetmemde sakınca görmediği tek duygu *öfkeydi*. Eğer çenem titremeye başlarsa, annem "Sakın onun için ağlamaya kalkma! Bak beni nasıl terk etti! Bak bizi nasıl terk etti!" Ben de her zaman ağzımı kapattığımdan ve asla ağlamadığımdan emin olurdum. Öfke güvenliydi. Öfkelenmeye iznim vardı. Hem de çok fazla. Mackenna da beni terk ettiğinde tek bildiğim bu oldu.

The Uçak kalkış pozisyonuna dönerken sinirlerim duyularımın aşırı farkında. Motorların gürültüsünü, birkaç koltuk ötedeki Mackenna'nın bardağındaki buzun şingirtisini duyuyorum. Kokusu boş koltuğa sinmiş, garip bir şekilde beni rahatlatıyor.

Hapı ağzıma attım, viski bardağını aldım ve içtim.

Bir kameraman önde, kamerasını hareket ettirerek beni izliyor. Yutkunuyorum ve pencereden dışarı bakıyorum, uçak pistin kenarında konumlanırken tırnaklarım koltuğuma batıyor. Kamerayı üzerimde hissederken bir sesin mırıldandığını duyuyorum, "Ona biraz ara ver ve başka bir yere nişan al," ve sonra Mackenna'nın zayıf, sert vücudunun yanıma düştüğünü hissediyorum.

"Ya düşerse?" diyor.

"Pardon?" Kekeliyorum.

"Diyelim ki uçak kalkamıyor ve düşüyor." Bana bir kaşını kaldırdı.

Ona ters ters bakıyorum ama o ayık kalıyor, gözleri yüzümde geziniyor.

"Bugün ölmek umurumda değil."

"Ben yapardım. Babam bu şekilde öldü. Bu benim hayal edebileceğim en kötü ölüm."

"En kötü ölüm, son sözlerinizi bile dinleyecek kimsenin olmadığı yalnız bir ölüm olurdu.

Ya da boğulma, bu-" "KES

SESİNİ!"

Elini uzatır. "Elimi tut, Pink." "Thanks, ama hayır."

"İyi. Thumb savaşları?"

"Tanrım, tam bir

bebeğsin."

"Sen bir korkaksın. Hadi, beni bir şey için kullan. D ö v ü ş m e k m i istiyorsun? Olur. Elim tutmak ister misin? Daha da iyi. Emin değil misin? Bahse girerim ne yaparsan yap başparmağımı elinin altına sıkıştırıramazsın."

Dişlerimi sıkarak elini tutuyorum, çünkü biliyorum ve o da biliyor ki bu temasa çok ihtiyacım var. Bedenimden bir ürperti geçiyor ve keşke onu reddedecek gücüm olsaydı diyorum ama titriyorum. Ve o güçlü görünüyor. Sanki hiçbir şey ona dokunamazmış gibi.

Erkek
arkadaşım.

Eski
sevgilim.

The seks yaptığım tek erkek. İstedğim. Sevdığım.

Bileğimi tutuyor ve çekiştiriyor. "Yaklaş," diye ısrar ediyor. Gözlerindeki The şefkat kalbimin etrafındaki duvarların sallanmasına neden oluyor.

"Ne? Başparmaklarımızla oynuyoruz, dillerimizle değil," diyorum savunmacı bir şekilde. "Gerçekten şimdi." Tekrar gülümsüyor, yumuşak bir gülümseme. Kolumu tutuşu bile, Fısıltılı sesi şefkatli geliyor. "Yaklaş, Pembe." Gözlerimi kısıyorum ve yaklaşıyorum.

Başparmağımı onunkinin altına bastırıyor ve beni kandırdığını anlıyorum. Hınzırca kıkırdıyor ve ben itiraz bile edemiyorum çünkü uçak havalanıyor. Nefesimi içime çekiyorum ve pencereden altımızda hızla ilerleyen yere bakıyorum. Birkaç dakika boyunca sakinleşmeye çalışıyorum ama bu neredeyse imkânsız. Mackenna'nın eli hâlâ benimkinin üzerinde ama başparmağımı ezmek yerine ovuşturuyor.

Ve o kadar yanlış ve doğru, içimde derin ve üzerimde yumuşak hissediyorum ki, muhtemelen şu anda uçağın düşmesine dayanabilirim, ama onun elinin benimkinde olmasına dayanamıyorum.

"Bırak," dedim.

Bırakıyor ve yüzünden garip bir acıma ya da üzüntü parıltısı geçiyor. "Sadece rahatla," diyor.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. Sesi bana bir şeyler yapıyor. İnliyor ve diyor ki, "Buraya gel, bebeğim."

"The kurt kuzuya der ki. Bana bebek deme," diye fısıldıyorum ve elimi kalçamın altına sokarak itaat ~~ama~~ reddediyorum. Bizi ayıran her santimin son derece farkındayım.

Eğiliyor. "Sen kuzudan başka bir şey değilsin."

Gözlerimiz buluşuyor ve sesinden kokusuna ve gözlerine kadar onunla ilgili her şey beni ağlamak ya da çılgılık atmak istediğim noktaya kadar tedirgin ediyor.

The uçak tekrar sarsılıyor ve bir çift kötü bulut bize doğru geliyor. Gözlerim bulanıklaşıyor ve vücudumdaki her Şey karnımdaki çukura sıkışıyor. Koltuğu kavrarken gerginim, klonazepamın etkisini göstermesi için dua ediyorum. Magnolia olmasaydı, ölmek umurumda bile olmayabilirdi. Ama annem dışında sahip olduğu tek Şey benim. Ve annem de . . . *Annem*.

Mackenna'nın bardağı dolu. Her kaldırışında, yudumlayışında ve bırakışında elini izliyorum. Parmakları büyülü. Bir zamanlar tuşlar p a r m a k l a r ı n ı n bir uzantısıymış gibi piyano çalardı, ama şu anda rocki bir adam. Her zaman kötüydü, ama o gerçek bir müzik ve ses aşkı olan gerçek bir adam.

The hap etkisini göstermeye başlıyor ve gözlerim **t a m a m e n** kapanıyor. Başımı onun oturduğu yerin karşı tarafına doğru kaydırdığımdan emin oluyorum.

Hiçbir Şey söylemiyor.

Kafam bulanıklaşmaya başladığında, omzumun onunkine değmediğinden emin olmaya çalışarak cama sarılıyorum.

Her ğleden sonra onu görmeye gittiğimi hatırlıyorum. Annemin savcı için çalışıyor olması önemli değildi. Babasının bir suçlu olması da önemli değildi. O gün ikimiz de mahkeme salonundaydık ve ben ne benim ne annemin ne de onun haberi olmadan ona deliler gibi aşık olmuştum bile.

O gün annemle birlikte mahkemeye gitmek için ısrar ettim ve ona sadece gitmek istediğimi söyledim. Bana ihtiyatla baktı ama beni reddedemedi. Dışarıda uzun bir banka oturdum, o da yanımdaydı. Babasının uyuşturucu satmaktan çok uzun yıllar ceza alacağını duymuştum.

Belki de kefaletle serbest bırakıldıkları gün ona daha yakın oturmak için kaymamalıydım. Grlebilirdik ama elimde değildi. Babası ve annem içeride kavga ederken o orada oturmuş ellerine bakıyordu.

"zr dilerim,"
dedim. "Ben de,"
dedi.

Başını kaldırdı ve bana sanki yanıyormuşum gibi yoğun bir şekilde baktığını hissedebiliyordum. Elini tutmak için uzandım.

İhtiyacımız olan tek Şey de buydu.

Beni okuldaki zorbalardan korumuştu ve şimdi ne zaman yalnız kalsak onun elini tutuyordum. That gün boş bir salonda tek bir bankta yalnızdık ve düşünmeden edemediğim ocuk, babasının duruşma gününe

kadar özgür kalmak için ne kadar ödemesi gerektiğini duymaya hazırdı.

Mahkeme salonunun kapıları açıldığında elimi sıkarak, "Benimle en son buluştuğumuz rıhtımda buluş," dedi.

Hızlıca başımı sallayarak elimi kurtardım.

Annem dışarı çıktı ve net, keskin, avukatça bir emirle beni yanına çağırdı. Kefaletini ödeyene kadar babasını ondan uzaklaştırırlarken, o banktan beni -yalnız, annesiz ve yakında babasız- izlediğini hissettim. Annem, duruşma gerçekleşip babası suçlu bulunduğunda, Mackenna'nın babası kadar kötü bir gangster olan bir amcası tarafından alınacağını ve kısa süre sonra muhtemelen okulda dışlanacağını ve taşınmak zorunda kalacağını söyledi.

Annem bir cadı gibiydi. Tahmin ettiği her şey gerçekleşti. Ama o gitmeden önce, kefalet ve mahkeme arasında, o *benimdi*.

Günlerce, haftalarca, aylarca o benim, ben onun oldum.

Bazen okuldan eve yürürken o da benimle gelirdi. Tüm zorbalarımın gözleri gizemli bir şekilde mordu. Annem bir gün onu gördüğünde beni kenara çekti. "O çocuk iyi bir şey yapmıyor. O çocuk intikam peşinde. Ondan uzak dur, Pandora."

Anneme sürekli "O değil," diyordum.

Ama nasıl anlayabilirdi ki? Mackenna'yı ve onun uzak, hüznü gözlerini görmüyordu. O kadar hüznüydü ki gümüş rengi bile bazen griye dönüşüyordu.

Başka kimsenin ona üzgün olduğunu söylemediğini bilmiyordu. Başkalarının evlerine "çalışmaya" gitmeye devam ettiğimde, gerçekten Mackenna ile tanışacağımı bilmiyordu. Nasıl konuştuğumuzu, nasıl güldüğümüzü bilmiyordu. Bazen sadece birbirimizin yanında oturup hiçbir şey yapmıyorduk. Bazen tek fark ettiğim elimin pozisyonu ve onun elinin pozisyonuyla nasıl bir ilişki içinde olduğuydu. Bazen tek bildiğim sesinin tınısıydı, ne söylerse söylesin. Bazen onu da bakarken yakalıyordum. Ağzıma. Göğüslerime. Bazen marinaya gider ve gece bir tekne çalardık. Soğuk suya girdik ve tekneye geldiğimizde kıyafetlerimizi çıkarır ve birbirimizi ısıtırdık.

Okuldayken beni kurtarmıştı. Şimdi de ben onu kurtarıyormuşum gibi hissediyordum.

Bana beni sevdiğini söyledi ve ben de karşılık vermek istedim. Ama birlikte olduğumuz süre boyunca bunu hiç söylemedim. Beni sevdiğini benim için yaptığı küçük şeylerle gösterdi: kimse fark etmediğinde öğrencilerimi taşımak, okuldan sonra sessizce beni takip etmek,

Bazen evimin önünde, yağmur altında, onunla bir an daha geçirebilmek için gizlice kaçana kadar beklerdi. Belki de ben onun şefkat kaynağıydım ve kimsenin beni incitmesine ya da bana dokunmasına dayanamıyordu.

Annem duruşmadan çok önce Mackenna'ya benimle seks yapması için yalvardığımı bilmiyordu.

Ertesi hafta sonu olacağına söz verdi. Oldu ve büyüleyiciydi. Beni iskeleye götürdü, orada korumaların yanından geçip dönme dolabın altındaki gizli bir köşeye girdik. Kabinlerden birine tırmandık, battaniye serdi ve seviştik.

Beni sevdiğini söyledi. Onu sevip sevmediğimi sordu. Seviyordum. Gerçekten sevdim. Beni gözyaşlarına boğdu. Kendimi çok güzel, değerli, *mükemmel* hissettim.

Buluşmaya devam ettik. Hep gizlice. Her seferinde daha da iyiydi. Mükemmelden de iyiydi. Derin sesiyle bana şarkılar mırıldanırdı. Okuldayken gözlerimizle ön sevişme yapardık ve sonra geceleri birbirimize dokunurduk.

Then duruşma oldu ve kısa süre sonra okula geri dönmedi. Ama planımız hâlâ geçerliydi. Duruşmadan sonra kaçacaktık.

Ama o hiç gelmedi.

Hatta onu amcasının evinde aramaya gittim ama orada değildi. İki yaşlı kadın yatağındaydı. "Kenna'yı mı arıyorsun?" diye sordular.

Yutkundum, ona dokunup dokunmadıklarını, dokunmadılarsa nerede olduğunu merak ediyordum.

"O gitti. Boston'a uçtu. Tek yön. Sana bir mesaj gönderdiğini söyledi."

"Yalan söyledi. Bana bir bok göndermedi."

Kaçtım, kaçtım ve eve geldiğimde kendimi odama kilitledim ve kutumu çıkarıp o yalancı, acımasız, zalim pislikle olan tüm fotoğraflarımı yırtıp attım.

Bana bir daha tökezlemememi söylediği zamandan kalma kutudaki o aptal çakıl taşı dışında hiçbir şey hayatta kalmadı.

Şimdi de aynı çakıl taşına takılmıyor muyum?

Kendime hatırladığım gibi olmadığını söyledim. Ellerini. Dudaklarını. İlk öpüşmemiz. Beni çok kıskanırdı.

Bir gün, Mackenna bana gerçek kız arkadaşı olmamı teklif etmeden önce, Wes Rosberg hakkında tartışıyorduk. "Seni dışarı mı çıkarıyor?" Mackenna sordu, onun

Kaşları burnunun üzerinde çatıldı. "Seni nereye götürüyor? Neden evet dedin? Ondan hoşlanmadığını sanıyordum?"

"O sadece bir arkadaş," dedim omuz silkerek.

Ayağa kalktı. "Öyle mi? Ya bir kız arkadaşı olmasını isterse?" Tekrar omuz silktilim. "Belki de bir erkek arkadaşım olsun isterim."

"Erkek arkadaşın olmak istiyorum." "Ne?"

"Beni duydun. Erkek arkadaşın olmak istiyorum."

"Kenna! Buraya gel!" diye bağılıyor arka plandan bir ses ve beni şimdiki zamana getiriyor. Kulağımın dibindeki sesin gürültüsünü duyunca bir an için kafam karışıyor.

"Burada biraz meşgulüm."

Şakalar, kahkahalar ve kötü sözler karşılıklı söyleniyor ve ben onun kıkırdamasını duyabiliyorum. Altında. Benim. Kulağımın.

Koltuğunu arkaya yatırdı ve kol dayanağını kaldırdı ve kolu belime dolandı. Kulağımın neden Mackenna'nın göğsünde olduğunu ve elinin neden sırtımın alt kısmında geniş ve büyük bir şekilde yayıldığını anlamaya çalışırken beynim sersemlemiş durumda. Uygun bir şekilde üstüm kalkık. Yoksa o mu kaldırdı? Başparmağının halkası tenimde, omurgamın çukurunda küçük daireler çiziyor.

Bu farkındalıkla mücadele ederken bacaklarımın arasında bir baskı hissediyorum ama o kadar uyuşturulmuşum ki ağzımı bile açamıyorum. Rüya mı görüyorum?

İkizler onunla tartışmak için yanıma geldiklerinde Mackenna vücudunu kaydırıp altımda geriniyor, kaşları vücudumun altında dalgalanıyor, sonra elini sırtımın altından yukarı, enseme, sonra yukarı kaydırıp kulağımı avuçluyor. Boğuk sesi alçak, sanki çocuklar bu geceki partiyi tartışırken beni uyandırmak istemiyor.

"Geliyor mu?" Müthiş bir soru duydum.

"Belli ki," diye gürlüyor Mackenna. They gülüyor. Kulağımın dibinde hâlâ onu duyabiliyorum. Bacaklarımın arası daha çok karıncalanıyor.

"O kadar da iyi bir fikir olmayabilir. The kızlar onu öldürmeyi planlıyor." "Bah. This biri onları çiğneyip tükürebilir," diyor Mackenna.

Bana hakaret edip etmediğini anlayamıyorum. Oozies'in yerine benim tarafımı mı tutuyor? İçimde bir sıcaklık hissediyorum ama bastırıyorum. Arkadaş olmayalı çok uzun zaman oldu. Tabii ki, bir dolap öpüşmesi

yaşadık, ama bu çılgıncaydı.

Delilik. Hayvani bir an. Şu anda elinin çekimine karşı koyamayacak kadar güçsüzüm. Ayağa kalkamıyorum ama burada olmam iyi olduğumuz anlamına gelmiyor.

Onun adını düşünerek tekrar dalıp gidiyorum. İsmi anlamı "yakışıklı olanın oğlu". Gençken herkes ismimle dalga geçtiği için araştırmıştım.

Pandora'ya ve onun hatasına aşınayım - kutuyu açtığı anda dünyaya her türlü kötü şeyi saldı. İsmimle her zaman savaş halinde oldum. İsmime kızgınlım çünkü bana asla gerçekten iyi olamayacağımı düşündürüyor. Ben bir uğursuzum. Kötü şeylere sebep oluyorum ve şanssızlığı temsil ediyorum sanırım. Ama o? O bir rock tanrısı. *Yakışıklı olanın oğlu*. Ağzını benimkinin üzerine sürdüğünü fark ettiğimde tüm duygularım bir kül halinde bedenime geri dönüyor.

Ne yapıyor bu? Durdurun onu!

Beynim komutu haykırırken vücudum kasılıyor ve bir envanter kontrolü yapıyorum ve uçak motorlarını duyuyorum. Şimdi beni dilliyor. Dilini bedenimde hissediyorum, en son onun kullandığı bedenimde. Ve ağzı da en son benim tarafımdan kullanılmıştı.

Kızmak istiyorum ama burada uzanıp Magnolia'nın masallarındaki öpücüklerle benzeyen bu öpücüğü içime çekmekle meşgulüm. Peri masallarına inanmadığını söylüyor ama gerçek şu ki ben inanıyorum. Şimdi Mackenna benim hikâyemdeki kötü adam ve lezbiyen olmamın sebebi. Keşke vücudum da hikâyeye uysaydı.

Ama şimdi benden hoşlanıyormuş gibi beni öpüyor. Muhtemelen azdı ve benim kullanışlı olduğuma karar verdi. Bu düşünceyle irkiliyorum ve uzaklaşmaya çalışıyorum, bir eli başımın arkasını kavrayarak beni engelliyor. "Şşş. Sadece tadına bakıyorum." diye fısıldıyor. Yavaşça dudaklarını dudaklarıma yapııştırıyor, ağzı hareket ediyor.

Dilini benimkine sürtmeye devam ederken, "Kadınlarını öpmek için onlara ilaç vermen gerekiyor," diye mırıldanıyorum.

"Sadece senin gibi vahşi olanlar," diye alay ediyor.

İşlem yapamıyorum. Benimle alay ettiğinde kendimi kontrol edemiyorum, bu her zaman hoşuma gitmiştir çünkü beni gülümsetir ve ben asla gülümsemem. Tadı güzel, viski ve tembel, ukala erkek gibi. Tembel, ukala erkeğin tadının bu kadar güzel olabileceğini ya da rahat olmanın tembel, ukala erkeğin tadını tetikte olduğumdan daha iyi çıkarmamı sağlayacağını hiç düşünmemiştim. Neler olduğunu anlayamıyorum. The

vücudumda bir şeyler uyanıyor. The göğsümdeki delik aniden doluyor.

Beynimde protestolar oluyor ama dilime ulaşamıyorlar çünkü onun kaygan, sıcak, viskili ağzı dilimi okşuyor.

O benim için zehirli ve ben geri çekilemiyorum. Onun yerine dilimi yavaşça onunkine sürüyorum, tadını çıkarıyorum. Kendime "*Yeter!*" deyip geri çekildiğimde beni takip ediyor ve mırıldanıyor: "Şşş, ağzını gevşet bebeğim. Bırak gireyim."

Bacaklarının arasındaki şişkinliği hissedebilmem için yer değiştiriyor. Birden hararetle istiyorum, ama umutsuzluğa kapılıyorum, kıs kıs güldüğünü duyuyorum. Then Görevliden bir battaniye istediğini duyuyorum. Hâlâ böyle bir şey olduğunu bile bilmiyordum ama üzerimi örttüğünü hissediyorum. The ilaç hala sistemimde ağır ve gözlerimi açmaya çalışıyorum, ama yüzüne bakamadan dudakları dudaklarımı kaplıyor. "Tadının nasıl olduğunu, ne kadar bağımlılık yaptığını bir an için nasıl unutabilirim? ." diye fısıldıyor bana. Tembel bir vazgeçişle beni yutuyor. Battaniyenin altında bir göğsümü avuçluyor. Ne yaptığımı bilmiyorum.

Evet, var.

Hayır,

yok. Evet,

var.

Ağzım daha hızlı hareket ediyor ve bir meme ucunu okşarken onun ritmi de benimkine uyuyor. Yılların bastırılmış özlemi vücuduma yayılıyor ve ağzıma enerji veriyor. Hiçbir şeyin tadı onunki kadar güzel olmamıştı. Hiçbir şeyin.

The dün gece hissettiği gibi üzerime çöküyor ve aniden onu terk edilmiş bir şekilde öpen ben oluyorum. İnliyor. The sesi içimde yankılanıyor. "Tanrım, bu doğru. Beni istiyor musun Pink? Bunu mu istiyorsun? Gerisini siktir et. Hadi eğlenelim. Sadece sen ve ben."

Sesi beni şimdiki zamana geri döndürdü.

Eğleniyor musun?

The Onu kaybetmenin acısı tüm gücümle üzerime çöküyor.

Toplayabildiğim tüm gücü kullanarak geri çekiliyorum ve öfkeyle ağzımı siliyorum. Bana bakıyor ve öpüşmemizden sersemlemiş gibi göz kırptıyor ve ikimiz de birbirimizin ağzını inceliyoruz. O açıkça aç görünüyor, ama ben hala nasıl hissettiğime karar vermeye çalışıyorum. Her zamanki öfkemi bastırmaya çalışıyorum.

"The kameraları az önce bunu yakaladı," diyorum.

"Evet, yapacak bir şey yok." Tekrar ağzıma bakıyor ve bariz bir

memnuniyetle sırtıyor. "Çok baştan çıkarıcıydın Pink. Hindistan cevizi gibi kokuyorsun ve ben yıllardır böyle bir koku almamıştım."

Kaşlarımı çattım. "Sen sadece sütyen aşkını gizlemek için rock yıldızı kılığına girmiş bir sapıksın." İniyoruz. Bavulumu almak için yukarı doğru uzanmaya çalışıyorum ama o benim yerime hallediyor. Eşyalarımızı üst bölmeden çıkarırken tişörtü kalkıyor, karın kaslarını ve kolunun iç tarafındaki dövmeyle görebiliyorum. Bilmediğim bir şey söylüyor Anlıyorum.

"Bu dövme ne anlama geliyor?"

Tek kaşını çatıyor ve gözleri ağzıma kayarken hiçbir şey söylemiyor. "Sik kafalı olduğumu söylüyor. Eğer bu ağız iyi öpülmemiş gibi görünüyorsa, adım Mackenna değil demektir."

Öfkenin gelmesini bekliyorum ama hala o kadar rahatım ki gelmiyor.

"Siktir git. Yalan söylüyorsun. Ne yazıyor?"

Gülümsüyor, çünkü belli ki bana söylemeyecek. Then Eğilip kıvrık başparmağıyla yüzüme vurarak beni şaşırtıyor, gümüş yüzüğü çenemin altında soğuk duruyor. "On yedi yaşındayken yeterince iyi olmayabilirdim," diye fısıldıyor, gözlerimi bir çift wol sh ile tutuyor, "ama güven bana, şimdi yeterince iyiyim, Pink. Yeterince iyi olmaktan çok daha fazlasıyım."

"Yanıyorsun," diye fısıldıyorum öfkeyle. "Para. Şöhret. That bununla hiçbir iş yok. Daha önce yeterince iyidim, ama şimdi kesinlikle yeterince iyi değilsin."

"Şu haline bak, kızgın küçük bir karga gibi tükürüyorsun. Sakinleşmek için kaç tane hap alman gerekiyor?"

"Aslında bir tane. Sen panzehirsin."

Yanından geçip uçaktan çıkıyorum, arkamdan yürüdüğünü hissediyorum. Varış kapısındaki kamera külleri patlamaya ve kızlar "*Crack Bikini!*" diye bağırmaya başladığında yakınımda olduğunu anlıyorum. Kenna! Lex! Jax!"

Lex ve Jax özel bir okula gidiyorlardı ve okul taşındığında Mackenna ile tanıştılar. Sözde ikizler zengin babalarını kızdırmayı seviyorlardı ve kimse babalarını Mackenna gibi bir adamdan daha fazla kızdıramazdı.

Mackenna Jones'un intihar görevinde olduğu söyleniyordu. Canının istediği her şeyi içiyor, içki içiyor, yüksek sesle müzik çalıyor, ortalığı dağıtıyor, ders çalışmıyordu. Ayrıca ekstrem sporlar yapıyor ve insanları dövüyordu. Babası uyuşturucu kaçakçılığından hüküm giydikten sonra amcası onu yanına aldı ama o da daha iyi değildi. Mackenna'nın yaşam tarzına bakılırsa, kırklı yaşlarına kadar yaşaması bir mucize olacak.

Crack Bikini yıllar önce bir bar gecesindeydi ve o sırada orada bulunan bir muhabir, o zamandan beri ünlü ya da kötü şöhretli hale gelen bir alıntıyı yakalamayı başardı.

"Bu da ne böyle? This a ght?" Mackenna'nın sorduğu bildirildi. "Evet," demiş birisi. "Kimin olduğunu bilmiyorum."

Mackenna sırtıttı, küçük bir kargaşanın kalbini mutlu ettiği belliydi. "Artık benim." Vikinglere ıslık çaldı ve onlar da kim ya da ne için dövüştüklerini umursamadan hemen atladılar.

Şimdi daha büyükler ama o kadar da olgun olduklarından emin değilim. That öyle, ta ki ağlayan bir kadın Mackenna'yı durdurana kadar.

"Thank sen. Thank you, oh, thank you," diyor ve sanki bir hayale dokunur ~~ona~~ uzanıyor. Şaşkınlıkla duraklayıp elini tuttuğunda hayrete düşüyorum. "Hayatımda hiçbir şey bana senin müziğin kadar ilham vermedi, sesini duymak günümü değiştiriyor ..."

Neredeyse izlenemeyecek kadar samimi. Ona bir şeyler fısıldadığını ve uzattığı kâğıdı imzaladığını duyduğumda geri çekiliyorum. Gözleri samimiyetle parlıyor. Olması gerektiği gibi bir pislik gibi davranmıyor. Samimi görünüyor. Gülümsemesi doğal, gözleri kızın üzerinde ve ona kızarıp bozarmasına neden olan bir cümle söylüyor.

Yine duvarlarım biraz eğiliyor. Tavan bile eğilmiş gibi görünüyor.

Kalabalıktan sıyrılıp bana doğru yöneldiğinde kaşlarından birini kaldırdı.

"Ne? Söyleyecek dikenli bir şey yok mu?"

"Hayır." Yanında sessizce yürüyorum. Hareketleri hiç beklemediğim yerlere dokunmuştu. Ağzımı açıyorum ve "Birinin hayatında fark yaratmak güzel olmalı" diye itiraf ettiğimi duyuyorum.

Kamera ekibi tüm grubu takip ederken ve korumalar hayranları uzak tutmaya çalışırken, gözlerini dikmiş önüne bakıyor ve sesini alçaltıyor. "Eskiden beni besleyen şey buydu ..."

"Ama?"

"Ama beni canlandırmayı bıraktı ve onun yerine beni tüketmeye başladı. Çok geçmeden karnınızda bir delikle yürüyor, artık duyamadığınız şarkıları söylüyorsunuz."

Sessiz kalıyorum, içimde garip bir acı var. Beni terk ettiği için onu suçlamanın kolay olmasını istiyorum ama onun peşinden koşması gereken bir hayali vardı ve ben onun yerinde olmayı bekleyemezdim.

Her şeyi. Beni incittiği için ondan nefret etmek istiyorum ama o kadar insani görünüyor ki sessiz kalıp şu anda bana hissettirdiklerini özümsemekten başka bir şey yapamıyorum.

The gümüş gözlerinin neredeyse sıcak görünmesi, sadece gölgeleri nedeniyle bile imkânsız ama öyle. Sıcak, sıvı, erimiş gümüş gözler sanki anlamamı istermiş gibi bana bakıyor. "They herkes bunun seks ve içkiyle ilgili olduğunu sanıyor. Ama değil." Bir elini başının üstünde gezdiriyor. "Bu yolun yalnızlığıyla ilgili. The kızlar, seks. The hissettiklerini söylemenin ama boşluğu dolduracak kimsenin olmamasının yarattığı karmaşa ve bir şeyler hissetmek istemenin verdiği acı."

Beni sersemletiyor.

O bir cevap beklerken uzanmamak için ellerimi iki yanıma kıvırıyorum. Benden anlayış beklediğini anlayabiliyorum, çünkü gülümsüyor ve kahkaha atıyor. "Pekâlâ. Seninle sohbet etmek güzeldi."

Ona sarılmayı çok istiyorum. Biraz daha küçük olsaydı, sarılırdım. Biraz daha uysal görünseydi, yemin ederim sarılırdım.

Ama o küçük ya da evcil değil.

The bir şey yapmamı-söylememi beklerken etrafımızdaki enerji canlı bir tel gibi çatırdıyor. Herhangi bir şey. Onun arkadaşı olmak, eski erkek arkadaşımınla yüksek seviyeli bir ilişki kurmak istiyorum. Ama bunun olma ihtimali çok düşük. Sanki aramızda Berlin Duvarı var ve o beni kendi duvarlarının içine almak istese bile, ben kendi duvarlarımı bir daha asla yıkmayacağım. Bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum ve sadece başımı sallayarak alaycı bir şekilde "Seninle de sohbet etmek güzeldi" diyorum.

Kendi kendine gülüyor, aslında mutluluktan yoksun bir kahkaha ve fısıldıyor, "İnanılmazsın." Beni midemde hastalıklı bir hisle bırakarak uzaklaşıyor. Yalnızım, ama belki de bunu istemiştim. Etrafım insanlarla çevrili ama kimseyi içeri almadım ve şöhretine rağmen belki o da yalnızdır. Onu yargılıyorum çünkü ondan nefret ediyorum ama onun neler yaşadığını nereden bilebilirim ki?

Son altı yılda benim bilmediğim ne yaşadı? *Her ne olduysa, seni terk ettiğinde yaşadıkların değildi. . . .*

Mackenna Lionel'a barış işareti yaparken ben ayağa kalkıp öfkemi bastırmaya çalışıyorum. "Daha sonra otele döneceğim," diye bağılıyor.

Lionel başını sallıyor ve en yakındaki kameraya bir açıklama yapmak için döner. "Babasını görmeye gidiyorum."

"Babası hapiste," diye ağızımdan kaçırdım.

"Artık değil. Dışarıda ve civarda yaşıyor."

Boş bakışım üzerine -neredeyse yirmi yıl oldu sanıyordum- Lionel bana doğru yürüdü. "Pek iyi görünmüyorsun."

"Sana ilaç veriyorum."

"O zaman otele kadar benimle gelebilirsin." "Vay canına, mola için teşekkürler."

"Bayan Stone," diyor. "Yarın yönetmen ve ben koreografin sizi görmesini istiyoruz. Danslardan birini öğrenmenizi istiyoruz, sizin şarkınızı söylediği dansı. Madison Square Garden konseri için planımız, bir maske takıp Olivia'yla dans etmeniz, sonra dansın sonunda maskeyi çıkarmanız, böylece onun siz olduğunuzu anlaması ve sonra da onu öpmeniz."

"Şaka yapıyorsun." Bön bön bakıyorum. "Ben dans etmem!"

"Yarından itibaren var. Bir sözleşme imzaladın."

"İmzalayacağım yazmıyordu-"

"Trenton ve ben, Olivia ile birlikte Jones'un etrafında dans ettiğinizi görüyoruz. Sabaha hazır ol."

Mackenna

Bir gün görünse bile yüz ya ında görünüyor. Az önce süpermarketi terk etti ve şimdi ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokarak durdu um yere doğru tırmanıyor. "Hey, baba. Yorgun görünüyorsun."

Babam nefesinin altında bir şeyler homurdanıyor. "Bütün gün sebze paketliyorum. Ruhumu  ld r yor," diye yakınıyor k  edeki kafeye doğru yürürken.

"Hey, bu dürüst bir i . *Dürüst*," diye vurguluyorum.

The adam bana iyi bir hayat verirdi. İstediyim her şeyi. Bu hayatı şimdi kendime ve ona verebilirim. Her erkek ailesine bakmak zorundadır.

"Gördün mü baba? Manzara güzel. Sen hesap için bile kılını kıpırdatmadan burada yemek yiyebiliriz."

Bana bakıyor, ben de cebimden bir şey çıkarıyorum. " eklerden bahsetmi ken." Ona uzatıyorum, yüz binlik bir  ek. "Film bitene kadar seni ziyarete gelip gelmeyece imden emin değilim. Ama deniyorum. Seninle vakit geçirmek için zaman ayırmaya çalışıyorum."

"Bunu neden yapmak istiyorsun ki?"

Sanki bir i aretmi  gibi, insanlar fısıldamaya ve beni işaret etmeye ba lıyor ve sonraki yarım saat boyunca masamda imza da ıtıyorum. İ im bittiğinde, yeme im

soğuk. Onu itiyorum ve ona "Hadi buradan gidelim" diyorum.

Beni buraya getiren otel arabasıyla onun dairesine gidiyoruz. The daire market alışverişi yapan bir adamın alamayacağı bir yer ama o benim babam. Eskiden yaşadığımız yere yakın bir yer almama izin vermezdi ama burası ikimizin de rahat edebileceği bir uzlaşmaydı. İçkiyi, uyuşturucuyu, Seattle'da onu minyatür bir Wall Street Kurdu yapan her şeyi bıraktı.

Evine bakmamı izlerken "Ne kadar da güçlüler düşmüş" diye mırıldanıyor.

"Sen güçlü değildin." Güldüm ve sırtına bir tokat attım. "Ve düştün. Ama önemli olan ayağa kalkmış olman. That bir erkek kendini böyle ölçer, değil mi?"

"Sadece senin sayende ayaktayım, yoksa hala orada olurdum..." Aklı başka yerlere kayıyor ve ben sadece orada, hapishanede ne tür dehşetler gördüğünü merak edebiliyorum.

"Baba, eskiden hoşlandığım kızı hatırlıyor musun?"

"Hoşlanmak mı?" Homurdanıyor. "Bunun için hafif bir kelime."

"Onu hatırlıyor musun?"

"The o lanet savcının kızı mı? Tabii ki hatırlıyorum."

"O artık grupla birlikte. Leo onu filmde istiyor." Bir elimi yüzümden aşağı sıyrıyorum. Herhangi bir tavsiye beklemiyorum ama sanırım onun hakkında biriyle konuşmam gerekiyordu. Bunu ciddiye alacak biriyle. Bunu eğlenceli bulan Jax ya da Lex'le ya da finansal açıdan akıllıca bulan Lionel'la değil. Babam ciddi buluyor. Kaşlarını çattı ve patladı.

"Ondan uzak dur, Kenna! Seni bir kere kırdı."

"Beni kırmadı amına koyayım," diye çıkıştım.

"The hapishanede beni görmeye geldiğin gün, onun için iyi olmadığını söyledin. O acı çeken çocuğu bir daha asla görmek istemiyorum. Asla. Jones'lar bunu yapmaz."

Kendimi savunma dürtüsüyle gururum ayağa kalktı ama elimde hiçbir şey yok.

Çünkü beni kırdı. Çenemden çıkıyorum. "Ondan hâlâ hoşlanıyorsun," diye nefes nefese kaldı.

"Tamamen cinsel. Yürüyemez hale gelene kadar beynini dağıtmayı planlıyorum. Bunun için beni suçlayamazsın!"

Sanki içimi görebiliyormuş gibi ve gözlerinde olabilecek en kötü ifadeyle bana bakıyor.

Yazık.

"Üzgünüm evlat. Onu benim yüzümden kaybettiğini biliyorum."

"Onu hiç kaybetmedim. Onu hiç kaybetmedim, gerçekten." Omuz silkiyorum ve dışarı bakıyorum, aklım geçmişte.

Bu bir söz yüzüğü mü?

Bana ne vaat ediyorsun?

Bana.

Kahretsin, ne kadar aptalmışız.

Ona ne vaat ettiğimi sanıyordum ki? Babam düzinelerce uyuşturucu kaçakçılığı suçundan yargılanıyordu. Ona o yüzükten ve sonunda yüzüme vurduğu sözden başka verecek bir şeyim yoktu.

O zaman dönüyorum. "Ama artık bitti. Sen ve ben değişiklikler yapıyoruz. Sen daha iyi bir adam oluyorsun. İyi şeylerin içeri girmesine izin ver, tamam mı?"

Kasvetli bir iç çekişle bir kanepeye çöküyor ve çevresine işaret ediyor. "Bilmiyorum evlat. Bu dürüstlük hayatının bana göre olduğundan emin değilim. Çok sıkıcı."

"Baba, sen onurlu ol. İyi olanın girmesine izin ver. Tamam mı? Seninle gurur duyuyorum baba, gerçekten." Sırtını tokatlıyorum, homurdanıyor ve sanki hayatının geri kalanında bok küremesini istiyormuşum gibi kaşlarını çatmaya devam ediyor.

"Bak sana ne diyeceğim," dedi beni göstererek. "İyinin içeri girmesine izin vereceğim, bu onurlu hayatı kucaklayacağım ... *eğer* onu sisteminden çıkarırsan, o zaman onu hiç görmediğini unut. Ticaretten uzak durmamı mı istiyorsun? Then onun gibi zehirli kızlardan uzak dur. Hiçbir savcının kızı oğlumun kalbini ikinci kez kıramaz. Aşk diye bir şey yoktur, bunu unutma. The bildiğim tek aşk ..." Doğruca bana bakarken sözünü kesiyor. "...oğlumun aşkıydı." Gözleri kıpkırmızı oldu ve ben bir hanım evladı gibi buna dayanamadım.

"İyi ol baba. Turne bittiğinde ziyaret etmeye çalışacağım. Leo'ya biraz zaman ayırmaya çalışıyorum. Takılabiliriz."

"Aşk diye bir şey yoktur, bunu unutmayın! En azından bir kadının aşkı diye bir şey yoktur."

Kapının yanında durup kendimle savaşıyorum. Bir kızın anısıyla ve nefes almaya ihtiyacı varmış gibi beni içinde isteyen öfkeli bir kadınla savaşıyorum - beni istediği için bedeninden nefret etse bile.

Aşk diye bir şey yoktur.

"Ben bir rock yıldızıyım baba," diyorum, kelimeler ağzımda acılaşıyor. "Açıkçası, bu bok hakkında şarkı söylüyorum çünkü buna inanıyorum. Sadece kendim için inanmıyorum."

Dışarıda ise kasketimi yüzüme geçirip, havacı gözlüklerimi takıp beni bekleyen arabanın arkasına geçerken suratım asık.

Parmaklarımı kalçama vuruyor ve dışarıdaki binaların pencerelerine bakıyorum.

Eskiden onun yatak odasının penceresine tırmanırdım. Filmlerde görüldüğü kadar basit değil ama başardım. Özellikle bir gece, dikenli, dikenli çalılarının arasından geçip, lanet olası kafesin tepesine, pencere pervazına, sonra da pencere pervazları tarihinin en küçük pervazına sahip olan penceresine tek kolumla asılıp, o açana kadar kapıyı çalmıştım. Then İçeri daldım, ikimiz de tişörtümdeki dikenleri kopardık.

"Lanet olası çalı," diye homurdandım.

"Şşşt," dedi kapısının kilidini kontrol etmek için koşarken. "Ne yapıyorsun burada?"

"Uyuyamıyorum. Babam içiyor. Geriye ne kaldıysa kırıyor. Sana bir bakmak istedim." Onu içeri aldım ve lanet olsun, bu tür bir uyku kıyafetiyle uyuduğunu hiç düşünmemiştim. Minicik bir şort. Bir omzundan sarkan bol bir tişört.

"Ve sen de bana bir oyuncak ayıya ihtiyacın olduğu için mi geldin?" diye sordu. "Eğer bir ayı olarak kabul edilseydim, daha çok bir boz ayı gibi olurum."

"Then, Grizzly, bunu yapmak zorundasın." Ayakkabılarımı tekmeleyip yatağına girdim ve onu da yanıma çektim.

Hafifçe güldü ve sesi bastırmaya çalıştı. Bu kız hiç gülmez ama benimle birlikte güler.

"Ben de uyuyamadım," diye fısıldadı aniden bana, ön kolumda daireler çizerek. Tam şu anda dövmemin olduğu yerde. Kahretsin, beni öldürdü. Pandora her zaman kapalı küçük bir kutu olmuştur ve nasıl hissettiği hakkında pek bir şey söylemeye eğilimli değildir. Kan kaybından ölebilir ve acı çekip çekmediği sorulabilir, peki ya bu kız? Onu öldürse bile muhtemelen omuz silkecektir.

Onu anlıyorum. Bir şekilde onu anlıyorum. Ve o da beni. That gece onu sıkıca kavradım ve saniyeler içinde kollarımda uyuyakaldı. Eskiden bana bunu yapacak kadar güvenirdi. Bana yakın bir şekilde uyuyakaldı. Telefonumun alarmini 5'e kurdum.

Annesi bizi yakalamasın diye. Then Tavanına baktım ve

O dönen yelpazeye her baktığında beni düşünüp düşünmediğini merak ettim. Ya da yataktayken benim onu düşündüğüm gibi o da beni düşünüyor muydu?

Annem ben henüz üç yaşındayken öldü. Nasıl koktuğunu ve hissettiğini hatırlıyorum ama yüzünü değil. Yüzünü hatırlayamamaktan nefret ediyorum. Babamın bu durumla iyi başa çıkamamasından ve ben bir şey söyleyemeden tüm resimlerden kurtulmuş olmasından daha da çok nefret ediyorum.

Babam uyuşturucu satarken yakalandığında, hükümet arabaları ve evi almakta gecikmedi. Duruşmaya kadar Tom Amca'nın yanına taşındık ve o babamdan daha kötüydü. Adamın tek bildiği alkoldü. Arkadaşlarım mı? Babamın yüzü akşam haberlerine çıktığında nasıl dağıldıklarını görmek ilginçti.

Bir gün içinde özel okuldaki en popüler küçük pislikten masadaki en yalnız kişiye dönüştüm. Her şey göz açıp kapayıncaya kadar oldu.

Gerçeküstü hissettirdi. Gerçek dışı.

Uyuyamadım, yemek yiyemedim, çünkü bir şekilde bundan sonra ne olacağını biliyordum.

Son ayakkabının düşmesini beklerken bile bundan korkuyordum. That beni boğacak bir bardak suyu dökecek son damlayı. Beni asan ilmeğin son çentiğini sıkmak için. Elimde kalan tek şeyin, en çok istediğim şeyin de yok olmasını bekledim.

Hayatınız size bir-sekiz yaptığında, korkular geliştirirsiniz. Ve ben onu kaybetmekten her şeyden daha çok korkuyordum. Hatta çoktan kaybetmiş olmaktan korkuyordum.

Sabahın 5:02'sinde gözüme uyku girmemişti ama işte oradaydı ve tek istediğim onun yanımda olduğundan emin olma. Cebimi kazarak, parmaklarımı annemin yüzüğünün etrafına doladım. The kurtarabileceğim tek şeydi. Çünkü onu saklamıştım. Yasal olarak, yüzüğe sahip olmamalıydım bile. Ama annemden kalan tek şey oydu ve kızımın da ona sahip olmasını istiyordum. The ertesi gün onu rıhtıma götürdüm ve çaldığımız yattan ayrılmadan önce yüzüğü ona verdim.

The beni öpüş şekli ...

Sanırım beni her öptüğünde, onun da beni sevdiğini düşünerek kendimi kandırıyordum.

Bir gün, aylar sonra, babam mahkûm olduktan sonraki gün, olan oldu.

Beni nefes almak istediğim gibi sevmesini istediğim kızın asla benim için olamayacağını öğrendim.

Gitmem gerekiyordu. Attığım her adımdan nefret ederek ayrıldım.

Ne içki, ne fahiş, ne kız, hiçbir şey beni ona ihtiyaç duymaktan vazgeçirecek kadar uyuşturamazdı.

Bir şarkı bile yok.

Sarhoşken, aylar sonra içimi döktüm, boktan hayatım için birini suçlama ihtiyacı duydum. Ben de acımın kaynağını suçladım. Peki ya yeni arkadaşlarım Vikingler? İçindeki öfkeyi, Mozart'la karıştırmanın ironisini kucakladılar. Bu şarkıyı şimdi her gün söylüyorum ve milyonlarca kez daha söyleyebilirim ama yine de beni sevmesi için adam öldürmeyeceğime inanmıyorum.

Bir dakikalığına. Bir saniye bile.

Bana bir öpücük verip en azından o günlerde beni sevdiğini söylemesi için.

Pandora

Erken kalktım ve koreograf beni otelin balo salonunda diğer on bir dansçıyla birlikte bekliyor. Letitta da orada, ben içeri girerken sırtarak beni izliyor. Coffee'siz, mizahsız ve uykusuzum. Ben bile sırtmıyorum.

Dün gece hiç uyuyamadım. Kim olduğunu bildiğin kişinin yatağıma gelmesini bekleyip durdum. Hayır, beklemiyordum. Neredeyse . . . bekliyordum. Üzücü ama gerçek. On yedi yaşındayken, kafesin üstünden odama *süzüldüğünü* ve pencereye hafifçe vurduğunda kalbimin yerinden fırlayacakmış gibi beklediğimi hatırlayıp durdum. Onu aceleyle içeri alırdım ve gömleğini, ayakkabılarını çıkarır, üzerinde sadece kot pantolonuyla yatağıma girerdi ve onu koklardım ve babam öldüğünden beri bana acıyı unutturabilen tek kişinin o olduğunu söylemek isteyerek ona yaklaşırdım. Annemin gece gündüz babasını da ondan almak için davasını hazırladığını bilmenin canımı yaktığını söylemek isterdim.

Ona tekrar üzgün olduğumu söylediğimde, "Sorun değil, kendi kendine yaptı," diye fısıldadı. Ama sesi üzgün geliyordu. Nasıl üzgün olmasın ki?

Ve sonra, kokusundan, sıcaklığından ve elini sırtımda uzun ve tembelce gezdirişinden çok rahatlamış bir şekilde uyumamak için mücadele etsem de uykuya daldım. Then Yalnız başıma uyandığımda yastığındaki çukuru ve annem beni okul için uyandırmaya gelmeden hemen önce sıvışıp gittiği hafif açık pencereyi görürdüm.

"Pencereyi kapat, hava serin!" diye azarlardı.

"Şimdiden büyükanne gibi oldun," diye homurdanırdım. "That *çok* saygısızca, Pandora."

"Özür dilerim," diye mırıldanır ve duşa girer, suyun vücudumda gezinmesine izin verir, önümüzdeki günden şimdiden nefret ederdim. Ne olacağını biliyordum, çünkü dün de aynısı olmuştu, ondan önceki gün de.

Mackenna'yı uzaktan görürdüm. O da bana bakardı. Az önce el ele tutuşmamışız gibi davranırdık ya da benim bedenim onun uzun, sürekli büyüyen bedenine simit gibi dolanmış halde uyurduk. Küçük arkadaş çevremle takılırdım, onun beni özentilerle dolu masadan bir kurt gibi koruduğunu hissederdim, ama duruşmadan sonra sadece sorunlu aileleri olan gerçek asiler onunla takılırdı. They hepsi babasının duruşmasını ve cezasını bekledi ama Kenna?

Kenna zaten okuldaki herkes tarafından "denenmişti". Ben hariç herkes. Koridorda birbirimizin yanından geçerdik, ikimiz de omuzlarımızı çarpıştırmak için zorlardık.

Derse geç giderdik, yöntemlerimiz her seferinde farklıydı. Bazen koridorlar boşalırken ayakkabı bağcıklarını bir kaplumbağa hızıyla bağlardı. Diğer zamanlarda, tam onun geçtiği anda kitaplarımı bırakırdım, böylece bana yakın bir yere çömelebilir ve kitaplarımı sırt çantama koyabilirdi. Gerçekten aptalcaydı ama en azından bir kelime konuşmazsam gün işkenceye dönüşüyordu. Onunla tek bir kelime. "Hey," derdi usulca, ağzının sadece bir tarafı gülümserdi.

"Hey. Thanks," derdim, aslında *seninle olmak istiyorum* demek isterdim.

Ve gümüş gözleri sessiz bir hayal kırıklığıyla "Neden *seninle* olamıyorum?" derdi.

Koridorda el ele yürüyen her çift beni öldürüyordu. Çenesinin sıkılışını, neden buna sahip olamadığımı merak ettiğini bildiğim o sarmal enerjiyi asla özlemeyeceğim. "Annem," diye açıklardım. O anlamazdı. Onun beni eve bıraktığını gördüğünden beri beni bir şahin gibi izliyordu. Annem her şeyi mahvederdi.

"Evet, biliyorum, sadece hayal kırıklığına uğradım," diye kulağıma fısıldadı, sırt çantamı omzuma asarken nefesi yumuşak bir rüzgar gibiydi ve başparmağını tişörtümün çektiği deriye sürterek bu dokunuşu ve onunla birlikte kalbimi çaldı. "Bu gece bana gel," diye ağzımdan kaçırdım.

"Her zaman,"
dedi. *Her*

Zaman . . .

Altı yıl -aslında biraz daha fazla- ve ben hala o *Her Zaman'ı* hatırlıyorum. Tahrik olduğunda gözlerinin -bazen hiçbir uyarıda bulunmadan: bir bakış, bir gülümseme, bir fırça, giydiğim bir şort yüzünden- nasıl kirli gümüş gibi görüldüğünü ve bir daha asla göğsümde bir sızı olmadan kirli gümüşe bakamayacağımı. Mackenna artık o çocuk değil. Ve ben de yatağında bekleyen, hevesle penceremi izleyen o kız değilim. Ama dün gece kendimi ona çok benzettim.

Tıpkı onun gibi hissediyordum. Hevesli, umutlu, umutlu olmaktan korkan. Savunmasız.

O hayatımdaki en güçlü acı kaynağı oldu ve o yakınımdayken hayatta kalma içgüdülerim her zamankinden daha güçlü bir şekilde ortaya çıkıyor. Onun her parçası bir tehdit.

-Onun sesi, onun öpücüğü, geçmişimiz, kendi kalbim. Kalbimden kurtulduğuma o kadar emindim ki, ama o bana kalbimin hâlâ burada, içimde bir yerlerde olduğunu fark ettiriyor. O yakınımdayken canlı ve "*Tehlike ...*" diye bağıyor.

Şimdi huysuzum çünkü beni arayıp sormadı, her ne kadar bunu dilediğim için kendimden nefret etsem de yine de aramasını diledim.

Beni huzursuz etmeyi başardı, öyle ki gece yarısı klonazepamımı almayı düşündüm. Ama sadece iki hapım daha var ve ya tekrar uçmamız gerekirse? Aptal uçak kendiliğinden düşmezse kalp krizinden ölürüm.

Sersemlemiş bir şekilde yan taraftaki küçük masadan dumanı tüten bir fincan kahve dolduruyorum ve odanın ön tarafındaki iki kızı incelerken yudumluyorum. Biri siyah saçlı, diğeri sarışın.

Baştankara ve Olivia.

Oh, evet. They elebaşları gibiler, o ikisi. Onları anında tanıyabiliyorum.

Tit sarışın, Melanie gibi doğal sarışın değil, koyu renk kaşları olan bir salon sarışını. Olivia koyu saçlı, neredeyse benim gibi, ama yüzü daha yuvarlak ve ifadesi, sanırım ... daha yumuşak. Ama gözlerindeki bakış? Hiç de yumuşak değil.

Bakışlarını tam olarak karşılıyorum, çünkü zorbalardan asla kaçamazsınız. Babam öldüğünde ve annem beni korkuttuğunda ve Mackenna bir daha bana gülünmeyeceğinden emin olana kadar gülündüğüm okulda bunu mükemmel bir şekilde uyguladım.

Şimdi yirmi yaşında bir düzine genç, sanki o gün onların eğlencesi olacakmışım gibi bana bakıyor. The koreograf ellerini çırparak tüm dansçıların gözlerini benden kendisine doğru çekiyor.

"Benim adım Yolanda," diyor bana. "Ve ben senin vücudunu sanki hayatın boyunca profesyonel olarak antrenman yapmışsın gibi hareket ettirmeni sağlamakla görevliyim. Kolay bir iş değil, bu yüzden sizi uyarıyorum, banyolarınız? Bundan sonra buz gibi olacak. Hayatınız boyunca bir daha asla dörtte iki kadar sert ve yeni doğmuş bir kız çocuğu kadar beceriksiz olmayacaksınız. Şimdi bizimle birlikte esneyecek, izleyecek ve öğreneceksin!" Parmaklarını şıklatıyor ve diğer dansçılar esnemeye başlıyor. Olivia esnemeye çalışmamdan bile etkilenmiş görünüyor. Ayak parmaklarıma dokunabiliyor muyum? Hayır. Bir sopa kadar bükülmezim ve denemeye devam ederken neredeyse homurdanıyorum.

"Yavaşça! Yoksa kası çekip kırarsın ve bize bir faydası olmaz!" Yolanda azarlar.

Latin kanı taşıyor; sesindeki tutkudan ve kalın aksanından bunu anlayabiliyorum. Vücudu çok güzel, tüm doğru yerlerde mükemmel kıvrımları var. The diğer dansçıların kıyafetleri güzel vücutlarına yapışıyor. Benimkinin aksine. Ben biraz fazla

Göğsüm ve kığım da biraz etli olabilir. Çok fazla kıvrımım yok. Çok fazla dikkat çeken büyük meme uçlarım var, bu yüzden aslında göğüslerimin küçük olmasına seviniyorum.

The Lionel adına odama gönderilen üzerimdeki kıyafet, küçük göğüslerime ve küçük popoma pek yardımcı olmuyor.

Aynada kendimi çok fazla izlememeye çalışarak -ve böylece ne kadar göğüslü olduğumu hatırlatmaktan kaçınarak- merkeze doğru ilerliyorum. Yolanda beni yanına çağırıyor.

"Sen. Sen ve Olivia'nın koreografisi diğerlerinden farklı. Benim Jones olduğumu farz et. Şimdi bana doğru yürüyorsun, hareketlerin şehvetli. Hipnotik. Seksi. İçinizdeki denizkızlarıyla temas kurun."

Aptal gibi hissediyorum. Saçma. Ama kalçalarımı hafifçe sallayarak yürümeye çalışıyorum. Etraftan homurtular duyuyorum ve durup kaşlarımı çatıyorum, kaşlarımı odanın her tarafına savuruyorum ki buradaki her kadın hoşnutsuzluğumu sonuna kadar hissetsin.

"Görmezden gelin ... *kızlar!*" diye bağılıyor, alkışlıyor, sonra bana, "Şimdi ... şehvetli. Çok sert değil. Sevişmek gibi. Jones'la sahnede kıyafetlerinizle sevişeceksiniz. Herkes Jones'u istiyor. Onun vücudunu hayal et, seninkine karşı sinsice hareket ediyor. Mackenna Jones en iyi hareketlere sahip - Sihirli Mike'in onun karşısında hiçbir şeyi yok. Hazır mısınız?" Etrafımda dolanıyor ve sırtımı kavırıyor, vücudunu benimkine karşı dalgalandırıyor.

Memelerimiz birbirine değiyor. Mackenna gibi davranıyor ve Mackenna'ya ait olduğuna inandığına inandığım bir ifadeyle bana bakıyor. Bir seyircinin önünde böyle olmayı düşünmek bile öğürmek istememe neden oluyor. "Yapamam-"

"YAPAMAM! That kelimesi burada mevcut değildir. Burada hepimiz yapanlarız. Şimdi kalçalarınızı daire içine alın. Eller belde. Yana, öne, arkaya, yana. Sadece gevşeyin!" Diğer tüm dansçılar gerinirken o müziği açmaya gidiyor ve ben saçma sapan küçük bir bok gibi havayı kamburlaştırıyorum. "Güzel!" diye övüyor. "Çok iyi! Şimdi kollarını yana aç... yukarı kaldır... o küçük vücudunu gevşet."

Grubun şarkısı eşliğinde dans ediyoruz ve müzik içimde yankılanmaya başlıyor. The kızlar başlarını sallıyor ve ben de saçlarımı çözüp Yolanda'nın yanğıderek ellerimi onun yanlarına sürüyorum.

Birden paten kaymaya başlıyorum, ayaklarım altımda ve Mackenna'nın elleri belimde ve beni yakalayacağını biliyorum. Düşersen, bu utanç verici değil, bana dokunması ve alçak, gürleyen kahkahasını duymak için bir bahane olur. Gülmesini seviyorum. Kıkırdamasını, beni kaldırmasını, eldivenleriyle kığımın tozunu almasını, biri bizi tanır diye yanağımdan öpmesini ve "Yeter mi?" diye fısıldamasını seviyorum.

Ben de "Asla!" diyorum.

Ve daha derin bir kahkaha atarak beni bir topaç gibi döndürüyor ve pistte ona yakın bir şekilde kaymamı sağlıyor. Birdenbire dans etmek o kadar da farklı gelmemeye başladı. Müziğin etkisine kapılıyorum, önümdeki kızın liderliğini takip ediyorum, bacaklarımın bana gösterilen adımları tekrarlmasına izin veriyorum, ellerim hareket ediyor ve hayali erkeğimi izliyor. Ben sallanmaya, kendimi kaybetmeye, Mackenna'nın sahnede iki kadınla birlikte nasıl olduğunu hayal etmeye başladığımda Yolanda talimatlarını susturuyor. Şimdi onun hemen önündeki kişi ben olacağım.

Ona sahip olduklarımızı hatırlatıyorum.

İstedığın şey This, hatırladın mı? Kendini kaybetmesini sağla. Ona eskiden birlikte paten kaydığı kızı hatırlat. The etrafında top gibi döndüğü kızı. Ona kızın gittiğini hatırlat. Gitti çünkü . . . Onu terk etti.

Onu sevdi ve o da onu terk etti.

Onu gittiğine pişman et. Tek kelime etmeden, veda etmeden, "özür dilerim" demeden ya da bir sebep göstermeden.

The düşüncesi beni sadece canlandırıyor ve şarkı bittikten saniyeler sonra hala küçük kıcımları sallıyorum.

"İyi işti kızlar!" Yolanda başka bir alkışla sesleniyor.

The dansçılar oldukça sakın görünüyor, ben ise onları havlu yığınının kadar takip edip boynumu silerken nefes nefese kalıyorum. Yolanda yanıma geliyor, göğüs dekoltesini kurulumaya çalışırken gözlerinde onay parlıyor. "Kanıtlayacak bir şeyin var. Bu hoşuma gitti." Boştaki eliyle başımı kaldırıyor ve gözleriyle beni inceliyor. "Ona aşık mısın?"

"Pfft!" Yanlışlıkla tükürdüm. "Özür dilerim!" Şeytani cadı kahkahamı attım. "Yok artık."

Garip bir şekilde ifadesiz gülümsüyor. "Pandora. Hmm." Uzaklaşıyor.

Sanki kimsenin bilmediği bir şey biliyormuş gibi.

O gün sahne arkasından grubun provasını izliyorum, gözlerim kim bilir kimde. Yüksek sesle gülüyor. Hem de çok. Çok da küfrediyor. The ikizleri ona sataşılıyor, o da ona sataşılıyor, "siktiğimin ahmağı", "işine bak, dangalak" ve -en sevdiğim- "sikimi yala, göt herif" gibi hitaplarda bulunuyor. Bir noktada benim hakkımda konuştuklarına eminim.

"Dün gece çikolata kutunla seviştin mi?"

"Öyle olsaydı," diyor Mackenna yumuşak bir sesle, neredeyse ukalaca, "bu seni hiç ilgilendirmezdi."

Ben mi? Bir kutu çikolata mı?

"Bize ilaç veriliyor, göt herif. Şu andan Madison Square Garden'a kadar ne yapacağımız herkesi ilgilendirir," diyor Jax ona. Jax mi? Bilmiyorum, bu ikisini çok karıştırıyorum. Çıplak göğüslü olmaları işe yarıyor çünkü Jax'in yılan dövmesi var. Lex daha konuşkan görünüyor ve aslında ben sahne perdelerinin arasına saklanırken bana sırıtıyor.

Gölgelerin içine biraz daha gömülüyorum ve Mackenna'nın daha fazlasını söylemesini bekliyorum ama söylemiyor. Bunun yerine ensesini ovuşturuyor ve omuzlarını yuvarlıyor, vücudu ter içinde ve tekrar başladıklarında ritimle tam bir ritim içinde hareket ediyor.

The ikizleri gitarlarını çalıyor, orkestra coşkuyla eşlik ediyor ve Mackenna vokalleri eklerken bir düzine erkek dansçı mükemmel bir şekilde dans ediyor.

Arkasında senkronize.

Yolanda haklı. Hiçbir erkek bu kadar erkeksi, bu kadar kaslı olmamalı ve yine de böyle dans edebilmeli. Kalçalarını itiyor, vücudunu sallıyor ve sonra kollarının üzerine kalkıyor, sonra tekrar ayağa kalkıyor, Bach ve rock müzikleri dönüşümlü olarak çalarken alçak tonlarda şarkı söylüyor. Mükemmel bir düet.

Sahne o bir rock tanrısı, ama bana çılgın baykuşlar verdiği zamanları hala hatırlayabiliyorum. Annem bizi öğrenecek diye o kadar gergindim ki bazen eve gitmeden önce onları çöpe atardım. Ne korkakmışım.

O tekti. Bu benim hakkımda bildiğim en doğru şey. That o *bir* taneydi.

"Bir gün önemli biri olmak istiyorum, anlıyor musun? Bir fark yaratmak .

..

"Henüz kim olmak istediğimi bilmiyorum," dedim. "Bir fikrim var."

Öpücük. "Sen ol."

Şimdi onu dinlerken rahatlamış bir şekilde duvara yaslanıyorum ve gözlerimi kapatarak sesinin beni yatıştırmasına izin veriyorum.

"Şimdiden arkadaş edinmeye başladım," diyor Lionel arkamdan. Arkamı dönüyorum ve o da onaylayarak gülümsüyor.

"Provada harika iş çıkardığını duydum."

"Kendimi aptal durumuna düşürdüm ama en azından diğer dansçılarınızdan bazıları iyi vakit geçirdi," diyorum. Güldüğünde kendimi gülümserken buluyorum, gür bir kahkaha.

"Yolanda senin çok doğal olduğunu söyledi. That bugün onu gerçekten yanında getirdin."

"Huh," diyorum, iltifata inanmayarak.

Ama gerçekten iyi hissettiriyor. Ne kadar iyi olduğunu unutmuşum. Bir şey için övülmek.

Mackenna sahneye çıktığında Lionel ona el sallıyor ve aynı şeyi ona da söyler. "Görünüşe göre kız arkadaşın doğuştan dansçı," der.

Mackenna ter içinde ve zor nefes alıyor, kaşları haber karşısında kalkıyor. "Tabii ki öyle. Kiminle uğraştığını sanıyorsun?"

O kadar çok kızarıyorum ki ayak parmaklarımdan kızardığını hissedebiliyorum. "O da harika bir patenci," diyor Mackenna usulca.

Gözlerimiz buluştuğunda, kalbim kanatlanıyor. Hatırlıyor musun, Kenna? Beni nasıl döndürdün, yakaladın, tuttun?

Uzun bir an geçiyor ve Lionel'in sessizliğimizden çok rahatsız olduğunu hissediyorum, çünkü hemen özür diliyor.

"Yani." Melanie'nin boyamamı istediği ipi çekiştiriyorum, birden utandığımı hissediyorum. "Sen de iyi bir prova yaptın."

Derin, beklenmedik bir kahkaha onu terk ediyor ve sahnenin arkasına doğru ilerlemeye başlıyoruz. "Sanırım seni özledim Pink," diyor usulca, sanki bu şaşırtıcı bir habermiş gibi başını sallıyor. "Bunca zamandır." Elini uzatıyor ve gümüş yüzüğü yumuşak bir okşamayla çeneme değiyor.

Brie y.

Bir saniye önce oradaydı, bir saniye sonra yok oldu.

Dokunuşunun hayaleti tenimde gezinirken gülümsemem bocalıyor.

"Bence sen kandırılıyorsun."

"Evet, seni özledim," diyor kendi kendine başını sallayarak, gülümsemesi içten. "İçinde en tatlı, en sıcak küçük civcivi saklayan ne kadar cesur, öfkeli küçük bir kuzgun."

Gözlerimi deviriyorum, sesindeki samimiyetle mücadele ediyorum. "Her neyse Kenna," diyorum. Sanki bana ne kadar berbat olduğumu anlatan bir şarkı yazdığını unutacakmışım gibi! "Hey, Kenna!" Sahne arkasındaki görevlilerden biri ona su olduğunu tahmin ettiğim kırmızı bir bardak uzatıyor. İkizler gitarlarını arkalarına asmış bize doğru gelirken o bardağı kapıp içmeye başlıyor. Onları suya doğru giderken izliyoruz.

çok.

"Bunu nasıl yapıyorsunuz?" Mackenna ve ben Vikinglerin bize sırtışını izlerken yüksek sesle merak ediyorum. "Tüm o insanların önünde gösteri yapıyorsunuz." Sahneyi ve etrafındaki boş koltukları işaret ediyorum.

Omuz silkiyor. "Lex her seferinde yukarı çıkmadan önce kusuyor. Jax kafayı buluyor. Ya ben?" Omuz silkiyor. "Benim yaptığım özel bir numara var." "Ne gibi?"

"Kendime dışarıdaki hiç kimsenin *sen* olmadığını söylüyorum."

"Gerçekten mi? That senin numaran mı? Yani ben senin uğursuzunum ve sen de izlemediğim için rahatladın."

Soyunma odasına giderken gülüyor.

"Hey! Nereye gidiyorsun? Burada konuşuyoruz!" İtiraz ediyorum.

"Duş almam gerek Pink. Beni daha sonra ara, açıklamaktan mutluluk duyarım," diyor ama bakışlarındaki bir şey bana açıklamaktan daha fazlasını yapmak istediğini söylüyor.

Sonraki bir saat boyunca her türlü hareket midemde tahribat yaratıyor.

Kendime benden en iyi şekilde yararlanmak istediğini ya da Vikingleri yemlediği gibi beni de yemlediğini söylüyorum. O beni inine çeken bir korsan, ama ben onun tuzağına düşmeyeceğim. Ne demek istediği kimin umurunda?

Ama daha sonra otelde, hangi odada olduğundan emin olamadan koridorda dolaşırken, sevimli Tit ve Liv yanımdan geçiyorlar. "Kenna'yı mı arıyorsun?" diye soruyorlar, kulaktan kulağa aynı sırtışıla.

Sikey

im.

"Hayı

r."

"Ah. Gerçekten mi?" Liv kolunu benimkine doluyor ve dönerek beni başka bir yöne götürüyor. "Then odamıza gelmek ister misin? Film izleyeceğiz."

"Biraz ağrım var." Kurtulmaya çalışıyorum.

"Oh, endişelenmeyin! Bu konuda yardımcı olacak öğrencilerim var."

Bu sabahki dans dersinden dolayı ağrım *olduğu* için tepkimi geri alıyorum ve beni ortak yatak odalarına götürmesine izin veriyorum. Elindeki The "stuff" bir buz torbası ve onu dizimin üstündeki kasa bastırırken kıvraniyorum. "Oh, inleme ve bu konuda bir erkek gibi davranma," diye beni susturuyor. "Sadece The erkekleri şikâyet eder."

Kıpırdamadan duruyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"Çocuklar antrenmanlarını abarttıklarında bazen çantalarımızı ödünç almalarına izin veriyoruz. Her üç günde bir spor salonu. They dead lift ve diğer her türlü şeyi yapıyorlar."

"Ne zamandır onlar için dans ediyorsun?" Gerçekten merak ederek sordum. They hepsi arkadaş gibi görünüyor, ama belli ki kızlar da erkeklerle yatıyor. "Ben, dört yıl. Meme, iki. Burayı seviyoruz."

"Eminim." Onları inceliyorum. Olivia'nın gözlerinde herhangi bir suçluluk izi arıyorum ama tam olarak çözemiyorum. Melanie ve Brooke'un şeffaflığına o kadar alışmışım ki. The gerçek arkadaşların dürüstlüğüne. Ama yine de anneme alışkınım. Kapalı off. These kızları da tıpkı onun gibiler ve bu tür insanlarla başa çıkmanın tek bir yolu var, uzaktan. Bunu başaramazsanız, açık konuşmalısınız. "Neden şu anda bana iyi davranıyorsun?"

They hep bir ağızdan gülüyor, bakışlarını değiş tokuş ediyor. "Oh,

saçmalama. Seni düşman olarak görmek istemiyoruz. Kenna'ya bulaşmadığınızdan emin olmak istiyoruz."

"Onu benden koruduğunu mu sanıyorsun? That çok saçma."

"Öyle mi?"

"Evet!"

"Oh, bilmiyoruz." Şimdi konuşan Tit, manikürlü tırnaklarından birini Liv'inkiyle aynı tonda boyanmış dudaklarına götürüyor. "Sen geldiğinden beri Kenna sana bakmaktan, yanında yürümekten, yanına oturmaktan ve yeni kemik almış bir köpek gibi etrafında dolanmaktan başka bir şey yapmadı."

"Yakında bir kemik daha bulacak."

"Yapacak mı?" Yine Olivia. "Çünkü diğer kızlarla, grupla daha uzun süredir birlikte olanlarla konuştuk ve o bunu yapmıyor. Kadınlar *Kenna*'ya geliyor. O kimseye gitmiyor, lejyonları var. Yani evet, endişeliyiz. İkinizin nesi var?"

Omuz silkiyorum. "O benim eski sevgilim. Bir geçmişimiz var. Ondan nefret ettiğim anlamına gelen bir geçmiş - eski sevgiliden nefret etmeniz gerektiği gibi."

"Ama Yola ile sanki öpüşmek istiyormuş gibi dans ediyordun. Onun Kenna olduğunu hayal ediyordun." The kelimeler bir sorudan çok bir suçlamaydı.

"I . . ." O aptal dansın içinde nasıl kaybolduğumu inkar etmenin bir anlamı olmadığı için çenemi kapattım.

"Kameramanlardan biri geçen gece ikinizin aynı odayı paylaştığınızı söyledi. That doğru mu?" Meme bastırıyor.

"Vay be, burası lise mi?"

There odanın köşesindeki bir sehpaye yerleştirilmiş bir kamera, neredeyse canlı bir yırtıcı gibi, cevabımı yakalamak için bekliyor. Bir an için gitmek istiyorum ama bu kızlardan alabileceğim bilgileri de istiyorum.

"Birlikte yattık," diye fısıldadım, gerçekten alçak sesle, "ama ..."

"Başardınız çocuklar! Yapabileceğinizi *biliyorduk*. Those Size attığı için için yanan bakışlar yatak odasında kat ve kat artıyor olmalı, ha!"

"Oh, hayır." Aptal kameraya dönüp bakıyorum, aniden biraz fazla savunmasız hissediyorum. Benimle ilişkiye girmediğini mi itiraf edeyim? That bana o şekilde dokunmadığını mı? Birdenbire bana dokunup dokunmadığını bilmelerini istemedim. Mackenna yine *benim* sırrım ve onunla ilgili hiçbir şeyi kimseyle paylaşmak istemiyorum.

Ayağa kalktım.

"İyi geceler kızlar. Bir dahaki sefere benim odamda buluşalım. Bende sizde olmayan küçük bir şey var. Buna mahremiyet deniyor."

"Hey, Dora," diyor Liv beni durdururken.

"Pandora. Lütfen. Buz torbanı geri al. Tahminimce ikinizle aynı sıcaklıkta."

"Yarın. Senin odanda. Konserden sonra. Siska martinileri getireceğiz. Anlaştık mı?"

Onlara bakıyorum ve bu ikisinden ne anlam çıkaracağımı bilemediğimi fark ediyorum. Belki benden nefret ediyorlar ama yine de konuşacak birine ihtiyacım var, yoksa birkaç dakika önce yaptığım gibi Mackenna'nın kollarına koşacağım. Bana zarar verebilecek tek kişi o. Bu kızlar değil. Bu kızlar ne yapmak isterse istesin, Mackenna'nın bana yapabileceklerinin yanında hiçbir şey.

Yine de tedbiri elden bırakmamanın bir zararı olmayacaktır.

Odama dönüyorum ve gelmeyeceğimi anladığında ne yapacağını merak ediyorum. Bu gece odamda beni baştan çıkarmaya çalışacak mı? Benim hissettiğim bu garip beklentiye o da hissediyor mu? Bir sonraki adımının ne olacağını mı merak ediyor? Ne yapacağını?

Ama gece yarısı salonda onun kahkahalarını duyuyorum. The sesine kadınların kahkahaları da eşlik ediyor ve hissettiğim ani nefret dalgasının onun için bile olmadığını fark ediyorum.

Bu benim için.

Pandora

Konser gecesi çılgıncadır. Sahne arkasında yürürken, bırakın tek parça kalmayı, bir şeye takılıp birine çarpmamak için bile on göze ihtiyacınız var.

Jax'i perdelere yakın bir köşede sigara içerken görüyorum ve aniden e-sigaramı kotumun içine sokmuş olmayı diliyorum. "Oh, biraz alabilir miyim?" diye soruyorum. Jax sigarayı uzatırken bir duman çıkarıyor. Bir fırt veriyorum ve öksürüyorum. "Ot mu bu?"

"Ne olduğunu sandın?" Sırıttıyor ve onu benden almak için elini kaldırıyor, ama ben hızlıca uzaklaşıyorum, hızlı bir vuruş daha yapmaya karar veriyorum.

Jax gülüyor ve ben öksürdüğümde sırtıma vuruyor. "Sakin olun Bayan Jones," diyor. "Oh, *puleeze*. Ben *Bayan Jones* değilim."

"Buralarda herkes sana öyle diyor." Bana sırtttıyor ve gözlerinin şimdiye kadar gördüğüm en tuhaf tonda olduğunu fark ediyorum. They menekşe rengi. "Jones senin ve onun hakkında şarkılar söylediği için seni tanıyormuşuz gibi hissediyoruz," diye söze giriyor ve şimdi bana oldukça kardeşçe davranıyor.

"They hepsi yalan, sana söylüyorum. Onun hakkında söyleyeceklerimi duyana kadar bekle." Başımı sertçe sallıyorum ve o da gür bir kahkaha atıyor.

Lionel birdenbire sigarayı kapar ve söndürür. "Kurtul şundan, Jax. Tanrım, sana kaç kere söylemem gerekiyor?"

"Umm. Bir kez daha?"

Leo ona kaşlarını çatıyor ve bana dönüyor. "Konseri en ön sıradan izlemek ister misin?" Tereddüt ettiğimi açıkça fark ederek beni stadyuma açılan kapılara doğru yönlendiriyor. "Gel hadi. Hem senin için eğlenceli olur, hem de benim için endişelenecek bir şey eksilir. Kenna'nın dikkatinin dağılmasını istemiyorum. Şimdiden bu gece hangi peruğu takacağını düşünüyor."

"Her halükarda gülünç görünüyor, o yüzden söyle ona Mohawk yapsın bari," diyorum onu dışarıda takip ederken.

Sanırım ön sırada olmanın bazı sonuçları olabileceğini biliyordum: O içeri girerken, Vikingler dışarı çıkarken ve müzik yükselirken kalabalığın "CRACK BIKINI!" diye bağırmasını dinlemek... önce ön sevişme gibi yavaşça, sonra sizi boğucu bir şekilde yakalayan ve bırakmayan müzikal bir orgazma doğru hızla ilerliyor. Geçen seferki gibi bedenimin bana ihanet edeceğini bilmeliydim. Kendimi ateşli, rahatsız ve şaşkın hissedeceğimi bilmeliydim.

Tıpkı geçen seferki gibi.

Ama Mackenna? Kısa kesiminin üzerine dikenli mavi bir mohawk takıyor ve bu bana neler yapıyor. Benimle dalga mı geçiyor, yoksa beni şımartıyor mu? Yaptığı işte çok iyi. The kalabalık coşmuş durumda ve o hepsini alçak sesle kıkırdarak ve güçlü bir şekilde bağırarak selamlıyor.

"Bu gece ne kadar gürültölüsünüz!"

The kalabalık daha yüksek sesle bağırarak karşılık verir ve orkestranın verdiği kısa bir aradan sonra sahnenin ortasındaki yerini alır ve şarkı söylemeye başlar.

Vücudum müzikle yankılanıyor. Onun sesiyle.

İnanılmaz bir odaklanma ile şarkı söylüyor ve en çok hayret ettiğim şeylerden biri de asla orada öylece durmaması. Vücudu her zaman hareket halinde, dalgalanan kaslar ve aldatıcı derecede güçlü olması gereken hafif hareketler. Those yaptığı sıçramalar ... sahnenin bir katından diğerine atlayışı ve havada süzülüşü ... Ciğerlerimi bilinçli olarak çalıştırmalıyım. They otomatik çalışmayı bıraktım.

Ve sanki onu görmek yetmiyormuş gibi, sesinin tınısı vücudumu delip geçiyor ve kanımın damarlarımda öfkeyle pompalanmasına neden oluyor. Sesi o kadar derin ve erkeksi ki, hem kadın olup hem de etkilenmemeniz mümkün değil. Kalpten söylüyor ve bunu her kelimede görebiliyor, *hissedebiliyorsunuz*. "Pandora'nın Öpücüğü"nü söylediğinde, şarkıdaki öfkeyi duyabiliyorum, hatta şarkının çılgın vuruşunda bile

İkizlerin gitarları ... ve benim kendi öfkem, hayal kırıklığım ve acım Mackenna'nın ani kaş çatmasını karşılamak için yükseliyor.

Acı dolu gözlerle bana bakıyor ve gözlerini benden kaçırmadan şarkı söylemeye devam ettiğinde midem bulanıyor. Those kurt gözleri kalabalığın içinde bariyavladı, yakaladı ve ele geçirdi. Dans etmeyi de bıraktı. The dansçılar arkasında dans ediyor, ama o sadece şarkı söylüyor, bana bakıyor ve şarkı söylüyor, "Seni açmamalıydım, Pandora . . ."

Bana hayal kırıklıklarını ve pişmanlıklarını söylerken, bunun kameralar için olduğunu biliyorum. Öyle olmak zorunda.

Kafam karıştı. Onun öfkesi ve benimki güçlü bir kombinasyonla karıştığında, inkar edilemez, elektrikli bir şehvet kıvılcımı ortaya çıktığında kafam karıştı. İnsanlar çılgılık atıyor, müzik hepimizin içinde titreşiyor, ama benim içimde başka bir varlık gibi dolanıyor. Nefes alıyor. Titriyor. Atıyor.

Müzik devam ederken Liv ve Tit onun yanına gelip göğsünü okşamaya başlıyorlar. Adam onları görmezden geliyor, parmakları göğüs uçlarında ve göğsünde gezinirken şarkı söylemeye devam ediyor. Tıpkı Madison Square Garden'da yapacağım gibi. Tabii önce sinirden kusmazsam.

Baştankara sahnenin üstünden bana bakıyor. Herkesin kaçıracağı kısa bir bakış bu, ben bile, eğer ona yaptıklarına bu kadar dalmış olmasaydım -Sonra eğilip meme ucunu yalıyor. Sesi vücudumda gürlerken kıskançlık içime işliyor, beni öyle bir çılgına çeviriyor ki gidip o sürtüğe bağırarak istiyorum, "O ilk benimdi!"

Dönüp Tit'e doğru ilerliyor, şarkı söylerken artık ona bakıyor ve garip bir şekilde gözlerinin yokluğunu karnıma inen bir yumruk gibi hissediyorum. Ama sonra gitarların sırası geliyor ve bakışları bana geri döndüğünde binlerce watt ile şarj oluyorum. The gece ilerliyor ve onun dikkati sürekli benim onu izlediğimi görmek için dağılıyor ve ben kendimi ... seksi, arzulu, kadınsı hissediyorum. Brooke'un kocası onu boks ringinden gördüğünde nasıl oturduğunu hatırlıyorum. Bu kadar şaşkın ve heyecanlı olmanın ne kadar saçma olduğunu düşünürdüm. Yine de buradayım, koltuğumda sıkışıp kaldım. Ne kadar sert olduğumu göstermeye çalışırken, şehvetli tarafımı o kadar uzun süre bastırdım ki şimdi onu kucaklamak iyi hissettiriyor. İzlediğinin farkında olarak gözlerimi kapatıyorum ve kendimi müziğe kaptırıyorum, bir şekilde sesindeki değişimi hissediyorum.

Son şarkı bittiğinde gözlerimi açtığımda onun birine bir şeyler fısıldadığını görüyorum. Görevlilerden biri çıkıp beni kulise götürüyor.

"Neler oluyor?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

"Kenna su içiyor ve kostümünü değiştiriyor. Seni orada istiyor."

Vikinger bir süreliğine mikrofonu ele geçirirken, kendimi sahnenin altında karanlıkta beklerken buluyorum, ta ki aniden, konserlerin başında Vikingleri kaldıran aynı açık asansörden düşene kadar.

Yere doğru roket gibi fırladığında şaşkınlıkla haykırıyorum. Yerinden sıçırıyor ve beni sabitlemek için sert vücuduyla kavırıyor, şakağıma doğru "Sakin ol" diyor.

Bana sarılıyor, kalbi kulağımın altında çılgınca atıyor. İkimiz de nefes nefese kaldık. Karanlık ama gözlerinin bana baktığını, beni ölçtüğünü hissediyorum. The buradaki sessizlik ürkütücü ama dışarıdaki kalabalığın uğultusunu hâlâ duyabiliyorum. "Beni performans sergilerken izlemenin beni bu kadar etkileyeceğini hiç düşünmemiştim." Gözleri gümüş rengi.

Ames. "Bu seni de benim kadar tahrik etti mi?"

Beklediğim her neyse, bu değildi.

Ve ona bunun beni daha çok tahrik ettiğini söyleyemeden dilimi ısırđım. Tanrım, bu beni daha çok tahrik etti. Beni tahrik eden tek şey arzusu değildi; aynı zamanda bakışlarının üzerimde neredeyse samimi bir his bırakmasıydı. Şu anda bunu hissediyorum, yakın ve baş döndürücü ve göğsümde ağır bir çapa gibi.

"Söyle bana," diye tekrarlıyor, çenemi başparmağı ve ön parmağı arasında tutarak. "Neden dün gece bana gelmedin? Seni istediğimi bildiğin halde bu konuda inat etmeye kararlı mısın?" Başımı geriye doğru eğiyor, böylece onun yürek parçalayan yakışıklı yüzüne bakmaktan başka çarem kalmıyor. O güzel, kısmen eğlenmiş, kısmen pişman gülümsemesini takınıyor. "Ne derler bilirsin Pandora," diye mırıldanıyor, başparmağıyla çenemi okşuyor. "Eğer Muhammed dağa gelmezse, dağ Muhammed'e gelir."

"Ve sen de bu yürüyen, hareket eden *dağ mısın?*" Aramızdaki havayı yumuşatmaya çalışıyorum. Bu çok fazla. Bu elektrik. Manyetik.

Parmaklarını saçlarımdan altından geçirip kafa derime masaj yapıyor; bu hareket en az sert rockçı sesini bu kadar yakından duymak kadar hipnotize edici. "That haklı. Kalbinle dans ettiğini duydum. Son konser gecemizde kendini utandırmamaya kararlı mısın?"

"That haklı."

Tüm dikkatimi onun güçlü çenesine ve sonra da ağzına odaklıyorum. Gözlerimin içine bakıp aniden düşündüğüm şeyleri görmemesi için her şeyi yapıyorum. *Seni etkilemek istiyorum. Buz patenli kızı hatırlamanı istiyorum. The sevdiğini söylediğin kızı. . .*

Tanrım, ben tam bir maviyim. Siyah kıyafetler, siyah tırnaklar? Ben bir korkağım. Kedi Kadın gibi davranan masum bir kedicik. This adam beni öldürebilir, tekrar tekrar, dokuz hayatım bitene kadar.

"Biliyorsun," diyor. Ses tonu sohbet havasında, ama sesinde kalıcı bir boğukluk var, ses tellerinden gelen bir efor onu sertleştiriyor. "Seni tüm dünyanın önünde öptüğümde, dilimi çıkaracağım. Ağzının içine edeceğim ve Lionel'a tam olarak istediği şeyi vereceğim. Ülkedeki tüm ekranlara yansıyacak bir öpücük. Asla ama asla unutamayacağın bir öpücük, Pandora. Senin de istediğin bu, değil mi? İnsanların senden gerçekten hoşlandığını görmelerini sağlamak. That Gerçek şu ki, seni bir sonraki şarkımdan daha çok isterken, sanki seni istemiyormuşum gibi senin hakkında şarkı söyleyen bir aptal mıyım?"

These kelimeler o kadar beklenmedik ki, ciğerlerim genişlemeyi ve daralmayı unutuyor.

The genişleyen tek şey boğazım ve göğsüm gibi görünüyor ve bacaklarımın arasında kasılmalar oluyor. "Bunun bir önemi yok. Bu bir rol," diyorum.

"Öyle mi?"

Bu bir ifade, soru değil. Dört uzun yumruğunu başımın arkasında tutuyor ve başparmağıyla boynumun çizgilerini takip ediyor. "Ben bir şarkıcıyım Pandora. Oyuncu değil."

Bir an beni uyarıyor, bana bakıyor, sonra o garip seksi mohawk'ıyla eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Alaycı bir fırça ama beni ateşlemeye yetiyor.

"Urghm, Kenna ..."

Çıkardığım sesi sevmiyorum. Sanki kim bilir ne kadar zamandır bunu arzuluyormuşum gibi, ama dilini dudaklarımın arasından geçirirken kimin umurunda. Ağzımı okşamaya devam etmesi için o sesi tekrar çıkarabilirim.

Ben de öyle yapıyorum.

Islak ve kaygan, sıcak ve derin, dudakları benimkilerin üzerinde açılı bir şekilde sürtünüyor. Dünyam dönüyor ve sert kollarını tutup daha da yaklaşıyorum, bu sırada elleri popoma yerleşiyor ve beni kalçalarına doğru çekiyor. Büyük ereksiyonunu karnımda hissedebiliyorum. Ama yanlış

verde. Onu başka bir yerde istiyorum.

Bacaklarımı ona dolamaya ve kendimi ona sürtmeye hazırım, o ise sanki bunu yapmak için muazzam bir çaba sarf ediyormuş gibi beni bir kenara bırakıyor. The dağ Muhammed'den uzak duramıyor. "Burada kal bebeğim. Tatlı, uzun, nefis küçük kaslarından birini bile kıpırdatma. Üç şarkı sonra döneceğim."

Soyunma odasında 10'dan 0'a kadar sayan bir sayaç yanarken asansör platformuna adım atar. Then kostüm değişimini hatırlar gibi olur. Odaya koşarak girer, küfreder ve gömleğini çıkarır, tekrar platforma tırmanmadan önce askıdan yeni bir tane alır.

Ağzımı kapatıyorum. Islak ve sıcak, karıncalanıyor ve onun tadını alıyor. "Burada kal," diyor tekrar.

Solgun gözleri üzerimde parıldıyor, ayaklarını iki yana açmış, elleri iki yanında kenetlenmiş.

O kadar sıcak ki tenimde kavruluyorum. Cevap veremiyorum. *Tanrım, bana ne yapıyor?*

The platform tekrar yukarı fırladığı anda çaresizlik içinde inliyorum. Then Üstümde onun sesini ~~duyuyorum~~ Kahretsin. Ne yapıyorum ben? Dansçıların yaptığı gibi göğüs uçlarını yaladığımı ve onu ovduğumu hayal ederek volta atmaya başlıyorum. Şu anda onu süzen tüm o insanları biraz kıskanıyorum ama en çok da kafam güzel. Duygularla. Arzuyla.

Şehvet.

Hâlâ burada bekliyorum. Neden bekliyorum ki? Dilimin altındaki meme ucundan başka bir şey düşünemiyorum. Gümüş gözler. That peruğunu çekip çıkaracağım, ~~böke~~ **p a r m a k l a r ı m ı** sık kesilmiş saçlarında gezdirebileceğim.

Sonunda büyük, kocaman bir kükreme olduğunda - bir yıl kadar sonra! - gösterinin bittiğini anlıyorum.

Nereden geleceğini merak ederken kalbim güm güm atıyor. Birkaç dakika sonra, gizli yan merdivenlerden aşağı iniyor, vücudu kapıya doğru uzanıyor.

İki mıknaş gibi, gözlerimiz kilitlendi. Nefesim kesiliyor.

Mackenna sırtına bantlanmış küçük mikrofonu ve kulağındaki kulaklığı çekip çıkarıyor, sonra da bir kenara fırlatıyor.

Bana doğru yürümeye başladı. There etrafımızda her türlü kablo ve mekanizma var ve ben metal kapılı bir duvara çarpana kadar geri çekiliyorum. B e y n i m , midemdeki tereyağı gibi dağılmış hissediyor.

Tanrım, ona izin
vermeliyim. Hayır. Ona
izin *veremem*.

Hissettiklerim karşısında paniğe kapıldım, dönüp koşmaya başladım, çılgınca bir çıkış arıyordum. Burası tam bir labirent. Kablolardan ve ekipmanlardan kaçıyorum ama bulabileceğim bir çıkış yok.

Arkamda bana doğru yaklaşan ayak seslerini duyuyorum ve sonra, alçak sesle ve şehvetle: "Pandora."

Arkamda, eli bileğimde, beni kendine doğru çekiyor. Dokunuşuyla kaslarımın sarktığını hissederken kalbim çaresizce boğazımda çarpıyor. Beni döndürmesine izin verdim. Beni yavaşça metal kapıya doğru bastırmasına izin verirken korku, istek ve dehşetle dolu bir şekilde ona bakıyorum. Ben onun dikenli mohawk'ını tutup çekerken o ellerini eteğimin kemerine sokuyor. Peruğu kenara atarken burnunu benimkine sürtüyor ve başının üstünü öpüyorum çünkü Nedenini bile bilmiyorum. Çünkü o Mackenna Jones. Çileden çıkarıcı ve iğrenç ve aynı zamanda ... bir zamanlar tanıdığım, hayallerini gerçekleştiren sevimli bir hayalperest. The öpücüğü düşüncesizceydi ama sanki ona derin bir şey yapmış gibi inlemesine neden oldu. Ben duygularımla titriyorum, o da adrenalin olduğunu tahmin ettiğim bir şeyle titriyor.

"Islandın mı?" diye soruyor nefes nefese.

"Evet," dedim. Ve öyleyim. Onu izlemekten, göğsünün terlemesinden ve mürekkepli tenini hissetmekten, parmaklarımın altında sıcaklık.

"Çok tahrik oldum," diye inliyor ve külotumu kenara iterek bana iki nigger veriyor. Aynen böyle. They sırlıslıkla olduğum için çok kolay kayıyor. Kendimi kontrol edemiyorum ve başımı arkaya atıp kalçalarımınla daireler çizerek o aletlere binmekten kendimi alıkoyamıyorum. *Tanrım, daha önce hiçbir şey böyle hissettirmemişti.*

alt dudağımı ısıırıyor ve ağzına alıyor. Sıcak, ıslak ve iyi hissettiriyor. Çok iyi. Dudağını ağızla ısıırıyorum, tırnaklarımı kafa derisine batırıyorum.

"Kenna," diye inliyorum.

"Tanrım, adımı böyle söylemeni özlemişim."

Ama bunun olamayacağını biliyorsun Pandora, bu karanlık ve tehlikeli bir çıkmaz sokaktan başka bir yere gitmiyor.

Ve bunu bildiğim için, garip bir acı ve korkuyla burada duruyorum, bakışlarından yapmak üzere olduğunu anladığım şeyi hem istiyor hem de istemiyorum.

Kollarımı açıyor ve gömleğimi çıkarıyor. The serin hava tenimde geziniyor ve sütyenimi çözerken meme uçlarım büzülüyor.

"Yapma Kenna," diyorum aniden, geri adım atıp sütyenimi beceriksizce kapatarak.

"Sakın örtünme Pink," diye sertçe emrediyor.

Sütyenimi tekrar bağlamaya çalışırken ellerim titriyor.

Kıkırdıyor -sesi seksi, erkekçe- ve sütyenimi tekrar çeğiştirerek açıyor, kenara fırlatırken parmakları tenimi okşuyor.

Beni ellerinin arasına alırken içimde kaynayan pişmanlıkları ve anıları bilmiyor. Dudaklarımı öpmek için eğiliyor ve nane kokuyor, elleri sıcak. Eteğimi kalçalarımaya kadar çekip bir dizinin üzerine çöktüğünde, bacaklarımı ayırdığında ve ayak bileğimi kavradığında nefesim hızlanıyor ve soluğum kesiliyor.

"Bir bacağıma omuzlarıma doladım," diyor.

Bacağıma kaldırıyorum ve ağzını amıma dayamak için eğiliyor. The dilinin ~~saklı~~klitorisimin üzerinde küllenirken beni inletiyor.

Hayır, hayır, hayır. Bunu yapmamalıyız.

Ama omuzlarını bacaklarımın arasına sıkıştırarak bacaklarımı daha da açıyor ve yukarı uzanarak parmaklarının uyluklarımın iç kısmında bir yol açmasına izin veriyor. Dili tenimde gezinirken çıplak bacaklarım titriyor.

Bacaklarımın arasına uzanıp başının arkasını kavıyorum, beni daha sert, daha hızlı, daha *derin* yiyebilmesi için sırtımı kamburlaştırıyorum.

Açlığı dilinin her külünde, içime gömdüğü her iniltide hissediliyor. Kıvraniyorum. İnliyorum. Bana bakmak için başını kaldırıyor ve gözleri erimiş, çenesi sanki bir şeyi acımasız bir güçle tutuyormuş gibi kenetlenmiş.

"Kendine bir bak," diye tıslıyor, ateş saçan gümüş gözleriyle beni içine çekiyor. Dudakları sularıyla parlıyor. Sık tıraş edilmiş kafası hâlâ mükemmel, ellerim tarafından buruşturulmamış. Elini başının arkasında gezdirirken bir sürtünme sesi duyuyorum. "Orospu çocuğu, Pink." Sanki benim şu anda bu kadar savunmasız olmam onu bozuyormuş gibi bir şeyler söylüyor. Ama garip bir şey var.

Burada. Kendimi savunmasız hissetmek yerine, beni gözleriyle içtiğinde güçlü hissediyorum, sanki bu dünyadaki tüm hava ve tüm suyum gibi.

Tekrar ayağa kalktı ve beni vücuduna doğru çekti. Tüm sıcak, sert, boyun eğmeyen kasları bana karşı, vücudu çıplak tenime karşı ateşli ve nemli. Ve bir hayvan gibi üzerime geliyor -ağız, dişleri, dili, dudakları, vücudumda çalışıyor. İniltileri tıpkı benimkiler gibi onun derinliklerinden geliyor, içimin derinliklerinden sarsılıyordu.

Ellerimiz her yerde, ağızlarımız her yerde.

Uyluklarını benimkilere karşı hissedebiliyorum, sikinin çizgisi leğen kemiğime batıyor. Durdurulamıyorum. Kudurmuş gibiyim. Onu daha yakın istiyorum, *içimde* istiyorum.

"Sıkı tutun bebeğim," diye fısıldıyor o alçak, konser sonrası gruff sesiyle, beni anlıyor, neye ihtiyacım olduğunu anlıyor.

Nefes nefese kıpırdanıyorum.

Dar, siyah rockçı derisini kalın, kaslı bacaklarından tamamen sıyırmak için bedenlerimizin arasına uzanıyor. İç çamaşırlarımı kalçalarımın altına itmeye çalışıyor, sikini prezervatifle kaplarken onları tekmelemek için mücadele ediyorum.

Beni kaldırıyor ve beni üzerine indirip santim santim içime girerken vücudum seğiriyor ve titriyor. Tekrar inliyorum, ellerimi gömleğinin altına sokuyorum ve çıplak kalması için başının üzerinden yukarı çekiyorum. Daha fazla ilerleyemeyince derin bir nefes alıyor. O kadar kalın hissediyor ki, aniden patlamaya hazırım.

O göğüslerimi en keyifli şekillerde okşarken ben de meme ucunu emiyorum. Dişleri kulak mememe batıyor ve itmeye başladığında çekiştiriyor, horozunun lezzetli sürüklenmesi tüm sinir uçlarımı uyarıyor.

Ağızlarımız doymak bilmez hale geliyor ve ani ritmik itişleri bana iş demek istediğini ve açık olduğumu söylüyor. The kalçalarımı kavrayıp beni ~~üzerinde~~ hareket ettirmesi, tam istediği ritmi ayarlaması, sanki sadece onun sikmesi için yaratılmışım gibi ve tanrım, o çok

Eskisinden çok daha güçlü. Eskisinden daha büyük. Eskisinden Thicker.

Düşünemiyorum... nefes alamıyorum... sıcak, sert... ooh, tanrım, buna ihtiyacım var. Kolları etrafımda kelepçe gibi sıkılaşıncaya kadar ne kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum. Ve bedenimin içinde. Dili ağızma giriyor.

Bundan başka hiçbir şeyin önemi yok -onun nefes alışları, benim nefes alışlarım, onun homurtuları ve benim inlemelerim, bedenimin onunkine sarılmış olması. Vücuduna sarıldım, kollarıma,

Bacaklarım, hatta boynum onunkine doğru kıvrılıyor, tüm bedenim ona yapışıyor. Ağzıyla ne yapacağını çok iyi biliyor; dudakları boynumdaki, çenemdeki, kulağımdaki deriyi ısıtıyor, sonra ağzımla birleşiyor.

"Çok ... hissediyorsun." "Doğru" kelimesini ısırarak geri alıyorum ve onun yerine dudaklarımı sertçe dudaklarına bastırıyorum. Dişlerimiz gıcırıyor, sonra serbest kalıyor ve yanan gözlerle yüzüme bakıyor, sanki benden uçmuş gibi, beni daha hızlı ve daha hızlı sürüyor, göğüslerim zıplarken nefes alışımı izliyor.

"Gel" diyor ve benim için başladığı gibi sert ve hızlı bir şekilde boşalıyor. Aleti içimde üç kez sarsılıyor ve kasları bana karşı sıkılıp gerilirken nefesi kesiliyor. Beni vücuduna kavırıyor ve birlikte titrerken pompalamaya devam ediyor.

Kendimize gelmemiz dakikalar alıyor, ikimiz de hareket etmiyoruz. Hâlâ ona sarılıyorum ama ne kadar yapışkan göründüğümü fark ettiğimde başımı boynunun kıvrımından kaldırıyorum ve konuşmak için ağzımı açıyorum. Mackenna dudaklarıma bastırıyor. "Hayır bebeğim," diyor, sesi hem şefkatli hem de azarlayıcı.

Beynim hâlâ uğulduyor. Kendimi şehvetli ve garip bir şekilde şakacı hissederek dudaklarımı tekrar açıyorum ve gülümseyerek *ç e n e s i n i* ısıyorum. Çenesini sıkıyor ve gözleri külleniyor, sanki bunu yaptığım diğer zamanları hatırlıyormuş gibi. Then hiç uyardıktan eğiliyor ve benimkilerden birini de ısıyor. Eski günlerdeki gibi.

Ahh! Şakacı bir şekilde protesto ettim. Ngerimi mi atıştıracaksın?

Gerçekten mi? Oh, şikayet etmeyi bırak. İşte, benimkini al . . .

Garip bir duygu göğsümü sıkıyor ve acıtıyor. Yavaşça dilini dilime sürüyor, ben de aynısını yapıyorum.

"Tadın ter gibi," diyorum yüzümü buruşturarak.

"Senin tadın şeker gibi," diyor, göz kapakları ağırlaşıyor.

Elimi çekiyorum ve o bana bakmaya devam ediyor, bir şey söylememi bekliyor. Duvarlarımı yükseltmeye çalışıyorum ama çok başarısız oluyorum. "I" diye başlıyorum.

"Bunu mahvetme," diyor, alnını benimkinin üzerine koyuyor ve iç çekiyor, "ama bu ağzın benim hakkımda *gerçekten* ne hissettiğini söylemesini duymak için neler vereceğimi bilsen şaşırırdın." Bahsettiği ağzı başparmağındaki halkayla ovuyor ve meme uçlarım yeniden sertleşiyor.

"Sebzelerle ifade etmiştim, hatırladın mı?" Sesimdeki şehveti dizginleyemeyerek söylüyorum.

"Hmm, evet, unutulmaz bir deneyim." **Ç e n e m i n** ucunu son bir kez ısıyor, tabanından tutuyor ve beni bırakmadan önce pedini öpüyor.

O kadar içten bir şefkat gösterisiydi ki, boğazını sıkıldığında kendime şaşırdım, dudaklarına son bir öpücük kondururken hâlâ garip bir şekilde şakacı hissediyordum, duymayı asla beklemeyeceği bir şey söyleyerek onu şaşırtmak istiyordum. "Gelme şeklini gerçekten seviyorum."

Başımı tutuyor ve şok içinde bana bakıyor. "Şu anda ciddi misin?" Yüzümü arıyor.

Dudağımı yalıyorum ve gözlerinin oraya düşmesine bayılıyorum. Kirpiklerimin arasından ona bakarken uzun zamandır hissetmediğim kadar iyi hissediyorum. Bedenim onunkine karşı gevşiyor ve kendimi iyi hissediyorum. Mutlu. Dünyadan memnunum. Bir erkek gibi kokuyor - şimdiye kadar birlikte olduğum tek erkek gibi. Anılarımın, hayallerimin, çocukluğumun ve gençliğimin kokusunu alıyor. Beni kaygısız hissettirecek kadar kendine çeken çocuğun kokusu.

Yüzümü çerçeveleyiyor ve tüm yoğunluğuyla yüz ifademi inceliyor, dokulu sesi tenimde karıncalanıyor. "Sadece orgazm olma şeklini *sevmiyorum* bebeğim, orgazm oluyorum. The Orgazmını bastırman ama seni ele geçirmesi ve gözlerini açık tutamaman. The çıkardığın sesleri bastıramıyorsun ve beni bırakmak istemiyormuşsun gibi kavırıyorsun. Beni hissediyor musun?" diye soruyor kulağıma, beni sıkıca kavrayarak. "İçine giriyorum ve sen hala kaygan ve sıcaksın, etrafımda bir st gibi. Beni hissediyor musun?"

Gözlerimi kapatıyorum ve uzun bir eliyle üstümün altından beni okşamaya başladığında ürperiyorum, metal kapıya doğru kayarken bana karşı rahatlıyor ve bir süre orada kalıyoruz.

Sersemlemiş halime bir ick ve tütün kokusu karışıyor ve başımı çevirdiğimde sigaranın ucunun karanlıkta parladığını görüyorum. Dumanı hızla dışarı atıyor ve bana uzatıyor. "Nedir bu?" Gözlerimi kısarak soruyorum.

"Camel. Sadece normal tütün. Uyuşturucu kullanmıyorum. Sanırım babam yüzünden zaten hayatımı mahvettiler."

Dudaklarından The dumanı çıkıyor ve ben onu izliyorum, dürtüsel olarak onu içime çekmek ~~ine~~ğiliyorum. Öksürüyorum ve gülüyorum, o da gülüyor ve sırtımı tokatlıyor. Sigara içiyor

Arka arkaya birkaç sigara içiyor ve ben şaşkınlıkla onun hayatının bu olup olmadığını merak ediyorum. "This senin hayatın böyle mi?" diye soruyorum.

Etrafımızdaki karmaşaya bakıyor ve tembelce sigara içiyor.

"Evet." "Beğendin mi?"

Omuz silkiyor.

Birdenbire, beni hâlâ istese bile, kalbimi kırmamış olsa bile, bu hayatta bana yer olmayacağını fark ettim. Ve eğer olsaydı, Magnolia'yı göremezdim. O benim yerime bunu seçti. Ben de kendiminkini buna tercih ettim.

Bu beni üzüyor.

Ama bunu bilmesini istemiyorum, bu yüzden inliyorum ve omuzlarımda tuttuğu ağır koldan kurtulup kıvranıyorum, "Terlemişsin" diyorum.

"Sen de öylesin."

Aramıza biraz mesafe koymaya çalışıyorum ama sigarasını beton zeminde söndürüp bana bakıyor ve gülmeden önce elini saçlarında gezdiriyor. "Sana dokunmak için illa içinde mi olmam gerekiyor? Dokunulmak için becerilmen mi gerekiyor bebeğim?"

"Sevgi gösterilerinden nefret ediyorum. They aptalca."

"Burada benden başka kimse yok. Ve bu çok aptalca." Şakacı bir gülümsemeyle saçımın pembe tutamını çekiştiriyor.

İç çekiyorum ve omuzlarımızın birbirine değdiğinin farkında olarak ona doğru bastırma dürtüsüne boyun eğiyorum.

"Grupla yaşamak neredeyse çok gürültülü oluyor," diyor tavanı incelerken, dalgın bir şekilde saçlarımla oynuyor ve tıpkı eskiden yaptığı gibi kendimi çocuksu ve harika hissettiriyor. Bu beni çok endişelendiriyor ama çocuksu ve harika hissetmeyi sevdiğim kadar değil.

"Bazen yalnız kalmak için kaçıyor musun?"

"İstediğim kadar değil." Karanlıkta bakışlarımla buluşurken elini tekrar saçlarının üzerinde gezdiriyor. "Seni düşünüyorum Pandora. Bizi."

Bir an için birbirimize bakıyoruz.

Ciğerlerimin nesi var bugün? Havayı içeri çekmek için büyük bir çaba sarf ediyorum ve bir yandan da bunu gizlemeye çalışıyorum.

"Sanırım her seçim yaptığınızda doğru seçimi yapıp yapmadığınızı merak ediyorsunuz," diye açıklıyor bana.

"Ve . . . ?" Ciğerlerimin oksijene duyduğu ihtiyaçtan daha fazla onun düşüncelerini öğrenmeye ihtiyaç duyarak soruyorum.

"Peki ne?" diye sorar.

"Doğru olan bu
muydu?"

"Sen söyle," diye karşılık veriyor, kaşları değerlendirmek için hafifçe çekik.

"Hayır, *sen* söyle."

"Hayır. Çünkü bu benim seçimim değildi."

Kaşlarımı çatarak bakıyorum çünkü aniden çok fazla geliyor. This konuşma. Çekip gitmeyi seçmediğini söylüyor. *Sikerim böyle işi!*

"Mackenna, bunu yapamam." Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama eli bileğime kenetlenip beni durduruyor. O kadar aşırı hassasım ki, dokunuş sinir uçlarımı cızırdatıyor. "Kenna," diyorum ve sesim titriyor.

Bu gece bana gelir misin?

Her zaman.

Tanrım, keşke bir beyin lavmanı yaptırıp tüm anılarımı yıkayabilsem de böyle acı çekmesem, ama bunun yerine geçmişimizin her anısı benimle birlikte

-bizimle birlikte- benim çabuk öfkelenmeme gülmeye başlayıp beni kendisine doğru çekerken. "Buraya gel," diye ikna ediyor.

O kadar çok duyguyla mırıldanıyorum ki bu uygunsuz. Thrumming hayatla. Çok fazla, yeterli değil. Bu bir işkence.

Bana işkence ediyor. Sonunda, son olarak, doğruca kucağına düşene kadar anı uzatıyor. Then eli başımın arkasına yayılıyor, dudakları boynumda. The hareketi yumuşak. Şefkatli. Boğazımın ve omzumun kavisini takip ediyor. Kalın ve seksi sözcükler tenimde yankılanıyor. Kulağıma dökülüyor. "Tanrım, sana doyamıyorum. Sen tam bir cadalozsun."

O kadar saygılı konuşuyor ki, kalbim kelimeleri zor duyuyor. Sadece sesi. Ve gökyüzünde bir yerde atıyor. Ama onu içimde geri istiyorum. Onu kırdı ve almasına izin vermeyeceğim. Onu almasına izin veremem.

Ağlamak istiyorum ama nadiren ağlıyorum, o gittiğinde bile. Bekaretimi kaybettiğimde ağladım çünkü mutluydum. Babam öldüğünde ağladım çünkü üzgündüm.

Baban o gözyaşlarının tek birini bile hak etmiyor! diye bağırdı annem. O bize ihanet etti. Onun için bir damla gözyaşı dökmeyeceksin, duydun mu beni?

Mackenna'yı kaybettiğimde, aynı sözleri duymaya devam ettim. Zihnim onları benim için tekrar tekrar oynattı. *Sana ihanet etti. Tek bir*

damla gözyaşı dökmeyeceksin.

onun için gözyaşı.

Kızgın bir ses çıkarıp kurtulmaya çalışıyorum ama beni durdurmasının bu kadar kolay olduğuna inanamıyorum ve dahası ... aslında beni durdurmasını ne kadar çok istiyorum.

Bu yüzden mi geldim? Çünkü umursayıp umursamadığını görmek istedim? Benden küçük bir parçayı bile geri almaya çalışıp çalışmayacağını görmek için mi? That düşüncesi şu anda beni her şeyden çok endişelendiriyor ve bu bana kendimi kurtarmak ve ayağa fırlamak için güç veriyor, hızla kot pantolonumun içine adım atıyorum.

"Bunu istemiyormuş gibi mi yapacaksın?" diye soruyor bana şeytanca, derisinin içine geri atlarken.

"Numara yapmak olmaz. Bu kimyasal bir *hayvan* çekimi, başka bir şey değil." Arkamı dönüp kıyafetlerimi düzelttikten sonra onun çıktığı merdivenlere yöneliyorum. Yol görevlileri ve ekip üyelerinin temizlik yaptığı sahneye doğru ilerlerken arkamdan ayak seslerini duyuyorum.

"Bu gece yanıldığını kanıtlayacağım," diyor ve beni takip ederek bizi otelimize geri götürecek arabalardan birine doğru ilerliyor. Koridorda bir kamera bizi yakalıyor ve en azından ben odama dönene kadar bundan kurtulamayacağımızı biliyorum.

"Ne yapıyorsun?" Mackenna benden sonra arabaya bindiğinde soruyorum. Biz uzaklaşırken hiçbir şey söylemiyor, kameraman kibarca arabanın önüne kayıyor ve bize doğru nişan alıyor, sessiz. Thankfully, Kenna bu konuda ona baskı yapmıyor, ben de yapmıyorum.

Üçümüzün asansöre binişini takip eden yolculuk boyunca etrafımızı sessizlik sardı ve Mackenna beni odama kadar takip ederken bile sessizlik devam etti. "Mackenna, ne yapıyorsun?" Fısıldıyorum.

Kapımı açarken içimde bir endişe, bir beklenti var.

Her zaman . . .

Kameramana orta parmağıyla vuruyor, sonra kapıyı suratına çarpıyor ve bana bakmak için dönüyor.

"Odan şu tarafta." Arkasındaki kapıyı gösterdim.

"Bu gece benim odam burada," diyor ukala bir gülümsemeyle. Benim tepkimi de izliyor.

Bu da kekelemektir.

"Hayır, hayır. *Hayır*,
değil."

"Evet, öyle."

Birden beni kollarının arasına aldı ve homurdanarak "Çok ağırsın bebeğim" dedi.

"Beni yere bırak yoksa fitik olurum! *Tanrım!*"

Gülüyor. "Fıtık o zaman." Beni kolaylıkla yatağa taşıyor - lanet *olası* palyaço *beni* taşımakta *zorlanmıyor* bile. Then Beni yatağa yatırıyor, topuklarımdan çekiyor ve sahanlığa fırlatıyor. Bunun yine nereye gittiğini anladığımda telaşla kaçıyorum. *Tehlike!*

"Yapma! This bir daha olmayacak, Mackenna."

"Oluyor," diye karşı çıkıyor. "Geceyi burada geçireceğim, Pandora."

"Ama ben bunu istemiyorum!"

Bir eliyle ayağımı tutuyor ve parmaklarını çıplak bacağımın üzerinde kaydırıyor, seksi ağzında beyaz bir kurt gülümsemesi. "Yanıldığını kanıtlamam için bana on dakika ver. Bunu ne kadar istediğini kanıtlamam için."

Çıplak göğsüne bakıyorum, parmaklarını ayağımın kemerinde hissediyorum, "Seni burada istemiyorum" derken sesim titriyor.

Sessizleşiyor ve bir an için gideceğini düşünüyorum ve bu beni sadece daha fazla kafamı karıştıran beklenmedik bir paniğe sürüklüyor.

Yine de gitmiyor.

Bana orantısız bir sırıtış attı. "On dakika sonra bambaşka bir melodi söylüyor olacaksın."

"Ben şarkı söylemem, sen söylersin."

"Kanarya gibi öteceksin, bebeğim. Uzan," diyor ve bakışlarındaki yoğunluk, şeytani gülümsemesi ve tavrıyla mükemmel bir uyum sağlıyor.

"Tamam. Sana on dakika veriyorum. Ama *üzerinde* kıyafetlerle," diyorum. "Ve on dakika içinde beni baştan çıkaramazsan, gidersin."

Ellerini masumca kaldırıyor. "Kıyafetlerine dokunmayacağım. Ve kendini baştan çıkarılmış say."

Rahatlıyorum. Biraz.

Kalbim hala davul gibi atıyor.

The Yatağıma geri döndüğümde yatak beni kucaklıyor ve neden itiraz etmediğimi bilmiyorum, nefes almaktan başka bir şey yapacak enerjim yok. Nefesimin hiç bu kadar farkında olmamıştım.

İçeri, dışarı. İçeri, dışarı.

Dokunuşu ellerimin arkasından başlayarak kollarımdan birine döndüğünde, gerilmeme neden oluyor. Parmaklarını yukarı doğru takip ederken aceleyle nefes veriyorum, dokunuşu tanıdık, lezzetli. Tanrım, çok lezzetli. Bir tüy kadar yumuşak ama milyonlarca kilovatlık bir gerilime sahip.

Mackenna'nın bana ilk dokunduğu anı hatırladıkça gözlerim kapanmak istiyor. Yüzünü, seksi ağzının o mükemmel gülümsemeyi nasıl oluşturduğunu hatırlıyorum ve yemin ederim gözleri beni Romeo'nun o aptal Juliet'i sevdiği gibi sevdiğini söylüyordu. Bakışlarını kalbimde hissederdim. Şimdi gözleri karanlık ve kapüşonlu ve gülümsemiyor, çıplak kolumda iki parmak gezdirirken ifadesi her zamanki gibi ciddi ve niyetli. Kalbim artık onun bakışlarını hissedemiyor ama ben onun bakışlarını bacaklarımın arasında hissediyorum. Meme uçlarımda. Yumurtalıklarımnda. Bu bakışla hamile kalabilirim.

Parmak uçlarını üstümün kolunun altından geçiriyor, sonra tekrar kolumda gezdiriyor. "Rahatla Pink," diye mırıldandı.

Sesi, kollarımdaki tüylerin zevkle diken diken olmasına neden olan bir sertlik kazandı. "Benim adım *Pandora*."

"Adını çok iyi biliyorum ve bundan hoşlanmadığını hatırlıyorum, ama sana muhteşem dediğimde hoşuna gitmişti. Gözlerini karartmış ve dudağını ısırmana neden olmuştu, tıpkı şu anda yaptığın gibi, çünkü seni öpmemi istiyordun. Bunu hatırlıyor musun güzel kız?"

Çıglık atıyorum ama sesim cılız çıkıyor. Dudağımı ısırıyorum, ama şimdi ıslak hissediyorum ve sanki beni öpmeye davet etmemi bekliyormuş gibi dikkatle dudağıma bakıyor. O uzun müzisyen parmaklarıyla bana dokunmaya devam ediyor.

Asla ama asla bir müzisyenle çıkma. Diğer erkekler asla kıyaslanamaz.

Kıvrak parmaklar kollarımı ve dirseklerimi izliyor. Bileklerimi ve parmaklarımı. Then bacaklarımda. Those ngers üzerimde geziniyor ve karnım zevkten çöküyor.

Nefes alıyorum, veriyorum. İçeri, dışarı.

Boğazımı okşarken gergin kaslarımın gerildiğini hissediyorum. Nasıl karşı koyacağım? Şimdiye kadar öptüğüm tek adama direnmek. Sevdiğim, seviştığım. **A Ğ Z 1** tenimde gezinirken kıvranmaya başlıyorum.

"Sakin ol. Fikrini değiştirmek için on dakika istedim, sadece iki dakika oldu." "Ciddi misin? Sadece iki mi?" Sızlanıyorum.

Eğilip köprücük kemiğimi öpüyor, boğazımı öpmeye başladığında nefesi vücudumu ısıtıyor ve ben her şeyi hatırlıyorum.

Parmaklar bana dokunuyor. *Mükemmel Pandora*. . .

Ağzım onun sikinin etrafında garip bir şekilde kıvrılıyor.
Nasıl . . . ? Bebeğim, yemin ederim, o elini oynatırsan ben de giderim.

Kalbim hızla çarpıyor, vücudum sinirden titriyor ve Mackenna'nın elimde sıcak, uzun ve kalın olmasının heyecanı, bana aç bir seks sonu gibi bakıyor. *The ucu ıslak, tadına bakabilir miyim? . .*

Kahretsin, o eli hareket ettirme!

The ne kadar masum ve hormonlu olduğumuzu hatırlıyorum ve kendimi durduramadan kollarımı boynuna dolayıp kulağına, "Tamam, bu gece burada uyuyabilirsin," diyorum.

Gözleri yüzüme kayıyor ve tek kaşını kaldırıyor. "Öyle mi?" Dudağımı ısıyorum ve hevesle başımı sallıyorum.

"Siktir" diye fısıldadığını duyuyorum ve ellerini tişörtümün altına sokup sütyenimin üzerinden kavıyor, bana bakıyor ve sanki tadını çıkarıyormuş gibi dudaklarını yalıyor. Bunu bu kadar çok istememeliydim, gerçekten istememeliydim.

"Sadece bu gece," diyorum. *Her zaman . . .*
Zihnimde duyuyorum. Ama o dikkatle başını sallıyor ve "Sadece bu gece" diyor.

Başımı kaldırıyorum ve dudaklarımı ayırıyorum, o da ağzıma doğru bir yol çiziyor ve dudaklarımız birbirine değdiğinde inleyerek dudaklarımı öpmeye devam ediyor. Onu yatakta öpme düşüncesi beni o kadar tahrik ediyor ki gözlerimi açmak zorunda kalıyorum. "Ne?" Nefes nefese fısıldıyorum, o meme uçlarımı okşarken bedenim arzuyla kasılıyor.

"Beni öpmek istemiyor musun?" Alay etmek istedim öpücüğümle, ama şimdi dalga geçildiğini hisseden benim çünkü o bunu kabul etmiyor.

Ellerini üstümden çekip başımı kendisine doğru çevirirken gözleri şehvetle yanıyor, beni incelerken elleri kafatasımın arkasını kavıyor ve "Seni öpmekten fazlasını yapmak istiyorum" diye mırıldanıyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve onun ağzına bakıyorum. Şu anda gerçekten istediğim -hayır, ihtiyacım *olan*- ağzına. Ne istediğimi sormak istiyorum, ama zaten ondan kalmasını istedim ve daha fazlasını istemek beni açık hissettiriyor ... çok açık ... çok zayıf ...

Duygularımı ifade etmekte rahat değilim, bu bana annemden miras kalan bir özellik. The Babamla aralarındaki ilişki neredeyse bir iş ilişkisi gibiydi. Ööldüğünden beri, Mackenna gittiğinden beri, tek duygu kaynağım

Magnolia oldu.

Ama o benim için Mackenna gibi bir tehlike
değil. Beni onun gibi kırmadı.

Ben de başının arkasından tutup başımı kaldırıyorum ve onu öpüyorum. Karşılığında agresifleşmeden önce sadece bir nanosaniye geçiyor, büyük vücuduyla üzerime uzanırken neredeyse beni eziyor, böylece horozu kalçalarımın arasına giriyor. Ve ben onu hissediyorum. Kalın, sert, zonklayan şaftını. Vücuduma karşı. Sadece benim kot pantolonum ve onun deri pantolonu bizi ayırıyor.

"This çıkmak zorunda," diyor ve üstümü yukarı doğru çekiyor. Onu durdurup tekrar aşağı çekiyorum.
"Bekle."

Gözleri meydan okurcasına parlıyor ve ben de şakacı bir şekilde gülümsüyorum, bunu yavaşça yapmaya çalışıyorum, onun bunu beklemesini sağlamak için.

Yap şunu, Pandora. Tüm bunları elinden aldığında daha da heyecanlanacak. Think ona verebileceğin mavi toplar hakkında, küçük bir şeytan bana söylüyor.
The benim yaralanmamı izleyen şeytan.

Dikkatle izliyor.

Başımın üstüne
çekiyorum. Sütyene
uzanıyor.

"Bekle," diye tekrar emrediyorum.

Göz kapakları daha da ağırlaşıyor, dudaklarını bir kez daha yalarken çenesi sıkıca kenetleniyor. Benim gümüş gözlü, aç kurdum.

Yavaşça sütyenimi çözmeye ve çıkarmaya başladım.

Gözleri kararıyor ve kararıyor, şimdi fermuarımı açmamı izlerken çenesinin arkasında bir kas çalışıyor.

Beni takip ediyor ve deri pantolonunun fermuarını açıyor.

Bir sivri, sert meme ucuna bakıyor, sonra diğerine, bir ucunu dişlerinin arasına almak için eğiliyor, pantolonunu aşağı iterken çekiştiriyor ve ben de benimkini tekmeliyorum. İnleyerek içgüdüsel olarak sürtünüyorum, ten tene. This planlı değildi -tüm bu seks- ama uzun yıllardır seks yapmamıştım ve ben sadece ... *oh*. İniltisi. Diğer göğsümü avucunun içine alıp, "Bu küçük striptiz hoşuna gitti mi?" diye mırıldanırken inlemesi beni öldürüyor.

"Yaptın mı?" Ben de karşılık verdim.

Meme ucunu neredeyse acı verecek kadar sertçe çekiştiriyor. "Seni ne kadar istediğimi sanıyorsun?"

"Bakılırsa ..." -kalçalarımı sallıyorum- "Sanırım çok fazla?"

Göğsüme karşı gülüyor ve bu onun gülüşünü daha da ateşli kılıyor.

"Seni çoktan çok daha fazla istiyorum." Yüzünü kaldırıyor, sonra bakışları

perili. "Pandora. . . ." diyor sanki başka bir şeyin başlangıcıymış gibi, başparmağının halkası göğüs kafesimde geziniyor. "Ne oldu?" Beni inceliyor. "Ne mi oldu?"

Binlerce kelime içime hücum ederken gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. *Gittin lan! Kalbimi kırdın. Annemi yalnız bıraktım. Yaşama isteğimi kaybettim. Sahip olabileceğimiz şeyleri kaybettim.*

"Hey, hey, bana bak," diyor başımı çenemden tutup çevirerek. Ama ona bakamıyorum.

Yapamam.

Birden dışarıdan bir ses gelir ve kapı çalınır. "Hey! Dora! DORRRRA! Hey! Alkolümüz var! Aç kapıyı, sürtük!"

İnledim.

"That Liv ve Tit?" diye soruyor. "Evet."

"Dostum, o iki engerekle arkadaş mısınız? They ~~h~~azığa geçirmek istiyorum." Sesi çok sinirli geliyor. Ve şimdi, bu kesintiyle, aslında ben de öyleyim.

"Etrafta takılabileceğim başka kızlar var mı? Hayır. Yani evet, biz arkadaşız."

İç çeker ve geri çekilir, sonra sessizce ayağa kalkar. *Hayır. Hayır, hayır, hayır!* Düşünüyorum, vücudum ihtiyacın ürpertileriyle sarsılırken panik içimden geçiyor.

"Gitmemi ister misin?" diye soruyor. *Hayır. Hayır, istemiyorum. İstemiyorum.*

Ama bir kez daha burada oturmuş, suskun bir şekilde onu izliyorum ve o da beni izliyor. "Kalmamı istiyorsan başını salla," diyor sesini yumuşatarak.

Cevabımı merak ediyormuş gibi ellerini iki yanına açıyor. Başımı hareket ettiriyorum, evet mi hayır mı emin değilim. İç geçiriyor, sonra tişörtünü başından geçiriyor. Kapıya yöneldiğinde paniğe kapılıyorum. *Yatağa geri dönmeyecek.*

"Mackenna!" Onu durdurmak için bağıriyorum - tam o anda kapıyı çekip açıyor.

"Partiyi başka bir yere götür. Kızın misafiri var," diye boğazından kısık sesle hırlıyor. Ve kapıyı suratlarına çarparak kapatır.

Gözlerimi kırpttırıyorum, kalbim göğsümde tamamen hareketsiz. Bana dönüyor, gözleri tenimde ames gibi. "Bir gün bunun için yalvaracaksın." Sarsılıyor

gömleği tekrar giy.

O odayı geçerken kalbim küt küt atıyor. "Rüyanda görürsün Mackenna," diye mavileşiyorum.

Sadece hafifçe gülüyor ve başını sallıyor. "İnatçısın, bunu kabul ediyorum. Ama yıpranacaksın."

"Asla."

Eğiliyor ve aniden tüm erkek ağırlığı üzerimde geziniyor, dudakları şimdiye kadar hissettiğim en şefkatli öpücükle kulağıma bastırıyor.

"Hayır, bebeğim. *Her zaman.*"

Pandora

Grup Teksas'ın batısındaki bir rodeo barına varıyor. Olivia, Tit ve diğer kadın dansçılar bir grup kovboyla takılıyorlar ve bana doğru bir bakış bile atmadılar, bu da beni Vikinglerin bana uzun zamandır kayıp bir kız kardeş gibi davrandığı erkek bölümünde bırakıyor. The Bu durumun tek iyi yanı, yeni ve ilk seks arkadaşımın beni biraz kıskanıyor olması.

Lex elini dizime koyup kolunun uzunluğunu ve yılan dövmesini gösterdiğinde "Eller," diye homurdanıyor.

"Siktir, şaka yapıyorsun, değil mi?" diye soruyor, kaşları menekşe gözlerinin üzerine iniyor.

"Şaka yapıyormuşum gibi mi görünüyor?" Mackenna aldatıcı bir yumuşaklıkla cevap veriyor ve elini saçlarımın altından geçirip enseme hafifçe okşuyor.

"Saçmalama," diye azarlıyorum, ama onun elinden kurtulmak için kıvranırken bu gelişmeden gizliden gizliye zevk alıyorum.

Hiç kimse bana Mackenna kadar istendiğimi, korunduğumu ve *rahatsız edildiğimi* hissettirmedi.

Ama bunu kabulleniyorum çünkü bu gece ikincisinden çok birincisini hissediyorum. Belki de orgazmlar yüzünden? Birkaç tanesiyle beni rahatlatma yeteneğine sahip.

"Eller Lex," diye tekrar homurdanıyor, ensemini nazikçe sıkıyor ve bugünkü otoriterliğinin sebebi ne bilmiyorum ama şu anda aramızdaki tek şeyin seks olduğunu hatırlamıyor mu? Sesi yataktaki gibi çıkıyor.

Ama sesi de kıskanç geliyor. Lex'in elinin kalçamda olmasına aldırış etmediğimi o sert kafasına sokamamış. Mackenna'nın ensemdeki eli gibi tepeden tırnağa ürpermeme neden olmuyor. Aslında şu anda ensemdeki el beni o kadar sıcak hissettiriyor ki, kan dolaşımım sanki damarlarımdan geçiyormuş gibi geliyor. Vücudumdaki her hücre, her gözenek bu dokunuşla uğulduyor, başparmağındaki halkanın kulağımın arkasını okşamasıyla uyanıyor. Onun böyle bir etkisi varken ben ne yapacağım?

Bu gece tekrar yapalım mı?

Onu bir daha asla istemeyeceğiniz kadar çok yaşayana kadar mı yaparsınız?

"Dostum, anladım." Lex nihayet elini çekip kolunu masanın üzerine koyuyor ve bileğinin etrafından kıvrılarak kaslı koluna çıkan yılanı tam olarak görebilmemi sağlıyor.

"Çin yılanı yılında doğdum. Sembol artık hep benimle" diye açıklıyor bana.

"Vay canına," diyorum ve kabinin karşısında oturan Jax avucunu açıyor ve ben de başparmağının etrafında kıvrılan bir yılan görebiliyorum. Mackenna'nın eli omurgamdan aşağıya doğru kayarak popomun üzerinde durup hafifçe okşarken, ben de incelemek için masaya doğru eğiliyorum.

"Demek Çin sembolleriyle ilgileniyorsun?" Mackenna'nın elinin popomdan belime doğru nasıl kaydığını ve beni tekrar oturtmak için bel kemerime nasıl takıldığını fark ederek soruyorum.

Parmaklarını üstümün altından geçirdiğinde ürperiyorum, ten tene, ve şimdi ona herkesin içinde öpüşmediğimi hatırlatmak için iyi bir an olduğunu düşünüyorum - ve bende tam da bunu yapma isteği uyandırıyor - ama döndüğümde, beni izleyiş şekli, gümüş gözlerinin beni kavrayışı ... düşüncelerimin dağılmasına neden oluyor.

"Tehlike," diye fısıldayıp duruyor o küçük ses kafamın içinde.

Onu her gece odamdan kovuyorum, ama sadece birkaç kez seviştikten sonra. Eğer beni ve odamı kullanabileceğini düşünüyorsa.

kameralardan uzakta, o yanılıyor. Sonra sarılacağımızı sanıyorsa, yanılıyor. Ama onu göndermek bir hataymış gibi kafasını bana sallayarak gittiğinde... o zaman yatakta tek başıma uzanıyorum, bundan hiç hoşlanmıyorum.

"Senin sembolün de Çince mi?" Ön koluna ve bronz tenindeki mürekkepli, koşuya benzer sembollere doğru başımı sallayarak soruyorum.

Dövmesi merakımı uyandırıyor ve ne anlama geldiğini bulmaya kararlıyım.

Sırıttıyor. "Kenna-ish. Tamamen başka bir dil. Bazıları bunun bir din olduğunu söylüyor."

Gözlerimi deviriyorum ve bileğini kavrayarak incelemem için kolunu kucığıma çekiyorum. "Nedir bu? Ne anlama geliyor?"

"Bilen varsa beri gelsin," diyor Lex.

Başparmağımı sembollerin üzerinde gezdiriyorum ve ancak bir dakikalık sessizlik geçtikten sonra Kenna'nın ürkütücü bir şekilde hareketsiz olduğunu fark ediyorum. Konuştuğunda sesi derinleşiyor, sanki benim dokunuşum ve başparmağımı dövmesinin üzerinde hafifçe gezdirişim onun için bir okşamadan çok daha fazlasıymış gibi.

"Şanssız bir piç olduğum anlamına geliyor," diye eğilip kulağıma fısıldıyor, sonra daha da yaklaşarak, "Saçların hindistan cevizi kokuyor," diyor.

Bunun için bir açıklama bekliyormuş gibi gözlerimin içine baktığında, müstehcen bir şey bulmakta zorlanıyorum. "Saçlarımı nemlendirdiğim yağ, kullandığım her şampuana biraz damlatıyorum."

Ne kadar yakın olduğumuzu fark ettim. Sanki dün gece birbirimizi defalarca becermemişiz gibi, toplum içinde birbirimizi becermeye hazır görüldüğümüz söylenebilir. Aslında, geçen hafta boyunca *her* gece.

O benim ensemini okşuyor, ben de onun dövmesini okşuyorum, ikimiz de bakıyoruz, düşmanlıkla ya da şehvetle değil. Tamam, evet şehvetle. Ama aynı zamanda merakla. Sanki birbirimizi yeniden tanımaya başlamamız ikimizin de hayal ettiğinden çok daha ilginçmiş gibi.

Sanki barda olanlar ikinci plandaymış gibi hissediyorum. Sanki dünya ben ve *onun* oluşturduğu aşılmaz balonun etrafında dönüyormuş gibi hissediyorum. Beni boynumdan tutan eli ve avuçlarımın altındaki güçlü, kaslı ön kolu dışında hiçbir şeyin önemi yok.

Gözle görülür bir şekilde rahatladı -sanırım iki günde on kez orgazm olunca böyle oluyor- ama ben kendimi süper hissediyorum ve bu hiç bana göre değil. Sanki bir süredir

Uzun zamandır onu, onun temasını, sevgisini arzuluyorum, bu kadar basit bir hareketin yakınlığı beni macuna çeviriyor.

Daha da kötüsü, o da buna aç gibi görünüyor. Vücudunu yaklaştırarak aniden saçlarıma bir öpücük konduruyor, sanki hindistan cevizi için yanıp tutuşuyormuş gibi.

Hay Allah. Bizim yaptığımız gibi sevişmek başka bir şey, ama bu ... Tanrım, az önce saçıma doğru inledi. Kulağımın üstünü öpüyor ve sanki birlikte oturmaktan ziyade yoğun bir şekilde cinsel bir şey yapıyormuşuz gibi inliyor. Burnunun saçlarımı okşadığını hissettiğimde sesimi tutuyorum.

"O dövmenin ne anlama geldiğini gerçekten bilmek istiyor musun?" diye homurdanıyor, nefesi kulağımdan ayakkabılarıma kadar ürperti saçıyor. Geri çekiliyor ve gözleri yaklaşan mermiler gibi geliyor. "Karşılığında bana ne söyleyeceksin?"

"Ne istiyorsun?"

"Beni rahatsız eden bir şeyi söylemeni istiyorum," diyor elini başının üzerinde gezdirerek.

"Ne?"

Başparmağını kullanarak başımı daha yukarı kaldırıyor, böylece göz göze geliyoruz. "Seni herkese bu kadar kızdıran şeyin ne olduğunu söyle bana."

"Herkese kızgın değilim, sadece sana kızgınım" diyorum. Yarı yalan yarı gerçek. Ama doğrudan geçmişe doğru yürüyor ve midemin çukuruna donmuş bir şey düştü ve damarlarımı buz sarkıtları gibi soğuk bıraktı.

"Yine de en çok kızdığınız kişi kendinizsiniz. Öyle değil mi?" Gümüş yüzüğünü dudağımın dibine sürüyor ve ben söylemek istediğim her şeyi tutuyorum. Sıkıca, hava kilitli ve kapaklı bir kutuda tutuyorum, çünkü bir kez dışarı çıktı mı, asla geri alamam.

Asla geri alamam.

"Dora, bizimle gel!" Tit beni kurtarmak için tam zamanında seslendi.

Bir nefes veriyorum, sonra Mackenna'nın elini tutup yavaşça indiriyorum. "Beni kabinden çıkarman gerekecek, Mackenna."

"Neden? Küçük kızların odasında sohbet mi?" diye soruyor ukala bir tavırla. Geçmeme izin verdiği için çok minnettar olduğumdan sırtıyorum.

"That haklı. Erkeklerle izin yok," diye uyarıyorum.

Ben ayağa kalktığımda, o tekrar yere düşüyor. "Pekâlâ Pink. Kaldığımız yerden devam etmek için burada bekliyor olacağımı bil."

"Nefesini tutma, Wolf. Kızlardan dövmenizin ne anlama geldiğini öğrenebilirim."

"Evet, o konuda iyi şanslar," diyor, o çok seksi, yasadışı olması gereken kahkahasını atarak.

"Selam kızlar," diye selamlıyorum onlara katılırken.

That telefonum çalmaya başladığında ve onu gördüğümde kalbim durduğunda telefonumun ekranında.

Gözlerim açılıyor. Etrafıma bakıp bulabildiğim en sessiz, en özel yeri arıyorum. nd, erkekler tuvaletine bakıyorum, boş olduğunu görüyorum ve kapıyı kapatıyorum, ben konuşurken hiçbir erkek içeri girmesin diye kapıya yaslanıyorum.

"Alo?" Cevap veriyorum.

Tanrım. Ödlek gibi konuşuyorum. Sanki bir şeyden suçluymuşum gibi. Yalan söylemekten ve daha fazlasından suçluyum. Çok daha fazlası.

"Pandora?"

"Anne. Ne oldu?"

"Seni özlüyor, merhaba demek istedi."

Gözlerim küçük pencereye ve dışarıdaki bir dilim aya dönüyor. Hmm, yeterince yüksek görünüyor. "Yatma vakti geçti."

"Biliyorum, bugün seninle konuşabileceğine söz verdiğim için uyuyamadı ve bir telefon görüşmesine takıldım, ama şimdi arıyoruz."

"Doğru," diyorum, *"Hayır, aslında bu saatte beni kontrol etmek ve hayatımı tekrar mahvetmediğimden emin olmak için geç saatlere kadar film izlemesine izin veriyorsun."*

"Nasılsın?" diye soruyor nihayet.

"Güzel anne," diye mırıldanıyorum, botlarımın burunlarına bakarak. They artık o kadar da kötü görünmüyor.

"İşle meşgul müsün? Seçimlerin konusunda akıllı davranıyor musun?"

"Elbette," diye yalan söylüyorum, botumun ucunu kare bir fayansın üzerinde sürüklüyorum.

"Biliyor musun, Magnolia'ya senin ona gösterdiğin ilgiyi göstermek benim için çok zor."

"Daha sık arayacağım."

İç çekiyor, belli ki hoşnutsuz ama kabul ediyor. Karnım ağrıyor. Benim tam olarak ne olduğumu, neler yapabileceğimi ve ne kadar kolay kırıldığımı bilen tek kişi o. Terapist Dr. Finley'e göre "değerimi onun sevgisiyle

ölçüyorum"

Bana kendi hatalarımı ve geçmişimdeki insanların hatalarını kabul etmemi ve ilerlememi önerdi.

Yaptığımı
sanmışım. Ben
de öyle
sanmışım.

Mackenna'ya domates vermenin geçmişimle ilgili söyleyeceğim son
"siktir git" olacağını düşünmüştüm.

Çok ama çok yanılmışım. Belki de bunun yerine başka bir şey söylemeyi
düşünmeliydim. "İyi misin? Neredesin?" diye soruyor annem.

"Kentucky'deyim.

Kentucky'deyim," diye yalan
söyledim. "Kentucky'de
dekorasyon mu yapıyorsun?"

Acaba benim peşimde mi diye düşünüyorum ve içimden
endişelenirken dudağımı hafifçe ısıırıyorum. "Bir bekâr evi. Her zamanki
eklektik kombinasyonumu kullanıyorum. Çelik, koyu ahşap. Harika."

"Dil," diye azarlıyor ama biraz da gülüyor.

Sonunda biraz konuştuk. Annem mükemmel değil. Ama ne kadar
batırdığımı bilen ve hayatımdan çekip gitmeyen tek kişi o.

Bunu unutmama asla izin vermez.

Then Magnolia ile konuşabilirim.

"Seni özledim Panny, artık kırk yedi şeyim var."

"Durun, tahmin edeyim! Goriller gibi giyinip kaldırımlarda göğüslerimizi
mi patlatacağız?"

"Hayır! Ama bu kırk sekiz olacak!"

Mutlulukla gülümsüyorum ama genellikle mutlu olduğumda hissettiğim
suçluluk duygusu yavaş yavaş içime işliyor.

Her şeyi berbat ettim. Mackenna haklı, en çok kendime kızıyorum.

"Sen benim kahramanımsın Pan," diyor, sesi sanki ben gerçekten özel
biriymişim gibi hülyalı.

"Sen benimsin," diye fısıldıyorum. Ciyaklıyor, bana öpücükler yolluyor ve telefonu
kapatıyoruz.

Bilekliğime bakıyorum, sonra telefonumu arka cebime sokuyorum ve derin
bir nefes alıyorum. Nihayet dışarı çıktığımda kızlar erkeklerin standında, Tit
tam benim yerimdeydi.

Onu Mackenna ile konuşurken gördüğümde hissettiğim sahiplenme

duygusundan hoşlanmıyorum. Onun gözlerini, gülümsemesini ve gözlerinin içini bu kadar sahiplenmem hoşuma gitmiyor.

Oturduğum koltuğun arkasına gelişi güzel uzattığı eli. Tit'e gidip elini Mackenna'nın omzundan çekmesini ve kışını başka bir yere park etmesini söylemek için müthiş bir istek duyuyorum. Kahretsin. Burada normal katılım sınırlarımı çok aştım, kendime başımı salladım ve bara doğru yöneldim. Ondan uzak durmak en iyisi.

Annemle uğraşmak beni her zaman ham bırakıyor ve Mackenna'nın bunu geliştirmesini istemiyorum.

"Şu adamı görüyor musun?"

Sağımdaki alçak baritona dönüyorum ve otuz yaşlarında, siyah kovboy şapkalı ve kocaman kemer tokalı bir adam başını belli bir yöne doğru eğiyor. Hedefi takip ettiğimde, gözlerim kim olduğunu biliyorsun'a takılıyor. Kim olduğunu biliyorsun, gümüş lazer ışını odanın diğer ucundan bana bakıyor. "Bana onu görüp görmediğimi mi soruyorsun? Onu görmeyen var mı?" Karşı çıkıyorum.

"Adamın o mu?" diye sorar

kovboy. "Kabuslarımda, bazen."

Ama Kovboy yatışmaz. "Kendini öyle sanıyor gibi görünüyor," diye söyleniyor. "Ona aldırmayın. Kendini pek çok şey sanıyor. Tanrı da onlardan biri."

"Onunla birlikte olan sürtükler de aynı fikirde." Kabinde Mackenna'nın dikkatini çekmeye çalışan kızları işaret ediyor, ama hiçbir şey o gözleri uzaklaştıramıyor gibi görünüyor - kendime bir içki sipariş etmek için arkamı döndüğümde ona arka tarafımı birinci sınıf bir şekilde göstermeden önce ona doğru gönderdiğim kaşlarımı bile.

Neden olmasın?

Mackenna yerine tekilanın beni daha geç uyutmasına izin vermek daha güvenli.

"Gergin misin? Ne var orada?" diye sordu kovboy, oynadığımı fark etmediğim bileziğime bakarak.

"Baktığımda bana her zaman ne kadar insan olduğumu hatırlatan bir şey," diyorum elini fırçalayarak. "Dokunma ona, benden başka kimse dokunamaz."

Bir elini sırtımda gezdiriyor ve aşağıya indiriyor. "Bence dudaklarına rağmen ateşlisin. Kırmızıyı daha çok seviyorum. Aksesuarların konusunda sahiplenicisin, peki ya geri kalanın?"

Kıçımı sıkıyor.

İçimden bir alarm geçti. "Hey, barda surat asıyorduk. Lanet olası barda asık suratlı olmaya ne oldu?"

Sırıttıyor. "Şu diğer adamı görüyor musun?" Büyük siyah bir kameranın yanından bizi izleyen Leo'ya doğru başını sallıyor. "Kalabalığınız için geceyi ilginç hale getirirsek tazminat teklif etti."

"Öyle mi?" Leo. Ohmigod. Ne dangalak ama.

Kovboy'un elini kıcımdan çekiyorum ve onu tokatlamayı ve Leo'nun bunu değerli filmine koymasını düşünüyorum. Kovboy yine kıcımlı sıkıyor. Tam taşaklarına dizimi geçirmeye hazırlanıyordum ki Lex'in dostça seslendiğini duydum: "Hey dostum, o eli kaybetmek istemezsin, güven bana."

Kovboy, dostça bir yaklaşımın tam tersi bir şekilde, birkaç bardağın sallanmasına neden olan bir sarsıntıyla aniden bara yaslanır.

"Ona bir daha dokunursan, bağırsaklarını boğazından söküp atarım." Mackenna onu daha da sert bir şekilde bara doğru itiyor.

"Kenna!" Jax kollarından tutup onu durdurmaya çalışır. Kenna kollarını çekip kurtarıken, "Bırak lan," diye homurdanıyor.

Leo'ya inanamayarak baktım. Mackenna'yı bir gösteri için *hazırlıyordu*. Their kıymetli menajeri, kıymetli filmi için ses getirecekse bir seri katilin buraya girmesine izin verirdi. Vay canına. Artık burada ne yaptığımı bile bilmiyorum. Ne mi yapıyorum? Magnolia annemle yalnız, annem şüpheli, Mackenna kafamın içinde, lanet *yatağında*. Benim yüzümden bar kavgasına karışıyor, sanki hâlâ sevgilimmiş gibi. Onca yıldır olduğu gibi. Aman Tanrım.

Bilezikli ve gümüş yüzüklü tanıdık bir el beni dirseğimden yakaladığında barın karşısına geçiyorum.

"Hey, buraya gel, bana bak," diyor Mackenna ve beni yanına çekiyor. Her ne kadar istemesem de, beni huzur ve sessizliğin olduğu bir tür depo odasına götürürken, kolunun etrafımda olmasıyla kendimi sıcak ve güvende hissetmenin anlık rahatlamasıyla titriyorum.

"Yani," diye

soruyor.

Kaşlarımı

çatıyorum.

"Neler oluyor, bebeğim?"

İyi olup olmadığımı anlamak için beni gözleriyle kontrol ettiğini görünce kaşlarımı daha da çatıyorum. "Bütün gece barda kalmayı mı planladın?" diye soruyor.

"Aslında eğleniyordum," diye yem attım.

"Öyle mi? That o orospu çocuğu için kesinlikle eğlenceli görünüyordu." Bir elinin eklemlerini kırıyor, sonra diğerini, gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir şiddetle. "Daha önce nereye kaçtın?"

"Evi arıyordum."

İnanmaz görünüyor. "Barın ortasında evi mi aradın?"

"Annem aradı," diye mırıldandım.

"Ve sen onu bekletemiyor musun?"

"Hayır, çünkü bu durumu daha da kötüleştiriyor! Bu onu şüphelendiriyor ve burada olduğumu bilmiyor."

"Tabii ki hayır," diye kabul ediyor, tüm yüzü sertleşiyor.

"Beni sorgulamayı bırak, pislik, senin emrin altında değilim!" Onu itiyorum ve o beni durduruyor. Elinde kıvranıyorm, "Bırak beni" diye sızlanıyorum.

"Hâlâ onun söylediği her melodiyle dans ediyor musun?" diye soruyor.

"Öyle mi?" diye emrediyor. Gözlerindeki hayal kırıklığına dayanabilir miyim bilmiyorum.

"Onun sevgisini, onu memnun etmek için kendi hayallerinizi ve istediğiniz her şeyi feda edecek kadar çok mu arzuluyorsunuz?" diye devam ediyor.

Cevap veremem.

"Seni her şeyden korumaya istekli ve muktedir olan tek kişi o değil Pandora. *Her şeyden!*"

Yakınlarda bir kapı çarparak kapanır ve Lionel içeri girer. Bir ürperti yayılır gibi olur. Mackenna'nın kaşları küçümsemeyle çatılır. "Çok ileri gittin Leo," diye fısıldıyor Mackenna, alçak bir tehditle.

"Kenna, sakın ol. Espri anlayışın nerede?"

Mackenna'nın çenesindeki bir kas öfkeyle dışarı çıktı. "Kendimi toparladığım zaman "Yüzünde istediğim yerde." Bana doğru uzanarak pantolonumun halkalarına bir çengel taktı ve beni yanına çekti. "Onu otele geri götüreceğim. Kamera yok."

"Bir kamera. Sadece bir tane," diye yalvarır Leo. "Siktir git, Leo."

Mackenna beni öfkeyle dışarı çekiyor, ben de peşinden gidiyorum. Kameramanlardan biri arkamızda tökezliyor. "Sen de siktir git, Noah." Mackenna kamerayı kapatıyor. The annemle yaptığım telefon görüşmesi bana Mackenna ile neden asla birlikte olamayacağımızı hatırlatıyor.

Ona hemen söylemeliyim.

Kes şunu hemen.

Ama bunu durdurmak zorunda olduğumu bilmek daha da çok istememe neden oluyor.

Beni dışarı çıkarırken, "Artık benim için bir pisliğin gözünü morartmana ihtiyacım yok," diyorum.

"Harika. *Şimdi de* geveze olmayı seçiyorsun," diye homurdanıyor.

Otelin limuzinine biniyoruz ve Noah kamerasıyla birlikte onun yanına tırmanırken bana bakıyor. Arabaya sessizlik çöktü. Mackenna sessiz bir öfkeyle önce Noah'ya, sonra bana bakıyor. Bakışlarına karşılık veriyorum çünkü geri adım atmak zayıflık belirtisidir ve dizlerimi zayıflattığını bildiğim için ona katlanamıyorum.

Gözleri dudaklarıma dikildi. Neredeyse onun tadını alabiliyorum. Gençliğimizde bana verdiği iki yüz öpücüğün her biri ve onunla tekrar birlikte olduğumdan beri bana verdiği düzinelerce öpücük. O kadar iyi öpüyor ki. Eskiden öpücüklerine isim verirdim. The uykulu öpücük ve gülümseyen öpücük, baştan çıkarıcı öpücük ve gülen öpücük. Şu anda beni ölümüne öpmek istiyormuş gibi görünüyor. Sanki kafasının içinde beni öpüyormuş gibi konsantre görünüyor.

"Bana bir şey söyle Pandora," diyor boğuk bir sesle. Mackenna'yı tanıyorum ve aslında söylediği şey "Pişman olacağım bir şey yapmadan önce dikkatimi dağıt".

Elleri kalçalarında kenetlenmiş durumda ve arabayı durdurup Noah'yı ve kamerasını buradan çıkarmak istediğini biliyorum. Kendisine tuzak kurulduğu için kızgın ve bir şekilde ona ulaşmak için beni kullandıkları için kızgın olduğunu düşünüyorum. Beni kullanarak ona ulaşabildikleri için kızgın.

"Sen belaya eğilimi olan Herkülvari bir başyapıtsın," diyorum.

Yatışmadı. Eğilip yüzümü tutuyor ve fısıldıyor: "Bana ciddi olduğun bir şey söyle Pink. Söyle. Aptalca ya da öfkeli bir şey değil, gerçek bir şey. Bunu yapabilir misin? Yoksa içindeki şefkati saklamak için sadece belalı biri gibi mi giyiniyorsun?"

Garip bir şekilde boğazım kalınlaşmaya başladı.

Beni açmak mı istiyor? İçimdeki kutuyu açıp tüm kötü şeylerin dışarı çıkmasına izin vermek mi?

Elini uzatıp yüzümü avucunun içine alıyor. Omurgamın dibinde oluşan ürpertiye dizginlemek için mücadele ediyorum.

"Hassas. Doğru. Pfft!"

"Hadi," diye bastırıyor, öne doğru eğiliyor, dirseklerini dizlerine

dayıyor, yüzü de müziğı kadar ikna edici.

Buna cevap veremem. Cevabı düşünürken ağzımı bile açamıyorum, bu yüzden aklıma gelen ilk konuya atlıyorum. "Dizimi bacaklarının arasında parçalamaya hazırken o adamı uzaklaştırdığın için kızgınım."

"Ciddi misin? Taşaklarını mı tekmeleyeceksin?" diye soruyor bariz bir zevkle. "Taşaklarını patlatmayacağımı mı sanıyorsun? That Sadece seninkileri mi patlattım?" "Sadece benimkileri patlatmazsın... onları yalarsın da."

"Yapmıyorum! *Ohmigod*, Noah, sil şunu!"

Noah sırtıyor ve kameranın arkasından başını sallıyor. Şimdi gülüyoruz. "Mackenna!"

"Adımı nasıl söylediğini görüyor musun, Noah? Suçlu gibi görünüyor, değil mi?"

"Mackenna, kapa çeneni!" Ağzını kapatmak için elimi uzattım ama avucumu yaladı ve nazikçe ve şakacı bir şekilde burnumu ısırды. Then Başını çeviriyor ve beni sertçe öpüyor. Kendime bu öpücüğe izin verirken inliyoruz. Bir saniye ... iki ... üç ... sonra onu itiyorum ve uzaklaşıyorum. "Mackenna!"

"Ne, Pandora mı?"

Gülüyoruz ve Noah bile kendi kahrkahasını bastırmaya çalışıyor. "Seni öpmek istemiyorum. Burada olmaz."

"Merak etme, yerini biliyorum," diyor şakacı bir şekilde.

Ağzını değil, sikini öpmek istediğimi ima ettiğini fark ettiğimde gözlerim açılıyor. "MACKENNA!" Histerik bir şekilde gülerek tekrar ağlıyorum.

Odalara vardığımızda, Kenna kolunu bana dolamışken Noah hâlâ bizi takip ediyor. Odamın kapısını açtığımda Kenna ona "İyi geceler dostum. Eminim şu anda gerçekten benim yerimde olmak istiyorsundur, ha?" diyor ve kapıyı Noah'ın kameronunun üzerine kapatıyor. Beni odanın ortasında döndürüyor, "Şimdi buraya gel," diyor ve ben gülümsüyorum, çünkü onun gözleri de bana gülümsüyor. Ama aniden dudakları gülümsemiyor.

The atmosfer ölümcül bir ciddiyete bürünüyor ve aramızda her *zaman-her* zaman-geçen şey her neyse hava çatırdamaya başlıyor.

Kenna'nın ihtiyacım olan şeyi istemenin benim için zor olduğunu bilmesini seviyorum. Bazen ben bile bunun neden bu kadar zor olduğunu anlamıyorum ama o anlıyor. Birden acaba yıllar önce onu sevdiğimi söyleyemediğim için mi beni terk etti diye düşündüm.

Ya onu hala seviyorsam?

Bir nefes alıyor ve uzanıp şakaklarımdan çeneme kadar beni okşuyor. "İyi misin?" diye ciddi ciddi soruyor.

Başımı salladım. "Artık öyleyim." Parmakları tenimde gezinirken gözleri beni izliyor. Vücudum zonklamaya başlıyor. Şu anda geçmiş diye bir şey yok. There sadece şimdi. Ona tırmanmak istiyorum ya da onun bana tırmanmasını istiyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan ağzını benimkinin üzerinde gezdiriyor, dudaklarımın yumuşaklığını yutuyor, öpücüğü karnımda yeni ihtiyaç sarmallarının dönmesine neden oluyor. Kucaklaştığımızda ve ben yumuşak bir inilti çıkardığımda, serbest bırakıyor, düzensiz bir nefes alıyor ve ıslak dudaklarıma o parıldayan kurt gözleriyle bakıyor. Dudaklarım öpücüğünden hâlâ yanıyor, hemen ağzımı yeniden yakalıyor, bu sefer daha talepkâr.

"Evet," diye geveliyor. The Beni vücuduna yaslayan dokunuşu hem rm hem de ikna edici ve ağzı daha buyurgan hale geldikçe, hevesli cevabım onu inletiyor.

"Geceyi benimle geçir," diye fısıldıyorum omuzlarını kavrayıp dişlerimi gece boyunca izlediğim alt dudağına geçirirken. O cevap vermeden önce, "Geceyi benimle geçir, pişman olmayacaksın" diye ekliyorum.

"Sonunda hanımefendi yanında güçlü ve yetenekli bir erkek olmasının avantajlarını gördü." Sesi tamamen tatmin edici ve alaycı bir boğuklukta. Beni kollarına alıp yatağa taşıırken gerçekte kim olduğum hakkında hiçbir fikri yok -korkmuş, yalnız, savunmasız ve pişmanlıklarla dolu-.

Yemin ederim sanki ben büyük bir ödölmüşüm gibi davranıyor.

Bir yanımda ona içinde hiçbir şey olmayan kocaman boş bir ödöl olduğumu söylemek istiyor. Ama başka bir yanımda da onun bunu anlaması ve iyileşmeme yardım etmesi için yanıp tutuşuyor.

The geri dönüşü olmayan noktaya doğru hızla ilerliyor ~~öğ~~ düşünceci aklımdan geçiyor. Ama sadece brie y, çünkü yavaş, uyuşturucu öpücükleri ağzıma, yüzüme, boynuma geri dönüyor ve gerçek dünyayı kendi ekseninde döndürüyor. Thebeni yere yatırıp üzerime yayılırken yatak neredeyse beni yutuyor.

Elleri, güzel vücudunu giysilerinden sıyırmak için kullandıkça daha hızlı çalışıyor ve sonra beni soyuyor, ellerini her santimimde kazımak için eğilirken ereksiyonu beni heyecanlandırıyor. Her sıcak dokunuş bana bu gecenin ham bir sahiplenme eylemi olacağını söylüyor. *Onun sahiplenmesi.* Genelde verdiğim kadarını geri alırım, ama şu anda Kenna almaya kararlı

görünüyor ve ben titriyorum.

Üzerimde yayılıyor ve kolumu sırtının kıvrımlı kaslarına doğru kaydırıyorum. Başımı nefesinin kaynağına götürüyorum ve tek şekilde inliyorum

Gelip beni öpmesini nasıl sağlayacağımı biliyorum. Öpüyor da. Kalçalarını döndürüyor ve temasa ihtiyacı varmış gibi kalça kemiğime bastırıyor, dövme kolunun güçlü, sondalı elini bacaklarımın arasına kaydırırken yumuşak, hırıltılı bir ses çıkarıyor.

Nger'ını içeri itiyor.

Bacaklarımı iki yana açıp inliyorum.

Alt dudağımı ağzına alıp emiyor ve giriş yerime başka bir nger fırçalarken alçak, baş döndürücü bir inilti çıkarıyor. Daha da aşağıya eğilip önce bir göğsümü, sonra diğerini emmeye devam ederken ihtiyaçtan titriyorum beni sinirlendiriyor. Karnımda bir yanma hissediyorum ve vücudum kasılmaya başladığında kıvranıyorum.

"Sensiz boşalmama izin verme," diye inliyorum.

"Benimle ya da bensiz, şimdi geliyorsun." Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve bana söz verdiğini hatırlıyorum: "*Bir gün yalvaracaksın. . .*

"Lütfen. Benimle gelmeni izlemek hoşuma gidiyor. Mackenna, lütfen." Bana bakmak için durdu, ikimiz de her zamankinden daha sert nefes alıyorduk. "Tekrar söyle."

"Benimle gel."

"The lütfen ayrılın."

"Lütfen Mackenna," diye inliyorum.

Homurdanıyor, dişlerini kullanarak prezervatif paketini yırtıyor. Çok geçmeden silahlanmış ve hazır, bacaklarımı kalçalarının etrafına çekti ve bir itiş, bir nefes, bir inilti ile birlikte hareket ediyoruz. Dansçı vücudu, güç ve esneklik için eğitilmiş kasları benimkinin üzerinde hareket ediyor, siki beni yalıyor. Parmaklarımla sırtını okşayıp kıcının sert, sıkılgan kaslarını avuçlarken dudaklarımdan coşku iniltileri dökülüyor. Tempomuzu düşürüyoruz ve nefeslerimiz düzensizleşiyor; bedenlerimiz birbirimizin uzantısı gibi hareket ediyor.

Beni tekrar öptüğünde, ağzı benimkinin üzerinde ustaca hareket ederken, duygularım dönüyor ve kayıyor ve amımdaki re kalbime yayılıyor. Duvarlarım yıkıldı. Yıkılmalarını engelleyemiyorum. *Her şey bittiğinde onları kaldıracam,* diye düşünüyorum kendi kendime, ama şu anda bu adamın kokusu, hissi ve tadı beni tüketiyor. This sadece bir sikiş değil.

Ve bunu biliyorum.

İçime ritmik bir şekilde pompalarken, şarkı söylerken olduğu gibi vücudumun şekli ve dokusunda kaybolmuş gibi görünüyor. The Yüzündeki sert vecd ifadesi beni çözüyor ve orgazmın istemsiz titremeleri başladığında, ondan daha fazlasını almak için eğiliyorum, sıcak, güçlü bir doruk noktası içimde öfkelenip nefesimi keserken tamamen teslim oluyorum.

Boşaldığını hissediyorum ve vücudu orgazm olurken içimde bir şeyler gevşiyor. Bedenini sıkıca kavrayıp fısıldadığımda içimi bir şefkat kaplıyor, "That doğru, benimle gel Kenna."

Ağzıma gömülürken iniltisi derindi ve sarkıtığımızda, beni öperken ağırlığını bana vermemek için bizi yuvarladı ve ağzıma fısıldadı, "Birden ona kadar bir ölçekte, bu senin için nasıl gitti?"

"Bir milyon."

Benimle birlikte gülüyor ve beni kollarıyla sıkıyor ve yemin ederim egosu Shrek boyutuna ulaştı. "Fetheden bir Napolyon gibi görünüyorsun, değil mi? Şu anda her şeye sahipmişsin gibi hissediyorsun," diyorum yorgun bir şekilde inleyerek.

"Hayır. Napolyon küçük bir adamdı. Öte yandan ben kocamanım." "*Egon* çok büyük."

"Bebeğim, benim aletim de egom kadar büyük ve ikisi de senin tarafından okşanmaktan hoşlanıyor."

Onun boğuk, ukala alay tarzı beni gülümsetiyor, ama gülümsememi göğsüne saklıyorum ve orada öylece uzanıyorum, mutlu hissediyorum ve sevişmemizden hala sersemlemiş durumdayım. Aramızdaki yeni huzur duygusuyla. Hâlâ yataktayız, terli ve sessiziz, ellerimiz bir şekilde hâlâ amaçsızca birbirimizin üzerinde dolaşıyor, o sırada kapım çalınıyor ve tanıdık bir ses "Mackenna, aç kapıyı" diye sesleniyor.

Mackenna kapıyı açmak için çıplak adımlarla yürürken inliyor. "Şimdi olmaz Leo." "Telefonuna cevap ver, dostum." Leo yatağa doğru bir bakış attı.

Çarşafı göğüslerime bastırdım. "Bundan pek hoşlanmayacaksın."

Mackenna telefonunu alıp mesajları kontrol ederken o da oradan ayrılır. "Babamın şartlı tahliye memuru. Siktir." Numarayı tuşlar ve görünüşe göre biri cevap verene kadar volta atmaya başlar. "Selam. N'aber? Onu en son ne zaman gördün? Hayır, duymadım."

Kısa bir tartışmadan sonra telefonu kapatıyor. "*Oroşpu çocuğu!*" Yatağa düşer ve derin bir nefes alır, ellerini yüzüne, sonra başının arkasına ve omuzlarına kadar sürükler. "Babam son iki şartlı tahliyesini atladı."

oturumlar. They onu bulamıyor. İşini bıraktı. Tanrım!" Bana bakıyor, başını sallıyor. "Ona para gönderiyorum, biliyorsun. Ama şartım çalışması. Yoksa yine uyuşturucuya başlar. Öyle görünüyor."

Bir şey göğsümü o kadar sıkıyor ki, boğazımdan sözcükleri geçirmekte zorlanıyorum.

"Kenna," diyorum, sırtına, omzuna, herhangi bir yerine temas etmek için uzanıyorum. Ama birden o kadar gergin ve ulaşılmaz görünüyor ki, temas etmeden önce duruyorum ve elimi geri çekiyorum. "Gerçekten çok üzgünüm."

Başını tekrar tekrar sallıyor, düşüncelerinde kayboluyor. "Böyle olacağını bilseydim, cezasını çekmesine izin verirdim. Onu erken çıkarmak için bileklerimi kesmekle eşdeğer bir şey yaptım ve o da bunu yaptı. This hayatında iyi bir şeyler yapma şansını böyle değerlendiriyor."

Bu konuda çok kötüyüm. Onu teselli etme ihtiyacı ile yüzündeki perili ifadeyi ne kadar önemseydiğim korkusu arasında kalarak, giyinmesini izliyorum.

"O iyi olacak. Belki yeni bir kız arkadaş bulmuştur ve onun yatağında zaman kaybetmiştir?" Ben öneririm.

"İyimserlik mi? Senden mi?" Dudakları yumuşakça kıvrılıyor ve başını sallıyor. Eğiliyor. "Gerçekten çok yumuşaksın."

"Değilim."

"Ben de pudingim. En azından seninleyken öyleyim." Kapıya doğru yürüdü ve beni bununla baş başa bıraktı. Beni bununla nasıl bırakabilir?

Evet, öyle yapıyor ve sonraki yarım saat boyunca Brooke ve Melanie'yle grup sohbetinde mesajlaşıyorum.

Ben: İkinci şanslara inanır mısınız?

Mel: Kesinlikle.

Eğer Rem bana ikinci bir şans vermeseydi şu an boku yemiştim.

Mel: Grey'e ikinci bir şans vermeseydim ve hayatım bağışlanmasaydı, şimdi biz de boku yemiş olurduk ve bu iyi bir şey olmazdı.

Tamam. Sadece soruyorum.

Pan, neden bana Crack Bikini'den Kenna ile bir ilişkin olduğunu söylemedin?
Jones mu? Remington savaş başlamadan önce hep "Used" şarkısını çalar!

Ben: Çünkü şarkılarından nefret ediyorum, bu yüzden.

Yalan söylüyorum tabii ki. Sadece bir şarkıdan nefret ediyorum. The benimle ilgili bir şarkı. Yine de birçoğu öfkeden, kullanılmaktan ve ihanete uğramaktan bahsediyor - sanki çekip giden ve kalbinin parçalarını toplaması için onu terk eden benmişim gibi.

Ama bu cehennemden herhangi biri onun için de doğruysa, şu anda neler oluyor?
Neden birbirimize tekrar tekrar dolanıyoruz?

Jax ve Lex'in konserlerden sonra yaptığı gibi hayranlarından herhangi birini becerebilirdi. Herhangi bir hayranını, dansçılarından herhangi birini becerebilir. They açıkça onu yataklarında özlüyor.

Ama keşler gibi birbirimizin tadına bir kez baktık mı
saplantı haline geliriz. "*Tehlike,*" diye fısıldıyor o küçük ses.

Oh, kapa çenenini, beyin! Çok geç kaldın.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve kendimi babasının adını tılsımlı bileziğime eklerken buluyorum.

Mackenna

uçağımı beklerken cep telefonuna on tane mesaj bırakmış. İndiğimde bir mesaj bırakmıştı. Şartlı tahliye memurunun onu bulduğunu ve bunun için endişelenmememi söyledi. Evet, doğru.

Otelin adını ve oda numarasını da bırakmıştı. Resepsiyondan bir anahtar alıyorum ve sonunda yirminci kata çıkana kadar birkaç imza karalamak zorunda kalıyorum, kapıyı açtığımda babam terasta bir sandalyeye çökmüş, boşluğa bakıyor.

İki kadeh şampanya içeren bir oda servisi tepsisi pencerenin yanına yerleştirildi. "Neyin var senin baba?"

The Yüzümdeki öfke onu duraksatıyor ve açık çenesinden kelimeleri çıkarması sıcak bir saniye alıyor. "Lanet olsun, burada mısın? Oğlum. O kaltak başıma bela olmasaydı şartlı tahliyeden kaçmazdım. Özgürlüğe ihtiyacım var Kenna, burada boğuluyorum."

"Yukarı bak, baba. Şunu görüyor musun? That lanet güneş ışığı. Her gün bundan iyi huzur almak istiyorsan, o zaman şartlı tahliyeni yap."

"Boğuluyorum dedim. Hâlâ hapisteymişim gibi hissediyorum, sadece daha geniş bir mil yarıçapında."

"Tanrım," diye küfrediyorum, sonra eğilip onu ikna etmeye çalışıyorum. "Baba, nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum. İçinde bulunduğun koşullar yüzünden kendini kapana kısılmış hissediyorsun ama daha kötüsünü yapma."

"Anlıyor musun? Gerçekten anlıyor musun?" "Anladığımı biliyorsun."

Gülümsemeye zorluyor ve uzaklara, tren yoluna ve şehre bakıyor. "Carry on my wayward son," diye alıntı yapıyor, koyu renk gözleri hapishaneden çıktığı aynı koyu halkalarla çerçevelenmiş. "O şarkıyı hatırlıyor musun? Çok iyiydin."

"Evet, dokunduğum her şeyi dilimle sallarım."

Bir kıkırdama. "İşin bittiğinde There barış olacak," diye devam ediyor, kaşlarını soru sorar gibi kaldırarak.

"Benim de özgürlüğümü istediğimi çok iyi biliyorsun. Bunu daha önce konuşmuştuk. İşim bittiğinde seni Seattle'a geri götüreceğim, böylece seni daha sık görebileceğim. Sadece kimseye seni hapse atması için sebep verme, anladın mı? Bu konuda akıllı ol baba, Tanrım. Senin için endişeleniyorum. Her şeyi iyice düşün."

"Sanki sen o kız hakkında akıllısın da?" diye karşı çıkıyor. Kahretsin, konuyu ona getireceğini biliyordum.

Her parçam onu savunmak için geriliyor.

Ama babamla onun hakkında tartışmanın bir faydası yok. Omuz silkiyorum ve hiçbir şey söylemiyorum, çenem gergin.

"Evlat, o senin için zehirli. Hayallerindeki hayat için iyi bir yaşamı bırakıp gitmeden önce onun senden hoşlandığından emin olmak isteyebilirsin, ancak her şeyin havada bir kale olduğunu fark edeceksin, evlat."

Ona sadece "O benim için gerçek" diyorum ve bunu kalın bir fısıltıyla haykırıyorum.

İç çekiyor ve yüzünü ellerinin arasına alıyor. "Özür dilerim, kaltak annesinin beni nasıl parmaklıklar ardına koyduğunu unutamıyorum."

"Baba, kendini parmaklıkların arkasına attın. Gördün mü? Ne ekersek onu biçeriz. Kimse sana anlaşma yaptırmadı, kimse sana bu seçimi yaptırmadı. Bunu kabullen. Ben de yaptığım seçimlere sahip çıkıyorum ve bunlardan biri beni zor duruma soktu. Kimse bana bunu yaptırmadı. Yapmak zorundaydım. Bazen bazı şeyleri yapmak zorundayız." Elimi çenemden aşağı sıyrıyorum, çünkü lanet olsun, bu seçimler canımı yakıyor.

"Onunla bir anlaşma yaptın, değil mi? That bu yüzden dışarıdayım.
That bu yüzden hala orada olmalıyım. That bu yüzden şartlı tahliyem
berbat-o kontrolcü kalak

Muhtemelen şu anda kızıyla birlikte seyahat ettiğinizi biliyor ve hala ikinize karışmaya alışıyor!"

"Aklımdan geçti."

Bana bakıyor, gözleri büyüyor. "Peki ne yapacaksın?"

"Hayatımı ikinci kez mahvetmeyecek, sevdiğim iki insanı ikinci kez almayacak. Sadece iyi ol baba, yarın bugün olmak zorunda değil. Benimki de öyle olmayacak. Hatalar yaptım. Değer verdiğim insanları incittim. Bunu unutuyorum." Babamın sırtını sıvazladım ve ona doğru eğildim. "Hayatını istediğin gibi düzenle. Think başka bir iş bul, bazı torpiller yapacağım. Seattle'a dönmemiz için bana zaman ver yeter. Ve şartlı tahliyenı yap."

"Mackenna . . ." Teras kapısını açarken beni durduruyor. "Dayanma sebebim sensin. Anneni kaybettiğimizde ..."

"Elinden geleni yaptın. Biliyorum. Hadi, seni eve götürelim. Bugün seni dışarı çıkaracağım."

Pandora

İki gündür ortalıkta yoktu ama konser için tam zamanında geri döndü. Onun yokluğunda The kameralar her yerdeydi. Olivia, Tit ve diğer yarım düzine dansçı bana iyi davranıyordu. Hatta They geçen gece onlarla takılmak isteyip istemediğimi bile sordu. They dansa gidiyordu.

"Pandora?" diye dürtüklediler.

"Thanks, ama bu gece evde kalacağım," dedim.

Odamdan dışarı adımımı attığım andan itibaren The kameraları üzerime çevriliyor.

They benikizlere Mackenna'dan haber alıp almadıklarını sorarken, Yolanda ile **antrenmanda** bana takıldı.

Sadece odamda boşum ama Magnolia ve Annem'i aramak ve Seattle'a döndüğümde işlerimin birikmesini önlemek için bazı müşteri e-postalarını yanıtlamaya çalışmak dışında yalnızım.

Bu gece konseri izleyemedim. Dans etmekten bacaklarım çok ağrıyor. Soğuk duş alıyorum ve buz torbaları kullanıyorum ama aynı anda hem botlarımı giyip hem de yürüyemiyorum, bu yüzden Lionel'e kendimi iyi hissetmediğimi ve konser boyunca otelde kalacağımı söyledim.

İşte buradayım, koridorda bekliyorum, sahanlıkta oturuyorum ve Mackenna'nın odasının kapısına yaslanıyorum, botlarımın üzerindeki izlere bakıyorum, o sırada duyuyorum

Asansör sesi ve şakalaşan adamların sesi koridoru kaplıyor.

Onu gördüğümde kalbimin göğsümde yerinden çıkacakmış gibi atması neredeyse açıklanamaz bir şey. Pembe bir peruk takıyordu, tıpkı geçen sene taktığı gibi.

Onu ilk gördüğüm gün altın rengi deri pantolon giymiş ve küçük Altın göğsünde parıltılar var. Zincirler, bilezikler ve dövmelemlerden oluşan günlük üniformasını giyiyor.

Ve onu yalamak, öpmek, dokunmak, emmek ve gün ışığında sikkemek istiyorum. Ayrıca beni kollarına almasını ve bana iyi olduğunu söylemesini istiyorum. That babasının iyi olduğunu. Ona bir babası *olduğu* için bile şanslı olduğunu söylemek istiyorum. Yeni hayatını mahvediyor olsun ya da olmasın, en azından babası hayatta. Benimkinin aksine. Babasının üzgün olduğunu söyleyip işleri düzeltme şansı var. Babam hiçbir zaman seyahatin "göründüğü gibi olmadığını" ya da "asistanıyla ilişkisi olmadığını" açıklamaya çalışmadı bile. Bana, ne olursa olsun beni her zaman seveceğini söyleme şansı hiç olmadı.

The üç adam beni fark ettiğinde kahkahalar kayboluyor. There onlara eşlik eden iki kadın var, her biri ikizlerden birine sarılmış. Mackenna yalnız ve bana baktığında, bu yüzden yalnız olduğunu anlıyorum - onun durduğu yerden tam buraya, oturduğum yere kadar aniden parlayan elektrik yüzünden.

"Hey, Kenna," diyorum ayakta durmaya çalışarak. The ağrıyan kaslarım yüzünden hareket etmek biraz zor.

Hemen yanıma gelip dirseğimden tutarak kalkmama yardım etti. "İyi misin? Leo kendini iyi hissetmediğini söyledi."

"Baş ağrısı, ama şimdi geçti. Kim bilebilirdi ki?" Yumuşakça gülümseyerek yalan söylüyorum.

Bana gülümsüyor ve anahtarını yuvaya sokuyor. Beni de kendisiyle birlikte içeri çekiyor ve dış fırçasını almaya giderken elimi büyük eliyle kavradığında dizlerimin bağı çözülüyor.

"Mackenna, o iyi mi?" diye soruyorum. Onun adına çok endişeliyim. Mackenna'nın babasını ne kadar, ama ne kadar çok sevdiğini ilk elden biliyorum. "Babanı."

"Evet, onu buldular."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı? ?" Yutkunuyorum, çünkü sonra ne geleceğini söylemek çok zor. "Bana ihtiyacın var mı?"

Arkasını dönüyor ve gözlerinde gördüğüm ruh yakıcı, yürek

parçalayıcı, çiğ ihtiyaç karşısında şaşkına dönüyorum. Birden kelimelere ihtiyacım kalmadı. Tüm vücudum o bakışa tepki veriyor. "There burada kameralar var," diye fısıldıyor. Then, sessizce, o

elimi tutuyor ve beni koridorda odama doğru götürüyor. Kapıyı arkamızdan kapatıyor.

"Ne oldu?" Ona sordum.

"Sarhoş oldu. Bir otelde bir fahişeye sızmış." "Tanrım, özür dilerim."

"Evet. İyi. En azından uyuşturucu satmıyordu." Yine de her şeyin yolunda olduğuna pek ikna olmuş görünmüyor.

Onu rahatsız eden bir şey var ve onu yatıştırma dürtüsü her zamankinden daha güçlü.

Çabucak, "Bak, benim babam da çuvalladı Kenna. Ama o asla... x şeyler. Baban hâlâ yapabilir."

Peruğunu çıkarıp iç çekerek bir kenara fırlatıyor, sonra tuvalete gidip nemli bir havluyla çıkıyor ve kaslı, pırıl pırıl bronz göğsünü yavaşça siliyor. "Babanın üzgün olduğunu söyleme şansı olsaydı ne olurdu diye hiç merak ettin mi?" Mackenna bana soruyor.

"Umurunda değildi, bize ihanet etti." Sanırım yapabileceğim tek şey bu; annemin yıllardır kafama kazıdığı şeyleri tekrarlamak.

"Oh, Pink, o *önemsiyordu*," diye karşı çıkıyor. "Seni gerçekten tanıyan herkes umursamadan edemez. Konserde bana vejetaryen bombası attığında seni savunan That arkadaşın mı? O önemsiyor."

"Melanie?" Onu düşündüğümde gülümsüyorum. O benim zıttım ve ona ihtiyacım var. Bir parazit dışında her canlının güneşe ihtiyacı olduğu gibi benim de ona ihtiyacım var. "Brooke, Kyle Sanırım onlar da önemsiyor," diye itiraf ediyorum, sonra bir dürtüyle telefonumun kilidini açıyorum ve kollarındaki parıltıyı silmeye devam ederken ona Magnolia'nın bir fotoğrafını gösteriyorum.

"En çok beni önemsiyor."

"Şuna bak. Kim bu küçük şey?"

Sırıtişını o kadar çok seviyorum ki kalbimin içinde lezzetli bir acı hissediyorum. "Kuzenim. Annesi lösemiyle savaştı ama kaybetti. Magnolia bizi kurtardı, annemi ve beni kurtardı. O hayatımıza girmeseydi ikimiz de nerede olurduk bilmiyorum."

"Onun için üzerinde büyük bir 'M' harfi olan küçük bir pelerin lazım ki süperstar olduğunu anlasın, ha?"

Telefonumu kenara koyarken gülümsüyorum. "Benimle dalga geçiyorsun ama bu fikri sevdim. Buna bayılır. Prens olmak istemiyor ve pelerinli bir insan olmaya daha meyilli görünüyor."

"Pembe Teyzesi gibi mi?"

Ben gülümsüyorum, o da benimle birlikte kıkırdıyor, sonra hüzünleniyor. Tanrım, onu özledim. Grupla sadece iki haftadır birlikteyim ama son birkaç gündür onun yokluğunu hissediyorum. Ve onu her zamankinden daha çok özledim.

"Biliyorsun, grup" diye başladı ama nefes almak için durdu. "Babam tutuklandığında -hayatım boka sardığında ve sevdiğim her şeyi kaybettiğimde-" Bakışlarımı tutuyor ve ciddiyetle başını sallıyor. "The grubu beni de kurtardı."

O her zaman var olan acıyı hissediyorum, her zamanki gibi keskin bir şekilde içime batıyor. "Seni kurtardığına sevindim Mackenna," diye fısıldıyorum.

"Sıçıp batırdım Pink."

"Nasıl? Çekip gittiğin için mi?" Bunu neden sorduğumu bilmiyorum ama ben farkına varmadan kelimeler dökülüveriyor.

"Hayır." Yavaş, yırtıcı hareketlerle bana yaklaşıyor. "Çünkü ben seni almaya gelmedim. Gelmemi isteyeceğini düşünmemiştim ama bunun bir önemi olmamalıydı. Senin için geri gelmeliydim."

"Hayır, yapmamalıydın. Çünkü mutfağında domatesten daha fazla cephane olurdu." Ortamı yumuşatmaya çalışarak sahte bir kahkaha attım.

Ne yazık ki o kadar da komik değil.

Beni itip duvarlarımdaki tüm çatlakları açmadan önce -ki bu çatlaklar her geçen saniye daha da zayıflıyor- başını aşağı çekiyorum ve dudaklarını kemirmeye başlıyorum.

"Beni özlüyor musun?" diye soruyor aniden. Ağzını benimkinden bir santimden daha az uzaklaşana kadar gevşetiyor. Onu benden uzak tutarak bana işkence ediyor. "Beni özlüyor musun?" diye tekrar soruyor, ellerini saçlarımdan altından kaydırarak.

"Lütfen beni aptal yerine koymaya çalışmaktan vazgeç. Sadece öp beni."

"Asla yapmacık bir aptal olmayacaksın, sadece beni özlediğini söyle," diyor bana bakarak, bakışları erce.

İtiraz eder gibi bir ses çıkarıyorum, o da usulca gülüyor. "Peki," diye fısıldıyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Sanırım bundan kurtuldum, bu yüzden öpmek için hareket ediyorum

Onu. Ama dudaklarımı onunkilerle birleştiremeden bana "Ama *seni* özledim" dedi.

Mackenna

Arapsaçına dönmüş durumdayız. Kamera yok. Hiçbir şey yok. Ben ve ondan başka bir şey yok. Terli ve seks gibi kokuyor ve ben de tam böyle kokmasını istiyorum.

Benim gibi kokmasını istiyorum.

Kahretsin, burası -yastığın üzerine yayılmış pembe çizgili saçları ve etrafımdaki uzuvları- o kadar mükemmel ki, işlemeye bile gitmek istemiyorum.

Çok daha fazlasını istiyorum, ben açgözlü bir adamım. Konu o olunca açgözlülüğüm tavan yapıyor. Yumuşakça homurdanıyorum ve omzunu ısıriyorum, "Gidip Leo'yla konuşmam gerek" diye mırıldanıyorum.

İç çekiyor, geriniyor. "Ne hakkında?"

Ona bakıyorum; o bir buçuk tabanca ve onunla ellerimin dolu olması hoşuma gidiyor. "Sana sonra anlatırım, kadın. Üstünü ört ki en azından aklım senin tatlı kıvrımlarında kalmasın."

"Sıcak ve terliyim. Örtünmek istemiyorum."

O inliyor, ben de kendi iniltimi onun boynuna gömüyorum. "Ve bu yataktan ayrılmak istemiyorum." Şimdi boğazının yumuşak, hassas tendonunu ısıriyorum. "Ama onunla ne kadar çabuk konuşursam, buraya o kadar çabuk dönebilirim."

"Mackenna," diye gülüyor, kollarını boynuma dolamış, "cidden *şimdi* gidiyor musun?"

Kıçına şakacı bir şaplak attım. "Evet. Senin geleceğin için büyük planlarım var."

"Hadi ama! Burada kal. Bu gece istedim ..." O simsiyah gözleriyle bana bakıyor, sonra söyleyeceği şeyden hoşlanmamış gibi kaşlarını çatıyor.

They gözleri ağır ağır kapanıyor. "Arkadaş olmamızı istiyorum," diyor sonunda. "Arkadaş mı?" Tekrar ediyorum.

"Evet. İstiyorum ..." Temkinli bir şekilde oturuyor, saçını çekiştiriyor.

"Hayatıma devam etmek istiyorum, Mackenna."

"Benden ayrılmak mı istiyorsun?"

Siktir et, ama duymak istediğim şey bu değildi. Yine de sesim sıradan geliyor. Şu anda karnımda hissettiğim bıçağın büyüklüğünü asla tahmin edemez.

"Hayır. Geçmişten" diyor.

"Gerçekten mi?" diyorum, hiç düşünmeden.

Ama bırakamıyorum. Geçmişini bırakamıyorum. Tek istediğin zamanı geri almak ve farklı bir seçim yapmakken nasıl bırakabilirsin ki? Ve yine de o kadar umutlu görünüyor ki, sanki şu an gerçekten daha mutlu bir hayat yaşayabileceği anmış gibi.

Ona istediğimin bu olmadığını söylemek istemiyorum.

"Saçların çok çılgın." Pamuk şekeri çizgisini çekiştiriyorum.

Kısa ama nadir bir gülümseme bırakıyor. "Bana çılgın peruklarından bahset." "Peruklarım harika, bebeğim. Onlar hakkında ne söylediğine dikkat etsen iyi olur."

"Peruk takmayı seviyor musunuz, yoksa size zorla mı taktırıyorlar?" "The peruk mu?"

"Hayır! Aptal! Leo-sözleşmen."

"Hayır, kendim yapıyorum. Daha kolay oluyor. Bir kişiliğe bürünmek gibi. Bunu sevdim." "Çünkü sen eğlenelisin. Her zaman eğlenmeyi sevdin. Oooh. Ve her zaman

Dışarıda kimse ben değilmişim gibi davranma tekniği. Senin uğursuzluğun." "Sen uğursuz değilsin."

"Grup arkadaşlarının üflediği tüm o esrar kafanı karıştırıyor.

Hiç mantıklı değilsin. Açıkla."

"Sen uğursuz değilsin. Benimle gurur duymasını istediğim tek kişi sen olunca işe yarıyor."

Gözlerinde yoğun ama gizli bir ifade belirliyor.

Dudaklarım kıvrılıyor, boş bir gülümseme.

"That'dan haberin var mı?" Gülüyorum. "Asla yeterince iyi olamadığım tek kişi sensin." Her şeyi ortaya koyuyorum. "Dışarıdakinin sen olmadığını bilmek

performans baskısının bir kısmını hafifletiyor."

"I . . ." Gözlerini kırptıştırıyor, yüzü renginin bir kısmını kaybediyor. "Dilini kedi mi kaptı?" Eğildim ve ağzını dilledim.

O da bana diliyle karşılık veriyor, ben de iç çekip onu kendime yaklaştırıyorum. O da iç çekerek şimdiki zamanda rahatlıyor. Artık geçmiş yok. Beceriksizlikler. Hatalar. Tüm o yıllar. Tüm o acılar. Tüm o iktidarsızlık. The hüsrân. Gitti.

Parmak uçlarım kafa derisine ulaştığında gözlerini kapatıyor ve göğüsleri göğsümde yükselip alçalarak sikimi tekrar oynamak için uyandırıyor. Ama henüz yapamıyorum.

There önce yapmam gereken bir şey var.

Başının üstünü öptüm. "Hadi uyu."

"Neden? Bilgin olsun diye söylüyorum, et kafa, seni bu gece kovmayı planlamıyordum."

"Leo ile konuşmalıyım."

Kapısını çaldığımda Lionel'in misafiri olduğunu fark ettim. Tit bornozuna sarınıp yataktan somurtarak kalkarken beni oturma odasına götürüyor.

Lionel yatak odasıyla oturma alanı arasındaki kapıyı kapatarak onu bizden uzak tutuyor. "O rodeo barda olanlar kabul edilemezdi Leo," diye uyarıyorum.

"Sadece birkaç iyi sahne çekmeye çalışıyorum, organik ve doğal bir şeyler. Kahretsin, ght'lere atlamaya bayılıyorsun."

"Evet ama o içindeyken değil," diye homurdanıyorum, kafesteki bir kaplan gibi volta atıyorum, izliyorum, alay ediyorum, iğneliyorum. "Onu buradan çıkarmalıyım Leo," diyorum nihayet ona, dönüp yüzüne bakarak.

"Onu sisteminden çıkarmak dışında bir şey yapmana gerek yok, Jones."

"Ayrı ayrı sürmek istiyorum."

Gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı. "Affedersiniz?"

"Beni duydunuz. Pandora ve ben New Orleans ve Dallas'a tek başımıza gidiyoruz. Onu kameralardan, hayranlardan, kızlardan uzak tutmak istiyorum. Her şeyden."

"Öylece kalkıp gidemezsin. Çekmemiz gereken bir film var ve yapımcı onu Madison Square Garden'da sahneye çıkarmak istiyor. Pratik

yapması gerekiyor. Artı,

Senin görevin bize Im için etli bir şeyler vermek - yani, eğer hala istediğin şeyi istiyorsan?"

"Onunla ayrı ayrı araba kullanmama izin verirsen, dans rutininde ona yardım ederim. Mükemmel olana kadar öpüşme provası yaparım. Sana yeni bir şarkı bile veririm. Tanrı biliyor ya, sürekli aklımda. Bak, Ying'i sevmiyor ve kameralar beni deli ediyor."

"Her şeyi istiyorsun, dostum, sana istediğini vermemi istiyorsun-"

"Bak," diye araya giriyorum, işaret parmağımı ona doğru yöneltirken gözlerimi kısıyorum, "öpücüğü alacaksın ve ben de sana bir şarkı vereceğim. Beni kontratımdan çıkarmadan önce son bir şarkı. That fazlasıyla adil."

Leo kabız gibi görünüyor ama umurumda değil. Gözlerini bana dikmiş, her şeyi anlamaya çalışırken, bir kiralama şirketini arayıp Pandora ve benim için bir araba almamı izlemesine izin veriyorum.

Telefon görüşmesi biter bitmez Lionel öfkeli bir bakışla üzerime atılıyor ve Tit'in giydiğiyle aynı olan bornozun kuşağını sıkıyor. "Onu beceriyor musun? Kamerada sevişme olduğunu duydum. Biraz sikiş görmek istiyoruz, Kenna."

"Bir bok göremeyeceksin."

"Sana istediğini vereceğim," diye yumuşar, "ama sadece bu filmi hatırlanmaya değer yaparsan."

"Leo, bir *anlaşma* yapmıştık," diye hatırlatıyorum ona. "Bu saçmalığı kabul edersem beni serbest bırakacağını söylemiştin. Öpücük istiyordun ve tek alacağın o öpücük." Pink'i binlerce hayranının önünde öpmek, dudaklarını dudaklarıma değdirmek... Kızacağını biliyorum. Ama şarkımın saçmalık olduğunu tüm dünyaya gösterme şansını elde edecek. O kadar da umurumda değil. O şarkıdaki her şikayet, *yıllardır* ona aşık olduğum için.

"Tamam. Git onu arabayla gezdir, umurumda değil. Ama ya o öpücüğü ve şarkıyı alırım ya da hiçbir şey alamazsın, anladın mı?"

Kapıya doğru yöneldim. "Duydum."

"İstemesini sağla, Kenna!" diye sesleniyor.

"Oh, o istiyor." Kapıyı arkamdan çarparak kapattım. *Ama benim istediğim kadar değil.*

Babamın ikinci bir şansı var ve şimdi fark ediyorum ki benim de var.

Odasına geri döndüğümde, yatağında uzanıyor ve geldiğimde hızla kollarının üzerine kalkıyor. *Geleceğimi bildiğinde asla uyuyamazsın, değil mi bebeğim?*

"Hey," diyorum göğsümün içinde bir el bombası taşıyor olmanın verdiği hisle mücadele ederek. El bombası *patlamak* üzere!

Lanet olsun, onun için çok güçlü şeyler hissediyorum.

Onun için her şeyi hissediyorum. Öfke ve koruyuculuk. Sahiplenme ve acı. Onunlayken kendimi çok *iyi* hissediyorum. Hissediyorum . . .

"Yatağa geri dön," diye fısıldıyor, çarşafı kaldırarak. Tanrım, bu sefer sızıp batırmayacağım.

Pandora

Ackenna, o arabaya binmeyeceğim."

"Senin için iki seçenek görüyorum Pink, sadece iki seçenek. Ya jet ya da Lamborghini. Seçim senin."

"The kapı doğru düzgün açılmıyor bile! Bu da ne Kenna? Senin kocaman bir aletin var, erkek gibi hissetmek için bu aletlere ihtiyacın yok."

"Stone, cidden, bin şu lanet arabaya."

"Jones, havaalanına giderken tüm otoyolun sana bakmasını mı istiyorsun? Rock yıldızı statün kendini iyi hissetmen için yeterli değil mi?"

Gülüyor. "Bebeğim, o kadar hızlı geçeceğiz ki kimse yüzümüzü göremeyecek. Gel hadi."

Bavulumu ve küçük bir duffel'i bagaja sıkıştırıyor, sonra yanıma gelip kapıyı açıyor. "Ne bekliyorsun? *Bin hadi.*"

İçeri giriyorum ve o eğildiğinde içim kıpır kıpır oluyor, sanki midem bir blenderın içindeymiş gibi. "Bunu neden yapıyorsun?" Kemere uzanıp beni yavaşça bağlamaya başlarken gözleri benimkileri tutuyor.

"Kolay. Çünkü istiyorum. O ahmaklardan uzak olmak istiyorum. . . ve seninle yalnız kalmak istiyorum."

Kokusu bana ulaşıyor ve nefesim kesilmiş gibi ses çıkarmam beni rahatsız ediyor -her ne kadar Pazar gününe kadar on şekilde sikilmiş olsam da. "Kesinlikle şövalye gibi uyandın

Bugün. Büyüyünce böyle bir beyefendi olacağını hiç düşünmemiştim."

"Nazik olabilirim ama bu arabaya karşı değil." Koltuğuna yerleşiyor, sonra ukala bir gülümsemeyle kemerini takıyor. Neredeyse beni okşadığı aynı sevgi dolu özenle direksiyonu okşuyor, sonra GPS'i ayarlıyor, kolları şişkin,

Kaslarının eski hali bacaklarımın arasında rahatsız edici bir gıdıklanmaya neden oluyor. Arabayı büyük bir kükremeye çalıştırıyor ve pedala basıyor, motor daha da kükrüyor.

"Havaalanına gitmemizin gizli bir nedeni var mı?" diye sordum.

"Havaalanına gitmiyoruz."

Sırıttırıyor ve sadece filmlerdeki uzman şoförlü hızlı, korkunç arabaların yapabileceği bir lastik gıcirtısıyla bizi oradan uzaklaştırıyor. Ben daha bir şey isteyemeden camları ve açılır tavanı indiriyor ve rüzgâr gömleğini göğsüne bastırıyor, her kası dikkatimi çekiyor. Yanından geçtiğimiz binalara bakıyorum, sonra hiçbir şey yok. Birkaç dakikada bir, gözlerim ona kayıyor. Duramıyorum. The rüzgâr tek gerçek ses, ama kafamın içinde binlerce ses var.

Neden gitti? Şimdi benden ne istiyor? Bunun bir önemi var mı? Sırf yüzüne vurabilmek için onun sevgisini almak mı istiyorum? Yoksa kendime sevebilir olduğumu mu kanıtlamaya çalışıyorum? Yoksa bunu - onunla olan bu *şeyi*- sadece hayatım boyunca en çok istediğim şey olduğu için mi yapıyorum?

"Peki plan nedir?" Ben soruyorum.

"Dallas'a gidiyoruz, bir gece otelde kalıyoruz, sonra da konserden önce antrenmana geliyoruz. Lanet olası gazetecilere dikkat etmeliyiz, ama bunun için şanslı şapkam var." Bana bakıyor, gözlerini bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Birkaç kılık değiştirmek için durmak ister misin?"

"Senin mohawkını her zaman takabilirim."

Gülümsüyor ve elimi tutup kalçasına götürmek için uzanıyor, bir Mozart şarkısı mırıldanırken elini benimkinin üzerinde tutuyor. Yemin ederim mırıldanması o kadar seksi ki keşke mırıldanmasa diyorum. Seksi çünkü gerçek müzikten hoşlanıyor ve bir şeytan gibi piyano ve gitar çalabiliyor. Tüm bunların sebebi melodiyi dinlemesi, sonra tekrarlaması ama kendi yorumuyla.

The rüzgar onun saç kesimine dokunmuyor bile ve bu çok seksi. Nasıl dayerinde duruyor. Elimi tutuyor ve bu da seksi.

Ve tehlikeli.

Tehlike! Elimi çekiyorum. "Gerçekçi olalım, tamam mı? There sadece seks arkadaşlıysak bir bokmuş gibi davranmanın anlamı yok."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle."

"Peki, benim ne yapmam gerekiyor? Benim rolüm ne?" O kendi kendine eğleniyor; ben kaşlarımı çatıyorum.

"Hiçbir şey. Sen kendin ol - bir pislik - ve ben de kendim olacağım." "Her zamanki gibi büyüleyici mi?"

"Vay be, cidden, bugün kahvaltıda ne yedin?" "Benim kadının olacaksın."

"The Neredeyse başka seçeneğim yokmuş gibi söylemeniz rahatsız edici. Ama evet, ne. Ve biz sadece ... *sevişiyoruz*. Ara sıra. Ve o gün seni öpmek zorunda kaldığımda, kendimi aptal yerine koyarak dans edeceğim. Then ne şartla olursa olsun bitiririz ve giderim." Pencereden dışarı bakıyorum ama güldüğünü duyuyorum, sanki çok komikmişim gibi.

"Ben sikiş arkadaşlarımla ellerini tutarım." Sırıttıyor ve inatla elimi geri çekiyor. Ben inliyorum ve o gülüyor.

"Kaybedecek neyin var? Benden sonra bir erkekle birlikte olmadığını biliyorum. Otelin otoparkındaki o adamın bir arkadaş olduğunu biliyorum." "Nereden biliyorsun?"

"*Biliyorum işte*," diye reddediyor. "Elini tutmama izin vererek ne kaybedersin ki? Daha önce tonlarca kez tuttum."

Tereddüt ediyorum. İğneleyici bir şey söylemek istiyorum ama bana bakışı, yüzünün alışılmadık şekilde kasvetli olması gerçeği söylememi gerektiriyor. "Çünkü elimi tutacaksın, ben de bunun verdiği hisse alışacağım ve daha ne olduğunu anlamadan elimi bırakacaksın..." diyorum, elimi bir kez daha çekerken kalbim acıyor.

Eli direksiyonun üzerine geliyor, sıkıca kavıyor. Pencereden dışarı bakıyorum, sonra patlıyorum, "Sen ... sen normal değilsin, ya da ben ... ya da bu normal. Dostum, tüm fahişe dansçıların seni yaladığı lanet olası bir konser turunun ortasındayız. Ben sadece senin becerdiğin biriyim."

"Seviştiğim kişi sensin ve ellerimin üzerinde olmasından hoşlanıyorum. Bunu kabullen." Elimi tekrar tutuyor ve beni test etme dercesine sıkıyor. Tereddüt ediyorum. Eli benimkinde sıcak ve hava etrafımızda dönüyor. Başparmağını avucuma sürtüyor. "Hoşuma gidiyor Pink," diye homurdanıyor.

Tanrım, beni yoruyor. Beni yıpratıyor. Duvarlarımı yükseltmek istiyorum ama onun yerine çökmek istiyorum.

Bir süre yol aldıktan sonra bir lokantada durduk. "Herkes seni tanıyacak."

Umursamadan havacı gözlüklerini takıyor, lacivert bir şapka çıkarıyor ve beni içeri çekip ağlarımızı birbirine bağlıyor. Beni arka taraftaki bir kabine çekti, sonra kolunu omzuma doladı. "Ne istiyorsun?"

Menüyü açıyorum, o da menüsüne bakarken başparmağının dalgınca boynumu ovuşturduğunun farkındayım.

The Garson kız siparişimizi alıyor ve o gittikten sonra Mackenna gözlüklerini çıkarıyor, başımı çenemden çeviriyor ve ayak parmaklarımı kıvrıyacak şekilde boynumu öpmeye ve kemirmeye başlıyor. Yemeğimizi beklerken sonunda kolunun kuytusuna yaslanıp biraz sarılıyorum. "Seni o Lambo'yla gezdirmek hoşuma gidiyor," diye itiraf ediyor tembelce, ağır bir elini saçlarımda gezdirirken. "Pembe saç tellerini siyah saçlarına karıştırmak."

Keyifli küçük karıncalanmalar kan dolaşımda yarışıyor. This bizimle nasıl olabileceği. This anneme gerçeği söyleseydim nasıl olurdu. Eğer bir gün ortaya çıksaydı. Ya da kaçmak zorunda kalmasaydık.

"İtiraf et, Lambo'yu seviyorsun." Gümüş yüzüğünü alt dudağıma sürtüyor, yüzündeki sırıtma çok sevimli.

"Bu çok rahatsız edici," diye söylendim.

"O ağzını başka yerlerde de kullanmalıyız."

Bir elinin tüm parmaklarını karmakarışık saçlarıma sokuyor ve vücudumu daha da yaklaşıtıyorum, göğüslerimi onun sert göğsüne bastırarak beni tekrar öpmesini istediğimi belli ediyorum. Beni mükemmel bir şekilde okuyarak dudaklarımı öpüyor -yumuşakça, sanki kırılğanmışım gibi. Sanki tadını, dokusunu ve şeklini ezberlemek istiyormuş gibi.

"Bisikletli erkekler kadınlarını daha sert öper" diyor. "Belki de Lambo'yu bir bisikletle takas etmeliyiz? Kalçalarınızın arasında gürleyen güçlü bir şey mi alsak?"

Şimdiden, kalçalarımın arasında bir şey gurulduyor. Onun sesi.

The şekilde beni etkiliyor.

"There otoyolda motosiklet sürmemin imkanı yok."

"Hayır mı? Bisiklet yok mu?" Kıkırdıyor ve bana uzun, aç bir bakış atıyor, gözleri de gülüyor. "Ne yapmaktan hoşlanacağını biliyorum. Benden başka." There yine o sırıtış.

"İstiyorsun, değil mi?" Sanırım meydan okurcasına bir kaşımı kaldırırken ben de sırtıyorum. O kadar iyi bir maviyim ki, bahse girerim masanın altında kalçalarımı sıkıştırdım, içimden geçen ihtiyaç dalgasını bastırmaya çalıştığımı bilmiyordur.

Sanki gerilimi arttırmak istercesine anı uzatıyor, çenesi şimdi boynumda aşağı yukarı sürtünüyor. "Peki... bilmek ister misin? Pembe mi?"

Tanrım, sırtımdan duramıyorum. Kendimi genç hissediyorum. Kaygısız. Canlı. Seksi.

Sevgiyle. "İçimde yine de bana söyleyeceğine dair bir his var, Kenna."

Elini masanın altından geçirip kalçalarımın birini kavlıyor ve tabağıma doğru başını sallayarak fısıldıyor: "Yemeğini bitir, sana göstereceğim."

Kısa bir süre sonra, bu gizemli yere giderken, Lambo'nun görünüşe göre doymak bilmez benzin iştahını doyumak için bir benzin istasyonunun önünde duruyoruz. Ben bir şişe su alırken, Mackenna da biraz sakız, M&M ve mısır çerezi alıyor ve tekrar yola koyuluyoruz.

Mackenna mağazaya girip çıkarken elimi tuttu, sonra arabada da tuttu. Kendime ona karşı koyamayacak kadar yorgun olduğumu söylüyorum, ama gerçek şu ki, bu o kadar hoşuma gidiyor ki, bana her uzandığında sesim titriyor. Otoyolda ilerlerken, hipnotize olmuş bir şekilde, araba sürerken başparmağını parmak eklemlerimin üzerinde gezdirmesini izliyorum. The Gümüş yüzüğünün güneş ışığındaki parıltısı lezzetli bir şekilde tanıdık gelmeye başlıyor.

"Nereye gidiyoruz?" Yaklaşık üçüncü kez soruyorum.

Dudaklarının bir köşesi kıvrılıyor. "Cennet, Pembe."

"Mackenna, eğer bunun seksle bir ilgisi varsa ..."

"Hayır bebeğim, ama senin ve benim için bir sonraki en iyi şeye çok yakın olduğunu söyleyebilirsin." Göz kırıyor. Göz kırpmasının ardında da o seksi sırıtışı var.

Kafam çok karışık, sekse yakın bir şey düşünemiyorum ama ... seks. Öpüşmek ve sarmaş dolaş olmak. Sevişmek. Seksten sonraki en iyi şey nedir?

Bir okulun otoparkında durduğumuzda hava henüz kararmamıştı. Bu okula hiç gitmedim, ne planladığı hakkında hiçbir fikrim yok ama beni elimden tutup yan girişe götürmesine izin veriyorum. Mackenna kapıda bir adamla selamlaşıyor, sonra beni sessizce kapalı bir buz pateni pistine götürüyor.

Sessiz okulda serin, pürüzsüz buz yüzeyine bakıyorum ve kendi gözlerime

inanamıyorum. Mackenna sırtıyor.

"Üniversite hokey takımı burada oynuyor. Birkaç torpil yaptım."

The kalbimin telleri mi? Onları da çok iyi çalıyor. Bağcıklarından tutup uzattığı patenleri elime aldığımda göğsüm hiç bu kadar dolu hissetmemişti ve hemen ayakkabılarımı tekmeleyip giyiyorum.

Tanrım, uzun zaman oldu. Ve
bir gün.

Patenlerimi sıraya diziyorum ve bacaklarımda bir ısınma hissiyle buzun üzerinde kayıyorum. Bir dakika içinde dengemi buluyorum ve yavaşça ellerimi kaldırıp dönüyorum, yüzüm tavandaki kirişlere dönük. "Tanrım, ne kadar zaman geçtiğinin farkında mısın?"

Kendi patenlerini bağlıyor ve bana hızla yetişiyor: bir hokey oyuncusu kadar hızlı. "Bin ve bin yüz gün" diyor bana.

Kolunu belime dolayıp vücudumu kendine çektiğinde, bizi mükemmel bir şekilde hizaladığında gülümsemem kayboluyor ama mutluluğum kaybolmuyor. Kolumdan tutup uzun zamandır ilk kez beni bir topaç gibi döndürüyor ve ben gülüyorum. Gülüyorum ve ciyaklıyorum, "Düşmeme izin verme!"

"Asla."

Başım döndüğünde beni yakalıyor ve sonra kayıyoruz, dönüyoruz, kayıyoruz ve oynuyoruz, kayıyoruz ve birbirimizle yarışıyoruz, düşene kadar oyalanıyoruz. Birbirimizin bacaklarına dolanıyoruz ve düşerken gülüyoruz. Her seferinde beni yakalıyor, her zaman düşüşümü kırmaya hazır ve sonra orada oturuyoruz, vücudum hafifçe onunkinin üstünde, nefesimizi yakalıyoruz. Tıpkı eski günlerdeki gibi.

Ama artık o yüzünü saklamak için başına bir şapka takmak zorunda değil, ben de görünmemek için başıma büyük bir şapka takmak zorunda değilim.

Yüzü tam önümde, her açıdan dikkatimi çekmeye müsait. O da aynısını yaparken ben de elimden geleni yapıyorum.

Gümüş yüzüğünü çene çizgim boyunca, şakağıma, kulağımın etrafına kadar takip ettiğinde gözlerimi kapatıyorum. "Yüzünü seviyorum." Sesi kalın, seksi. Eşsiz.

Bunu her hücremde hissediyorum.

Gözlerim onunkilere açılıyor ve bakışları niyetli. Özür dilemeden. Saygılı ve hala beni içine almakla çok ama çok meşgul.

"Ve dudakların," diye mırıldanıyor kalın kalın, yüzüğü şimdi onları da okşuyor. "Bu dudakları gülümsetmeyi seviyorum." O da bana gülümsediğinde kendimi gülümserken buluyorum ve yoğun bir

mutluluk hissediyorum.

Saçmalık yok. This gerçek. Ve mükemmel.

"Pekâlâ hanımefendi, gitme vakti," diyor ayağa kalkarken.

"Güzel. Kıçım dondu," diye yalan söylüyorum.

Ama buradan asla ayrılmak istemiyorum. Onun kollarındayken nasıl hissettiğimi asla unutmak istemiyorum, bir çocuk gibi dönüyorum, dönüyorum ve dönüyorum.

Bir motel, gün batımından sonra bulduğumuz ilk yer. İkimiz de yorgunduk. Mackenna beni içeri çekti, duşu açtı ve mırıldandı, "Gel benimle duş al."

İlk içgüdüm hayır.

Çok samimi.

Çok riskli.

Tehlike.

"Komik işler yok. Söz veriyorum." Ellerini masumca kaldırıyor.

Beynim ne yapacağıma karar vermeden önce kalbim beni yönlendiriyor gibi görünüyor ve ben farkına bile varmadan, beni izlerken bakışlarındaki sıvı şefkatin farkında olarak kıyafetlerimi soyuyorum.

Sözünü tutar ama bunun bir onur sınavı olduğunu söyleyebilirim. Çok sertleşti. Birbirimizi sabunlamaya yardım etmek için her yer değiştirdiğimizde ereksiyonu neredeyse yoluma çıkıyor. Çabucak sabunlanmaya çalışıyorum, böylece çabucak işimi bitirip gergin ve sıcak hissetmeyi bırakabiliyorum, ama o beni büyük elleriyle sabunladığında, duşu daha fazla aceleye getiremiyorum. Böylece hızlı bir duş uzun bir duşa dönüşüyor. O beni sabunluyor, ben de onu. Gözlerimizi kapatıyoruz. Biraz inliyoruz. Fısıldarız, "İyi hissediyorsun."

That benden geldi ve saçlarımı şampuanla köpürtürken o da çok geride kalmadı, ıslak dudakları kulak mememi okşadı. "Çok güzel kokuyorsun. Bu gece seni tatmak istiyorum."

The paneli buharlaşıyor.

"Gerçekten çalışmam gerekiyor," diyorum

isteksizce. "Kimse seni durdurmuyor,"

diyor. "Tamam."

Duştan çıkıp kendimi bir havluya sarıyorum ama Mackenna kalıyor ve sabunun geri kalanını kendinden arındırıyor. Havluyla kurulurken onun kabinde soğuk su düğmesini çevirdiğini fark ediyorum. Su akarken

gözlerini kapatıyor

göğsünden aşağı. İnliyor ve duşumuzdan bu kadar tahrik olduğunu fark etmemiştim; aleti, sayı vuruşu için yükseğe nişan almış bir beyzbol sopasına benziyor.

Bacaklarımın arası, ona sahip olma arzusuyla ağrıyor. Çalışman gerektiğini söylediğin için tebrikler Pandora.

Salak.

Duştan çıktığında arkamı dönüyorum ve ona bakma cesaretini göstermem bir anımı alıyor. Kalçalarının etrafında bir havlu var, görkemli, ıslak bir kaya tanrısı, bana bir gülümseme aşıyor. "İyi misin, bebeğim? Wi-Fi'a atla ve ben gitarımla uğraşırken sen de işini yap."

"Sik" mi dedi?

"Tamam," diyorum, dizüstü bilgisayarımı çıkarıp yatağa otururken bir moron gibi söyleniyorum.

Hâlâ sert mi?

Yumuşadı mı?

Hâlâ yapmak istiyor mu?

Ben de istiyorum.

İkimiz de sessizce çalışıyoruz ve ben bilgisayarımdan onun pencere kenarındaki koltukta oturduğu yere bakıyorum. Soğuk bir duş alırken o kadar ateşli görünüyordu ki hala içim içimi yiyor. Gitarının üstündeki parmaklarını okşarken ateşli görünüyor. Duş aldığı anda bile gözlerinin altındaki sürmeden asla kurtulamıyor ve Tanrım, onunla da seksi görünüyor. O duşta ne kadar zorlandığına inanamıyorum. Bu sadece soğuk suyla giderilebilir mi? Bana söz verdiğinde hiç baskı yapmadı ve Tanrım, bu da çok seksi.

Beni dinleyin. This, tam burada, altı yıl boyunca yaşamadığım tüm seks deneyimlenmeyi bekliyor. Boş ver onu. Yapacak işlerim var.

Bilgisayarına dönüyorum: Melanie'den bir e-posta

aldım. *Neden mesajlarına cevap vermiyorsun?*

En azından bana hayatta

olduğunu söyle. Brooke da

endişeli.

Ben iyiyim, karşılık veriyorum. Then Gülümsememi bastırarak tekrar ona bakıyorum. *Gerçekten çok iyiyim.*

Gülümsüyorum. Evet, bu iyi bir şey. Ama gerçekten geçen seferkinden farklı olacağını düşünüyor muyum? That benim için her istediğini yapmaktan vazgeçecek mi? Ya da onun için Magnolia'yı annemle yalnız bırakabileceğimi?

Yapamam. Birbirimizi çok incittik. Geçmişimiz çok derin. Birdenbire mutlu olamayız.

Evet, ama seks yapabilirsin, seni aptal nemfoman.

Bilgisayarımı yatağın üzerine koydum. Eve, kendi hayatıma döndüğümde çalışabilirim ama o sonsuza kadar burada olmayacak.

Sessizce ona doğru yürüdüm. "Ne yazıyorsun? Daha fazla ilhama mı ihtiyacın var? Bu konuda iyi görünüyorum."

Gülümsüyor ve iPhone'una birkaç şey daha not ettikten sonra bir kenara koyuyor.

Hâlâ beyaz bir havluyla örtülü olan kucakını işaret ediyorum. "Ben buraya oturacağım. Harika, seksi bir sandalyeye benziyorsun."

"Ve ben tamamen seninim," diyor gözlerinde meraklı bir parıltıyla. Gitarını bir kenara bırakıyor.

Yerleştikten sonra kollarımı boynuna doluyorum. "Bu gece için planladığın bir suç var mı?" Alay ediyorum.

"Senin ırzına **geçmenin**, **seni sikmenin** ve zevk çıgıklarıyla moteli ayağa kaldırmanın dışında mı? Hayır, hiç yok."

Beni neden alıp götürdüğünü anlamıyorum ama beni bir uçaktan kurtardı. Tamam. Beni eğlendiriyor. Şimdi bu seksi herifi baştan çıkarmak istiyorum ama nasıl başlayacağımdan emin değilim. Melanie'nin inlediğini duyar gibiyim, "O bir erkek. Ne kadar karmaşık olabilir ki? Sadece okşa ve macuna dönüşmesini izle..."

"Bütün gün seni düşündüm," diye fısıldıyorum, eğilip kulak memesini yalıyorum.

"Kahretsin. Siktir. Gerçekten mi?" Beni tuttu ve yüzüme bakmak için geri çekti, yüzümü inceledi.

"Seninle duş almayı seviyorum," diye fısıldıyorum, bunu itiraf etmek için kendimi savunmasız hissediyorum. Beni inceliyor ve sesi kalınlaşıyor.

"Ciddi misin bebeğim?"

Tenindeki sabun kokusuyla bile tahrik oluyorum, inliyorum ve eğilip kulağını tekrar yalıyorum. "Bir erkeğin sadece bir kızla duş alarak bu kadar sertleşebileceğini fark etmemiştim. Beni sabunlamak hoşuna gitti mi? Beni duşa davet etmen bilerek miydi? Beni ateşlendirmek için mi?"

Gözleri yanmaya başladı.

"Beni tahrik etti Kenna," diye inleyerek göğsümü ona sürtüyorum. Hiç bu kadar muhtaç, bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

Aleti hızla oyuna giriyor, popomun altında kalın bir şekilde zonkluyor. "O memelerden birini ağzıma getirmek ister misin, böylece onu uzun uzun emebilirim?" Gözleri kirli gümüş rengine ve sözleri de bir o kadar kirli. Bir o kadar da ateşli.

"Evet, lütfen," diye fısıldıyorum, uyku tişörtümü çekip göğüslerimden birini ağzına doğru kaldırıyorum.

"Bir ısırığa ne dersin?" Ben bir şey söyleyemeden meme ucumu ısırıyor, dişleri hafifçe areolamın etrafına batıyor. Eğildim ve sikine karşı sallandım.

"Oh, Tanrım," diye nefes alıyorum, siki bacaklarımın arasında lezzetli bir sürtünme yarattığında.

Nabzım nefis bir hızla atıyor ve kulak memesini ısırarak "Evet" diye inliyorum. "Hmm. Bunun için çok ateşlisin. Peki ya şimdi ne yapacağımızı düşünmeye başlasak?"

"Senin için kırbaçlar ve oggers, hmm?" "Bundan hoşlanıyor musun?"

"Şu anda senin ne kadar ateşli olduğunla ilgileniyorum."

Dudaklarımı boğazında gezdirirken inliyorum, "Ve seninle ilgileniyorum. Ve bu. Ve popomun altında ne kadar sert olduğunu."

Ereksiyonu amıma ve kalçalarımın karşı kalın ve uzun. Göğsümü alıyorum ve tekrar ağzına veriyorum. Zevkten başım dönüyor, dilinin meme ucumu yalamasını izliyorum. Isırmasını, sonra beni emmesini izliyorum. Her iki göğsüme de aynı şeyi yapmasını izlemek beni sırlıslıkla edebilecek kadar tahrik ediyor.

"Aletime bir lastik tak ve içine sok." Attığı kotunun arka cebinden bir prezervatif çıkardığımda, bir eliyle yüzümü yakalıyor, beni yerimde tutuyor, böylece havlusunu çözerken, prezervatifi güzel, gergin ereksiyonunun üzerine kaydırırken ve sonra kendimi ona indirirken aletini yukarıda tutarken ona bakmayı asla bırakmıyorum.

"Oh, Tanrım," diye inliyorum, horozunun tabanını bırakıyorum, böylece amım yavaşça aşağıya doğru kayabiliyor.

İnliyor, "Pandora. Muhteşem. Pembe ... bacaklarını daha geniş aç ki beni daha çok içine alabilesin."

Benim var.

Bir inilti daha, bu seferki ikimizden de.

"Ahh, Tanrım, beni yavaşça salla. Salla dünyamı, Pink."

Sesi içimde o kadar kaybolmuş geliyor ki sonunda onu yavaşça ve derinden öpüyorum, yavaşça, kasıtlı olarak yavaşça, kanepede ona binerken zevklerimizi uzatıyorum. Ağzını boynumdan aşağıya doğru sürüklüyor, göğüslerimi, çenemi ısıyor, ellerini aynı yavaşlıkla kıvrımlarımın üzerinde gezdiriyor.

Kıçımı tutuyor ve bir yumruğunu kalçamdan aşağı kaydırarak kıç yanaklarımın arasını okşuyor. Kıçımın rozetini kızdırmak için orta parmağını kullandığında, saf bir zevk çılgılığı beni terk ediyor.

"Kenna!" The kıçıma girerken zevk vücudumu büküyor ve çekiyor.

"That haklı. Ben de senin dünyanı sallayacağım." Dilini benim üzerinde döndürüyor

ve bunu kanıtlamak için beni derinden ısıyor. Neredeyse azap içindeydim. Her yönüm onun tarafından beceriliyor. Tanıdığım en seksi adam tarafından aynı anda sikiliyorum, ağzım sikiliyor, dilim sikiliyor.

Orgazmım beni hızlı ve sert bir şekilde vuruyor ve sonra bir süre beni kalçalarımın yakalayarak ve vücudumu onun üzerinde kaldırıp indirerek kendi zevkini uzatmaya devam ediyor.

Vücudum gevşemiş ve hala ara sıra kalan titremelerle sallanırken, nefesinin, göğsünün sarsıntılarının, beni kaldırmak ve üzerine bırakmak için beni kalçalarımın her tuttuğunda horozundaki titreşimlerin farkında olan kendi canlı sikiş bebeği haline geldim. Beni kullanırken yaşadığı coşkunun her santimetresinin tadını çıkarıyorum... Gözlerim yüzüne takılıyor, çenesi geriliyor, boynu bükülüyor ve o kadar seksi bir hırıltıyla içime boşalıyor ki, amım onun kalınlığının etrafında yeniden kenetleniyor.

"Tanrım, olağanüstü hissediyorsun," diye iç geçiriyor sonunda.

Kollarını bana doluyor ve beni kendine doğru çekiyor, derin, tırtıklı hava çekişleriyle nefesini yakalıyor. Bir an için başımı geriye doğru eğdi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Lezzetli."

"Hmm. Çünkü öylesin. Lezzetli. Çok lezzetli."

Üzerime bir öpücük bırakıyor ve sonra başını arkaya yaslıyor. Gözleri kapanıyor ve ona baktığımda yüzünde memnuniyet dolu bir gülümseme olduğunu fark ediyorum. Tanrım, o çok güzel. Vücudu rahatlamış, saçları o kadar kısa ki kuru, neredeyse

Anında. Tüm kasları beni çevreliyor ve yıllardır sarılmadığım kadar sarılıyorum.

Göğsümde garip bir dolgunlukla kucağında uyumaya dalıyorum, yüzüm boynunun kıvrımına sıkışıyor ve birlikte kalabilseydik ne kadar çok şey olabileceğimizi düşünüyorum.

Pandora

Paparazzi olmaması motelde kalmaktan o kadar keyif aldığımız anlamına geliyor ki Dallas'ta bir tane daha rezervasyon yaptırıyoruz. Kimse Crack Bikini'nin bir üyesinin böyle bir yerde kalmasını beklemezdi-ki bu da bizim işimize geliyor. Uyandığımda oda kanıtlarla doluydu. *Bizim kanıtlarımızla*. There masanın üzerinde bir kulaklık, bir gitar, bir elektro klavye ve bir şişe şarap ve paylaşılan pizzanın kalıntıları var.

Ve o da var.

Bu duyguya ne ad vereceğimi bile bilmiyorum ama ona her baktığımda hem acı hem de zevk karışımı bir duygu hissediyorum. Yaklaştığımda gülümsüyor, ama parmaklarıyla klavyeyi okşayarak mırıldanmaya devam ediyor. The tonu yumuşak, neredeyse bir balad gibi. "There kafamda bir şarkı var," diyor.

Tabii ki. There'un şimdiye kadar üç Grammy Ödülü kazanmasının ve birçokları tarafından rock'n roll'un modern tanrıları olarak görülmesinin bir nedeni var. Mackenna'yı izlerken -gözleri kapalı müzik yapma şeklini, kelimeleri not etmeden önce kendi kendine mırıldanmasını- etrafımdaki duvarların eridiğini hissediyorum. Onun için. İlgi odağında kendini kaybetmenin ne kadar kolay olduğu için. The Büyük, kül rengi ışıklarıyla turne için özel arabalar. Neredeyse genelev gibi hissettiren o mavi iç ışıklardan bahsetmiyorum bile. Biraz mahremiyet için zamanın yarısında yüzünüzü saklıyorsunuz. Bununla asla yaşayamazdım. Onun için bile.

Ama oldukça iyi başa çıktı. Tıpkı eskisi gibi, ama daha cesur ve daha dolandırıcı.

Ve onun özgüveni, yani cesareti çok seksi.

Sessizce onu izliyorum, belki de her şeyin böyle olması gerektiğini ilk kez kabul ediyorum. Belki de bu yolculuk bana intikam vermeyecek. Belki de bana huzur verecek.

Kulaklarını ve yuvarlak kafatasına göre biraz fazla küçük olan kulaklarının nasıl sevimli göründüğünü inceliyor, kendi materyalini yazmasına hayran kalıyorum. Mırıldandığına bakılırsa bunun bir türkü olduğuna eminim.

Rolling Stone dergisindeki bir makaleyi hatırlıyorum. O ve ikizlere paparazziler sorulmuştu ve onlar da şöyle bir şey söylemişlerdi: "Yarısı tamamen yalan. Fotoğraflar ortaya çıkmaya başlıyor ve daha da kötüsü bu fotoğrafları kimin, ne zaman, hatta nasıl çektiğini hatırlamıyorsunuz."

"Peki ya diğer yarısı?" diye sormuştu röportajı yapan kişi.

They gülmüştü ve Mackenna şöyle demişti: "Doğru. Her kelimesi doğru."

They nasıl kayıt yaptıklarını, prova ve ses kontrolleri için günlerce uğraştıklarını, sesleri tam olarak oturtana kadar saatlerce şarkı söylediklerini anlatmıştı. There stüdyoda on sekiz saat geçirdiklerinden ve Billboard listelerini alt üst ettiklerinden bahsediyordu.

The röportajı, yeni materyaller bulma konusundaki rahat yaklaşımlarını - yazmak, karalamak, mırıldanmak için bir araya gelmelerini- tartışarak sona erdi. They tüm bunlardan bahsetti.

Ama şimdi sadece o var, kollarında kırmızı bir gitar, onu tutan rockçı kadar yıpranmış ve belalı.

Başlangıcı mırıldanıyor, sonra çenesini kaldırarak beni öne çağırıyor.

Beni terk ettiğinde ağlamadım. Başlamış olsaydım, asla durmazdım. Ama gitarı bir kenara bırakıp dizine vurduğunda ve ben yere düştüğümde, kulağıma şarkının sözlerini fısıldıyor ve gözlerimin arkasındaki karıncalanma hissi beni şaşırtıyor.

Bu aya kadar kulağımda onun sesini dinlemekle uğraşmak zorunda kalmamıştım. Her seferinde beni nasıl sarsacağına hazırlıklı değildim. Nasıl bu kadar derinden acıtacağına.

"Bir süredir yazamadım," diye fısıldıyor, dudaklarından sevimli bir gülümseme geçiyor. "Thank bu şarkı için sana teşekkür ederim Pandora."

Sessizce başımı sallıyorum. Birkaç hafta içinde, günlerimin geri kalanını onu televizyonda görerek geçireceğime inanamıyorum. Uzaktan izleyerek.

"O zaman ilham için iyiyim," diyorum, yüzüne bakarak, sabah güneşinde ne kadar genç görüldüğünden zevk alarak. "Çürüyen dişlerim hakkında mı yazıyorsun? Ve yediğim kurbağaları mı?"

"Ahh, bu sensin. Şarkın nasıl gidiyor bu arada?"

"Gidiyor," diye yalan söyledim.

Önce elimi saçlarına dokunmak için uzatmaktan alıkoyuyorum, sonra devam edip yine de dokunmasına izin veriyorum. "Günaydın, Mackenna."

Bakışlarıma karşılık veriyor, gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir gümüş rengi var. "Günaydın, Pandora."

Cep telefonunun sesini duyduğumuzda ikimiz de aptal gibi gülümsüyorduk. Elini kaldırarak bana "Bir saniye Pink," diyor ve telefonu kulağına götürüyor. İkizlerden biri olduğunu tahmin ettiğim birini selamladığını duyduğumda oda servisi menüsü için ayağa kalkıyorum.

"Hayır, *seninle dalga* geçmiyorum" diyor, "*seninle dalga geçiyorum*" der gibi bir ses tonuyla. "The motoru durdu ve öldü. Yeni bir araba almam lazım ve kaslı arabaları ~~kalmı~~ Aptal bir arabaya binmem. Pink artık kaslı bir arabadan başka bir şeye binmez. O yüzden bisiklet falan alacağım."

Ohmigod! Ciddi misin? Etrafımda dönüyorum ve bana başparmağıyla onay veriyor. Kaşlarımı çatıyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyuyorum.

"Evet, bir Lambo ya da Ferrari daha istedi ama onları zamanında getiremiyorlar, ben de doğaçlama yaptım."

Başımı sallayarak hızlı bir düş almaya gidiyorum. Çok uzun sürmedi ve yeni kıyafetlerimi çıkarıyordum ki, telefonu hala kulağında, koltuktan fırladı ve onları benden alıp bir kenara koydu.

Ooooh. Giyinmemi istemiyor mu?

Diğer ucunu dinliyor, "Hmm, evet," diyor ve havluyu üzerimden sıyrırken başını sallıyor, sonra beni pencereye doğru çeviriyor. Önce anlamadım, sonra fark ettim. Park yerimizde. Lamborghini'nin olduğu yerde.

Kırmızı bir motosiklet -yepyeni, sanki yeni almış gibi- dışarıda park edilmiş, gidonundan iki kask sarkıyor. Telefonu kapatıyor. "Bize antrenmandan birkaç saat daha kazandırdım."

"Ne yapmak
için?" "Seni."

Omzumun üzerinden erkeksi yüzüne bakıyorum, göğsümü arkadan kavırıyor, eli güçlü ve istekli bir şekilde meme ucumu sıkıyor ve onunla oynuyor.

Sırıttırıyor, elmas küpesi parlıyor ve eğilip omzuma yağlı bir öpücük konduruyor. "Arabayı çektiydim," diye itiraf ediyor.

"Ama gayet i y i çalışıyordu."

Tenimi ısırtıyor ve içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor. "Dinle, Pink. Arada sırada gerçeği esnetmeyerek benim olduğum yere gelemesiniz."

Beni döndürüyor ve ereksiyonunun lezzetli bir şekilde karnıma battığını hissediyorum. "Mackenna," diye itiraz ediyorum.

"Tam olarak söylemeni umduğum şey, ama doğru tonda değil," diye mırıldanıyor. "Hadi bunu düzeltelim Pink. İnlemenı istiyorum."

Dudaklarımı dudaklarıyla okşuyor. Sıcak şımşekler çıkarken nefesimi tutuyorum. Dudaklarımı tekrar fırçalıyor ve ben miyavladığımda, zafere kıkırdıyor.

"Mackenna," diyorum başının arkasını kavrarken inleyerek.

Kıkırdamayla kesiyor ve açık ellerini belimden kıcıma doğru kaydırıyor, her zerremi tatmak istercesine dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. Başım geriye düşüyor ve bir eliyle kafatasımı kavırıyor, ipeksi, sıcak, lezzetli diliyle ağzımın her köşesini tırıyor. *That* beni inletiyor. O da karşılık *dark* inliyor ve beni duvara doğru çekiyor.

Ve orada, beni beceriyor.

O bisikleti sürmek. Kötü çocuk. Bisiklet. Bir ya da iki kez hayalini kurmuş olabilirim. Ama bunu bilmemesi için kaşlarımı çatıyorum. "Kask mı? *Gerçekten mi?* Bisiklete binme hayallerimde bir kez bile kask takmadım."

"Konserden sonra bunu New Orleans'a götürüyoruz. Bunu sana söylemekten nefret ediyorum güzelim ama sen ölümsüz değil, inatçısın ve o güzel kafanın bozulmamasını istiyorum, böylece onunla uğraşmaya devam edebilirim."

"Oh, şey, bu şekilde ifade ettiğinizde."

İçimdeki sinir yağlarını durdurmak istiyorum. Beni incittiğini ve bunu tekrar yapacağını kendime hatırlatmak için. Ama Magnolia dışında beni gerçekten mutlu eden tek kişi hep o oldu. Daha az huysuz yanıma ortaya çıkaran.

"Tak şunu," diyor ve kaskı kafama geçiriyor. Gözlerimin içine bakıyor, dudaklarıma bir öpücük konduruyor, sonra bisiklete tırmanıyor. Bacağımı sallayarak onu takip ediyorum, tüm vücudum göğüslerimin sırtına bastığı yerin, ayırık bacaklarımın uylukları boyunca durduğu yerin farkında. Yanağımı sırtına yaslıyorum ve Ducati'yi ateşlerken çıkardığı gürültüyü hissediyorum, bir yandan da kendime tekrar tekrar bunların hiçbirinin gerçek olmadığını söylüyorum.

"Sıkı duracak mısın, güzelim?" diyor, arkama uzanıp popomu sıkarak beni daha da yakınlaştırıyor.

"Çok sıkıyım, Kenna. Bırakacak, düşecek ve ölecek değilim ya!" Kahkahalarım vizörümü buğulandırırken söylüyorum.

"Tanrım, o ağız," diyor kaskını sallayarak. Dönüyor ve mavi renkli vizörün altında, kollarımı beline daha sıkı sararken gözlerinin beni içine aldığını hissedebiliyorum. Then kolu tutuyor, ayağı kaldırıyor ve bir başka lezzetli gümbürtüyle yola çıkıyoruz.

Yüksek sesle gülüyorum ve sanırım beni duyuyor çünkü rüzgârın etkisiyle hafifçe dönüyor. Yüzünün çoğu görünmüyor ama sırtışının kocaman olduğunu söyleyebilirim. "Hoşuna gitti mi?" diyor ve sesi bisikletin gürültüsünü bastırıyor.

"Evet."

"Nasıl hissediyorsun?"

Mutlu, diye

düşünüyorum kendi

kendime.

"Harika hissediyorum," diye seslendim. "Sadece lütfen kaza yapma."

Dansçılar performanslarını sergilerken sahne ışıkları çatırdıyor ve orkestra çaldığında Kenna, Jax ve Lex sahnede fırtına gibi esiyor. Daha sonra, daha yavaş şarkılarından birini söylediğinde, Kenna orkestraya piyanoda katılırken, seyirciler karanlıkta binlerce çakmak sallıyor. "Pandora's Kiss" son şarkıdır ve başladığında davullar ekstra bir güçle devreye girer, her davul vuruşu Mackenna'nın st'inin kalkışıyla aynı zamana denk gelir.

Aşağıdan izliyorum. Lionel kadın dansçıları gözlemlememi söyledi çünkü yapımcılar Madison Square Garden'a çıkmamı gerçekten istiyorlar. Zor, çünkü onlar Kenna'nın etrafında dans ederken gözlerimi onlardan ayırmamaya çalışsam da -ki gerçekten çalışıyorum- gözlerim ona takılmadan edemiyor. The ışıkları tenini okşuyor, mor taş peruğunun üzerinde parlıyor, sadece onun yapabileceğı şekilde dans ederken başparmağındaki yüzük bile parlıyor. İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, bazı hayranların Crack Bikini'den bahsedildiğinde neden ağladığını anlamaya başlıyorum.

Pandora

Konserden sonra çocuklar bir kez daha parti yapmaya kararlı. Mackenna beni bara götürüyor ve garsonlardan birinin peşine düşüyor. "Ne içmek istersin?" diye soruyor.

"Sen ne yiyorsan ben de ondan alacağım."

Bizim için sipariş verdiğini duyuyorum ve sonra bir kez daha rahatça arkadaki bir kabine doğru yönlendiriliyorum. "Crack Bikini'nin daha sakın bir yerde parti vermesini beklediğim için kendimden utanıyorum," diyorum bar/disko mekânına bakarak.

"This *evcil bir* site bebeğim, ama merak etme, yakında eğlenceye başlayacağız."

Beni kulübün en karanlık köşesindeki en karanlık kabine yönlendirirken, kendi yaşlarında iki adam tarafından durduruldu ve ikisi de ona "bomba!" diye seslendi, yani "*Sen lanet olası bombasın, dostum!*"

Onlar yüksek sesle konuşur, küfür eder ve genellikle gülünç erkek el sıkışmaları yaparken, Crack Bikini dansçılarının dans odasına doğru salınarak dans etmelerini izliyorum.

Işıklar yanıyor. The müzik odanın her yerinde yankılanıyor. Ayaklarımın altında. Koltuğumun altında.

Bazı kızlar ock'larından ayrılıp Mackenna'ya ve ona neredeyse dua etmekte olan iki adama doğru ilerliyor ve onlara ulaştıkları anda etrafında dans etmeye başlıyorlar.

"Bizimle dans et, Kenna!"

Her birinin beline bir kolunu doluyor ve hemen vücudunu onlarınkine doğru hareket ettiriyor, bir yandan da diğer adamlarla konuşmaya devam ediyor. O harika bir dansçı. Harika bir şarkıcı. Bir hayat aşığı. Eğlence aşığı. Oyunlar.

Oyunlar.

Bakışlarımı masanın üstüne indiriyorum. *Sen tam bir aptalsın*, kendime yemin ediyorum. This onun için sadece bir oyun. Bir meydan okuma. *Tıpkı The Hırçın Kız* gibi. "N'aber, kedicik?" Lex yanımdaki kabine çöktü, yüzümü salladı Çenemin altından bir sopa ile.

"Fazla değil. Sarhoş gibisin," diyorum.

"That ben olduğum için olabilir mi?" Gülüyor ve Mackenna'ya doğru başını sallıyor. "Senin sayende iyi müzik yapıyor, biliyorsun. Her şarkıda."

"Bir numaralı hit şarkın hayatımda duyduğum en kötü şarkı, bilgin olsun." "Hayır, değil ve senin hakkında yazdığı tek şarkı da o değil. Belki de

"Onun lanet olası kalbini kırman kötü bir şey değil." "Ben mi?" diye mırıldandım.

"Oh, *lütfe*! Yapmadığını mı sanıyorsun? Senden beri yoldan geçen bir kızla yatmaktan fazlasını yapmadı ve hepsi senin onu yakma şeklin yüzünden oldu."

"Ben mi?" diye haykırıyorum öfkeyle, tamamen inanmaz bir halde.

"This pislik seni rahatsız mı ediyor, Stone?" Mackenna içkimi bırakıp yanıma geçerken soruyor.

Şakacı bir şekilde sırtıyorum. "Elinde değil, sanırım."

Lex ona, "Dostum, ben de tam ona senin ne kadar harika bir av olduğunu söylüyordum," der. "Güven bana, onunla konuşmamı istiyorsun."

Mackenna bir kolunu arkamdaki koltuğun arkasına doğru kaydırıyor ve eğiliyor. The jesti doğası gereği sıradan, ama ben aldanmıyorum. İçkisinden bir yudum alıyor. "Uh-huh," diyor, "*Sikimi yala*" der gibi başını sallıyor.

"Konserleriniz sırasında pembe saç takmayı sevmeniz umurunda değil. Onun kokarca görünümüne uyması hoşuna gidiyor," diye devam ediyor Lex. "Sabahları cehennem gibi konuşmanı da umursamıyor. On inçlik aletinin onu ikiye bölebileceğini umursamıyor. Senin için her şeyi yapar dostum."

"Bana bilmediğim bir şey söyle, mesela neden kıcını onun yanına park ettiğini?"

"Onu sıcak tutuyorum." "Git"

buradan Lex."

"Dostum, çok yorgunum, sakın ol." Yine de kabinden uzaklaşıyor ve kalçamda bir el hissediyorum. Gözlerim gümüş rengi olanlarla buluşmak için yukarı kalkıyor ve Mackenna bana gülümsüyor.

Tehlike . . .

Kalbim çarpmaya başladı.

Ona tekrar aşık olamam. Aşık olamam. *Ama öylesin. Sen aşıksın. Öylesin!*

"Elin bir yere mi gidiyor?" Soluk soluğa soruyorum, sesim eğlenmiş gibi çıksa da eğlenmekten çok telaşlıyım. Ve heyecanlıyım. Her şeyden çok heyecanlıyım.

"Evet," diyor parmaklarını daha yukarı kaydırırken, gözleri bir şeyle parlıyor. Meydan okuma mı? Şehvet mi? Başını eğiyor ve dudaklarını, nefesini kulağımda hissettiğimde midem bulanıyor. "Gözlerimi senden alamıyorum ve ellerimi üzerinde, dudaklarımı üzerinde istiyorum. Gerçekten, bir geceliğine bile olsa seni paylaşmakla ilgili ciddi bir sorun yaşıyorum."

Gergin bir şekilde gülüyorum. "Bu replikler genelde işine yarar mı?"

"İlk seferimizi hatırlıyor musun?" diye devam ediyor, beni görmezden gelerek, baştan çıkarıcı fısıltısı kulağıma okşarken, parmakları yan tarafımı, üstümün altını okşuyor, sanki ... sanki tenime dokunmaktan gerçekten hoşlanıyormuş gibi.

Elini belime doluyor ve oraya, göğüs kafesimin yanına yerleşiyor, başparmağı göğsümün alt kısmından sadece bir kıl kadar uzakta.

"Hayır, hatırlamıyorum," diye yalan söylüyorum düzensiz nefesler alarak. "Diyet kola beyin hücrelerimi yıprattı da ondan."

Ama beynim benimle çelişiyor ve şakağıma pek de masum olmayan bir öpücük kondurduğunda, yedi yıl öncesine, bunun gibi bir kabine, bunun gibi ellere, bunun gibi dudaklara geri dönüyorum. Kim olduğum ve kim olmak istediğim konusunda kafamın karışık olduğu ama bu çocuk konusunda asla kafamın karışmadığı bir zamana.

They bizi görecektir, Kenna . . .

Görseler ne olur ki? Neden, benden utanıyor musun?

O artık bir erkek. Sert. Sert kalçası benimkine karşı. Eli kaburgalarımın etrafında daha sıkı kıvrılıyor. Eskiden annemin bizi öğrenmesine izin vermediğim için hayal kırıklığına uğrar ve acı çekerdi. Onu benden alacağını biliyordum. Ama sonunda fark etmedi. Kendi başına gitti.

"Hatırlıyorsun. Gözlerinden hatırladığını görebiliyorum," diyor yumuşak bir sesle.

Dudaklarımın kenarına yumuşak, baştan çıkarıcı bir öpücük daha kondururken gözlerimi kapatıyorum. "Ben de hatırlamaktan hoşlanmıyorum Pink. Eskiden bana nasıl baktığını düşünmek işkencenin en kötüsü. Bana bir daha asla öyle bakamayacağını düşünmek," diye fısıldıyor.

Gözlerimi zorla açıyorum ve yüzüne bakıyorum, o kadar yakın ki ellerim kafatasının etrafında kıvrılmak için kaşınıyor. Daha da yaklaşıyorum, dişlerim kulağındaki elmas küpeyi çekip oynuyor ve o da kendini zor tutuyormuş gibi nefesini tutuyor.

Geri çekildiğimde, bakışları o kadar yoğun ki ve ben kendi etkimden o kadar uyuşmuş hissediyorum ki, gözlerimi kapatmaya başlıyorum. Beni durduruyor. "Kapatma. Sakın kapatma."

Onları açık tutuyorum ve çenesi dışarı fırlıyor, gözleri alacakaranlık kadar karanlık, gözbebekleri büyümüş ve ben korkuyorum. Her şeyden korkuyorum. Vücudunun benimkinin üzerindeki sıcaklığından. Beni tutan bakışlarından. Ne kadar yakın hissettiğinden, duygusal olarak ne kadar yakın olduğumuzdan korkuyorum.

Gülümsüyor, ama bu gülümseme alışkın olduğum ukala gülümsemeye benzemiyor. Şefkatli, çok şefkatli. Gümüş başparmak yüzüğünü çene çizgime sürttüğünde kafam karışıyor, kurt gözleri gözlerimin derinliklerine bakıyor. "Yemin ederim benden bir şey aldın ama ne olduğunu asla anlayamadım."

Seni sevdim, seni aptal. Ve sen de beni sevdin. Ve bu seni korkuttu, beni korkuttuğu gibi ve bu yüzden gittin!

The hatırlatması beni kıvrandırıyor. Aramıza biraz mesafe koymaya çalışıyorum. Duvarlarımı yükseltmeye.Kafamı çevirip kör bir şekilde dans salonuna bakıyorum. "Elbette kalbini çaldım. Onu çiğnedim ve tükürdüm. Bu yüzden şimdi hiçbir şey hissetmiyorsun."

"There benim erkek yiyicim." The ardından gelen kahkahalar kulağa pek neşeli gelmiyor. Sadece beni takip ediyor, ama bu yorumu gerçekten komik bulmadığını biliyorum.

Saçımın pembe telini şakacı bir şekilde çekiştiriyor. "Tamam Pembe," diyor, bu sefer bana hak vererek, "eğer benimle Memory Lane'de yürümeyeceksen, en azından konuş benimle."

Ne söyleyeceğimi bilemiyorum ve küçükken anneme yaptığım gibi onun dikkatini çekmek için kendimi aptalca kelimeler kullanırken buluyorum. Mackenna ile,

Uzun, rahat sessizliklerimiz olduğuunda ve ben bunu bozmak istediğimde ya da o beni g÷ld÷rmek istediğinde.

"S÷nnet," diye ağzımdan kaçırdım.

Bir kahkaha patlatıyor ve bu sefer ger÷ek ve sevdiğim bir ses. "K÷t÷ kız."

"Liposuction," diye devam ediyorum, şimdi gül÷mseyerek.

"Ah, bebeğim, havadan sudan konuşmayı nasıl atlayacağını biliyorsun, değil mi?" "Tyrotoxisim!" Gül÷yorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Peynirden mi zehirlendin?"

"Evet. Sternutation!" Beni göğs÷ne ÷ektiğinde nefesimi tutarak devam ediyorum. Beni kendine doğru ÷ekiyor ve kulağımın ÷st kısmını öpt÷đünde kalbim sıkışıyor.

"Tanrım, bu gül÷ře bayılıyorum," diye fısıldıyor bana gül÷mseyerek. "şimdi benimle dans et."

"Hayır."

"Hadi, ahbap. Dans et benimle."

"The cevap hayır. Ve ben '*ahbap*'a cevap vermiyorum. Ya da 'Pink'e. Ya da 'muhteşem'." "Peki ya 'Darth Vader', hmm?" Gül÷mseyerek başımı arkaya eğdi ve benimle dalga ge÷iyor.

"Neden? Maskeli erkeklere karşı bir ilgin mi var?" Karşılığında alay ediyorum.

"*Sana* karşı bir şeyler hissediyorum." İ÷ ÷ekiyor. "Neden dışarıdaki herhangi bir kıza sahip olabiliyorum ve geldiğim anda onu unutabiliyorum, ama sen . . . ? Bir kez yeterli değil. İ÷ine boşalmak istiyorum, tekrar ve tekrar. Boşalmanı izlemek istiyorum. Ben kızları iyi hissetmek i÷in siken bir pisliğim. Peki, neden *seninle* kendimi iyi hissetmek istiyorum? Bunu bana açıkla."

"Yapamam."

"Then benimle dans et." Ayağa kalkıyor ve başparmağında g÷m÷ř y÷z÷k olan b÷y÷k, g÷zel elini bana doğru uzatıyor.

Tehlike . . .

Oh, kapa ÷eneni, beyin!

Mackenna zayıf ve gergin kolunu, dolapta kilitli kaldığımız sırada bana uzattığı gibi uzatıyor, ama ilk kez kendi elimin uzanıp onunkinin i÷ine girdiğini gör÷yorum. The Temas sırasında yaşadığım huzur ve endişe karışımı duygu beni huzursuz ediyor. Beni dans salonuna götür÷yor.

Tehlike.

Dur.

Hepsi beynimden bedenime gelen talimatlar, ama kolları etrafımda kayarken onları duymayı bırakıyorum.

There her yerde ter var, müzik sıcak, gürültülü, yüksek. Seks yapmakta sorun yok. Kişisel olmayan seks. Ama şu an yaptığımız şeyde kişisel olmayan hiçbir şey yok. Dudaklarını başımın tepesine bastırıp şakağıma doğru sürükleyişinde, elleriyle kıcımı kavrayışında, böylece vücudunu benimkine doğru sallayışında, bana sürtünmesinde kişisel olmayan hiçbir şey yok. Vücudu hem zayıf hem de esnek ve hareket etme şekli ereksiyonu da dahil olmak üzere her kasını hissetmemi sağlıyor.

"Seninle tıka basa doymak, yüzümü seninle doldurmak istiyorum." Dilini kulağıma kaydırıyor, sonra geri çekiliyor, aramızdaki tutku beni yakıyor, içimi ürpertiyor. "Tanrım, Pandora, sana yapmak istediğim şeyler-"

"Kenna . . ."

"Takıntılıyım. Senin için deli oluyorum. Keşke beni içeri alsaydın Pink. Beni içeri alın, ilk ve son kez ..."

The karşı karşıya kaldığım aptal iç mücadele beni yoruyor. The beynim, kalbim ve aptal azgın bedenim arasında sürekli bir işkakiş. Onu itiyorum, sesim titriyor. "Her hayalimi yıkabilesin diye mi? Bir veda bile etmeden çekip gidebilesin diye mi?"

Sanki durup dururken sol kroşe atmışım gibi gözlerini kırptırıyor. "İstemedim... hoşuma gittiğini mi sanıyorsun..." Kıpırdamayı bıraktı ve nihayet karmakarışık düşüncelerini kontrol altına alır gibi olduğunda, sesinde hayal kırıklığı vardı. Dirseğimi tutup beni kendine doğru çekerek homurdandı: "Siktir! *Sen* bir-"

"Ben *ne*? Seni sevdiğimi söyleyemedim, sen de beni cezalandırmak için gittin. That bunu yaptın!"

"Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?" Bir torpido tarafından çarpılmış da olabilirdi, o kadar kötü görünüyordu. "Seni *cezalandıracağımı* mı sanıyorsun? Pandora, senden uzaklaştığım gün *kendi kalbimi söküp* attığım gündü!"

"Hey, sakın olun, ikiniz de!" Lex ve Jax etrafımızda toplanıyor ve Lex beni kendine doğru çekerken, Jax bunu tartışmak için doğru zaman olmadığını düşündüğünü belirten bir bakışla elini Mackenna'nın omzuna koyuyor.

Mackenna öfkeyle omuzlarını serbest bırakıp bir adım öne çıkıyor ve beni incelerken öfkeli bir elini seksi yuvarlak kafa derisinin üzerinde gezdiriyor. Diğer herkes dans ediyor ama biz burada duruyoruz, ikimiz de çözülmekten bir kelime uzaktayız.

Lex'in bana dokunmasından hoşlanmadığını fark ediyorum, çünkü uzanıp beni kendisine doğru çekiyor. "Gidelim Pink," diye hırlıyor.

"Kenna, burada Pink'e bağlandık-" diye başlar Lex. Onu kenara iter. "İkiniz de bu işe karışmayın."

konuşmanın zamanı çoktan gelmişti.

Belki ikimiz de oraya gitmek istemedik. Belki ikimiz de umursamıyormuş gibi davrandık. That acıtmamıştı. That bunu aşmıştık. Elbette.

Otelimizin küçük kozasına geri döndüğümüzde - onun ısrarı üzerine gruptan ayrıldık - "O gece konsere neden gittin? Neden bulabildiğin ilk şeyle yüzüme bir tokat attın?"

"Çünkü istedim. Çünkü bunun iyi hissettireceğini düşündüm. Bana verdiğin acının onda biri kadar bile olsa canını yakmak istedim."

"Şu anda canım yanıyor," diyor homurdanarak, sonra yaklaşıyor ve bana yoğun bir şekilde bakıyor. "Bu sana zevk veriyor mu? Beni incitmek?"

"Hayır," diye uysalca itiraf ediyorum, nadiren yaptığım bir şekilde gözlerimi kaçırıyorum. Ama Tanrım, şu anda onun gözlerinin içine bakmak çok fazla şey istemek demek. Duygularım çalkalanırken ve içimde uyandırdığı duygular her şeyin önüne geçerken çok fazla.

"Then Leo senden istediğinde neden kaldın? Neden kalıp bana işkence ediyorsun Pink?" "Sana zaten söyledim, parayı istedim," diye savunuyorum.

"Bunu ne için istiyorsun?"

"Kaydediyorum." Pencereye doğru ilerliyorum, ağırbaşlı bir şekilde durup şehrin ışıklarına bakıyorum. "Benim için ve Magnolia için. Bağımsızlık için."

"Beni rahat bırakman için sana iki katı para verirdim."

Nefes almayı bırakıyorum, sonra dönüp ona bakıyorum. Odanın içinde volta atıyor, huzursuz, en az benim hissettiğim kadar kararsız görünüyor. Elbette bana ödeme yapacağını fark ettiğimde gururum inciniyor. Gitti. Bir kez yürüyüp gitti.

Beni bir daha görmemeye kararlıydı. "Neden yapmadın?" İncinmişliğim ve öfkem bir kez daha yükselirken soruyorum.

"Görünüşe göre ben lanet bir mazoşistim. Seni gördüğümde. . ." Elmas küpesini çekiştiriyor ve başını bana doğru kaldırırken iç çekiyor. Bakışlarımız buluştu. Gözleri duygularla kararmış. Kirli gümüş. Bir şekilde lanetli.

Benim tarafımdan mı?

"Madem bana katlanamıyorsun, o zaman neden bunu da kabul ettin?" Susturulmuş bir fısıltıyla soruyorum, cevabını beklerken göğsüm acıyla sıkışıyor.

"Gruptan ayrı bir zaman geçirme karşılığında bunu kabul ettim." Bir an bekliyor ve sonra alaycı bir kaşını kaldırıyor. "Şaşırmış görünüyorsun." "Ne demek 'bir süreliğine'? Bunun hayalini kurmuştun. Bunu hayal etmiştin. Büyük hayaller, Mackenna, ve bu ... bu senin hayalin."

"Hayal ettiğim gibi değil," diyor bir omzunu umursamazca duvara dayayıp, p a r m a k l a r ı n ı huzursuzca kalçasına vurarak. "Tek istediğim müzik yapmaktı. Başka hiçbir şey istemedim ya da hayal etmedim. Tüm bunları gerçekten hiç istemedim."

"O zaman neden bu kadar büyük bir grup oluşturdunuz?"

Bir omzunu kaldırıyor. "The adamlarının bir ipucuna ihtiyacı vardı ve benim de kaçmam gerekiyordu."

"Baban yüzünden mi?"

Duvardan uzaklaşıyor ve yumuşak ve acı kahkahasıyla odayı geçmeye başlıyor. "Senin yüzünden, Pandora."

The kelimeler beni

sersemletiyor. Kes

beni.

Devam eden yaklaşımı beni tedirgin ediyor, midemde küçük

dalgalanmalara neden oluyor. "Senin için yeterince iyi olmaya çalıştım

Pandora," diyor karanlık bir şekilde ve her

attığı her adımda kalbim daha çok sıkışıyor, daha çok acı çekiyor. "Seni mutlu etmeye çalıştım. Boktan babamı telafi etmeye çalıştım. Ama hiçbir zaman kız arkadaşımın ailesiyle tanışmak için eve götürülecek kadar iyi olamadım. Yaptığım hiçbir şey kendimi sana kanıtlayamadı."

"Kendini bana kanıtlamanı hiç istemedim!" Nefes nefese kaldım.

Ama şimdi yüzü asık, benden bir metre kadar uzakta dururken yüz hatlarında bir hatıra kaş çatması beliriyor. "Sen benim yanımda yürümezdin.

sokakta. Şehirden ayrıldığımda, seninle birlikte olduğumu kimsenin bilmemesine kararlıydın."

"Çünkü annem kafamı koparırdı! Bunun senin yeterince iyi olmamanla bir ilgisi yoktu. Öyle olduğunu düşünmüştüm. . ." Kelimelerim endişeyle boğuldu. "Senin tanıdığım en harika insan olduğunu düşünmüştüm Kenna. Hedeflerin vardı, kim olduğunu ve kim olmak istediğini biliyordun. Peki ya ben neydim? Yas tutan, kafası karışık... istenmeyen."

"*Benim* tarafımdan aranıyordun. Yine de benim *dışında* tanıdığın her erkeğin yanında yürüdün. Ben *senin* olsam bile." The gözlerindeki parlak acı, yoğunluğuyla beni neredeyse deviriyor.

"Onların olmasını istemedim, senin olmanı istedim!" Ağlıyorum.

"O bendim!" diye karşılık verir. "Ama sen kabul etmedin." Açıkça beni inceliyor, çenesindeki kaslar hayal kırıklığını ele veriyor. "Kendini bana verdiğinde bile kendini tuttu. Bana vücudunu, zamanını verdin ama kendini vermedin. Asla seni değil."

Bakışları sanki beni -gerçek beni- burada bir yerlerde bulabilirmiş gibi içime işliyor ve elimi avucunun içine almak için uzandığında, beni nazıkçe sıkması duygularımı öfkeliyor. "Seni sevdim Pandora. Seni öyle *çok* sevdim *ki*."

Birini bu kadar incitebileceğini düşünmekle ne kadar da yanılmışım. ve gerçek bir kapanış. Sadece daha çok acıtıyor, daha çok, daha çok. "Ama artık bitti," diye fısıldıyorum.

Küfrediyor ve bana doğru uzanıyor, ama ben geri çekiliyorum. "Yapma. Şu anda ağlarsam kendimi asla affetmem," diye uyarıyorum.

"Senin için ağladım, Pandora. Sarhoşken de ayıkken de senin için ağladım ve bunu söylemekten utanmıyorum."

"Yapma! Dur, Kenna!" Arkamı dönüp hızla gözlerimi kırptırıyorum ve neyse ki pencereye doğru yürüyüp bir santim sağımda durduğunda bana dokunmuyor.

İkimiz de dışarıya bakarken elini saçlarında gezdirerek iç geçiriyor.

"Bak, bu bir hafta içinde bitecek. Sadece arkadaş olmaya çalışalım. Ben istemiyorum.

Senden nefret ediyorum, Mackenna. Senden nefret etmek beni perişan ediyor."

Yüzümü ona dönmem için beni çeviriyor. Gözleri ıslıl ıslıl ve bakışlarım bulanık olmasaydı belki de sesinde duyabildiğim acıyı görebilirdim. "Her neyse

istiyorum."

Öne eğildi ve alnımdan öptü.

The boğazımdaki yumru büyüyor.

Büyük, geniş elleriyle yüzümü çerçeveleyerek burnumun ucunu, çenemi, alnımı öpüyor.

"Kenna" diye fısıldıyorum. "Sanırım eve gitmeye hazırım. This benim de hayal ettiğim gibi değildi."

Beni öpmeye devam ediyor.

Boğazım acıyor. Sanki tüm günahlarım ve hatalarım diğer her şey gibi içimde hapsolmuş gibi. Ona olan sevgim ve verebileceğim her iyi şey gibi. Yüzüme öpücükler yağıdırıyor, nazıkçe, sanki beni gerçekten önemsiyormuş gibi, cildimin yüzeyinin hemen altında hissettiğim her şeyi tam görünümde çiçek açmaya getiriyor. Herkesin görmesi için.

Her dokunuş şiddetini katlıyor. Nefesim aniden kesiliyor. Kulağımdaki sesi, "O göz kapaklarının ardında cinayetimi mi planlıyorsun?" diyor.

Onları açıyorum. "Hayır," diye nefes nefese kaldım. "Artık senden nefret etmiyorum, ben-"

"Then gözlerimin içine bak." Beni yatağa yatırırken gözleri gözlerimi tutmaya devam ediyor, saçlarım arkama düşüyor. Kotumun düğmesini açıyor.

Bakışlarımız kilitli kaldı.

Parmaklarım endişeyle pantolonuna çalışıyor. Yavaş başlayan şey daha hızlı ilerlemeye başlıyor. Fermuarlarımızın sesini duyuyorum. Kalbimin The vuruşunu. Nefeslerimizi. Uzun ağlarını külotumun içine soktuğunda ve seksimi kavradığında yumuşak nefesim. Elimi külotunun içine soktuğumda ve parmaklarımı ereksiyonunun etrafında kıvırdığımda çıkardığı inilti. Onu hafifçe okşuyorum, ucunu zaten ıslak buluyorum.

Benim için.

Bana bir prezervatif uzattığında, onu sevgiyle okşarken bir yandan da prezervatifi boyuna yuvarlıyorum. Boştaki elini saçlarıma daldırıyor ve başımın arkasını sabitliyor, dudaklarımı kabaca, derinlemesine kavlıyor, dili ağzımın içine girerken nger'ı içime giriyor. Nefesim kesiliyor. Ağzı özür dilemiyor. Asla özür dilemez.

Sikini sıkıyorum ve avucumun topuğunu taşaklarına sürterek dilimi onunkinin etrafına doluyorum. "Becer beni. Sertçe sik beni," diye fısıldıyorum.

Beni kaldırıp yatağa ortaladığında, bacaklarımı vücuduna doluyorum ve ellerimi iki yanımda kenetleyip, parmaklarını benimkilere geçiriyor.

"Bana bakmayı bırakma dedim," diye emrediyor.
Ben de bakmadım.

Saçlarımı okşadığını hissediyorum ve bir an için bunun hangi alternatif gerçeklik olduğunu merak edemeyecek kadar sersemliyorum. Bir adamın kollarının beni yakın tuttuğunu hissettiğim bir gerçeklik, sanki beni umutsuzca orada istiyormuş gibi. Elleri saçlarımda, sanki saçlarımın hissine takmış gibi. Belki de şampuanımın üreticilerine bir e-posta gönderip saçlarımda böylesine hoş bir koku bıraktıkları için onları övmek istiyordur. Böyle ipeksi.

Kızgınlığın tam tersi bir hisle uyanıyorum.

"Selam." Dudaklarını dudaklarıma değdiriyor, sonra gözlerimi açık yakalıyor ve gülümsüyor. Kaşlarını oynatarak oturma odasındaki yemek arabasına bakıyor. "Aç mısın?"

"Whaaa-? Bu da nereden çıktı?"

"Bu telefon denen şeyin üzerinde bulduğum bir düğme. Oda servisi yazıyordu." "Kapıyı çaldıklarını duymadım."

"Kütük gibi uyudun ve ben de kapıyı açan kişi olduğum için çok mutluydum. Kimsenin o popoyu görmesini istemedim."

Çıplaklığıma bakıyorum. Ve
amımı gördüğümde nefesim
kesildi. "Ne oldu- Ne-?"

"Küçük tatlı amını tıraş etmemi istemiştin." Sırıttıyor. "Seni asla reddedemezdin. Yenilebilir görünüyorsun, Pembe. Şimdi gerçekten pembesin. Her yerin."

"Tanrım, üstümü örtecek bir şey ver bana. Kendimi çok çıplak hissediyorum. Kukularıma ne yaptığına inanamıyorum. Rüya gördüğümü sanmıştım, seni aptal!"

Bana külotumu fırlattı. "That tatlı küçük amcığın bugün daha da kırmızı çünkü onu ne kadar uzun süre öptüm." Ben külotumu giyerken sıırıttıyor. Bana tişörtünü fırlattığında, onu giyiyorum.

"En azından dövme gibi kalıcı bir şey değildi," diyorum.

"Üzerinde 'Kenna Kums on my Kunt' yazan bir dövme için hazırдын."

"Pfft, sen tam bir çocuksun." O ikimize de birer kahve koyup gitarını eline aldığı anda, küçük bir melodi tıngırdatıp sözleri yazarken ben mısır

gevreğine dalıyorum. İzliyorum

Onu.

"Kendimi tuhaf hissediyorum. Aşağıda. Lütfen üzerimde başka bir şey tıraş etme, tamam mı?" Mısır gevreği kaseme dilimlenmiş muzlar ekleyerek sertçe uyarıyorum.

Alaycı bir masumiyetle elini kaldırır. "Bebeğim, bana yalvardın. İnş pistini sevdim. Ama sen maceracı davranıyordun. Those içkiler aklını başından almıştı. Senin maceracı yönünü ne kadar ortaya çıkardığımı söyleyip duruyordun. Her yerin pürüzsüz ve ipeksi ıslaklıktayken seni dillememin nasıl bir his olduğunu soruyordun."

Ne yaptığımızı hatırlayarak inliyorum. Ne kadar lezzetliydi. Ve eğlenceliydi. O giderken güldüğümü, kıvrandığımı hatırlıyorum. *Sakin ol, seni kesmek istemiyorum, bacaklarını ayır ve kıpırdama.*

Tamam.

Nefes nefese. Nefes nefese ve kıpırdamamak için direnerek.

Aşağı bak ve beni izle, seni ıslatmasına izin ver. The Bunu sabunlayıp seni temizlediğim saniye, sıradaki dilim olacak.

"Tehlikeli bir adamsın Wolf," diye azarlıyorum, bana gülümsemekle yetinip bir tür şarkı yazmaya devam edince gülümsüyorum.

Bunu seviyorum. Bu anı çok seviyorum. Kendimi rahat, gevşemiş hissediyorum, atmosfer dün gecenin eğlenceli anıları, yaramazlıklar ve bu adamın gitarıyla oynadığı gibi benimle oynadığı bir sürü şeyle dolu.

"Mackenna," diye
fısıldıyorum. Başını
kaldırıyor.

Bu anda, onun tişörtünü giyerek onu çalışırken izlerken, hayatımızda hiç olmadığımız kadar yakın olduğumuzu hissediyorum. Daha önce hiç hissetmediğim türden bir yakınlık. Sadece onunla. Çok uzun zaman önce, o da her zaman bir rüya gibi geliyor. "Dün gece iyi vakit geçirdim," diye itiraf ediyorum sonunda.

Gülümsemesi bir kül halinde geliyor ve o kadar sevimli ki, yeniden on yedi yaşında olabilir. On yedi yaşında ve bana aşık. Beni alıp götürmeye hazır.

"Ben de. Tıpkı eski günlerdeki gibi."

konser inanılmazdı. Büyük kalabalık, mükemmel ses, mükemmel performans. That gece, grupla parti yapmak yerine, Kenna ve ben

Frenchmen Sokağı'na giden ayrı bir yol. Kalabalık kaldırımlarda yürürken binlerce koku çarpıyor burnuma. Barlar yan yana dizilmiş. İnsanlar dağılmış, içiyor, öpüşüyor, şarkı söylüyor. The deniz tuzu, saman, bira ve ter kokusu birbirine karışarak çok farklı bir aroma yaratıyor. "Günah gibi kokuyor," diyor Mackenna bana sırtarak.

Sanırım aynı anda hem gülümseyip hem de homurdanarak imkânsız başarıyorum. "Sürekli seks hakkında düşünüyorsun."

Çengellerini benimkilerle birleştiriyor ve beni barlardan birine doğru çekiyor. "Bar hoplamak ister misin?"

Sanırım gülümsüyorum. Gerçekten ve gerçekten gülümsüyorum. Kulaktan kulağa gülümsemek gibi. Göğsümde baloncuklar hissediyorum, uzun zamandır hissetmediğim türden.

Mutluluk.

"Evet!"

"Pekala, Pink. Seç bakalım. There bir caz bar, bir rock ~~h~~ "Burada bir rock yıldızım var, o yüzden rock bar yapalım," diyorum.

Bambaşka bir dünyaya adım atıyoruz. 80'lerin rock müziği bangır bangır. Duvarlarda gitarlar. Her yerde rock tanrılarının resimleri.

Ama iki dakika bile dayanamadık. Havacı gözlükleriyle bile insanlar çift çekim yapmaya başlıyor ve kırk sekiz saniye içinde biri "Bu Crack Bikini'den Mackenna Jones!" diye bağırıyor.

Kulağıma homurdanıyor ama kendini toparlayıp doğruluyor ve avuçlarını kaldırarak onları uzaklaştırıyor. "Pekâlâ, kız arkadaşımın rahatlamaya çalışıyorum çocuklar."

"Ona aldırmayın, ben onun sevgilisi değilim. Ama sakinleşmeye çalışıyoruz," diyorum.

"Bizim için bir şeyler söyle!" diye bağırıyor biri. "Bu gece olmaz. Ses tellerimi dinlendiriyorum." "Bir şeyler söyle!"

Bir grup etrafımızda toplanırken bir koro başlıyor. "Şarkı söyleyin! Söyleyin! Söyle! SING!" Gözlerini deviriyor ve kabinden kayarak çıkarken onlara gülüyor. Başını sallıyor ve elleriyle onları yatıştırır. "Pekâlâ, pekâlâ. Ama ben oraya çıkıp şarkı söylersem, siz de beni burada Pandora'ya sarılmam için yalnız bırakırsınız."

Çenesini bana doğru salladığında, birkaç düzine göz bana bakıyor ve "Thanks, göt herif" diye mırıldanıyorum.

Gülüyor ve eğilip kulağımın dibine fısıldıyor, "This benim için ne kadar önemli olduğunu bilsinler diye."

"Bir sikişten sonra terk edilecek kadar önemli."

Bakışlarımla buluştuğunda gülümsemesi hiç bozulmuyor. "Şarkılarımın çoğunu onun hakkında yazacak kadar önemli."

Kalabalığı iterek geçiyor. Buradaki çoğu insandan daha uzun. Kafatası bugün çok lezzetli bir şekilde yuvarlak görünüyor ve ben kabinde oturup onun sahneye çıkışını izliyorum. Manyetizması b u l u n d u ğ u m u z her odayı ele geçiriyor. Yemin ederim, tanınmayacağını düşünerek kendini tamamen kandırıyordu. Ben de öyle. Ama insanların yüzleri? Their ifadeleri? They heyecanın ötesinde görünüyorlar, sanki bu hayatlarının en güzel günüymüş gibi. Başkaları üzerinde bu etkiye sahip olmak onun için nasıl bir duygu olmalı? Bir şarkı söylemek ve birinin hayatında bir fark yaratmak nasıl bir duygu olmalı?

Daha az yalnız hissetmelerini, anlaşıldıklarını hissetmelerini sağlamak için.

Mikrofona dokunuyor ve gülüyor. "Test, test" diyor. İnsanlar kükrüyor ve palyaço tekrar gülüyor. Buna bayılıyor ve ben de kendime rağmen sırtıtıyorum. Tanrım, tamamen onarılamaz durumda, değil mi?

Bir şarkıya başladı. Crack Bikini'den değil, Secondhand Serenade'den radyoda duyduğum bir şarkı.

"Gerçekten Pandora mısın?" Bir adam yanıma kayıyor ve önüme bir içki koyup başıyla onaylıyor. "Benden."

"Yok, sağ ol, böyle iyiyim."

"Gerçekten mi? Sana bir içki ısmarlamak istiyorum." Bana içkiye bir şey katmış gibi bakıyor. Asla çok paranoyak olamazsın.

"Ben onunlayım." Başparmağımı Mackenna'ya doğru salladım.

"Evet, duydum. Ama gerçekten onunla *birlikte* değilsin, değil mi? Sen gerçekten Pandora mısın?"

"Aynen öyle."

Mackenna şarkıyı tamamen bıraktı ve oraya yöneldi. Bana ve adama doğru yaklaşıyor. Elini tehditkâr bir şekilde masaya koydu, sonra öne doğru eğildi. "Benim yerimde, benim masamda, benim kızımın yanında oturuyorsun, tahmin edebileceğin gibi bununla biraz sorunum var."

"Hey, sadece onunla sohbet etmek istedim. Sakin ol, Gru."

"Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum." Mackenna yanıma çöktü ve adam bana hem eğlence hem de tiksinti dolu bir bakış attı

kalabalığın içinde kaybolur. "Seni yalnız bıraktığım her saniye kalp kırmak zorunda mısın?"

"Zorunda değilim ama eğlenceli," diye yalan söylüyorum.

"Benim için değil. Bir gün kamyon büyüklüğünde bir adamı kendine çekeceksin ve ben de onu uzaklaştırmak için kirli dövüşmek zorunda kalacağım."

"Edepsizliği sevdiğini sanıyordum. Kirli bir ağzın, kirli bir zihnin var, kirli seks seviyorsun-"

"Tanrım." Beni kendine çekti ve "Bir kez daha 'edepsiz' dersen o kelimeyi ağzından alırım" dedi.

"Kirli."

Öpüşüyoruz. The öpücük özensiz, vahşi ve lezzetli ve tam bir dakika sürüyor.

Dudaklarımızı ayırdığımızda sırtıyor ve saçımın pembe tutamını yüzümün arkasına itiyor. "Saçındaki bu pembenin olayı ne?"

"Melanie. Acı çektiğimi düşünüyor ve biraz renk katmanın ruh halimi düzeltebileceğini söyledi."

"Yardıma oldu mu?"

"Hayır, ama bana meydan okudu, o yüzden bir süreliğine buna takıldım." "Hoşuma gitti. Seni kız gibi yapıyor."

"Yoksa bu erkek gibi görüldüğüm anlamına mı geliyor?"

Elimi tutuyor ve ereksiyonunun üzerine koyuyor. "Sence bir erkeğe karşı böyle duygular besler miyim?"

"Kim bilir ne sapkınlıklar barındırıyorsun."

"Seninle istediğin kadar deney yapmaktan mutluluk duyarım."

Bacaklarımı nasıl açtığımı ve genellikle amımda bulunan küçük hava şeridini nasıl tıraş etmesine izin verdiğimi hatırladığımda yanaklarım kızarıyor. Bu onu ve beni tahrik etmişti ve bu kadar samimi bir şeyi hatırlamak bile beni pancar gibi kızartıyor.

"Zıtlıklar dünyasıdır, değil mi?" The sözcükleri, çenesini saçlarımın arasına sokarak saygıyla söyleniyor. Kendi küçük dünyamızdayız. Arka planda rock müzik çalıyor. Bir kulübün ortasında, bir kabinde olabiliriz ama şu anda bizden başka kimse yok. "Siyah bir sette pembe saçlar. Masum kötü kız. Alaycı ama tatlı. Seni asla unutamamam şaşırtıcı mı?"

Kalbim sıkışıyor ve boynumda garip bir kızarıklık hissederken başımı başka yöne çeviriyorum. "Kenna ... yapma."

Sanki bir çiftmişiz gibi başımı tek parmağının tersiyle kendine doğru çeviriyor ve bu hareket dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. "Gerçek bu Pandora," diye tekrarlıyor.

Vücudum tepki olarak zonklıyor ve "Burada ne yaptığımızı karıştırmayalım" dediğimde sesimdeki boğukluğu duyabilmesinden nefret ediyorum.

Gülüyor ve koltuğa yaslanıp beni inceliyor. "Burada ne işimiz *var*?"

Kendimi sakinleştirmek için derin, sabit bir nefes alıyorum. "Eğleniyoruz. Birbirimizi sistemlerimizden çıkarıyoruz. Sen gitmemiş olsaydın belki de gençken yapacağımız şeyi yapıyoruz."

"Sana çok daha fazlasını yapardım kadın." Bir içki için işaret ediyor ve diğer adamın aldığı içkiyi yanından geçen bir tepsiye koyuyor. "Seni kafamda becerdiğim ya da yatağında başka bir kadınla geçirdiğim onca günü telafi edecek kadar hızlı ya da sert beceremem seni."

Arkamı dönüyorum, pancar gibi kızarıyorum. "Kenna."

Beni kendisine döndürdü. "Gerçek bu. There başkaları da oldu - onlarca, yüzlerce, kim bilir."

"Kes şunu." Sinirleniyorum ve onu itiyorum.

"Yapma," diyor beni kendine yakın tutarak. "Sana karşı dürüst olmaya çalışıyorum."

"Yapmanı istemiyorum. Bunun için artık çok geç." "Neden çok geç olsun ki?"

"Senin açılmanı istemiyorum, çünkü bu bana benim de açılmam gerekiyormuş gibi hissettiriyor ama açamıyorum." Ona bakıyorum. "Açmayacağım."

Bana bakıyor, kafasında bir şeylerle savaşıyor.

Then dudaklarını boynumun kıvrımına bastırıyor. "Çok güzelsin," diye fısıldıyor. "Gülümsemediğinde bile çok güzelsin Pink," diye fısıldıyor ve bu fısıltı neredeyse bir şarkıya dönüşüyor. Daha önce hiç duymamıştım ama tenime mırıldanırken nefesini hissetmek beni hiç olmadığı kadar heyecanlandırıyor. "Beni içeri al. Ne yapmam gerektiğini söyle ki beni içeri alabil-"

"Bana *yalan* söyledin," diyorum.

"Yalan değildi. Sana hiç yalan söylemedim. Senin hakkında yalan söyleyebilirim -senin olduğumu kimsenin bilmesine izin vermediğinde bana senin hakkında yalan söylemeyi sen öğrettin- ama sana asla yalan *söylemedim* Pink."

"Ben yapmadım-"

Dudaklarıma bir nger bastırıyor, yüz ifadesi onunla kavga etmemem için yalvarıyor. "Sorun değil. O zaman yeterince iyi değildim ama şimdi yeterince iyiyim" diyor.

"Oh, gerçekten mi? Şöhretin ve paran olduğu için mi?" Sırıtiyorum.

"Çünkü ben bir erkeğim Pink, aptal küçük bir çocuk değil. Çünkü her şeye rağmen büyüdüm ve kendim için bir şeyler yaptım. Çünkü şimdi buradayım, seninleyim ve bir kenara atılmayacağım. Beni daha önce bir kenara attın, ama bunu tekrar yapmana izin vermeyeceğim. That işte bu yüzden artık yeterince iyiyim."

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?" Hem şaşkın hem de göğüs bölgemde garip bir sıcaklıkla soruyorum.

"Oh, ciddiym."

Birdenbire onu bir kenara atmadığım gerçeğini açıklığa kavuşturmanın önemli olduğunu hissettim - en azından isteyerek değil. "Sen değildin Kenna. Annem asla anlamazdı," diye açıklıyorum, neredeyse özür dileyerek. Daha fazla bir şey söylemeden önce bardağımı alıp cosmo'mu boşaltıyorum.

Then bir başkası için işaret.

Sarhoştuk. Odaya girdiğimizde Mackenna gömleğini yukarı çekip sütyenimi indiriyor ve aniden ağzı göğüslerimin ucunu çevreliyor. Kot pantolonunu çekiştirdiğini hissediyorum ve ağzı göğüslerimden sadece tişörtünü çıkarması için geçen süre boyunca ayrılıyor.

"Tanrım, şu haline bak." Ağzını kot pantolonumun içine daldırıyor ve boğazımda gezdiriyor. Bu o kadar hoşuma gidiyor ki, dudaklarımı çenesinin üzerinde gezdiriyorum, ellerimi o seksi küt kesilmiş saçlarında gezdiriyorum.

"Sarhoş musun? Hmm? Sarhoş musun?"

"Zil zurna sarhoşsun," diyorum ona.

"Evet, ama seni istediğin gibi becerebilecek türden bir sarhoş."

Gidip soyunuyor, sonra bir sigara yakıyor.

Yalanabilir görünüyor.

The Sigarasından bir nefes çekerken ön kolundaki dövme ortaya çıkıyor ve ucu parlıyor.

"Bu ne anlama geliyor?"

Sigarayı uzatıyor ve ben de bir nefes çekip dumanın dudaklarımdan çıkışını izliyorum.

"Bırakmayı denedim, biliyorsun," diyorum.

"Evet, birkaç günden fazla bırakamam. Özellikle de turnede. Başım ağrıyor ve bıraktığım tek şey iyi ruh halim oluyor. Gel buraya."

"Hmm. En fazla bir yıl e-sigaradan başka bir şey içmedim ama sonra tekrar başladım. Tek kuralım evde asla sigara içmemek. Ya da Mags'in önünde."

"Güzel." Üzerimdeki kat kat giysileri çıkarırken artık vücudumdan bahsediyor ve sanki çıplak görüntümü zihnine kazıyormuş gibi bana bakıyor.

Meme uçlarım onun ağzına yalvarırcasına büzüştü. Amım nemli ve gözleri oraya takılıyor. "Çok pembe ve parlak, bu traşlı küçük kedi."

Pembe klitorisime ve dudaklarıma doğru bir nger sürüklüyor.

"Kahretsin," diyor, dudaklarıma sürtünerek. "Salyalarım akıyor, bebeğim. Çok güzelsin." Bakışlarını kaldırıyor ve yüz ifademi izliyor. tekrar seksimin üzerinde.

Titriyorum. "Bebeğim" demeyi

kes, Mackenna."

"Şşşt," diyor, tüm çıplaklığıyla banyoya yöneliyor ve bir prezervatifle geri dönüyor.

"Daha öpüşmedik bile ama sertleşmişsin. Sen her zaman sertsin."

"Mükemmel göğüslerinin ve o tatlı amcığının beni bu hale getirmeyeceğini mi sanıyorsun?" Gözlerim onun kocaman ereksiyonuna kayıyor ve onu ne kadar istediğimi bilerek dudaklarımı yalıyorum. Yüzümü bir elinin içine alıyor, gözleri beni yutuyor. "There sende masum ve çekici bir şey var. Saklamadığın bir masumiyet. Kendimi senin ağzına vermek istiyorum bebeğim ve senin bana ziyafet çekmeni izlemek istiyorum."

Aletin üzerine bir prezervatif geçiriyor ve ben açlık içinde inleyerek dizlerimin üzerine çöküyorum, elleri başımın arkasını kavırıyor. "Buraya gel," diye ikna ediyor,

Başımı gergin sikine doğru çekti. "Buraya gel ve ağzını aç."

"Seni istiyorum, ama prezervatifle
değil." "Bu sadece senin için, Pink."

Açıyorum ve gözleri tehlikeli bir şekilde kararıyor. Ona sarhoşça gülümsüyorum, sonra ağzımı onun etrafında açıyorum ve dilimin iğrençliği arzusunu fırlatıyor gibi görünüyor, çünkü pompalamaya başlarken inliyor ve saçlarımı okşuyor. "Oh, bebeğim. Oh, tatlım. Ahh, Tanrım, Tanrım, durma, Pink. Ben kuruyana kadar durma. Bu siki sevdin mi? Mükemmel dilinle sikim arasında hiçbir şey istemedin mi? Beni yutacak mısın, Pink? Beni ne kadar çok yutmak istediğini söyle."

İhtiyaçtan titreyerek başımı salladım ve onu yavaşça çalıştırdım. Ağzımı tabanın etrafında kıvırıyorum. Başını emiyorum. Ucunda toplanan damlaların tadını çıkarıyorum ve o ateş ettiğinde inliyor. İşi bittiğinde sırtıyorum, çünkü şu an için onu tam istediğim yerde tutuyorum.

İyileşene kadar.

Ve hızlı.

Ve yatakta kayarak yüzüne oturmamı söylediğinde, *beni* tam istediği yere oturtuyor.

Pandora

İki gün sonraki sabah mesajı aslında Melanie'den değil, Brooke'tan.

New Orleans'ta mısın? Crack Bikini'nin konserinin önceki gece olduğunu duydum.

Ben: Evet. Bugün Jacksonville'e doğru yola çıkıyoruz, gece orada kalacağız ve sonra bir sonraki durağa geçeceğiz.

Aman Tanrım, bugün Miami'den ayrılıyorz! Buluşmak ister misin?

"Kenna." Duşa giriyorum ve onu kabinin içinde güzel vücudunu sabunlarken gördüğümde duruyorum. Suyu kapatmasını bekliyorum ve dışarı çıktığında nefesim kesiliyor.

"Orada ne yapıyorsun, Pink?"

"Sana bakıyorum," diyorum, Mackenna Jones olan göz şekerinin her ıslak, lezzetli santimini ezberlemekten bile çekinmiyorum.

"Beğendiğiniz bir şey
var mı?" "Çoğunu,
evet."

"Çoğunu mu?" Kaşlarını çatıyor. "Peki, neyi sevmiyorsun?"

"That Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum." Dövmesini gösteriyorum ve o da kaşlarını çatarak dövmesine bakıyor.

"Sana söylemiştim. Bu benim bir ahmak olduğum anlamına geliyor."

"Kendini Tanrı sanan ukala, kendini beğenmiş bir adam bunu koluna dövme olarak yaptırır mı? Pfft! Bana yalan söylemeye devam et, Kenna."

Azarlamak için başımı sallıyorum, ama o sadece sırıtıyor ve hiçbir şey söylemiyor, sanki bana söylemektense ölmeyi tercih ediyormuş gibi. Then İçimi çekiyorum ve açıklıyorum, "Arkadaşlarımdan birinin kocası bir ghter ve sürekli turneye çıkıyorlar ve Miami'de yeni bitirdiler. Jacksonville'de buluşabilir miyiz diye sordu."

"Ne tür bir ghter?"

"Bilmiyorum. Ama ghts kirleniyor."

"Onun adı ne?"

"Riptide."

"Vay be. Ebeveynler ondan nefret mi ediyor?"

"Sanırım öyle yaptılar ama hayır, onun adı bu değil. Gerçek adı Remington Tate."

"Ciddi misin? Peki, arkadaşın kim?"

"Brooke."

"O bir boksördü, değil mi? Barda birkaç herife Tyson gibi davrandığında kovulmuş muydu? Onu severim." Sırıtıyor.

"Yanında kendini aziz gibi hissettiren tüm erkeklerden hoşlanıyorsun."

Sırıtıyor. "Yani, sen ve arkadaşınla çifte randevuya çıkmamı mı istiyorsun?" "Bu bir randevu değil. Unut gitsin."

Gülüyor. "Onlarla nerede buluşacağız?"

Telefonuma bakıyorum. Midem düğümleniyor çünkü çok ciddi hissettiriyor. Bir randevu. Çifte randevu. Ben ve Mackenna, Brooke ve Remy. Ama ben Brooke'u görmek istiyorum. Onu aylardır görmedim ve o, Melanie ve Kyle benim tek gerçek arkadaşlarım.

Başlıyoruz! Akşam yemeğine ne dersin?

Çifte randevu mu? EVET! Şehre geldiğinde bana mesaj at, rezervasyonumuzu hazırlayalım.

Ben: Bu bir randevu değil, o yüzden lütfen Mackenna'nın önünde böyle söyleme.

Kahretsin, Crack Bikini'den MJ ile akşam yemeği. Remy bana inanmıyor.

Ben: Neden?

İşe başlamadan önce sürekli onların saçmalıklarını dinliyor!

Ben: Mackenna zaten geçmişte Tyson'a giden Remington'a aşık olduğunu itiraf etti, bu yüzden Mackenna biriyle çıkmak istiyorsa Remy ile çıkabilir.

Brooke: Üzgünüm, adamım kapıldı. :)

Şimdi de sahiplenici bir sürtük oldun.

Aslında bayıldı! Tamamdır. Bu gece görüşürüz!

Mackenna'ya "Anlaştık," dedim. "Ama bu bir randevu değil."

Jacksonville'e giderken onlardan bahsediyoruz. Mackenna bisikleti iade ettikten sonra artık bir Porsche kullanıyor ve benim koltuğum o kadar çökmüş ki yolu zar zor görebiliyorum. Araba seçiminde tek eşli olmasını beklemek çok fazla olmalı.

"Peki ya diğer arkadaşın Barbie?"

"Barbie günaha en yakın şeyle birlikte yaşıyor ve onunla evleniyor. nd."

"Ve bu *günah* ondan hoşlanıyor mu?"

"Dalga mı geçiyorsun? Onun üzerine titriyor. Onun için on emirden herhangi birini bile çiğneyebilir, zaten çiğnediğine eminim."

"Her erkek sevgilisi için bunu yapmaz mı? Onun iyi ve mutlu olması için ne gerekiyorsa yapmaz mı?"

Şaşkınlıkla ona baktım. Çünkü, alo? Eskiden onun kız arkadaşıydım. Ve çekip gittiğinde, bunun beni "iyi ve mutlu" yaptığını düşünecek kadar aptal olamazdı.

Tabii gerçekten senin için yeterince iyi olmadığını düşünmediyse. . . .

The restorandan bir blok ötede bir park yeri bulduğunda aklımdan çıkmıyor ve çok geçmeden Remy ve Brooke'u hemen dışarıda görüyoruz. The ilk gördüğünüz şey elbette o. Tişörtünü omuzlarına ve pazularına yapıştıran kasları ve düşük belli kot pantolonunun içine sıkıştırılmış dar kalçalarıyla iri ve göz alıcı. Saçları Brooke'ununki gibi dikenli ve dağınık.

Sadece ellerini içine sokmuştu ve derin bir sohbete dalmışlardı, adam gülümseyerek başını sallıyor, o konuşurken çenesi kızın alt dudağını okşuyordu.

"Hey!" diye sesleniyorum.

They dönüyor ve Brooke ciyaklıyor, "*Pan!*"

Remington, gamzeli bir gülümsemeyle Mackenna'ya yaklaşıp.

"Lanetleneyeceğim." Mackenna da "Sıradaki ben olacağım," der ve el sıkışırlar,

Brooke ve ben sarılırken sertçe pompalıyor ve gülümsüyordu. "*Nasılsın?*"

"Hayır, *nasılsın?* Crack Bikini ile turnedeyim!"

"Evet, bu Mackenna," diyorum, geri çekilip elimle işaret ediyorum. "Brooke, Mackenna. Mackenna, Brooke."

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Mackenna," der Brooke tatlı tatlı, ama Mackenna'nın uzattığı elini sıkarken bile, boştaki elini Remington'ınkine doğru kaydırır, sanki onun kendisi için doğru kişi olduğuna dair güvence verirmiş gibi.

Remington onun eline bakıyor ve gizli bir gülümsemeyle gülümsüyor. Bana sürekli güvenceye ihtiyaç duyan bir adam gibi gelmiyor, ama sessiz bir iletişim içinde onun elini sıkması içimi ısıtıyor.

Et lokantasına gidiyoruz ve içeri girdiğimizde restoran tuhaf bir şekilde boş. Brooke, "Remington'ın asistanı burayı kiraya verirsek daha iyi vakit geçireceğimizi düşünmüş," diye açıklıyor.

Mackenna elimi avucunun içine alarak, "Kahretsin, şimdiden çok eğleniyorum," diyor.

Karıncalanıyorum ve bu karıncalanma elimi çekmek istememe neden oluyor, ama bunun yerine kendimi hem kaşlarımı çatarken hem de gülerken **b u l u y o r u m .**

"Sana söyledim, bu bir randevu değil," diye fısıldıyorum kulağına, sadece o duyabilsin diye.

Başını çeviriyor ve dudaklarıma hızlı, şaşırtıcı bir öpücük konduruyor. Bir an dudakları dudaklarımda üzerinde, uzuvlarımda bir zevk rüzgârı estiriyor ve sonra yok oluyorlar. "Ve ben seni ilk seferinde duydum," diyor bana gülümseyerek.

Beni her zaman izlediği o sevimli merakla izliyor ve bu beni çok rahatsız ettiği için onun yerine Brooke ve Remington'a odaklanmaya karar veriyorum.

Bir garson bizi restoranın arka tarafındaki bir masaya götürüyor ve

tüm o koruyucu jestlerini fark ediyorum. Adam kadını boynundan tutarak yönlendiriyor, kadın da adama en yakın eliyle işaret parmağını adamın bel kemeline sokuyor.

Kot pantolon. Oturması için sandalyeyi çekiyor ve kulağına sırtmasına neden
o l a c a k b i r şeyler fısıldıyor. Kız güldüğünde, adam eğiliyor.

Adamın burnunu kızın kulağının kabuğuna sürmesini izliyorum ve kız kendine özel olarak gülümseyip gözlerini kapatıyor. Kocasının ne yaptığına odaklanabilmek için dünyayı kapatıyor. Oturuyor ve Mackenna, görünüşe göre bu iki insanın sessizce birbiriyle seviştiği gerçeğine bağışıklık kazanmış bir şekilde, "Ee, nasılsın?" diye sorarak başlıyor.

bu Yeraltı Ght'lerine girebilir mi?"

Remington'ın bu kadar nazik olmasına şaşıyorum, çünkü Mackenna'nın sorularıyla gerçekten ilgileniyor gibi görünüyor, kalın kolunu uzatmış, bir eli Brooke'un sandalyesinin arkasında. Eli masanın altında ve sanırım onun kalçasında. İçimde her türden sıcak his var ve onlar yakınımdayken her zaman hissettiğim daha da belirgin bir his. Özlem. Çünkü bu şansımı mahvettim.

That tam o sırada, Remington Mackenna'ya nerede yatması gerekiyorsa orada yatacağını açıklarken, Mackenna'nın kolunun nerede olduğunu fark ediyorum. O da Remington'la aynı pozisyonda; kolu sandalyemin arkasına uzanmış, eli boynumun hemen arkasında, sanki bana sahipmiş gibi duruyor.

Ya da en azından öyle sanıyor.

Karnımda bir ürperti büyüyor ve onu bastırmak için başarısız bir çaba harcıyorum. Brooke ve sevgilisi arasında gördüğüm o küçük jestleri her zaman sevmişimdir, ama ben? Oh, hayır. This bana göre değil. Ve kesinlikle ben ve Kenna için de değil.

Tamam, belki küçük bir parçam böyle bir şey istiyor ama geri kalanım değil.

Kıpırdanıyorum, kendimi rahatsız hissediyorum. Then Elini bırakıp bırakmadığını görmek için sandalyemi biraz geriye kaydırıyorum.

O yapmaz.

Aslında, bana bakmak için dönmedi bile.

Remington'ın Mackenna'ya "Gruba nasıl başladın?" diye sorduğunu duyuyorum.

Sonunda Brooke'a "Racer çok büyük," diyorum ve bir yandan Mackenna'nın ensemeye yaklaşan kolunu umutsuzca görmezden gelmeye çalışırken bir yandan da konuşmayı oğlundan bahsetmeye çeviriyorum.

Brooke sırtıyor ve bana Racer'ın tam yemek programını ve yürümeye hazır olduğu halde hala zar zor ayakta durabildiği için nasıl huzursuz

olduğunu anlatmaya başlıyor

birkaç saniyeliğine.

Garson yaklaştığında Brooke duraksamıyor bile ve Remington'ın onun için sipariş verdiğini duyuyorum. Mackenna'nın sipariş verdiğini duyduğumda hâlâ benimle konuşuyordu ve ben ne alacağıma karar vermek için menümü açtığımda onun da benim için sipariş verdiğini fark ettim. "Mandalina salatası ve kızarmış deniz tarağı alacak."

Aniden Brooke'u cümlesinin ortasında bırakıp dönüyorum ve sert kafasının yan tarafına vuruyorum. "Tak, tak?"

"Kim var orada?" diye takılıyor bana.

"Ne istediğimi bile sormadan benim için sipariş verdin."

Sırıtarak arkasına yaslanır. "Pekala, Pandora. Ne istiyordun?" Tek kaşını kaldırıyor ve Tanrım, o sırtışı yapmak istediğim şeyler. Öpmek. Yala. Isırmak. Hepsini.

"The mandalina salatası ve kızarmış deniz tarağı," diye itiraf ediyorum sonunda, ona gülümsememe neden olmasından nefret ederek.

"Peki ben ne sipariş ettim?"

That.

Sırt.

Tanrım!

Birdenbire acıktım ve bu sadece onun o lanet sırtışı içindi. Hayatım boyunca mandalina ve deniz tarağını sevdim - rıhtıma kaçtığımız günlerden beri. Ve beynimin derinliklerinde, "*Hatırlıyor.*" diyen küçük aptal bir ses duymaya devam ediyorum.

Bu kadar önemsiz bir şey beni nasıl pelteye çevirebilir?

"Başka bir şey de isteyebilirdim," diye itiraz ediyorum, hâlâ gülümseyerek.

Bir kaşını kaldırıyor, hâlâ bana sırtıyor. "Ama sen istemiyorsun. Güven bana, ne istediğini biliyorum Pink."

Tanrı yardımcım olsun, o sırtışı öpmek istiyorum. Onu o kadar sert öpmek istiyorum ki, sonrasında ona sırtan ben olacağım. Bunun yerine, Brooke beni masanın altından tekmeliyor ve bana evrensel erkeklerle konuşmak için banyoya gitme işareti yapıyor.

Güzel.

Kendimizi affettiriyoruz ve duyma mesafesinden çıkar çıkmaz, neler olup bittiğini öğrenmek için endişelenerek üzerime geliyor.

"Neler oluyor?!" Banyoya girerken Brooke soruyor.

Kısa siyah elbisesi ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla bir milyon dolar gibi görünüyor. Ben aynaya bakıyorum ve ... kendim gibi görünüyorum. Saldırıya geçmiş kızgın küçük bir karga gibiyim-pembe çizgiler ve her şey. Brooke'un yüzü sanki içten içe aydınlanmıştı. Sanki bir şeye değer olduğunu biliyor. *Birileri* için. Sanki geceleri rahat uyuyor çünkü mavi gözlü bir adamın yanında uyuyor ve bu adam ona hem şımartıyormuş hem de aklında onu beceriyormuş gibi bakıyor. Ve bu çok ateşli.

"*Pan!*" Brooke, etrafını saran o ısıltıyla ve bana dik dik bakan altın rengi gözleriyle, "Pan!" diyor. "Bana anlatmalısın. Bu adamı *tanıdığını* bile bilmiyordum. Şimdi orada oturmuş, senin için sipariş veriyor, senin hakkında bilmediğim şeyleri biliyor-"

"Eskiden adamı tanırdım. Şimdi aptal filmlerinde oynamam için beni tuttular ve sevişiyoruz." Ellerimi yıkıyorum ve aynada kendi bakışlarımla karşılaşmamaya çalışıyorum, ama hızlıca bir göz atıyorum ve sonra alnımdaki kaş çatma çizgilerini zorluyorum.

"Gerçekten mi? Crack Bikini'nin korkunç üçlüsünü mü beceriyorsun?" Brooke da benim gibi inanamayarak soruyor.

"The ana. Ama uzun sürmeyecek." "Ama sen ondan hoşlanıyorsun! Ohmigod!"

Kaşlarımı çattım. "Hayır, istemiyorum!"

"Evet. *Seviyorsun!*" diye karşı çıkıyor. "Ve o da kesinlikle senden hoşlanıyor. Sana uzun uzun bakması çok hoşuma gidiyor. Uzun bakışlar, sanki gözleri tüm yüzünü, şakaklarını, gözlerini, burnunu, dudaklarını, çeneni içine alıyor. Sana her baktığında sanki gözlerini kaçırmadan önce yüzünün her santimini inceliyor gibi. Sen de onu gülümsetiyorsun."

"Bunu sadece beni kızdırmak için yapıyor!" Brooke'un sözlerinin içimde yarattığı heyecan ve korku yüzünden gerçekten tedirgin olarak ağlıyorum.

"Hayır, bunu seni kızdırmak için yapmıyor. Ve bunu ne zaman yaptığını bile fark etmezken bunu nasıl söyleyebilirsin?"

"O bir erkek fahişesi, Brooke. Ağzıma bakıyor çünkü onunla bir şeyler yapmamdan hoşlanıyor. Bahse girerim kirli şeyler düşünüyordur," diyorum. Bana sikini yedirdiği anı içimi küllendiriyor ve vücuduma hücum eden şimşegi tam olarak bastıramıyorum.

Gülüyor, sonra omuz silkiyor. "Olabilir. Şahsen ben Remington'ın başkalarıyla birlikteyken benim hakkımda kötü şeyler düşünmesine

bayılıyorum. Bunu gözlerinde görebiliyorum.

Bazen şüphelerimi doğrulamak için vücudumu onunkine sürüyorum ve kanıtlar bana çarptığında ve o hırladığında buna bayılıyorum."

Kaşlarımı kaldırıyorum, sonra gülüyorum. "Bebegin olduğunda Remy ile seks yapmayı bırakıyor musun?"

"Ciddi misin sen?"

"Sadece çiftlerin bebekleri olduğunda nasıl yaşadıklarını merak ediyorum."

Gülümüyor, sonra gözlerinde hülyalı bir ışıltı belirliyor ve itiraf ediyor: "Racer bütün gece uyumadığında zorlanırdık. Birlikte geçirdiğimiz her anı çalmamız gerekiyordu. Ama Racer o kadar iyi bir bebek ki ..." Gülümsemesi genişliyor. "Hatta Remington şimdi daha da ilkel ve sahiplenici. *Onun* olduğum düşüncesi bile beni istemesine neden oluyor. *Hem de çok*. Oturup benim hakkımda bir şey söylersen ve benden karısı olarak bahsedersen, bunun ona ne yaptığını görürsün."

"Kahretsin, bunu yapmak zorundayım."

Mutlu bir şekilde sırtıyor. "Tamam! Ama ben de Mackenna'ya sataşabilirim."

The adamlar yerlerine oturmuşlar -Mackenna bira içiyor, Remington sade su. Dönüşümüzü izlediklerini fark ediyorum. Sadece Mackenna'nın bakışları bile vücudumu ısıtıyor ama bunu yapmak istemiyorum, onun yerine Brooke'un Remington'a sırtışını izliyorum, bakışları onun güzelliği üzerinde takdirle kayıyor. Eğiliyor ve oturmadan önce onun dikenli siyah saçlarının tepesini öpüyor.

"Melanie ve ben karını çok özledik Remy," diyorum hemen otururken.

The mavi gözlerinin parlaması ve gamzelerinden birinin belirmesiyle anında değişiyor ve elini sandalyenin arkasından Brooke'un boynuna indirdiğini görüyorum. "Sana ne yapmanı söyledi?" diye soruyor gürleyen sesiyle, ensesini okşarken gözleri parlıyor.

"Ne?" Dikkatim dağılmış bir şekilde ona soruyorum.

Sırtarak elini Brooke'un saçlarının arasına daldırıyor, hâlâ bana bakıyor ve Brooke'un oturduğu yerde mırıldandığını duyuyorum neredeyse. "Karım sana ona benim demenden hoşlandığımı söyledi mi?"

"Evet!" Brooke gülüyor ama adam o kadar iri bir adama göre çok hızlı hareket ediyor ve onu bir öpücükle sakinleştiriyor. Dudaktan.

Tam bir saniye boyunca öpüşüyorlar. Dilleriyle değil ama sanki Mackenna ve ben burada değilmişiz gibi gerçekten kenetlenmişler. Adamın elleri kızın başının arkasına uzanıyor, kızın elleri de adamın boynuna kayıyor.

"İstedğin bu muydu?" Remington daha sonra usulca ona bakarken sorar.

The Birbirlerine güçlü bakışları ve Mackenna'nın dudağını başparmağıyla ovmaya başlaması içimi acıtıyor. Çiğ, sıcak bir his beni ele geçiriyor ve Mackenna elimi eline aldığı anda her yerimin ağrmasına neden olduğu için onu suçluyorum. Mackenna'nın parmakları benimkilere dolanıp göğsümü tekrar hissetmekten korktuğum bir şeyle doldurduğunda kendimi daha da siyah, daha sıcak ve daha boş hissetmeme neden olduğu için onu suçluyorum.

Uzaklaşmalıyım, ama aslında onu daha yakın istiyorum. Ona ihtiyacım var. Çünkü onunla buna sahip olabilirdim. Bir *ailemiz* olabilirdi. Brooke ona sataşmamı söylediğini itiraf ettiğinde Remington kıkırdıyor ve Brooke ona sataşmayı ne kadar sevdiğini anlatmaya başlayınca Mackenna o kendine has, garip bir şekilde seksi tavrıyla başımı onunkine doğru çeviriyor.

Gümüş gözler benimkileri yakalar.

"Bir kalbin olduğunu bilmek güzel," diye mırıldanıyor şefkatli gözlerle ve daha da şefkatli bir gülümsemeyle ve fark etmesine zor dayanıyorum. "That seni zayıf yapmaz bebeğim. Seni insan yapar."

"Ben duygulara sahip olmak için programlanmadım. Sadece sabit diskime kodlanmamış," diye yalan söylüyorum, huysuz ve savunmacı halime dönmek için çabalıyorum.

"Peki, siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Brooke soruyor ve Mackenna'yı dürtmesine izin vermeyi kabul ettiğimi hatırlayınca inlemek istiyorum ama bunun yerine bizim adımıza cevap vermeye karar veriyorum. Sadece güvenli bölgede kaldığımızdan emin olmak için.

"Okuldayken. Eskiden gizlice dışarı çıkardık," diye mırıldanıyorum.

"Gizlice, neden?" This Brooke'tan geliyor ve gerçekten çok öfkeli.

"Mackenna'nın babası hapse girdi," diyorum sessizce, kaşığı elimde çevirerek

tekrar ve tekrar.

"Olamaz," diyor Brooke, gözleri kocaman, "ve annen-"

"Onu oraya o koydu," diyor Mackenna, sesi hiçbir duyguyu ele vermiyor.

Sessizlik.

Remington, "Üzgünüm, dostum." diyor.

Brooke'un eline uzanıyor, ikisi de artık yalnızca Mackenna'ya bakıyor.

"Bu olay olduğunda kaç yaşındaydın?"

"On yedi. Artık bir önemi yok."

"Pan," diye fısıldıyor Brooke, dikkati tüm gücüyle bana geri dönüyor. "Bunca zamandır onu tanıyordun ve söylemedin bile. Ve o senin hakkında şarkı söylüyordu!"

Mackenna gürleyen bir kahkaha atarak, beni çıldırtan o sevimli, öpülesi sırtışıyla servis tabağımdaki bıçağı almak için uzanıyor. "Lütfen bundan bahsetme bile. O şarkının *istisnaları* var."

"Çünkü bu bir yalan!"

İnliyor ve gözlerini deviriyor.

"Demek *sendin*," diyor Brooke gülerek ona. "The onun hayatını mahvettiği için hepimizin asmak istediği adam."

"Yapma, Brooke," diye uyarıyorum.

"Bana mı özlem duyuyor?" Mackenna soruyor, sesi bazen benim hakkımda soru sorduğunda olduğu gibi kalınlaşıyor. Aşırı ilgili görünüyor, yırtıcı, kurt bakışları tüm gücüyle parıldıyor.

"Yapma. Hayır! Bir şey söyleme, Brooke."

Brooke dudaklarını kıvrarak, "Hayır, üzülüyor," diye itiraf ediyor. "Kızıyor."

Mackenna, "Oh, bana kızgın, tamam mı?" diye onaylıyor.

İnliyorum ve avucumu başıma vuruyorum ama sonunda hepimiz kahkahalara boğuluyoruz.

Yollarımız ayrılıyor ve otoparka geri dönerken Mackenna'nın gözleri kasvetli. "Hoşuna gitti mi?"

The kaşlarını cüretkârca kaldırması beni şaşırtıyor.

"Affedersiniz?" "Hoşuna gitti mi? Beni kıskandırmak mı?"

"Ne demek istiyorsun? Remington'ı izlediğim için mi?" Sokağın karşısındaki kaldırıma bakıyorum. "Bütün arkadaşlarımda var ve bu beni meraklandırıyor ama istemiyorum. İhtiyacım da yok. Hayatım boyunca bağımsız olmak istiyorum," diye yalan söylüyorum.

Hafifçe kıkırdıyor. "Burnun bir santim kadar büyüdü."

"Peki. İsteyebilirim ama alabileceğimi sanmıyorum... anlayacağından değil."

"Anlıyorum. Ben de normal bir şey istiyorum, biliyorsun."

O kadar şaşırdım ki yürümeyi bıraktım ve dönüp ona baktım. "Eş mi istiyorsun? Senin lanet olası bir *haremin* var."

"Yani? Bir gün bir eş istiyorum."

Yaşlı bir çift yanımızdan geçiyor ve ben onların iç içe geçmiş ellerine bakıyorum, yaşlılıktan yıpranmışlar ama hala birbirlerine tutunuyorlar.

Ve sanki birbirleri hakkında bilmeleri gereken her şeyi biliyorlarmış gibi konuşmuyorlar bile.

Birdenbire Mackenna'yla yürürken, görüldüğümüz için el ele tutuşamadığımız tüm anılar aklımdan geçiyor ve yeni bir düşünce beni kızdırıyor, şimdi elimi tutmaya bu kadar kararlı olmasının nedeninin bu olup olmadığını öğrenmem için bana yalvarıyor. Araba kullanırken. Restorandayken. Seviştikten sonra bile.

The soru bana, tüm değerli duvarlarıma çekiçle vuruyor ve ben o kadar parçalanmışım ki ona karşı koyacak gücüm yok.

Özellikle de şimdi, gözleri ay ışığında parlarken, yüzü onu daha ateşli, dudakları daha yumuşak, kirpikleri daha uzun gösteren her türlü ilginç gölgeyle desenlenmişken.

"Ben kıskanç bir adam değilim," diyor, beni dikkatle inceleyerek. "Kahretsin, belki de kıskanıyordumdur. Delicesine kıskanıyorum. Nasıl oldu da bana değil de ona gülümsedin?"

"Çünkü biz seks arkadaşınız. Beni sadece senin gülümsetebileceğini düşünmek istiyorsun."

"Seni gülümsetebilirim. Kahretsin, seni kimsenin yapamayacağı kadar güldürebilirim."

Yürümeye çalışıyorum ama beni çevirip omuzlarımı ellerinin arasına alıyor ve kulağa neredeyse yalvarma gibi gelen bir emir fısıldıyor. "Benimle bir şarkı söyle."

"Ne?"

Beni kendine doğru çekiyor ve başımın tepesine doğru mırıldanıyor. "Hadi," diye ısrar ediyor, eğilip kulağımın üstünü usulca öpüyor. "Benimle bir şarkı mırıldan," diye tekrarlıyor.

"Bana aptalca şeyler yaptırıyorsun," diye inliyorum.

"Hepsi cazibemin bir parçası, Pink. Şimdi gel," diye bastırıyor, sesi beni rahat bir ruh haline sokuyor. Ayrıca, o gözlerindeki ışıltıya nasıl karşı koyabilirim ki? O gözleri seviyorum, her ne kadar bana musallat olsalar, beni görseler, beni inşa etseler, beni yıksalar da...

Boğazımı temizliyorum, kalan azıcık gururumu da kaybetmeye hazırım ve deniyorum. "Bir bakire gibi ..."

Gülüyor ve o alçak, eşsiz baritonuyla ekliyor, "'Beni al, beni çıkar, bana bir şey ver, hayal kurmam için ...'"

"'Bakire gibi, içimde çok iyi hissediyorum.'"

"'Tadı o kadar güzel ki yetişkin bir adamı ağlatır ... Tatlı Vişneli Turta!'"

Gülmeye başladım. Çok gülünç durumdayız ama Mackenna beni bir vitrinin camına yaslayıp Miss Independent'tan harika sözler ekliyor. "'And she move like a boss ... Bir patron ne yaparsa onu yapar ...'"

Kylie Minogue'dan "Bir şaheserin senin yüzünle eşleşebileceğine inanmıyorum" diye fısıldıyorum.

"'Seni gördüğümde, söyleyecek sözüm kalmıyor ...'"

Tanrım. Sanki bana şarkı söylüyor. Bu Akon'un "Beautiful" şarkısı mı? O kadar etkilendim ve o anın içine çekildim ki.

Onu kaybettim. Fray'den yavaş bir tane alacağım. "'Her şey darmadağın olurken neredeydin ... tüm günlerim telefon başında geçti ...'"

Guns N' Roses'ın "Sweet Child o' Mine" şarkısıyla geliyor. "'O gözlere bakıp bir gram acı görmekten nefret ediyorum ...'"

Ve Rihanna'nın "Take a Bow" şarkısıyla birden duygusallaştım. "'Bir alkışa ne dersiniz . . . ayakta alkışlamaya . . .'"

Sesini alçaltıyor ve tıpkı Remy'nin Brooke'unkini okşamasını izlediğim gibi gümüş yüzüğünü alt dudağımda gezdiriyor. "'Ve herkese söyleyebilirsin, bu senin şarkın ...'" Elton John.

"'Dağılıyorum, zar zor nefes alıyorum . . . " Lifehouse'un "Broken" şarkısını usulca söylüyorum.

Ve sonra o, sesi alçak ve yumuşak, "'Güzel, güzel lütfen, eğer kendini bir hiçmişsin gibi hissedersen, benim için mükemmelsin."

Pink'in erkeksi sesiyle söylediği mükemmel şarkı beni duraksatıyor ve aniden hiçbir şey düşünemiyorum çünkü hem serenat edilmiş hem de suçlanmış hissediyorum, sanki duygularımı farkında olmadan rastgele şarkılara ve rastgele kelimelere ekleyip onunkilerle harmanlamışım gibi.

Beni izliyor, bir şey olmasını bekliyor.

"This tam burada." İçten bir gülümsemeyle gökyüzüne bakıyor, sonra da elini benimle onun arasında sallıyor. "There daha iyisi yok. Daha iyi bir şarkı yok. Bütün gün şarkıları ezebilirim ve cennette olabilirim."

"Boynuzların var Kenna, cennete asla ayak basamayacaksın."

"Cennetin kendi küçük versiyonunu burada, yeryüzünde kurmam için bir neden daha." Sırıttıyor ve bir kez daha arabaya doğru yürümeye başladığımızda bana o tatlı, yumuşak bakışlarıyla bakıyor.

"Gördün mü, bir şarkı yalnız olmak için yapılmıştır. Düet mi?" diyor, ayaklarımız kaldırımı döverken düşünceli bir şekilde. "Her şarkıcının bir rolü vardır. Herkes ne söylediğini bilir. Ama bir mashup, tek başına durmak için yaratılmış iki şarkıyı alırsın ve onları karıştırırsın. Tek başlarına olmaları gerekirken, bir araya geldiklerinde çılgınca oluyorlar ve bir anlam ifade etmiyorlar, ama bir şekilde ediyorlar."

Onu geçip sokağın aşağısına doğru ilerliyorum. "Vay canına, sorun ne?" diyor. "Bunu yapamam."

Beni durdurdu ve kendine çekti. "Evet, yapabilirsin Pink. Bunu yapabilirsin." "Seninle tekrar birlikte olmak beni mahvediyor!" Ağlıyorum.

Bana bakıyor ve omuzlarımdan tutuyor. Öfke, hayal kırıklığı ve sevgi - evet, *sevgi*!- içimde yükseliyor, ama sesim zayıf ve kederli.

"Ne istiyorsun Mackenna? Benden ne istiyorsun?"

Çenesini sıkıyor ve bana işkencelerini haykıran gözlerle bakıyor. "Bir zamanlar senin kalbine sahiptim Pink, ama yetmedi. Şimdi bedenine sahibim ama bu da yeterli değil." "Aklını, hayallerini, umutlarını, lanet olası ruhunu istiyorum. Hepsini istiyorum."

Bir savaşı kaybetmiş gibi
hissediyorum. Yıkılmış
hissediyorum.

Kendimi ondan nefret ettiğim konusunda kandırıyorum ama ondan nefret etmiyorum. Ona karşı hissettiklerim değişmez ve durdurulamaz. Ona karşı hissettiklerimin hiçbirisi değişmedi.

-Sadece bana verdiği diğer hisler. Eskiden onu sevmek iyi hissettirirdi. Kendimi bütün, heyecanlı ve hayatta olduğum için mutlu hissederdim. Then o gitti ve ben bu sevgiyi hissetmekten nefret ettim. İçimi kemirdi, beni çürüttü, bana musallat oldu. Şimdi buradayım, onun yatağını paylaşırken kapanabileceğimi düşünüyorum. Öpücüklerini. Onun hakkında ve ne yaptığı hakkında daha çok şey öğreniyorum. Bundan çok hoşlanıyorum.

Hatalarım için onu suçlayarak kendimi kandıramam. Onu unutamadığım için onu suçlayarak kendimi kandıramam.

Öfkem benim kılık değiştirmemdi. Ama şimdi maskemi çıkardı. Ve ben onu seviyorum. Onu seviyorum.

Hâlâ seviyorum. Her zaman sevdim, her zaman seveceğim. Bu adamı - bu rock tanrısını- bir davulcunun ritmini sevdiği kadar seviyorum. Ama mucizevi bir şey olsa ve o da beni sevse ve sadece bana karşı dürüst olsa bile asla birlikte olamayacağımız çok açık. O zaman bile, bu asla yürümez.

Hiç.

Hiçbir fikri yok, *hiçbir fikri yok*. Ama benim var.

"Her şeye sahip olamazsın," diye fısıldıyorum, sesimdeki titremeyi duymaması için dua ediyorum. "Zaten aldın. Sen aldın ve şimdi kimseye verecek bir şeyim kalmadı."

"Beni dinle," diyor sessiz bir komutla, beni ona, acımasız bir kararlılıkla oyulmuş yüzüne bakmaya zorluyor. "The Şu anda gördüğüm kadın hiçbir şey değil, her şey. *Her şeyim*. Sen de beni kırdın Pink. Bizi . . . biz beni kırdık."

Kot pantolonunun cebine uzanıyor ve uzattığı yüzüğe göz kırpıyorum. Söz yüzüğü.

Bu bir söz yüzüğü mü?

Bana ne vaat ediyorsun?

Bana.

Tanıdık sarı altın yüzüğü gördüğümde midem bulanıyor, ortasındaki minik pırlanta sanki dikkat çekmek için yalvarıyormuş gibi altı ayak tarafından tutuluyor. "Yapma," diye fısıldıyorum.

Çenesini sıkar. "Pandora, seni istediğim için terk etmedim. Seni terk ettim çünkü buna mecburdum."

"Hayır, yapmadın. Yapmak zorunda değildin!"

"Ben yaptım. Eğer bana inanmıyorsan, gidip annene sorabilirsin."

"Ne?" Gözyaşları gözlerimi bulanıklaştırıyor. "Onun ne alakası var?"

"Bizi asla birlikte istemedi, bebeğim. Eminim bu senin için yeni bir şey değildir."

"That yine de ona bizim üzerimizde, benim üzerimde sahip olduğundan daha fazla güç vermeniz gerektiği anlamına gelmiyor."

"Babam üzerinde gücü vardı. Onun hükmü üzerinde." Yüzünde taş gibi bir ifade belirdi ve sesi öfkeyle sertleşti. "Seni yalnız bırakırsam cezasını kesmeyi teklif etti. Gününün bir anını bile beni düşünerek harcamaya değmeyeceğimi söyledi. Ona senin için geri döneceğime söz verdim. Kahretsin, ona gideceğimi söyledim."

bir kadının kızına, özellikle de kendi kızına iyi gelmeyeceğini biliyordum. Tek beklediğim babamın cezasını çekmesiydi. Yıllardır sana geri dönmeyi planlıyordum, Pandora!"

"Hayır! Mackenna, ne söylediğinin farkında mısın?!"

"Sana doğruyu söylüyorum."

"Annemle konuşmam gerek," diyorum aniden, geçmişimizi irdelemenin verdiği acı yüzünden göğsüm patlamak üzereyken. "Annemle konuşmam gerek." Köşeye koşuyorum ve Mackenna arkamdan seslenirken taksi çağırmak için elimi kaldırıyorum.

"Ne yapıyorsun lan sen?"

Bir taksi gıcırdayarak durduğunda içeri girip kapıyı kapatıyorum, dünyam dönüyor. "Sür! *Şimdi*."

Kollarını havaya kaldırdığında The araba gıcırdayarak yanından geçiyor ve sanırım ağzından "Ne oluyor lan?" diye çıktığını görüyorum ama emin olamıyorum.

Çözölmeye çok yakınım ve kendime çözüleceğimi söylüyorum. That eve döndüğümde, iyileşmem aylar ya da yıllar alsa bile uzun uzun ağlayacağım. Ama şimdi kırılamam. Hâlâ gerçeği bilmem gerekirken olmaz.

Annemin hataları var. Acımasızdır, doğru. Aşırı korumacıdır, ama . . .

Bize bunu yapmasını aklım almıyor.

Bizi ayır. Onun

gücünü kullan.

Babamın havasıyla ilgili gerçek ortaya çıktıktan sonra hissettiği ihanet acısını bana da yaşat.

Belirsiz bir süre sonra kendimi Lionel'ın açık kapısında buluyorum. Hemen arkasındaki yatakta görünen Olivia'ya tepki bile vermiyorum. "Off. The sözleşme. Bitti. Sana paranı geri vereceğim."

"Ne . . . ?" Olivia'ya bakar, kapının üzerine kapanmaması için kilidi çevirir ve üzerinde sadece bir otel bornozuyla dışarı çıkar. "Ne yaptı lan bu?"

Üzerime bir koruma dalgası çöküyor. "Mackenna değil. Benim, tamam mı? Onunla nasıl bir anlaşma yaptıysan, lütfen buna sadık kal. Artık eve gitmem gerek. Elinde bazı görüntüler var. Noah'a sor, bizi uçakta öpüşürken yakaladı. Ve arabada oynasırken. Eminim bizi birbirimize bakarken de yakalamıştır. Ve dolaba kilitlendiğimizde, muhtemelen

Öpüşme seslerimizi de. Ama lütfen. Ona yalvarıyorum ve umurumda bile değil. -"Artık burada olamam. Sözleşmemde, yapmazsam her kuruşun geri alınacağına dair bir madde vardı. Öyle olacak. Ben yokum. İstifa ediyorum."

"Bırakamazsın!"

This son ses Mackenna'nın alçak, öfkeli, acı verici derecede tanıdık sesinden geliyor. Arkamı dönüyorum ve işte orada, gözleri öfkeyle parlıyor, savaş durumunda hazır. Ama kafası karışmış görünüyor. Sanki burada neler olduğunu bilmiyormuş gibi. Bir an şarkıları eziyoruz, sonra ben koşuyorum. Ama o da koşarken, beni koştuğum için suçlayabilir mi? Tek bildiğim evde olmam gerektiği. Bunun daha da kötüye gitmesini engellemeliyim. *Annemle* konuşmalıyım.

"Eve gitmem gerek," diyorum ona başarabildiğim en güçlü sesle, yüzünde bir nebze bile olsa merhamet arıyorum.

Leo, "Bayan Stone," der ama Kenna onu durdurur. "Eğer istediği buysa, onunla birlikte eve giderim." "Gerçekten mi?" Gözlerimi kocaman açarak sordum.

"Evet. Gerçekten."

Yoğun bir rahatlama ve minnettarlık dalgası üzerime çöküyor. Ve aşk. Tüm bedenim titrerken kollarımı kendime dolamama neden olan acı verici, yoğun, ezici bir sevgi. "Thank you."

"Argh! Sikeyim böyle işi!" Leo patlar. "Jones, eğer onu eve götürürsen anlaşmamız biter. Beni duyuyor musun!" diye bağılıyor Mackenna benimkinin tam tersi yöndeki odasına doğru giderken.

Cevap verdiğinde Mackenna'nın sesi değişmiyor. "Öyle olsun."

Mackenna

Leo ile yaptığın anlaşmayı mahvetmene izin vereceğimi sanıyorsan yanılıyorsun Mackenna. Buradan gidiyorum ve bunu tek başıma yapacağım."

"Kim demiş?" Toplanmasını izlerken kaşlarımı çatarak itiraz ediyorum. Bavulunu yatağın üzerine koymuş ve bu kadın bir an önce toparlanmayı kendine görev edinmiş.

"Bana söyle!" diye bağıyor, sonra durup her gece rüyalarımnda beni öldüren o gözlerle bana bakıyor. "Lütfen. Eğer endişeleniyorsan, endişelenme. Ben *iyi* olacağım."

"Evet, ama yapmayacağım."

Ben yaklaşırken gülüyor ve bavulundan başını kaldırıp bakıyor. Şimdi kızarıyor ve bu hoşuma gidiyor. "Kenna."

"Ciddiyim, yapmayacağım. Ne ol."

Çünkü doğruyu söylemek gerekirse, o toplanırken ben panik yapıyorum. Gerçekten panikliyorum. Gitmesini istemiyorum ve bensiz gitmesine izin vermeye de hiç niyetim yok.

"Burada kalacağına söz ver," diyor, bir yandan bana uyarıcı bir bakış atarken bir yandan da elindeki bir tür iç çamaşırını tutuyor. "Senin konserin var ve benim ... gitmem gerekiyor. Söz ver."

İç çamaşırını elinden alıp bir kenara koyuyorum ve iki elini de avuçlarımın içinde sıkıyorum. "Pandora, onun seninle tekrar birlikte olmamı engellemesine izin vermeyeceğim," diyorum ona sertçe.

"Mackenna, bu bir yanlış anlaşılma olmalı..." Sonra ayak parmaklarının ucuna kalkıyor, ağzımı sertçe alıyor ve beni soluk soluğa bırakıyor. Aç bir öpücük. Sanki daha fazlası için yanıp tutuşuyor.

Toplanmaya devam etmek için döndüğünde onu durdurup yüzüme bakmaya zorluyorum, çünkü tüm bunlar? Beni yiyip bitiriyor. "İnkâr edebilir. Benim yerime ona mı inanacaksın?"

"İnkâr etmeyecektir," diye fısıldıyor, bakışlarını boğazıma indirerek. "Eğer doğruysa."

Ellerimi indiriyorum ve alçak, acı bir kahkaha beni terk ediyor. Yalan söylemeyecek misin? Evet, doğru. That kadın yıllardır bizi ayrı tutmaya kararlıydı. Hep ben oldum. Onun için asla yeterince iyi olamadım ve o zaman bile, mazoşist bir amcık gibi, yine de onu istedim. "Bu doğru. Bizi ayırmasına izin vermeyeceğim Pink," diye öfkeyle uyarıyorum.

"Ayrılmıyoruz, bir araya bile gelmedik!" diye karşı çıkıyor. "Then hadi," diye ısrar ediyorum.

"Ne?" diye soluk soluğa kalıyor.

"Beni duydun. Hadi tekrar bir araya gelelim."

Kotumun cebinden annemin yüzüğünü çıkardım. Ayağımın dibine geri atması umurumda değil. The onu bunca yıl saklamış olması bana kelimelerle anlatmadığı şeyi anlatıyor.

Onu Brooke ve Remington'ı izlerken gördüm. Bunu özlediğini, hatta arzuladığını biliyorum ve ben de bunu ona vermek istiyorum. Çılgın grup saatlerinden, hayranlardan, muhabirlerden ve kameralardan kurtulmak için can atıyordum. Bu kızdan başka kimseyi istemiyorum, ama şimdi yeterince iyi değilsem, o zaman siktir et, *asla* onun için yeterince iyi olamayacağım.

"Tekrar bir araya gelemeyiz," diye fısıldıyor, sonra da siyah tişörtündeki hayali tüyleri yoluyor. "Hiçbir şeyi değiştiremeyiz ya da her şeyi berbat etmemişiz gibi davranamayız."

"Doğru." Etrafindan dolanıp bavulunun kapağını indiriyorum, o da bir an için toplanmayı bırakıp bana odaklanıyor. "Ama bak, şu anda geçmiş hakkında konuşmak istemiyorum Pink. Ben gelecek hakkında konuşmak istiyorum."

Nefesini tutuyor.

"New York konserine iki gün var, değil mi?"

Bastırıyorum. "Doğru."

"Öyleyse evine git. Ne yapman gerekiyorsa yap. Ama bana geri dön." Elimde tuttuğum yüzüğe bakıyor, ben de o şaşkın, kara gözlere bakıyorum. Bunu daha önce de yapmıştım ama altı yıl önce bu yüzüğü görünce heyecanlanmıştı.

Bu bir söz yüzüğü mü?

Bana ne vaat ediyorsun?

Bana.

Ama şimdi kapana kısılmış gibi görünüyor. Üzgün. Kaybolmuş. Çenesinin The gerilmesi derin bir hayal kırıklığına işaret ediyor. Sesim duygularımla sertleşiyor çünkü onun kaybolmasını istemiyorum, *benden* emin olmasını istiyorum. Aradığı şeyi *bende* bulmasını istiyorum.

"Geri dönmeni istiyorum Pink," diye fısıldıyorum, şaşkın gözlerini kendi gözlerimle tutarken sesim boğuk çıkıyor. "Sana para *ödedikleri* için değil, sen *istediğin* için."

"Kenna, ne yapıyorsun?"

Başımı arkaya doğru eğiyor. "Hayatımda üç kez önemli seçimler yapmak zorunda kaldım."

Nefes alamıyor.

Ben de
alamıyorum.

Birine bu şekilde açılmayalı uzun zaman oldu. Aslında, hayatımda sadece bir kişiye bu şekilde açıldığımı hatırlıyorum ve o kişi de tam karşımda duruyor.

"The ilki senden ayrıldığım zamandı. The ikincisi gruba katıldığım zamandı. Ve üçüncüsü," ona derin derin bakıyorum, "üçüncüsü tam burada, şu anda."

"Kenna, bu senin seçimin değil. Eve gitmek *benim seçimim*."

"Haklısın, ama burada benim de bir seçimim var. Gördüğünüz gibi, "artık sensiz yaşamamayı *seçiyorum*" -kelimenin altını çiziyorum-.

Başımı döndüren o gözlerle bana bakıyor, alt dudağını dişlerimi sızlatacak şekilde ısırıyor.

There'un gözlerinde acı
var. Kahretsin, içimde acı
hissediyorum.

Ama onun da bana karşı benim ona karşı hissettiklerimin aynısını hissettiğini içten içe hissedebiliyorum. Sadece daha çok mücadele ediyor.

"Bunu o kadar kolay yapamam. Kuzenimi, arkadaşlarımı, hayatımı bırakamam. Bırakamam! Ciddi olamazsın." Sanki az önce benimle birlikte olma fikri yerine ölümü teklif etmişim gibi başını çılgınca sallıyor.

"Kuzenini terk etmek zorunda kalmayacaksın bebeğim. Gruptan ayrılıyorum." "Ne?" Şimdi afallamıştı; bavulu, eşyalarını toplaması unutulmuştu.

ağzı kocaman açılıyor. "Ama grup senin bir parçan."

"Sen de öylesin," diyorum ukalaca, sonra sesimi alçaltıyorum. "Aslında sen benim en büyük, en önemli parçasısın."

Az önce söylediklerim saf, çiğ bir işkenceymiş gibi bana bakıyor. Sanki canını yakıyormuş gibi, gerçekten canını yakıyormuş gibi. Ama bu sefer gitmesine izin veremem. Hayatımda ikinci kez ondan uzaklaşamam. "Pink, şarkılarımı yazmayı ve söylemeyi seviyorum ama seni daha çok istiyorum. Bir yuva kurmak istiyorum. Normal bir şey istiyorum. Hayatımda bir kez olsun, *normal bir şey istiyorum.*"

"Ben normalden çok uzağım Kenna," diye acı bir kahkaha atıyor.

"Benim istediğim sensin. Sana normali vermek istiyorum."

"Bisiklete binmek mi? Lamborghini'de mi? That da normal değil," diye ağlıyor ve gözleri kızarmış ve biraz ıslanmış olmasına rağmen gözyaşlarını akıtmamak için kendini zor tutuyor.

Hayal kırıklığı içimde düğümlenmeye başlıyor ve onu biraz sarsmak için omuzlarını tutuyorum. "Kahretsin, Pink. Bunun hakkında konuşacak mıyız? Ha?" Çenesini yukarı kaldırıyorum. "Pekala, ne. Kabul ediyorum. Sen normal değilsin. Ben de normal değilim. Ama bize kendi normalimizi vermek istiyorum - bu garip ve berbat olabilir ama bizim için işe yarıyor."

"I . . ." Bana bakıyor, sonra gözlerini kapatıyor ve fısıldıyor, "Beni en kötü şekilde baştan çıkarıyorsun."

Avucunu tutup yüzüğü içine yerleştiriyorum, onun için değeri hiçbir şey ifade etmeyen değerli metalin etrafındaki parmaklarını kapatıyorum ve sonra yüzüne bakıp bekliyorum. Kalbim göğüs kafesimde vahşi bir canavar gibi çarpıyor. Bembeyaz teni, koyu renk boyalı dudakları, gecenin karanlık havuzları gibi gözleri, sevimli pembe çizgileriyle parlak siyah saçları ile büyüleyici. Küçük göğüsleri, küçük kıcı, uzun bacakları ve o uzun, sivri çizmeleri...

Hepsini

seviyorum

. Hepsini

istiyorum.

"Ama yine de evet demeyecek misin?"

Bastırıyorum. *Söyle.*

Evet.

Bebeğim, EVET de.

Cevap vermiyor, ben de sesimi en kısık tona, türkü söylerken kullandığım tona düşürüyorum.

"Ben istediğim için gel, sana para verdikleri için değil. Beni sevdiysen gel. Eğer beni sevebilirsen. Gel beni gör Pink. Madison Square Garden'da şarkı söylerken beni dinlemeye gel."

Gözleri duyguyla yumuşuyor, içimde biriktiğini hissedebildiğim bir duygu. "Dışarıda seni şarkı söylerken izlediğimi bilmekten hoşlanmadığını sanıyordum."

"That daha önce ~~ben~~ *istediğim* bir şey olmadığı için olabilir," diye itiraf ettikten sonra önce alnına, sonra da kulağının üstüne bir öpücük konduruyorum. "Eğer gelmeye karar verirsen Lionel'a haber ver. O seni oturtur."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye çekiniyor ama elini yüzüğümün etrafında sımsıkı tutuyor. "Ortaya çıkacağımı, bana şarkı söyleyeceğini ve sonsuza dek mutlu yaşayacağımızı mı düşünüyorsun?"

"That'a gidiyorum." Ona usulca gülümsüyorum, onu sarsmak, ona yalvarmak ve dediğimi yapmasını emretmek arasında kalıyorum. "Kahretsin, Pink, sadece geleceğini söyle."

"Eve tek başıma gitmeme izin vereceğini söyle. Grubunun sana ihtiyacı var."

Tereddüt ediyorum. Şu anda benden kurtulmak için çaresiz görünüyor. Gelip gelmeyeceğinden emin değilim. Ama gelmezse . . .

Sadece peşinden git, dostum.

"Eğer kabul edersem, gelecek misin?" Ondan bir anlaşma koparmaya çalışarak söylüyorum.

"Evet," diyor, bana bakıyor ve sanki yüzüğü geri istediğimi düşünüyormuş gibi avucunu açıyor. Ağzını tekrar yüzüğün etrafına kapatıyorum.

"Bu sende kalsın. Sevdiğim ilk kadına aitti, bu yüzden sonuncusunda kalması mantıklı."

"Kenna!" diye bağılıyor, ama konserime neden gelemediğine dair bin bir bahane üretmeden - neden hala açılmadığına dair bahaneler - o yüzüğün bana geri dönmemesini umarak oradan çıkıyorum.

Daha önce yaptığı gibi.

Pandora

nellikle yolculuğun bu aşamasında -kapıda sert plastik bir sandalyede oturmuş, uçağa binmek için çağrışı beklerken- avuçlarım terliyor, kalbim hızla çarpıyor ve midem kusacakmışım gibi çalkalanıyor. Ama bu kez dikkatim başka yerde, gözlerim tamamen küçük elmasa odaklanmış durumda. . . .

O zarif, küçük bacaklarıyla havada duran ve ilgi için yalvaran küçük elmasa bakmaktan kendimi alamıyorum. Mackenna için paha biçilemez bir şey ve biliyorum ki dünyadaki hiçbir elmas onun için bundan daha değerli değil. Dünyadaki hiçbir elmas benim için bundan daha değerli olamaz çünkü bu elmas onun annesinin. Ve onu her şeyiyle sevdi.

Benim de annemi sevdiğim

gibi. Benim annem . . .

Uçak havalandırırken kolçağı kavrayıp sıkıca tutunurken onu düşünüyorum.

Klonazepamla bile adrenalini vücuduma o kadar hızlı hücum ediyor ki uyuyamıyorum. The hapi biraz rahatlamamı sağlıyor, ama bu sefer hepsi bu kadar. Hâlâ çok hiperim, beynim çok gergin, kalbim çok meşgul hissediyor ... stuff.

Annem, biz fark edene kadar acısız bir evlilik için mükemmel bir düzene sahipti. Benim için en iyisini istedi. O 22 Ocak'ta oradaydı.

There ağrı başladığında.

There suyum geldiğinde.

There bebeği doğurduğumda.

Ve orada. . . bebeği doğum yatağında yattığım yerden aldıklarında, hiç bu kadar yalnız olmamıştım.

Annem hamile kalma düşüncemden ne kadar acı duyarsa duysun, kürtaj olmamı görmeye dayanamazdı. O bir insan. Ama beni Mackenna'dan uzak tutarsa.

"Bu bir nişan yüzüğü mü?" diye soruyor yanımdaki koltukta oturan kadın. Annemin yaşlarında görünüyor ama çok daha sıcak ve konuşkan.

Ona gülümsüyorum ve ne yaptığımın farkına bile varmadan, mihraba gitmeye hazır bir aptal gibi elimi uzatıyorum. "Bu bir ... söz yüzüğü."

Tanrım, neden aldım ki? Bunu bana tekrar vererek ne yaptığını bilmiyor. Artık kim olduğumu, ondan sonra kim olduğumu bilmiyor. That bir kızımız vardı. Bir aile olabilirdik. Ve yine de ona o kadar aşık oldum ki yüzüğü tekrar taktım ve o zamandan beri yüzüğümün etrafında döndürüyorum. Ona bakıyorum, dudaklarıma götürüyorum, gözlerimi kapatıp öpüyorum, çünkü onu özlediğim gibi onu da özledim. Gözlerini, gülüşünü. . . mutlu olma şeklimizi.

"Ahh, bir söz yüzüğü," diyor kadın, elimi kucağıma geri koyduğumda iç çekerek. "Aşk harika bir şey," diyor bana, kolumu hafifçe sıkarak ve gizli bir gülümsemeyle.

Ona gülümsüyorum ve başka bir şey söylemiyorum. Tanrım, öyle sersemlemiş durumdayım ki. Şaşkın, heyecanlı, umutlu ve Magnolia'nın dolabındaki canavarlardan korktuğu kadar korkuyorum. Ben de *kendi* dolabımdaki canavarlardan korkuyorum! Mackenna ve benim bir şansımızın olabileceği bu yeni, harika korkutucu durumu kabullenmekte gerçekten zorlanıyorum. Bir şansımız var. Tanrım, "biz" kelimesi bile garip! Çekip gitti, bana acı çekti ama şimdi beni geri istiyor. Her ne kadar geri dönmeyecekmişim gibi davransam da - ve onunla gerçekten geri dönüp dönemeyeceğimi sorgulasam da - beni gerçekten kaybetti mi?

Bana yaptığı gibi sizi de mahveden birine ait olmaktan nasıl vazgeçebilirsiniz?

İlk ve tek aşkınız bir kasırga gibi içinizden geçerken nasıl olur da iz bırakmaz?

Ve şimdi vücudum saçma sapan davranıyor. Kalbim, ciğerlerim, hatta beynim. On yedi yaşındayken onunla kaçmaya hazır olduğum zamanki gibi hissediyorum.

Sadece birkaç saat önce uçağa binmeden önce bana verdiği ateşli öpücüğü hatırladığımda içimdeki yaratıklar kıpır kıpır oluyor. *New York'ta görüşürüz mü?* diye sordu, sanki kendini tutamamış gibi beni tekrar öperek.

Evet dedim, ama bu doğru muydu? Yoksa yalan mı söyledim?

Sen lanet bir yalancısın, Pandora. Ona ne yaptığını, o gittikten sonra neler olduğunu anlatmadan bir geleceğin olamaz. Ona anlatmak zorundasın. Kenna'yı suçladın ... ama şimdi görüyorsun ki bu onun hatası değildi ... hepsi sendin . . .

Tanrım, keşke hatalarımız hiç gün ışığına çıkmasaydı. Küçük canavarlar gibi, her zaman dolapta kalabilirlerdi. Ama canavarımı dolaptan çıkarırsam, sadece bana musallat olmaz; bize de musallat olur.

Bir taksi çevirip eve gidiyorum, beynim seçeneklerimi yavaşça gözden geçiriyor, klonazepam hızımı azaltıyor. Tam önümde yeni bir başlangıç için fırsat vardı. İkinci bir şans. Neden olmasın? Birazcık kendini seven, Mackenna'yı benim onu sevdiğimin üçte biri kadar seven herkes kendine bu şansı verirdi.

Neden olmasın? Bir parçam çılgılık atıyor.

Neden olmadığını *biliyorum* ama duymak istemiyorum. Aslında, koca bir yıl için yeniden toplanmaya neredeyse hazırım. Onunla birlikte gün batımına doğru yol almaya hazır olduğum bir zamanda, kaldığımız yerden devam edebileceğimize kendimi neredeyse ikna etmeyi başardım. Geri döndüğümü gördüğünde gözlerinin, içindeki kurdun uluduğu ay gibi nasıl parlayacağını şimdiden düşünüyorum. Ona güzel bir öpücük kondurduğumda öpücüğündeki çaresizliği neredeyse tadabiliyorum. Çünkü onu tekrar gördüğümde böyle bir öpücük vereceğim. The Bir erkeğin soru sormayı bırakıp kollarındaki kadından başka bir şey düşünmemesini sağlayan türden - kadın neyse ki benim ve kaldığımız yerden devam edebiliriz. O ve ben. Yeniden aşık oluruz.

Şimdiden heyecanlıyım, içimdeki hayalperestin **parmağımdaki** söz yüzüğüyle gözlerinin kamaşmasına izin veriyorum.

Kapısı aralık olan ofisinde, neredeyse dünya ile arasına sürekli bir duvar örmek için inşa edilmiş gibi görünen devasa bir masanın arkasında oturuyor. "Pandora," diyor

diyor ve hafif bir gülümseme veriyor. Ama duygu yok. Sesi çok fazla dalgalanmıyor.

Ben böyle mi konuşuyorum?

Bu düşünceyle neredeyse ürperip kendime sarılıyorum ve tam o anda gözleri -benimkiler gibi karanlık- parmağımdaki yüzüğe takılıyor. Yüzünde daha önce hiç görmediğim bir korku ifadesi beliriyor ve uzun zamandır ilk kez sesinde bir çatlak duyuyorum.

"Sana söyledi, değil mi?" diye fısıldıyor aniden, gözlerini benimkilere kaldırarak. Korkunç görünüyor.

Cevap veremeyecek kadar şaşkınım, en sevdiğim hapın etkisindeyim.

Annem boğazını temizliyor, ama gözleri iri ve neredeyse bilgi almak için kudurmuş gibi parmağımdaki söz yüzüğünü işaret ediyor. Koltuğunda oturmaya devam etse de bakışları ipucu bulmak için yüzümü tarıyor ve birkaç şey birden gözüme çarpıyor:

Bu doğru.

"Neden o yüzüğü takıyorsun? O çocuğu unuttuğunu sanıyordum."

Hâlâ kafam çok karışık ama vücudumdaki adrenalin hızla artıyor ve her saniye beynimi temizliyor.

"Kimin üzerinde?" Gözlerimi kısarak kasıtlı bir yavaşlıkla soruyorum. "Saçmalama. *Mackenna Jones*."

"Evet. Onunlaydım." Bakabilmesi için elimi uzatıyorum ve o bakarken ben de yüz ifadesini sakın tutmak için ne kadar cesurca mücadele ettiğine bakıyorum.

"Ve sana söyledi. Tabii ki söyledi. Madem babası ortaya çıktı, gerçeği neden saklasın ki?" Gözleri benimkilere dikildi. Temkinli. Meraklı. Hâlâ belirgin bir korkuyla.

"Bana ne söylediğini düşünüyorsun?"

Beklerken yoğun bir batma hissi içimde gümbürdüyor.

Onu küller içinde hatırlıyorum.

Ondan uzak durmam için beni uyardığı bir kül.

Bana "*Sana zarar verecek.*" diyordu. *İntikam istiyor. Tıpkı baban gibi olacak, sadece izle. Uzak dur.*

Özellikle de parktan eve döndükten sonra yatak odamın penceresinden dışarı baktığım ve onun gelip arkamda durduğu ve ne olduğunu bile sormadan, "En iyisi bu," diye fısıldadığı anıyı hatırlıyorum.

"Ona benden uzak durmasını söyledin," diye fısıldıyorum aniden, o cesaret edemeyince. Mackenna'nın bana olan öfkesini ve beni tekrar gördüğünde gözlerindeki acıyı hatırlıyorum ve her şey bir yapboz gibi bir araya geliyor.

Beni mahveden bir bulmaca. Kenna'yı mahvetti. Ve *annem* tarafından tasarlandı.

"Ne yaptınız? Onu nasıl yaptın?" Acım o kadar taze ki, sesim sadece bir fısıltı.

Biliyorum. Ama her şeyi bilmeliyim, ondan duymalıyım. Kendi ailemden.

Annem şakaklarını ovuşturup derin derin nefes alıyor ve ben ona bağırarak için ağzımı açtığımda sözümü kesiyor. "Babasının başı beladaydı. Büyük bir bela. Hatırladığınız gibi uzun yıllar hapis yatmakla karşı karşıyaydı. Ben de ona bir anlaşma önerdim. Senden uzak durursa cezasını hafifletecektim."

"Bunu ona sen mi yaptın?" Fısıldıyorum. "Bunu *bana* sen mi yaptın?"

"O senin için iyi değildi, Pandora! Sana kalp acısından başka bir şey vermedi. En iyisinin bu olduğunu düşündüm, bu yüzden yüzüğünü fark ettiğimde

Daha sonra seni elinden alacağını anladım. Babasının kalan günlerini hapis hanede geçirmesini istemiyorsa çekip gitmesini tavsiye ettim."

"Ve bunca yıl beni istemediğini düşünmemi sağladın!"

"Seni istediğini sanıyordu ama ikiniz de sizin için en iyisinin ne olduğunu bilemeyecek kadar gençtiniz. Sence aptal bir rockçının yaşadığı hayatı yaşayarak mutlu olabilir miydin?"

"Altı yıl, anne. Altı yıl!" Ağlıyorum.

Bana bakıyor, her şeyi hareketsiz. Ve *duygusuz*.

"Bir kızımız var," diye fısıldıyorum.

Annem neredeyse santimler.

Neredeyse.

"*Asla* göremeyeceğimiz bir kız çocuğu."

Bunu yüksek sesle söylerken bile kalbim kırılıyor.

"Pandora," diyor ve elimi tutacakmış gibi masasının üzerinden uzanıyor. Geri sıçırıyorum ve o da ayağa kalkıp etrafımda dönmeye başlıyor. "Yalnızdın. Bunu yapamazdın. O bebeğe en iyi şansını verdin."

"*Hayır. Onun* en iyi şans *ben* ve babasıydı. Ama ona söyleyecek cesaretim olmadığı için benden nefret ederek uzaklaşmasını sağladın.

Yüzüne karşı bittiğimizi söyledim."

Gözyaşlarımın biriktiğini hissediyorum ama dökülmelerini istemiyorum. Onun önünde olmaz. Diğer her şeyle birlikte gözyaşlarımı da almasına izin veremezdim.

Dişlerimi sıkıyorum ve içimden çıkmakla tehdit eden uçucu duyguları zapt ediyorum. Ama onu kaybetmeyecek olsam da, o öfkeye tutunuyorum - bana tanıdık gelen eski dostuma. "Neden benden nefret ediyorsun? Neden sahip olduğum tek sevgiyi benden aldın? *Neden anne?*"

Bir an için kaşlarını çatıyor. "Söylemediğim için seni sevmediğimi mi düşünüyorsun? Seni gerçek hayata hazırlamaya çalıştım. Uyuşturucu kaçakçılığından hüküm giymiş bir adamın oğluydu. Kızın için bunu ister misin? Bu seni mutlu eder mi?"

Onun önünde ağlamayacağım. Yalnız başıma, odamda ağlayacağım, ama onun önünde değil!

"Onu pencerenin önünde beklerken hamile olduğunu bilmiyordum. Yatak odana girdiğini bilmediğimi mi sanıyordun? *Lütfen*, Pandora. The şeytan yaşlı olmaktan çok şeytan olmaktan anlar. Seni korumak istedim. Erkekler asla değişmez. Erkekler kendilerine öğretildiği gibi büyürler ve o senin için yeterince iyi değildi."

"Erkekler kendilerine öğretilen şekilde büyürler, öyle mi? Tıpkı bana acı, güvenilmez ve nefret dolu olmayı öğrettiğin gibi mi? O farklıydı, anne. Bana değer verirdi. Tek istediği benim için yeterince iyi olmaktı, ama asla öyle olduğunu hissetmedi, çünkü sana çıktığımızı söyleyecek cesaretim hiç olmadı. Benim için iyi olmadığını düşünüyordu ve sen de onu buna ikna ettin."

Omuzlarımı sıkmak için uzanırken kederli bir şekilde iç geçiriyor. "Yaptığım şeyi geri alamam. Umarım beni anlarsın."

Dokunuşuna omuz silkip geri çekiliyorum. "Anlıyorum. Keşke bana affetmeyi öğretseydin de şu anda anne, sadece anlamakla kalmayıp seni affedebilseydim. Ama yapmadın, değil mi? Bana babamdan nefret etmeyi öğrettin. Onu kovalayan sen olduğun halde Kenna'dan gittiği için nefret etmeyi. Kızımdan vazgeçtiğim için kendimi asla affedemem. Hepimiz hata yaptık anne. Ve o hatalardan biri de bana affetmeyi öğretmemendi. Çünkü şimdi . . . Nasıl affedeceğimi bilmiyorum."

"Pan?" Küçük bir ses duyuyorum, ardından arkamdaki kapının gıcirtısı geliyor.

Magnolia'ya baktığında annemin yüz ifadesi yumuşuyor. Yıllar boyunca onun da Magnolia'dan vazgeçtiği için suçluluk duyduğunu görebiliyorum.

bebeğim. The bazen Magnolia'ya, asla yanında olmayacak, asla göremeyeceği torununu merak ediyormuş gibi bakıyor. Magnolia için elinden geleni yapıyor, sanki bu onu affettirecekmiş gibi. Ben de öyle yapıyorum, sanki bu beni affettirecekmiş gibi.

"Hey, Mag," diyorum, diz çöküp kollarımı açarken üzüntümü yutkunarak geri çekiyorum.

Bana bir gülle gibi çarpıyor ve yanağıma özensiz bir öpücük verirken beni sıkıca eziyor. Then Geri çekiliyor ve bana "Bir liste yaptım, gel bak" diyor.

"Tamam, hadi gidelim," diyorum heyecan taklidi yaparak.

"Pandora?" Annemin sesi bizi kapıda durduruyor. Her zamanki gibi perişan görünüyor. "Yaptığım şeyi geri alamam," diye tekrarlıyor fısıltıyla.

"Ben de yapamam," diye fısıldıyorum.

"Gel!" Magnolia çekiştirip duruyor.

"Pandora!" diye sesleniyor annem yine. Duruyorum, gözlerimi kapatıyorum ve son bir kez dönüyorum. Korkunç bir şey midemi kavlıyor ve onu durdurmanın hiçbir yolu yok. Magnolia'nın tuttuğu elimde yüzüğümü hissediyorum.

İstedğin için gel, sana para ödedikleri için değil. "Özür dilerim."

İki küçük kelime. Önemli kelimeler ama bana erkeğimi, bebeğimi, seçimimi, geçmişimi geri vermeyecekler. "Ben de öyle," diyorum üzülerek, sonra Magnolia'yı bacaklarıma sarıyorum ve beni odasına sürüklemeyi önce onun küçük mutlu enerjisini içime çekiyorum.

"Nedir bu?" Düzgün kırmızı harflerle işaretlenmiş bir kağıt uzattığında soruyorum.

"Things Büyüyünce yapmak istediğim şeyler," diyor kocaman bir sırtışla. "Bir liste yapmamı söylemiştin! Uzun bir liste." Çeviriyor ve daha fazla harf görüyorum.

Pandora gibi saçıma pembe takarım.

Yüz lolipop mumlu bir pasta pişirin. Safariye çıkın.

Evcil bir giraffe'niz olsun (safariiden).

Tüm küçük dileklerini okudum, onun coşkusunu yanımda hissettim ve bir zamanlar tıpkı onun gibi olduğumu hatırladım. Hayalperest, umutlu ve canlıydım. "Sen

Eskiden bende de bunlardan bir tane vardı," diye itiraf ediyorum.

"Liste yaptığım zamanlar." "Ne yazıyordu?"

"Dedi ki . . ." Aklıma geldi. Birden Mackenna'yla son yolculuğumuzda ne yaptığımızı *hatırladım* ve şok oldum.

Seni sinsi piç, aptal listelerimi hatırladın, değil mi?

"İçlerinden biri 'Bir motosikletin arkasına bin' dedi. Bir diğeri: 'Yolculuğa çık' dedi. Ben de bir rock yıldızını öpmek istedim."

Devam edemem. İmkansız. Duruyorum ve kalbim göğsüme helyum pompalanmış gibi şişerken yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum.

"OOOH!!! Bu doğru mu? Doğru mu? Yolculuğa mı çıktın, Pan? Yolculuğa çıktın mı, motosiklete bindin mi ve bir rock yıldızını öptün mü?"

Başımı sallıyorum, kendimi tehlikeli derecede duygusal hissediyorum ama Mackenna ve Magnolia'nın yaptığı da bu değil mi? İçimdeki kimsenin göremediği yapış yapış duyguyu ortaya çıkarmak? Gece şefkatiyle şakağına bir öpücük konduruyorum. "Evet, öptüm. Ona aşık oldum. Ve o gerçek bir rock yıldızı olmadan önce, benim rock yıldızımdı."

"Sen benim rock yıldızımsın," diyor sırtarak. "Ve sen de benim Magni cent'imsin."

Mackenna

Makyaj yapıyorum. Aptal bir sandalyede oturmuş, çakmakla oynarken makyaj ve saç sanatçım Clarissa gözlerimin altına sürme çekiyor.

"Gözlerinizle uyumlu olması için bugün beyaz ve gümüş çizgili bir peruk kullanalım." diyor. "Siyah deri ceket ve pantolonu daha çok öne çıkaracak."

"Bugün peruk takmıyorum."

"Oh?"

"Evet, bugün rol yapmak istemiyorum." Peruğu kafamdan çıkarıyorum ve bir elimi kafatasımın etrafında kıvırıyorum. Gözlerim sürmeli, irislerimin gümüş rengi aynada pırıl pırıl parlıyor. Elmas küpem parıldıyor. Kıcımlı tekmelemek istiyorum, ama aynı zamanda bu dünyada kıcımlı tekmeleyen bir kız varmış gibi hissediyorum.

Ve hala gelip gelmeyeceğini bilmiyorum.

Yapacağını söylediğinde gözlerini kaçırdı. Yalan söylediğine dair kesin bir işaret. Ama lanet olsun, şimdi bunu düşünemem.

Dışarıdan bakıldığında, o bir mavidir, hep öyleydi. Ama içindeki kızı tanıyorum. Ne sakladığını çok iyi biliyorum. Okyanus kadar büyük bir kalp.

Mackenna diyen bir kalp. *Lanet olsun. Jones.*

"Leo ondan onunla temasa geçmesini istediğini söyledi?" Lex oturduğu yerden soruyor, makyajını da yaptırıyor.

"Telefonuna cevap vermiyor." Çakmağı çaktım ve yanmasını izledim, sonra tekrar çakmadan önce sönmesine izin verdim.

"Think burada olacak mı? Artık onsuz sıkıcı olmaya başladı."

"Burada olacak," diye yalan söylüyorum. En azından geliyormuş gibi yapmalıyım, çünkü bu gece yeni şarkımı söylemek için sahneye çıktığımda beni dinlemesini istediğim kişi o. *Lütfen lanet konserime gel Pink, sonra seninle ne yapacağımıza karar veririz.*

Yemin ederim, bu kız hayatım boyunca bana bir numara yaptı. Beni sevdiğinden emin olduğumda, beni terk etti. Benimle hiçbir şey yapmak istemediğinden emin olduğumda, konserime geldi ve bana bir sürü domates yolladı.

Ondan ne bekleyeceğimi kesinlikle bilmiyorum ama artık geleceği olmayan on yedi yaşında biri olmadığımı biliyorum. Ben Mackenna Jones'um ve eğer istersem ona sahip olacağım.

Ve onu istiyorum, tamam mı?

Huzursuzum, yorgunum, gerginim, ama en çok onun tadını arzuluyorum. The onu hissetmek. Onu daha az itiraz edeceği yatağıma götürmeli ve sersemletmeliyim. Orgazmlarından sersemlemiş. Kollarımda titreyene kadar onu kıyafetlerinden ve kabadayılığından soymalıyım. Onu daha sert becermem için inlemekle meşgul olduğundan bana küfretmeyi ve alay etmeyi unutana kadar.

Şimdiye kadar yaptığım en iyi seks olduğunu inkar edemem.

Ama sadece lanet bir tanrıça olduğu için değil, çünkü öyle. Karanlık bir Medusa, onun büyüsü altındayım ve tek istediğim onun içinde olmak. Ve onun içinde olmayı seviyorum çünkü onu seviyorum.

The kokuyor.

The sanki istemiyormuş ama elinde değilmiş gibi gülümsüyor.

The içindeki tüm o öfkeli tutkuyla öpüşme şekli.

The kollarımda puding gibi oluyor, ama işimiz biter bitmez sırf benim göt deliğimi ortaya çıkarmak için orospu rolünü oynuyor ve onu orospusuna bir takla daha attırmaya zorluyor ...

Kendini fiziksel olarak veriyor, ama bu artık benim için yeterli değil. Ona sürtünebilir, sikimin her santimini alması için onu zorlayabilirim. Kollarını bileklerinden kavrayabilir, onu sabit tutabilir ve amının beni yutmasını sağlayabilirim.

Ve yine de yeterli olmayacak.

Olacakları düşünüyorum. Sahnenin nasıl oynanacağını. Ona ne yapacağımı. Onun bana yapacaklarını . . .

"Kenna," diye inleyecek. Ve olduğundan daha ateşli olmayacak, çünkü olamaz. Çünkü o mükemmel.

Ve yine de, kelimeleri duymak isteyeceğim.

Ona karşı nazik olmayacağım ama onun da bunu isteyeceğini sanmıyorum. Emeceğim, yalayacağım, arzuyla kıvranışını, vücudunun benimkinin etrafındaki dalgalanmalarını hissedeceğim.

Memesini emerken titriyor, kalçalarını ayırırken hâlâ titriyor. Altımda çırpınacak, vücuduma doğru sallanacak -açgözlü, aç, sanki beni içine almazsa parçalanacakmış gibi. Sanki onu bir arada tutan tek şey benim aletimmiş gibi. Meme uçları öpücüklerimden kızarıp büzüşecek ve ben de onları dinlendirip ağzına gideceğim, ta ki o da boşalana ve nefesi kesilene kadar. Söylüyorum.

Yıllardır duymak için can attığım şeyi
söyleyecek. Dudaklarının kelimeleri
oluşturmasını izleyeceğim.

Three. Sadece üç tane.

Çünkü hala onları isteyeceğim.

Güzel yüzü, karanlıkta bembeyaz. Those yuvarlak omuzları, dolgun göğüsleri, mükemmel kıcı ve sıcak, ıslak, lezzetli am dudakları. Hepsi, onun da dediği gibi benim,

"Seni seviyorum. . ."

Ve bu olduğunda, onu yerinde tutacağım. Ben onu hareketsiz tutarken kafasını savuracak ve kimin kimi aldığını bilmemesine imkân yok. Ben onun sıcaklığına dalarken tırnakları sırtımı tırmıklayacak ve ona aynı şekilde hissettiğimi tekrar tekrar söyleyeceğim. That o benim için tek. Ona ellerimle, dudaklarımla, vücudumla onun benim için tek olduğunu göstereceğim.

"O gelirse ne yapacaksın?" Lex bastırıyor ve beni soyunma odasına geri döndürüyor. Çakmağı bir kenara atıp ayağa kalkıyorum ve çıplak kollarımı deri ceketimin içine sokuyorum.

"Bekliyor
olacağım." "Ya
gelmezse?"

"Then Onun peşine düşeceğim."

Pandora

Tavsiyesine kulak verdim.

The kaygımı üç katına çıkarıyor ama bu konuda profesyonelleşmeye başlıyorum. Uçağa bindiğimde klonazepamımı alıyorum ve yanımdaki koltukta oturan adamdan özür dileyerek, "Tuvalete gitmen gerekirse yanımdan geç, çünkü ölü gibi uyuyorum," diyorum, o da gülerek, "Gerek yok," diyor.

Bir de baktım ki, New York'a vardığımızı haber veren uçak görevlisi tarafından -oldukça şiddetli bir şekilde- sarsılıyorum.

New York.

Madison Square Garden.

Ve Mackenna lanet olası seni seviyorum, seni lezzetli orospu çocuğu Jones.

Havaalanında bir taksiye biniyorum, valizimi arkamda taşıyorum. Bir hafta yetecek kadar valiz hazırlamıştım ama ne olacağını bilmiyorum. Onun çekip gitmediği dışında hiçbir şey bilmiyorum. That *benim* için geri geldi.

The Konsere doğru ilerlerken dakikalar uzuyor. Parmaklarımı kalçalarıma vuruyorum, parmaklarımla ve saçlarımla oynuyorum, huzursuzca pencereden dışarı bakıyorum. Son yarım saatte ancak üç adım ilerleyebildik.

"Aman Tanrım, bu tren yolculuğu," diyorum taksi şoförüne, bacaklarım biraz ağrıyor.

ilk kez kaçma dürtüsü. Sadece ona koş, onu geri getir, onunla konuş.
Sonunda temize çık.

"There'da bir konser var... yaklaşmak zor."

Şöföre, "Buradan itibaren yürüyeceğim," diyorum ve ona birkaç banknot uzattıktan sonra üzgün bir şekilde valizimi alıp Madison Square Garden'ın girişine doğru bakıyorum.

The sahne kurulmuş ve sıcak ışıqla aydınlatılmış. Yol görevlilerinden birini görüyorum ve hemen öne atılıyorum. "İçeri girmem lazım," diyorum nefes nefese. Beni hemen tanıyor - ipi çekip beni içeri sokarken gözlerindeki parıltıdan bunu anlayabiliyorum. "Sen arka tarafa git. Bunu senin için halledeceğim," diyor ve bavulumu işaret ediyor.

"Thank you."

"Açılış gösterisi bitmek üzere," diyor.

That tam o anda, arka planda çalan vahşi müzik kesiliyor, ışıklar kapanıyor ve karanlıkta çalan bir keman sesi duyduğumda nefesimi tutarak sahnenin alt tarafına doğru kayıyorum. Yumuşak, unutulmaz bir melodi başladığında esh'im çakıl taşlarına dönüşüyor ve ışıklar açıldığında gözlerim tam olarak aydınlattıkları şekil.

Onu o kadar çok seviyorum ki, kalbim göğsümde ağrıyor.

Tek dizinin üzerine çökmüş, mikrofonlu kulaklık çenesine dolanmış, başı öne eğik ve orkestranın geri kalanı o unutulmaz, yavaş kemanın melodisini takip etmeye başlarken Mackenna şarkı söylemeye başlıyor.

Bir uyurgezer gibi sahneye bir adım daha yaklaşıyorum ama görünecek kadar değil, çünkü o karşı köşede, yavaş ve kederli bir dizeye başlarken kendi dünyasında kaybolmuş durumda.

*Saçındaki pamuk şekeri pambesi saç telini
iğrendiriyorsun Ve tanrılara orada olman için dua
ediyorum*

*Rüyalarımnda, fantezilerimde ve
kabuslarımnda seni bir daha
göremeyeceğimden çok korkuyorum*

Sözleri müzikle birlikte gelişmeye başlıyor, artık kulağa umutlu

geliyor. *Öfkenin arkasına saklanmayı deneyebilirsiniz.*

*Ve kaçmayı deneyebilirim
Ama geceleri uyurken, üzerime geliyorsun Ve
korkuyorum, çünkü sen benim için tek kızsın*

Ve bu kez daha yüksek sesle şarkı söylerken büyük bir enstrümantal

doruk noktası katılır. Sen benim kızsımsın

Sen benim kızsımsın

Pandora, sen benim

kızsımsın, seni

görmezden gelemem.

Pandora'ya her zaman

hayran olmuşumdur.

Sana yalvarıyorum.

Sen benim için tek kızsın

Yazılmış, olması

gerekliyordu Sen benim

kızsımsın

Sen benim kızsımsın

Pandora, sen benim

kızsımsın

*Gökyüzü yüksekliğinde, uyluk yüksekliğinde deri, her
türlü hava koşulunda Bu gece, şimdi, sonra ve
sonsuzda dek*

Buraya gel kızım, pençelerini bana batır.

Korkmuyorum, çünkü sen osun ve olması gereken

sensin Sen benim kızsımsın

Sen benim kızsımsın

Pandora, sen benim

kızsımsın, seni

görmezden gelemem.

Pandora'ya her zaman

hayran olmuşumdur.

Sana yalvarıyorum.

Sen benim için tek kızsın

Yazılmış, olması gerekiyor

Sen benim kızsımsın

Sen benim kızsımsın

*Pandora, sen benim
kızımsın*

The rest, ses sona ererken neredeyse doğaçlama, hatta kaotik bir şekilde

*Seni asla reddetmemeliydim
Seni ne kadar özlediğim
hakkında yalan söyledim
Hayatımda senin seksiliğine
ihtiyacım var Başka kimse bir
eş tutamaz
Muma, o sensin, sen bir avsın, beni
çıldırтыyorsun
Beni
delirtiyorsun
Kalbimi
kırtıyorsun Ve
bağırsaklarımı
tekmeliyorsun
There's nowhere I'd rather be
My vampire queen
Bağırmak, dokunmak, öpmek, sikmek
Pandora, sen benim kızımısın.*

Şarkı bittiğinde, binlerce ve binlerce çakmak karanlıkta parlarken güzel bir sessizlik oluyor ve son dize tüm stadyumda yankılanıyor.

Duygular nefes borumu nefes almamı zorlaştıracak kadar sıkıyor. This beni bu yüzden burada istedi.

Ortaya çıkacağımı, bana şarkı söyleyeceğini ve sonsuza dek mutlu yaşayacağımızı mı sanıyorsun?

That'a gidiyorum . . .

Mutluluk ve aşk karnımda ortak gibi kıvrılıyor. Şu anda on yedi yaşında olabilirdim. Kronolojik olarak daha yaşlıyım ve dıştan acı çekiyorum ama içimde hala onun kızıyım.

The bir gün bana geri döneceğini düşünen biri.

The bir gün beni terk etmenin bir hata olduğunu anlayacağını umut eden biri.

Beni istemediğini sanıyordum ama istiyormuş. Ve şimdi ne yaptığımı anladığında her şeyin biteceğinden korkuyorum.

Boğazım söylenmemiş kelimelerle çiğ, bedenim ağır ve sıcak. Uzun bir an boyunca kendimi baygın ve trans halinde hissediyorum ve Mackenna'nın beni bulmak için kalabalığı taramasını izlediğimde tepkim anında oluyor.

Yol görevlilerinden birine doğru ittirdim. Tek kelime etmeden beni içeri aldı ve ben de olabildiğince hızlı koşmaya başladım, Lex'in sahnede "Pekâlâ millet, adamı duydunuz" diye bağırdığını duydum. Nefes nefese sahnenin kenarında duruyorum ve adamım - benim adamım - kendine gelmek için mücadele ediyor gibi görünüyor. Az önce binlerce insanın önünde içini dökmüştü ve hâlâ kalabalığın arasında beni aradığını görebiliyorum.

Beni görmesi için çıldırıyorum. Domatesim olsa yüzüne fırlatırdım. O muhteşem, ünlü yüzünü öpmek istiyorum.

Lionel beni durdurduğunda sahneye doğru bir adım atıyorum. "O en kötü türden bir pislik. Bana neler olduğunu açıklayabilir misin?"

"Bırakın geçeyim. Lütfen. *Lütfen*."

"Onu öpecek misin?" diye öfkeyle sorar.

"EVET!"

Yeni bir şarkı başlıyor. Dışarıdaki binlerce insanı gördüğümde içimi bir endişe kaplıyor ama bu sadece kararlılığımı artırıyor.

Vokalleri hoparlörleri yırtarcasına yükselirken tüm ışıklar Mackenna'nın üzerinde parlıyor.

Bir düzine dansçı onu sıkıştırmaya

başlar. "Leo, *kenara çekil!*"

Yalvarıyorum.

Leo kenara çekildiğinde, sahneye fırladım. Burada olmayı ne kadar istemediğim umurumda değil-şimdi hiçbir şey beni ondan uzak tutamaz. Ne bu sahne, ne Leo, ne ışıklar, ne hayranlar, ne annem, ne babası, ne de *ben*.

İlerlerken kameraların her adımımı takip ettiğini hissediyorum, sahneyi geçerken yukarıdan gelen ışıklar aniden bana doğru kayıyor. Mackenna'nın bacakları birbirinden ayrılmış, kasları şişkin ve kalın, kıcı deri içinde sıkı. Yüzü hayranlarına dönük, arkasına geçtiğimde vokalleri onları avucunun içine alıyor.

The bedenim onunkiyle temas ettiğinde, sanki beni tanımış gibi teninin gerildiğini hissediyorum. Boğazımın ortasında sıcak bir düğüm oluşuyor. Tit'in ve Liv'in elleri şehvetli bir şekilde yan tarafına doğru ilerliyor, ama kızlar beni görünce ellerini çekip birkaç adım ötede dans etmeye başlıyorlar.

Artık düşmanım olmadıklarını fark ettiğimde şükranla ağlamak istiyorum. Nasıl olabilirler ki? They benim devralmama izin veriyorlar.

Parmaklarımı Mackenna'nın sırt kaslarında gezdiriyorum, yavaşça,

sinsice vücudumu bir metreden uzun saf, sert erkeğe bastırıyorum. Esnek kaslarımı hissediyorum

Parmak uçlarımla altında geriliyor ve elimi ön tarafına sürdüğümde keskin nefesini görmek yerine hissediyorum.

Beni tanıdın mı, seni lanet tanrı? Tanıdın mı?

Dudaklarımı tenine bastırıp dişlerimle omzunu sıyrıyorum ve onu şakacı bir şekilde ısırıyorum. Then Daha fazla dayanamıyorum ve dilimi çıkarıp onun tadına bakıyorum.

Bir kolunu belime doluyor ve beni kendine çekiyor, şarkı söylemeye devam ederken hiçbir ritmi kaçırmıyor. Vücudumun çoğu kısmının onunkilerle birleştikten emin olarak etrafında dönerken, önüne geçiyorum. Onunla birlikte hareket ederken utanmadan dudaklarımı göğsüne bastırıyorum.

That doğru, benim. Ve senin dünyanı da benimkini salladığın gibi sallayacağım, Mackenna Jones.

Bedenimi yavaşça onunkine doğru hareket ettiriyorum, dilimi büzülmüş kahverengi meme ucuna bastırıyorum. Daireler çiziyorum. Sert küçük noktayı ovuyorum. Tüm bu insanların önünde onu istediğimi bilmesini sağlıyorum.

Ellerimi kaslarının üzerinde gezdiriyor, onun ne kadar mükemmel olduğunu düşünüyorum. Her zaman çok çekingen ve kontrollü biriyimdir ama o benim istediğim, sevdiğim kişi ve bunu bilmesini istiyorum. Beni kendine doğru sertçe çekiyor ve elini vücudumda gezdirerek beni yanında sallıyor. That senaryo değildi. Hiçbiri. The kıcımlı sıkma şekli. The o sıcak, gürleyen şarkı sözlerinin arasında dudaklarının boynumda yarattığı baş döndürücü hissi hissediyorum. Dokunabildiği her an dokunuşları çalışıyor. Her şeyin kontrolü onda. Şarkısının. The dansı. Benimle.

Beni kendisinden uzağa bakacak şekilde döndürüyor, sonra tekrar kendine çekiyor ve saçlarım dökülsün ve başım arkaya doğru sarksın diye beni savuruyor.

Sessizlik çöküyor.

Nefesini tutarak doğrulmama izin veriyor ve alnıma hafifçe dokunuyor. O daha ne olduğunu anlamadan, ben endişeyle mikrofonunu çenesine kadar çekip dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Ağzı o kadar tanıdık, o kadar sıcak, o kadar arzuluydu ki

-Benimkini bekliyordu. Beni hiç öpmediği kadar sert öpüyor, ta ki dudaklarım ve ağzım -her hücrem- re. The ışıkları gibi yanana kadar ve biz devam ederken bir sessizlik oluyor, başlarımız önce bir tarafa sonra diğer tarafa kayıyor, öpüşmemiz sadece arzumuzu körüklüyor.

Then Uzaklaşıyorum ve on yumruğumun tamamıyla çenesini okşuyorum ve ağzına fısıldıyorum, "Sen benimsin. Seni sahipleniyorum. Seni seviyorum. Sen benimsin."

The hayranları arkamda kükrüyor. *Lanet olsun, o kadar insanın orada olduğunu unutmuşum.* Coşkulu kalabalığa bakıyorum, dudaklarımın kenarları kalkıyor. Arkamı döndüğümde ve iri gözlerim onun kurt gözleriyle bulunduğu anda, orada gördüğüm ham duyguyla ağlamak istiyorum.

Sevdiğiniz adama onu ne kadar sevdiğinizi ve ne kadar kötü batırdığınızı nasıl söylersiniz?

Hızlanan nabzım sakinleşene kadar bir iki nefes bekliyorum. Then eline küçük ~~li~~ot tutuşturup kulağına fısıldıyorum: "Benimle bu otelde buluş. There ~~li~~nahtar bekliyor. Lütfen gel."

Gitmek için dönüyorum ama bileğimden tutup beni döndürüyor ve tek bir kelime homurdanıyor: "Bekle."

Bana daha sert bir öpücük konduruyor, dilini benimkiyle birleştirmek için içeri itiyor ve sinir uçlarımda kıvılcımlar ve ayak parmaklarımda şimşekler çaktırıyor. Beni serbest bırakıp, kıcıma bir şaplak atarak yoluma devam etmemi sağlıyor.

"İşte bu," diye mırıldanıyor hayranlarına hitap ederken şimdiye kadarki en seksi, en sert sesiyle, "Pandora'ydı."

Hayranlarından bir kükreme duyduğumda gülümsemem yüzümü acıtıyor. Ve bu gülümsemeyi bavulumu görevliden alıp otele gitmek üzere taksiye binerken de taşıyorum.

Çok heyecanlıyım. Sanırım kalp hastaları kalpleri "farklı" davranmaya başladığında böyle hissediyor olmalı.

Hayatımda hiç bu kadar gergin ve heyecanlı olmamıştım. Geceleri onu görmek için yatağımdan kalktığımda bile. Onu karşılamak için pencereye koştuğumda bile.

Yatağımda, onunla ilk öpüşmemi yeniden yaşamak ...

Beni okuldaki zorbalardan kurtardıktan sonra. Mahkemenin dışında elini tuttuktan sonra. The gece onunla rıhtımda karşılaştım, daha merhaba bile demeden, tek bir kelime bile konuşmadan, yaslandığı sütundan uzaklaştı ve ben de hızımı artırdım ve ne olduğunu anlamadan ben onun kollarındaydım ve o da benimkinde, dudaklarımız kilitlenmiş ve

hareket ediyordu, sıcak ve hızlı, nefesimiz vahşı, bizim

Elleri hareket ediyordu. "Geldin," diye mırıldandı, yüzümü tuttu ve şakağımı, çenemi, yanağımı, burnumu öptü.

"Her zaman," diye fısıldadım, çenesini kavradım ve ellerinin yüzümde hala birkaç santim uzamış gibi büyük hissetmesini sevdim.

O zamanlar onu deli gibi severdim. Ama o çılgınlık seviyesi şimdikiyle kıyaslanamaz bile!

Melanie gurur duyardı. Brooke gurur duyardı. Magnolia bile gurur duyardı.

Onu beklerken otel odasında volta atıyorum, sonra gidip aynada görünüşümü kontrol ediyorum. Hay sikeyim. *Aptal gibi mi görünüyorum?* Küpeler takıyorum, botlarımı topuklularla değiştiriyorum ve tırnaklarımı her zaman giydiğim koyu mor-siyah yerine pembeye boyuyorum. Deri ceketimi de yumuşak beyaz ipek bir üstle değiştiriyorum. Tanrım, onu memnun etmek istediğim çok açık. Çünkü bana "Pembe" demesi hoşuma gidiyor. Kız gibi ve yumuşak görünmek istiyorum ama ...

Tamam, ne. Onu istediğim belli olsun. Bana vampir kraliçem dedi. Ben de onun kralım olmasını istiyorum. Kalbimden bir parça koparmasını, kanımı akıtmasını ve beni yatak odasına götürmesini. İnine. Nereye isterse!

Çıplak kollarımı ovuşturarak volta atıyordum ki kapının *tık* sesini duydum. Kendimi bayılmak üzere olan aptal bir on sekizinci yüzyıl bakiresi gibi hissederek döndüm.

Çünkü o burada, otel odamda, baygın, baygın, baygın. Benim rock yıldızım.

Kapıyı kapatıp orada öylece durduğunda, beni santim santim yemek isteyen o açgözlü gümüş gözleriyle bana baktığında içimi bir duygu seli kaplıyor. Göğsünden aşağı ter damlaları süzülüyor. Gümüş kemerli beyaz bir kot pantolon giymiş ve tam bir rock yıldızı gibi görünüyor. Bileği kalın küpelerle kaplı ve başparmağındaki gümüş yüzük ışıktan parlıyor. O gümüş yüzüğün bana değmesini ne kadar çok istediğimi düşündükçe içim içimi yiyor. Çeneme, dudaklarıma, meme uçlarıma, seksime. Tanrım, evet- her yerde lezzetli bir şekilde iz bıraktığını hissedebilecekken neden dudaklarımda dursun ki?

"Sen geldin." The gruff tonu cildimi çakıl taşına çeviriyor.

Bana doğru ilk adımını atıyor, ama onu durdurmak için elimi kaldırıyorum ve "Kenna, eğer gerçekten bilmiyorsan bir geleceğimiz olamaz.

Kim olduğumu. Ne yaptığımı. Beni terk ettiğinde."

Hafifçe gülüyor ve elini beni çıldırtacak bir şekilde lezzetli saç kesiminin üzerinde gezdiriyor. "Ben de bir hata yaptım Pandora," diyor bana, gözleri pişmanlıkla parlıyor ve beni sanki inanmakta güçlük çektiği bir hayalmişim gibi görüyor. Kollarını iki yana açıyor. "Bebeğim, gençtik ve sorun değil, artık daha iyi biliyoruz. Artık birbirimizi incitmeyeceğiz. Geleceğim yoktu, sana verecek hiçbir şeyim yoktu, ne söylersen söyle yine de çekip gitmemeliydim..."

"Sen! Bana yardım etmen gerekiyordu, Kenna."

Bana verdiği yüzüğü göstermek için elimi uzattığımda bana bakıyor. Yüzüğümü gururla takıyorum. Keşke ben de sözlerimle bu kadar gurur duyabilseydim.

"Annemin ne yaptığını biliyorum," diye acı içinde fısıldıyorum. "O zaman bilmiyordum ama şimdi biliyorum."

Daha fazla bakıyor, kaşları gözlerinin üzerine iniyor.

"Mackenna," diyorum, sesim daha boğuk ve karanlık bir hal alıyor, "benim hakkımda bildiğini sandığın her şey, hissedebileceğin her şey, şu anda yok olabilir."

Nefes almak için durakladığımda içimi vahşi bir keder kaplıyor ve mırıldanıyor: "The hissettiklerim hiçbir yere gitmiyor. Değişmiyor. Sona ermiyor. Bu ..."

"Kenna, berbatım. *Berbatım*-"

"Vay canına, bebeğim." İnanılmaz bir kahkaha atarak beni durdurdu. "Bana istediğin ismi tak, ama orada oturup kızıma böyle hakaret etmene izin verirsem lanetlenirim."

-"

"Hamileydim, Kenna."

The kelimeler üzerine bomba gibi düşer.

Bir an devam edemiyorum, içimi bir endişe kaplıyor. Bir an için onu ölçüyorum, ne kadar hareketsiz olduğunu.

"Sen gittiğinde hamileydim," demek için kendimi **zorluyorum**.

The şok onu hareketsiz tutarken, acı beni sessizce parçalıyor. The benim kutum. The Pandora'nın asla açmaması gereken kötü şeylerin kutusu. İşte burada, beni sevmesini ve kabul etmesini istediğim tek kişi bilsin diye ruhumdan kopan her bir parça.

"Ne diyorsun sen Pandora?" Sesi şimdiden mesafeli. Yüzde yüz inançsızlık.

O yakışıklı yüzündeki ifade. Ölene kadar her gün hatırlayacağım. The gözlerinin gümüşten şok grisine dönüşmesi. The mükemmel yüz ~~hala~~ inançsızlık içinde donması.

Gerisini söylemek için içimdeki tüm cesareti ortaya koymam gerekiyor. "Küçük bir kızımız var."

Bir santim uzakta durmaya devam ediyor, göğsü hiç genişlemiyor, hatta Hava.

"Magnolia'dan biraz daha genç. Kapalı bir evlat edinmeydi." Zar zor Ona bakıyorum, kaşlarının eğilmesini, dudaklarının incelmesini, çenesinin kasılmasını izliyorum. "Ondan vazgeçtim Kenna," diye boğuldum, hayatımda söylemek zorunda kaldığım en zor kelimelerdi bunlar.

Nefes almadı. Ya da hareket etmedi. Hiçbir şey yapmadı. Vücudumun parçalanmasını önlemek için kendime sarılıyorum.

"Bilmemek beni öldürüyor" diye devam ediyorum bu sefil fısıltıyla. "Gözleri senin mi benim mi bilmiyorum. Mutlu olup olmadığını bilmiyorum. Ait mi değil mi bilmiyorum. Ama sana ihtiyacım olduğunu biliyorum. Bizi götürmene ihtiyacım vardı. Zayıf olmak ve ondan vazgeçmek istemedim ama yapamadım. Annem yapamayacağımı söyledi. Korktum ve ihanete uğramış hissettim ve bu yüzden ondan vazgeçtim... tıpkı senin *benden* vazgeçtiğini düşündüğüm gibi."

Ona bakamıyorum. Çok hareketsiz, çok sessiz, parmaklarını iki yanındaki avuçlarının içine kıvrımış, eklemleri bembeyaz.

Cevap vermemesi beni korkutuyor.

Seni bir daha asla sevmeyecek, Pandora. . .

Size bir daha asla "bebeğim" ya da "Pembe" demeyin, sanki bu sizin adınızmış ve karanlığınıza rağmen size aitmiş gibi.

"That bu yüzden okul değiştirdim," diye devam ediyorum. Tırnaklarımı kollarımın üzerinde bir aşağı bir yukarı, bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. "Ve yeni arkadaşlarımla tanıştım. Melanie, Brooke ve Kyle."

Sanki gerçekten kalbini sökmüşüm gibi bana bakıyor. Ve altı yıldır ilk kez ağlamak üzereyim.

"Kürtaj olacaktım. Ona tek başıma verecek hiçbir şeyim yoktu." Bir şekilde biliyordum ki, bu konuyu biriyle, onunla konuştuğumda

İçimden patlayacaktı ve şimdi diş macununu tüpten sıkmak gibi bir şey - geri koyamıyorsunuz. Ve diş macunu gibi, itirafım da durmadan içimden sızıyor. "Ama reşit değildim ve klinik annemle iletişime geçti. That hamile olduğumu böyle öğrendi. Ve annemin bizi ayırmak için yaptığı şey yanlış olsa bile ... babanı sana karşı kullanmak . ..o kötü biri değil. Babamı yeni kaybetmişti ve beni de kaybetme endişesiyle yanıp tutuşuyordu. Bebeği benim doğurmamı istedi. Dışarıda bebeğimize daha iyi bir şans verebilecek daha iyi ebeveynler olduğunu söyledi. Ben de evet dedim, ama ..."

Karnımı tutuyorum.

"Ama o dokuz ay içinde ona bu kadar bağlanacağımı bilmiyordum. O senin bir parçandı ve bu yüzden onu sevdim ama Seattle'ı bensiz terk ettiğin için onun içimde olması da acı veriyordu." Gözlerimi boğazına, nabzının sert ve şiddetli bir şekilde attığını gördüğüm yere dikerek önce başka bir yere, sonra tekrar ona bakıyorum.

"Onu bulmaya çalışmayacağıma dair bir form imzaladım ama dışarıda bir yerde olduğunu biliyorum. Zorbalığa uğrayıp uğramadığını, arkadaşları olup olmadığını ya da kim olduğunu bilip bilmediğini asla bilemeyeceğiz. İyi bir annesi olup olmadığını asla bilemeyeceğiz, çünkü kağıt üzerinde ne kadar iyi görünürlerse görünsünler, ya iyi bir annesi olmasaydı? Muhtemelen *benden* daha iyiydi, ama ben yine de ..." Gözlerimi onunkilere dikiyorum ve sanırım gözlerimdeki incinmişlik, acizlik ve acı benim hissettiklerimi yansıtıyor. "Acaba çiş yapıyor mu? Belki o da benim gibi huysuzdur ve insanlar onu anlamıyordur. Ya da belki o da senin gibi huzursuzdur. Ya da senin gibi güzel, müzikal ve eğlenceli olabilir."

Tamam, devam edemiyorum ama durduğumda tek duyduğum Mackenna'nın konuşurken çatlayan sesi oluyor.

"Pembe," diyor, sonra boğazını temizliyor ve başını sallıyor, uzun bir süre sessiz kalıyor, nefes alıp verirken başını öne eğiyor. "Annen bana geldi-"

"Kenna, biliyorum," diye itiraf ediyorum, ona doğru bir adım atarak. "Sana bir özür borçluyum."

"Hayır, Pink. Sana altı lanet yıl borçluyum. Senin ve *onun* için orada olmayı sana *borçluyum*-"

"Hayır, sana söylemek için çok uzun süre bekledim ve sonra sen . . . gitmiştin. Ve sen ünlü oldun. Hayallerini gerçekleştiriyordun ve ben sana söyleyemedim.

artık. Beni istemeseydin, onu da istemeyeceğinden emindim."

"Bebeğim, sana gelirdim. Seni çok seviyordum." Beni kollarına çekiyor ve ne kadar sert titrediğini, haberimin onu ne kadar sarstığını hissediyorum. Kollarımı beline dolayıp kalın boynunu öpüyorum ve o beni kucaklarken, duyguları gergin ve gergin vücudunda zar zor kontrol altına alınırken tek yapabildiğim onu tekrar tekrar öpmek oluyor. "Bir kızımız var," diye fısıldıyor kulağıma neredeyse saygıyla.

"Bir kızımızı kaybettik," diye fısıldıyorum, utanç içinde başımı öne eğerek. Çenemi yakalıyor ve yüzümü kendisine doğru kaldırıyor.

"Bir kızımız *oldu*," diye düzeltiyor.

There boğazıma bir şey düğümleniyor ama konuşmayı başarıyorum. "Evet."

Bulutlar aniden gözlerini karartır. "Kızlarımın bana *ihtiyacı* vardı ama ben orada değildim. Acı çekiyordum. İstenmeyen bir asiydim, öpücüğünden ne kadar nefret ettiğim hakkında aptalca bir şarkı yazıyordum." O çok arzuladığım gümüş yüzükle dudaklarımı okşuyor ve tüm vücudum titriyor. "Oysa tek istediğim senin öpücüğündü. Senden bir öpücük daha. Bu dudakların sahibinin beni sevdiğini söylemesi için."

"Onu göremeyiz... onunla konuşamayız. Ne kadar pişman olduğumu bilemezsin. o."

"Onunla konuşacağız," diye beni temin etti, yüzüğü hala duruyordu. çenemde ve boynumda geziniyor. "Onunla konuşmamız için bir yol bulacağım."

Aşk içime işliyor. Yıllardır umut etmeye bile cesaret edemedim... ama şimdi umuttan *başka bir* şey hissedemiyorum. "Benden nefret etmiyor musun?" Bir an tereddüt ediyorum ama ellerimin ensesinden başına doğru kaymasına engel olamıyorum.

Acı acı gülüyor, bakışlarını benimkilere kaldırmadan önce bir an için dudağını kararsızca ısıyor. "Senden, annenden, babamdan, senden ayrı olmaktan nefret ettim. . . Nefret edebildiğim her şeyden nefret ettim, ama nefretten yeni kurtuldum Pink." Hâlâ dudağını ısıyor, gözlerinde pişmanlık ve hepsinden önemlisi kabullenme karışımı bir ifade var. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor. "Yani batırdık. Büyük bir hata yaptık. Lanet olsun, ama bir daha batırmak istemiyorum. Sen istiyor musun?"

"Hayır, Tanrım, hayır."

"Then beni seviyor musun? Gerçekten, Pink, hiç durmadan."

This bana bininci kez onu sevip sevmediğimi soruyor.

Yanıt olarak kalbim göğsümde titriyor.

Cesaretimi toplayarak gözlerimi kapatıyorum.

"Hadi bebeğim. Sadece üç kelime." Dudaklarıyla kulağıma okşuyor, sesi acil, neredeyse yalvarıyor. "They sihir gibidir. Onları söyle ve iyi şeyler olmaya başlasın."

"Bunları sana binlerce insanın önünde söyledim, seni açgözlü adam," diye fısıldayarak güldüm, sonra tamamen ciddi bir şekilde, "Kenna, bunları hayatım boyunca bir erkeğe söylemedim, babam hariç, ve bak o bize ne yaptı."

"O kelimeleri saklamak canımı daha az yakmazdı." Başparmağı ve işaret **parmağı** arasında saçımın pembe telini okşuyor. "Yani, bir hata yaptı. Fark şu ki, onun bunu düzeltme şansı yoktu ama bizim var. Haydi Pink, söyle bana. The önümüzdeki birkaç on yıl içinde, bu sözleri bana söyleyeceksin ve şu anda sana söz veriyorum. Şimdi, beni sevdiğini söyle."

"Yaparım amına koyayım!"

Gülüşü derin, lezzetli. "Hâlâ 'L' harfini söylemeyecek misin?" diye soruyor. "Yaşadığımız onca şeyden sonra mı? Birlikte olabileceğimiz bunca yıl ayrı kaldıktan sonra?"

The kalbimdeki titreme uzuvlarıma da yayılıyor.

Sevgiler.

Sadece bir kelime.

Ancak bu kadar gerçek ve doğru olduğunda ve bunu kalbinizde hissettiğinizde, sizi incittiğinde ve onu tekrar kaybetmekten korktuğunuzda, bu sadece bir kelimedenden daha fazlası haline gelir. Her şeyiniz olur. Bu adamın benim için her *şeyi*.

Sessizce, aniden, Mackenna başını eğiyor ve parmaklarını üstümün askılarına geçiriyor, sonra omuzlarımdan indiriyor. Çıplak tenimi öpüyor, dudakları hem sevgi dolu hem de şefkatli ve öpücük bir yıkım topu gibi duvarlarıma çarpıyor. Yumuşak bir acı iniltisi çıkardığımda başını kaldırıyor ve bakışları arzu ve ihtiyaçla çerçevelenmiş bir zıtlıklar kasırgasına dönüşüyor.

"Her şey yoluna girecek Pembe, söz veriyorum," diye fısıldıyor. "Onu sevdiğimizi bilecek." Alnımı öperken güçlü, nazik elleri başımın arkasına dolanıyor. Bir süre öylece kalıyoruz, sessizce yas tutuyoruz, sonra yumuşak, ateşli öpücükler yüzüme yağmaya başlıyor - her saniye daha ateşli ve ıslak bir şekilde ve alçak bir kurt hırıltısı çıkardığında bana ihtiyacı olduğunu anlıyorum. Yakın olmaya ihtiyacı var. Bağımızı hissetmek için. Yeniden kurmak için. Tanrım, benim de buna ihtiyacım var.

"Benim sana ihtiyacım olduğu gibi senin de bana ihtiyacın var mı?" Ona sessizce, neredeyse yalvarırcasına soruyorum. "Benim senin her santimini mideye indirmeyi planladığım gibi sen de benim her santimimi mideye indirmeyi planlıyor musun?"

Sözleri dokulu, yüzü son derece ciddi. "Yapmayacağım konusunda sana hiç şüphe verdim mi?"

Başımı sallıyorum ve sonra ona ihtiyacım olduğu için, onu istediğim için, onu *sevdiğim için* yavaşça üstümü çıkarıyorum.

Ona şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacım var. Benim için burada olduğunu bilmeye ve onun için burada olduğumu ona göstermeye ihtiyacım var. Onun sevgisini, onun affediciliği gibi hissetmeye ihtiyacım var.

Annemin bana hiç öğretmediği ama Mackenna'nın öğreteceği bir şey.

Şu anda bana bakışından dolayı -elimi kaldırıp taktığım yüzüğe bakarken beni tüm karanlığım ve tüm pembeliğimle kabul ediyor- biliyorum ki o da benim kabulümü bir marka gibi hissediyor.

Onun için soyunuyorum ve sonra sessizce soruyorum, "Benimle ne yapmak istiyorsun? Bu geceki ödülün benim, yani kazanan seçecek." Then Küçük bir gülümseme dışında çıplak bir şekilde orada duruyorum.

"Ne kazandım?" diye soruyor ukalaca, kemerini açarak. "Ben."

"Öyle mi?"

Pantolonunu yere indiriyor ve o kadar güzel ki bronz tenini görünce ağzım sulanıyor. Hepsi benim için, şeker gibi yutmak için.

Yumuşak bir sırtışla elini uzatıyor ve parmak uçlarını her zaman çok sinir bozucu olan ve kalem silgisi gibi büzülmüş meme uçlarıma sürüyor. Sonra **p a r m a k l a r ı n ı** göğsümün etrafında kıvırıyor ve eğiliyor.

Birini emiyor, bir bebeğin yapacağı gibi ıslak bir emme sesiyle ona yapıyor, sonra diğer meme ucum da aynı muameleyi görüyor. Peki ya amım? Yavaşça amımı emmeye başlıyor. Vücudumun onun aletini içimde emmek istemesinden daha ıslak emme sesleri geliyor. "Çok güzelsin, çok muhteşem. Benim mükemmel pembe kötü küçük cadım. Bu gece seninle sevişeceğim. Seninle yeniden başlıyorum-şimdi başlıyorum. Bu gece. Planım, o uzun bacaklarını yalayıp amına kadar gitmek, sonra da memelerini uzun uzun emmek. Beğendin mi?"

"Oh, lütfen," diye inliyorum, ellerimi kaslı kollarına doğru kaydırırken vücudumu dalgalandırıyorum.

Sırıttıyor, hayır sırtıtmıyor. Dudaklarındaki o seksi sırtıtış, onun kirli, seksi ağzını ısırarak istememe neden oluyor. Isırmaya başlıyorum ve çıkardığı ses beni şehvetten çıldırtıyor.

"Kenna."

Eli göğüslerimden birini örtüyor, nefesi yüzümde, şakaklarımdan birini öperken gözleri gözlerimi tutuyor. "Sanki ilk kezmiş gibi, değil mi?"

Başımı sallayıp nefes veriyorum ama beni geren o değil.

Ben geriyorum.

Söylemek istiyorum. Bunu bilmesini istiyorum. *İstediğim* kelimeleri yutkunarak geri alıyorum.

-Ama onları bekliyor. Geçmişte onları beklediği gibi.

Ben hazırım. Çok hazırım ve korkuyorum, ama bunun bir önemi yok, çünkü o benim için *tek*, biricik kişi. Ellerim onun lezzetli, sıcak teninde bunu söylüyor. Sonra dudaklarım kaslarını okşuyor.

"Kenna . . ."

İnliyor. Biliyor gibi görünüyor. "Söyle Pandora. İçinden geldiği gibi söyle."

Başparmaklarını göğüslerimin tepesinde gezdirirken göğsüm yükselip alçalıyor, böylece meme uçlarım onu dürtüyor. Nefes alışlarım gittikçe hızlanıyor. "Eğer söylersem, hemen karşılık vereceğine söz ver," diye yalvarıyorum.

Meme uçlarımı çimdikleyip cımbızlarken "Hiçbir garanti vermiyorum," diye alay ediyor ve hareketler amımın ahlaksız küçük dalgalanmalarla kasılmasına neden oluyor.

"Kenna," diye inliyorum, başının arkasını kavrayıp onu kendime çekiyorum. "Seni seviyorum."

Onu öpüyorum, dudaklarını kendime çekiyorum ve birdenbire bunu söylemesine ihtiyacım kalmıyor.

Söylemem gerek... ve söylemem... ve söylemem. O benden susmamı isteyene kadar söylemeliyim.

Söylemediğim tüm zamanlar için söylemem gerekiyor.

"Seni seviyorum." Ellerimi omuzlarında dolaştırıp başına kadar götürüyorum ve dudaklarını tekrar almak için ağzımı açıyorum. Zayıf ve güçlü bedenini bir ürperti sarsıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum, hem baştan çıkarıcı hem de şefkatle, p a r m a k l a r ı m sırtını okşuyor, kıcını kavlıyor, sonra bir elim ereksiyonunu okşamak için dolaşıyor.

İnliyor. Tanrım, inlemesine bayılıyorum. Sesinde The huskiness. "Evet, Pink, göster bana. Beni istediğini göster. Beni istediğini söyle. Nasıl sevdiğini

beni istiyor."

"Bana yaptıklarını, seni nasıl istediğimi seviyorum," diye mırıldanıyorum, dudaklarını tekrar ısırmadan önce dudaklarımı çenesinin kirli sakalına sürtüyorum.

Boyunu okşadığımda kasıldığını hissediyorum. "Argh, bebeğim," diye homurdanıyor, sesi acı çekiyor ve yine de içgüdüsel olarak kendini elimin derinliklerine doğru sallıyor. "Sen lanet olası küçük bir kızsın, değil mi?" Bir elini bacaklarımın arasına sokuyor ve orta parmağını am dudaklarımın arasına kaydırıyor. "Sadece böyle **b e c e r i l m e k** isteyen tatlı, ateşli, azgın küçük bir kız."

Yumruğunu içimde hafifçe gezdiriyor ve cevap vereceğim her şey bir inilti olarak çıkıyor. Kalçalarımı daha geniş açıyorum. "Oh, evet, Mackenna, lütfen beni. Beni sadece senin yapabileceğin gibi memnun et."

Dudakları şakağıma doğru kıvrılıyor ve tekrar içime bastırıyor. "Benimle edepsizce konuş," diye fısıldıyor. "Bana ne düşündüğünü söyle. Ne istediğini."

"Bence senin sikin çok daha kalın. Ve daha uzun. Ve ... daha iyi ... daha iyi. Though senin aletin güzel ..."

"Güzel mi?" İçimde daha derine sürtüyor. "Oh. Evet. Evet, böyle ...
lütfen."

Dudakları şakağıma doğru kıvrılıyor. İçime ikinci bir nger sokuyor ve alt dudağımyı ısırırken tam olarak doğru hissettiriyor - tam olarak *doğru*. "Bunu yaptığımda hoşuna gidiyor mu?"

"Biliyorum," diye nefes nefese kaldım.

İnliyor. "Pandora?"

"Evet?"

"Seni seviyorum Pink." Tepkimi seksi bir gülümsemeye izliyor, sonra o seksi ağzını benimkine yaklaştırıyor. Sadece bir fırça beni kendine getiriyor. Ve sonra hissettiğim gibi ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor. Havai fişekler. Vücudumda patlayan

nger tekrar içime giriyor ve dili ağzıma giriyor. Evet, lütfen. Çok açım.

Geldiğimi biliyor, çünkü dudaklarımı nazik bir baskıyla ayırıyor ve dilini sinsice içeri sokuyor, hala içimde nger'ını ovuşturuyor.

Başımı çeviriyorum ve inliyorum. "Ahh, Kenna . . . Kenna."

Ağzı seslerimi bastırıyor ve ben kendimi kazığa oturtulmuş, ele geçirilmiş, kısıtılmış, alınmış hissedene kadar içime iki, üç tane sokuyor. Ağzı da aynı

şekilde

Benimkini. Ruhumu tıka basa yiyor gibi hissediyorum ve daha da tıka basa yemesini istiyorum.

Kasılmalar durduğunda nefes nefese yatağa uzanıyorum. The ay ışığı beni tepeden tırnağa aydınlatıyor, artık üzerimi örten hiçbir şey yok. Ona bakarken hiçbir şey söylemiyorum, görkemli ve erkeksi; sadece alt dudağımı çiğniyorum, gözleri vücudumda aşağı yukarı gezinirken tekrar öpülmek için sabırsızlanıyorum.

"Ne bekliyorsun?" Nefes nefese kaldım.

"Acelen ne?" Sırıttıyor. "Bütün gece bizim." Eli ayak bileğimden başlıyor ve sonra özenli bir yavaşlık ve ustalıkla vücudumun yan tarafına, kalçalarım, belime, göğüs kafesime kıvrılıp buruşuk bir göğsümü örtüyor.

"Beni delirtiyorsun," diye haykırıyorum.

Ağlamamı duymazdan geliyor, hala bana aklımı başımdan almaktan hoşlandığını söyleyen bir parıltıyla bakıyor. Yüzünü eğiyor ve meme ucumu öpüyor. Ağzının içine çekti. Yumuşak bir çığlık atıyorum ve zevkten sakatlanmış bir şekilde yukarı doğru kıvrılıyorum.

"Oh, Tanrım, lütfen ... tekrar." Bacaklarımı sırtının alt kısmına bağladım, kollarımı boynuna doladım ve nefesimi tuttum.

Geri çekiliyor, sonra içeri itiyor. İçime oturduğu anda titriyorum ve saçlarımı tutup deli gibi pompalamaya başlıyor.

"Çok sıkısn."

"Ooooh!"

Küfrederek beni tutuyor ve itmeye başlıyor ve sevişmemizin yoğunluğu karşısında nefesim kesiliyor, nefeslerimiz, soluklarımız, onun homurtuları, "Söyle, güzel kız. Bana tekrar söyle." O girip çıktıkça seksim açgözlü ve hassas hissediyor, kaslarım bir kez daha onun etrafında kenetleniyor. Bir orgazm daha yaşıyorum. Dudağımı ısıriyorum ve başımı savuruyorum ve meme uçlarımı çimdiklediğinde patlıyorum, onun gerildiğini ve çok güçlü bir şekilde geldiğini hissediyorum. Onu daha önce hiç ama hiç böyle boşalırken görmemiştim.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyorum, nefes nefese. O da "Ben de seni seviyorum" diye inliyor.

Yatakta neredeyse bayılmak üzereyken, gözümü kırpıştırıp tavana bakmaya devam ediyorum.

Hay sikeyim. Bunu söylediğime inanamıyorum. Bu sefer o kadar kolay geldi ki. Artık

korku yok.
Artık güvensizlik yok. Aşığım ve bunu bir baş belası gibi sahipleniyorum!

"Seni seviyorum," diye tekrarlıyorum, dirseğimin üzerine yuvarlanıyorum ve çenesini öpüyorum. "Sana aşığım, sık kafalı salak suratlı, SENİ SEVİYORUM!" Ağlıyorum ve beni ezmek için yuvarlanıp "Sonunda kadın mantıklı davranıyor!" diye bağırdığında gülmeye başlıyorum.

İçimi çekiyorum ve ona sarılıyorum. "Kenna ... ne yapacağız?"

Yatağında keyifle uzanırken bana sarılıyor, elimi ağzına götürüyor ve hayatımda bana verdiği en değerli ikinci şeyi öpüyor. Annesinin yüzüğünü.

"Biz evleniyoruz."

Mackenna

Bir başlangıcın acı tatlı bir yanı vardır, çünkü neredeyse her zaman bir son gerektirir. Şu anki başlangıcım Crack Bikini'deki görevimi sonlandırmamı gerektiriyor.

Altı yıl, neredeyse.

Öğrenmeye, yaşamaya, şarkı söylemeye yetecek kadar. Bir rock yıldızı olarak ölmek istemediğimi anlayacak kadar.

Şarkı söyleyen bir aile babası olarak ölmek istiyorum.

Lionel'a geri dönmek istediğimi söyledim. Ona kendi yöntemimle müzik yapmak istediğimi söyledim. Kendi hızımda. Kendi zamanımda. Ona her gece sahne aldığım barda arkadaşlarımla olmasını, bir yerlerde kök salmak istediğimi söyledim.

Hayır. Bir yerde değil.

Kız arkadaşımın Seattle'da kök salmak istiyorum.

O benim başlangıcım, altı yıldır arzuladığım başlangıç - onu tekrar görene kadar sahip olabileceğimi asla bilmediğim bir başlangıç. Ama Crack Bikini'ye veda ederken acı çekmedim değil.

The kaydedtiğim şarkı sözleri biraz acı veriyor.

Pandora işkence görüyor. Gruptan ayrılmak istediğime emin olup olmadığımı sorup duruyor.

"Benim için bırakmak zorunda değilsin."

diyor. "Hayır Pembe, bu benim için,"

diye söz veriyorum.

The gerçek şu ki bu benim için, babam için. Ama daha çok *bizim* için.

Karargahımızdayız. The Çocuklarla birlikte durmaksızın birkaç şarkı kaydettiğimiz yer. Pandora dışarıda bekliyor, Lionel ile sohbet ediyor, ben ise Lionel'e söz verdiğim bir değil iki şarkıyı kaydediyorum.

Through pencereden onu görüyorum. Yüzünde The gülümsemesi mi? Evet, bu ~~madir~~ ve değerli bir şey. Bana devam etme gücü veren şey bu, bu kasetleri kaydetmek, üstesinden gelmek.

The arkadaşlar yeni albüm için benden iki single alacaklar.

The geri kalanı enstrümantal olacak; gitar ağırlıklı. The üyeleri gitar ağırlıklı orkestral şarkıları farklı şarkıcıların popüler şarkılarıyla harmanlamaktan heyecan duyuyor. Muhtemelen herhangi bir barda dans etmek için mükemmel bir müzik olacak.

"Bundan emin misin, dostum?" Vedalaşmak için dışarı çıktığımda Lex soruyor. Gençken yaptığımız el selamını yapıyoruz ve ben de sırtını tokatlıyorum.

"Evet, o çirkin ejderhayı kolunda tuttuğundan emin olduğun kadar."

"Kenna, dostum, ne zaman şarkılar üzerinde çalışmak, bizimle turlamak için uğramak istersen" diye başlıyor Jax.

"Haber vermeden uğrayacağım, siz iki piçi gafil avlayacağım," diye şaka yapıyorum, el sıkışıyoruz.

Lionel bunun olacağını biliyordu, biliyorum, babam hapisten çıktığından ve ona daha yakın olmak istediğimi söylediğinden beri. Sahip olduğum tek ailemle biraz zaman geçirmek.

"Fikrinizi değiştirmek için yapabileceğim bir şey var mı?" Lionel sorar.

Biraz kenarda durarak bize biraz mahremiyet sağlayan Pandora'ya uzanıyorum. Onu ensesinden tutup kendime doğru çekiyorum. "Cadalozum bir daha asla bırakmaya hazır olmayacağım."

"Kenna, ama senin müziğin ..."

"Müziğim her zaman benimle olacak." Başını kaldırıyorum, bakışları bir şekilde hem karanlık hem de eğlenceli. "Bana yazacağına söz verdiğin o şarkıyı nihayet dinleyebilecek miyim?"

Pancar gibi kızarıyor. "The ilki artık yok."

"Bana bir tane daha yaz o zaman. Daha da iyisi, benimle birlikte bir tane yazmak ister misin?"

Pandora

o an beni öyle bir test ediyor ki gözümü kırıştıırıp tırnaklarıma, ayaklarıma bakıyorum. Mackenna Jones Crack Bikini'den ayrılıyor. . .

Bunca zamandır, onu kayıt stüdyosunda izliyordum. geride bırakmak istediğı iki single'a kalbini döküyor. The gözlerimin arkasındaki karıncalanmalar dinmiyor. Arkadaşlarımla mesajlaşmayı denedim, eve döneceğimi ve ...

... Mackenna Jones'un yanına taşınıyorum.

Brooke ve Melanie neredeyse cep telefonumu patlatacaklardı. Mackenna kayıt yaparken, ikizler yanımda geziniyordu. Hem mutlu hem de üzgün olduklarını hissediyordum ama daha çok kendileri için üzgün, bizim için mutluydular.

Lex, "O adamın sana karşı hep bir ilgisi vardı," diye söz verir. Jax başparmağını kardeşine doğru uzatır. "Ne dediyse o."

Gülümsemem biraz titriyor. Ne diyebilirsin ki? Vedalar çok kötüdür ve hayatımda ilk kez bir vedaya sahip oluyorum. Mackenna giderken ona veda etmedim. Babama yok. Kızıma da. This bu benim ilk vedam ve bu çok zor.

"Ben de öyle. Ve çocuklar," diye ekliyorum, sesim çatallaşarak, "bundan sonra beni bir numaralı hayranınız olarak kabul edin."

"Bizi seviyor, Jax!" İki de üzerime atılmadan önce Lex'in ağız kulaklarına varıyor. Sarılıyor ve  akacı bir şekilde popomu sıkmaya başladıklarında Mackenna hemen gelip onları üzerimden çekiyor.

"Geri  ekilin, ahmaklar."

That Lex ona döndüğünde. "Bundan emin misin, dostum? ?"

Mackenna'yı, zor bir karar olsun ya da olmasın, bu konuda çok emin olduğunu bilecek kadar iyi tanıyorum.

Pandora

eattle, onu gördüğünüz merceği değiştirdiğinizde tamamen farklıdır. Bir gün, kalbinizin kırıldığı bir yerdir. Binlerce insan yanınızdan geçip giderken bile kendinizi yalnız hissettiğiniz bir yer. Bir gün dünyanın en yağmurlu, en iç karartıcı şehridir. Ve başka bir gün, hayatınızın geri kalanını yaşamak istediğiniz yer. Çünkü küçük kuzeninizin, arkadaşlarınızın, işinizin ve erkek arkadaşınızın olduğu yerdir.

Erkek
arkadaşın. Az
önce iç mi
çektim? Ben
mi? İç çektin.
Sırtarak.

Mutlu, umutlu, bağışlayıcı.

Tüm bunlar birkaç ay içinde nasıl olabilir?

Artık hayattan biliyorum ki, sizi kırmak sadece bir saniye sürüyor. Ama zamanla, çabayla, biraz daha uzun sürer, ama başarabilirsiniz. There birinin en derin, en karanlık sırrınızı bilmesi ve yaptığınız şeye rağmen sizi hala sevmesi size umut verir. That daha iyi olmak istemenizi sağlar. Kendinizi ve onları bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayın.

There affetmeyi öğrenmekle ilgili bir şey de var.

Hem başkalarını hem de kendinizi.

Artık farklı hissediyorum. Her sabah uyandığımda bunu hissediyorum. The gününüzü dört gözle bekleme duygusu. Hayat artık berbat değil. İnsanlar berbat değil, yani herkes değil.

Seattle'a döndüğümüz ilk hafta Kenna ve ben rock bar açacağımız yere yakın bir daire bulduk.

The salak ona Pembe demek istiyor ve tüm arkadaşlarım -Mel, Brooke ve Kyle -Tüm kalbimle onaylıyorum. Dekorasyonumu alametifarikam olan gümüş ve siyah renklerle yapıyorum ve artık müstakbel bir işletmenin sahibi olduğumuz için Mackenna üç kat yukarıda satın aldığı stüdyoya giderken ben de gündüzleri dekorasyon yapıyorum.

Hafta boyunca Pink'te çalmaları için birkaç grup ayarladı. Ve daha da iyisi, özel bir iyilik olarak, Jax, Lex ve Crack Bikini açılış gecesinde sahne alacak.

They sürekli arıyor, şu iki ahmak. Kenna'yı gruba geri döndürmeye çalışıyorlar. O da gülüp onlarla şakalaşiyor, "Hayatta olmaz" ve "Siktir git" diyor. Şu anda *Bones* adında yeni bir albüm üzerinde çalışıyor. Şarkılar için çıldırıyorum. They çok çıplak, Crack Bikini ile geçirdiği dönemde yarattıklarından farklı. Daha keskin. Daha çiğ.

Geceleri, yorgun olduğumu söylesem de söylemesem de beni dışarı çıkarıyor. O bir sinsi - başka bir wol sh özelliği.

Hafta sonları Magnolia'yı davet ediyoruz. Bizimle olmayı çok seviyor. Annem bile hatasını telafi etmeye çalışıyor, bu yüzden bazı hafta sonları Mag'i benim almamdan hoşlanmasa bile, kendi yolumuza gitmemize izin veriyor. Mackenna ile barışmaya çalışıyor.

Mag ve Kenna'nın ilk tanıştıkları anı hala hatırlıyorum.

Annem onu bıraktı. Ziyareti önceden ayarlamıştık, bu yüzden Magnolia'yı bekliyorduk. Lobiden zili çaldım ve aniden dairenin kapısı açıldı ve Magnolia karşımdaydı, gözleri merakla parlayarak "Pan, Pan, kim o?" diye sordu.

Bir kedi gibi bacaklarımın etrafında kıvrıldı ve Kenna uğraştığı gitarı bir kenara bırakıp hatırladığım bir gülümsemeye bana doğru yönelirken onu kendime çektim

Kalp eritecek kadar sevimli.

Onu incelediğini fark

ettim. Ben de adamın onu

incelediğini fark ettim.

"Misafirimizi içeri almayacak mısın Pandora?" diye sordu merakla. "Sen kimsin?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Sen kimsin?" diye karşılık verdi, tek kaşını kaldırdı ve kapıyı arkamızdan kapatmak için bana doğru uzandı.

"Ben Magdalene," dedi. "Manolya,"

diye düzelttim, gülererek.

Kız onu incelerken o da kıza gülümsedi.

"Magic Mike, erkek arkadaşım Mackenna'ya merhaba de," dedim ve onu biraz ileri ittim.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sormaya devam etti Kenna'nın ön kolundaki dövme. "Neden bilezik takıyorsun? Erkeklerden hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Mag!" Güldüm ve onu mutfağa götürdüm. "Hadi, ev yapımı pizza yapıyoruz."

Mozarella serpintisinin üzerinden Mackenna bana baktı, her zamanki gibi niyetliydi. "O-?"

"Bizimkinden biraz daha yaşlı... evet."

Bir an hüznü paylaştık, sonra arkamdan geldi, elimi tuttu ve kulağıma fısıldarken ön kolundaki Çin sembollerinin üzerine koydu, "'Senin İçin Yaşıyorum' anlamına geliyor."

"Ne?"

Güldü ve Magnolia'nın sucuk dilimlerini eklemesine yardım etmek için harekete geçti. "Tekrarlamayacağım. Sarhoştum ve aklımda tek bir şey vardı, sadece tek bir şey."

"Ben mi?"

"Evet. That seni unutmama yardımcı olacak en iyi dövme değildi, değil mi?" diye mırıldandı.

"Ama bunu gururla taşıdınız?"

"Sadece gerçek olduğu için."

Filmin galasından bir ay önce, film fragmanının Mackenna'yı öpmek için sahneye hücum ettiğimi ve vahşice fısıldadığımı göstermesiyle ünlendiğini duyduk, "Sen benimsin. Seni sahipleniyorum. Seni seviyorum. Sen benimsin."

Şaşırtıcı bir şekilde, bu bana çevrimiçi bir hayran kulübü kazandırdı. Çok beklenmedik! Bazen hayranlarla etkileşime bile giriyorum. Kenna'nın hayranları galada beni linç etmedikleri sürece her şeye razıyım. Bana söz verdi, bana dokunmayacaklar.

Ve ben ona inanıyorum, çünkü ne yazık ki, muhtemelen *ona* dokunmak için kırmızı kordonların üzerinden uzanmaya çalışmakla meşgul olacaklar.

Her neyse, galadan sadece bir hafta önce, kendimi Melanie'yi şimdiye kadarki en heyecanlı sesimle ararken buldum. O kadar mutluydum ki, sesim benim için bile yeni bir tona sahipti.

"Biz *evleniyoruz*."

"Squee! OMG! Nasıl? Ne zaman? Ne zaman sordu ve sana nasıl sordu?"

"Yapacağımızı zaten söylemiştik, ama klişe olmayan bir şekilde sordu, yoksa yüzüğü ona geri verirdim," diyorum, yüzüğüme bakıyorum, sonra da kollarını başının arkasında kavuşturmuş, çarşaflar ancak beline kadar uzanıyor olan erkeğime bakıyorum.

"Grey'in bana evleneceğimizi söylediği zamanki evlenme teklifinin klişe olduğunu söylüyorsanız, aklınızı kaçırmışsınız demektir; duyduğum en iyi, en klişe olmayan evlenme teklifiydi."

"Kenna yatakta evlenme teklif ederken. . . *bilirsiniz* . . . en volkanik fantezilerinizi buraya yerleştirin . . ."

"Vay canına, bu hiç de klişe *değil*. Çocuklara anlatılacak bir şey değil, ha?" "Sadece buraya gel!"

"Birazdan orada olurum."

Then Brooke ve Remy'i arıyorum.

"Evleniyorsun! *Remington!* Bil bakalım kim evleniyor?" Telefonu kaptı. "Tebrikler, ikinize de."

Çok geçmeden Melanie, yanında korkutucu erkek arkadaşıyla belirir. "Erkek cent, evleniyor musun?!" Her zamanki neşe ve şefkat karışımıyla bana sarılıyor ve erkeklerimizin kendilerini tanıtmaktan başka çareleri yokken birbirimizin kollarında sallanıyoruz.

"Greyson," dediğini duyuyorum Melanie'nin *ancé*'sinin.

"Tebrikler, dostum." "Mackenna," diyor Kenna, tokat atıp el sıkışarak.

"Tanrım! Şu yüzüğe bak, müstehcen! *Cidden müstehcen* bir yüzük, Kenna, iyi iş çıkardın!" Melanie büyük bir zevkle söylüyor. "Greyson, hiç bu kadar güzel bir şey gördün mü?"

"Asla," diye mırıldanıyor Greyson ama yüzüğüme değil Melanie'ye baktığını fark ediyorum.

Mackenna beni hemen oturma odasındaki koltuklardan birine çekti. Greyson ve Melanie de diğerine yerleşiyor ve tanışma hikâyelerimizi paylaşp kutlama yaparak harika vakit geçiriyoruz. Kyle bile kız arkadaşıyla birlikte bizimle kadeh kaldırmak için uğruyor.

Daha sonra, erkekler kendi işleri hakkında konuşmaya başlıyor ve ben kendimi Melanie'ye düğün resepsiyonu için iyi fikirler sorarken buluyorum. Bunu gerçekten *benim* sorduğuma inanmadı bile.

"Cidden, bu neredeyse ürkütücü, Pan!" diye yemin ediyor.

Biz gülüyoruz, Kyle'ın kız arkadaşı Terry de gülüyor ve çok geçmeden sırtışıım yüzümü acıtmaya başlıyor. Tüm bu süre boyunca Kenna'nın elinin çıplak kolumda ve omzumda gezindiğini hissediyorum - o erkeklerle, ben kızlarla konuşuyor olsam da yanımda olduğunu nazikçe hatırlatıyor.

Dokunuşlar çalmaya, elini sıkmaya, sert kalçasını ovmaya devam ediyorum -sırf bundan sonra kiminle olduğumu bir an bile unutmadığımı bilsin diye.

That gece, erkeğimle yatağa giriyorum ve onu hissettiğim tüm tutkuyla öpmeye başlıyorum. Çenesini kemiriyorum ve ellerimi seksi vızılı kesiminin üzerinde kaydırıyorum ve olabildiğince yakınına bastırıyorum. Önce tek elmas küpesini, sonra da eskiden yüzük pırlantamın olduğu kulağını kemiriyorum. There, ~~can~~ söylemekten çok korktuğum şeyi fısıldıyorum. Uzun yıllar boyunca "seni seviyorum" demedim, ama şimdi yeterince söyleyemiyorum. Yeterince duyamıyorum. Kenna da benden susmamı isteyecek bir işaret göstermiyor. Beni vücudunun altında yuvarlıyor ve durumun kontrolünü ele alıyor, emin, mükemmel bir hareketle bana olabildiğince yaklaşıyor ve derinlere iniyor.

Bir gün sonra, Pazar sabahı ve her zaman uyandığımızda yaptığımız gibi I Heart Radio'yu dinliyoruz. Then oluyor.

"Şimdi Crack Bikini'nin yeni albümünden ilk single'ı dinleyeceğiz. This 'Lullaby'." Ve birden ikimiz de sessizleşiyoruz. Ve orada, onun kollarında - sevildiğimi ve kabul edildiğimi, sıcak ve güvende olduğumu, istendiğimi ve affedildiğimi hissettiğim yerde- gözlerimi kapatıyorum ve bir kulağımla onun kalp atışlarını, diğeriyle de şarkısını dinliyorum.

*Genç ve aşık
Yenilmez olduğumuzu
düşündük Eğer yalnız ya da
üzgünsen
Birinin orada olduğunu hissetmeye ihtiyacım var
Değerli bebeğim, sana ninnimizi
söylememe izin ver Sana bu ninni
söylememe izin ver
Gelecek yıl beş ya da altı yaşında
olabilirsin Bir saniye içinde on
beş yaşında olabilirsin Bir
rekorun içinde büyüyebilirsin
Ruj, kız arkadaşlar, erkek arkadaşlar, ilk*

*zamanlar Acıtırıyor asla bunun bir
parçası olamayacağız Sana ihtiyacın
olanı veremedik*

*Seni yanımızda tutamayız Ama
bebeğim, sana verebiliriz
Tüm sevgimiz, bu ninninin içinde
Annen ve ben
Thought daha iyi bir hayatın
olurdu Biz kırık, genç ve vahşiydik
Tatlı kızımız, nedenini asla
bilemeyeceksin Ama bu an için işte bir
ninni Zamanı geri alırdık
Erkek gibi davranırdım ve dururdum.
Kim olduğunu bildiğinden emin ol
Sen onun ve benimdin
Ama zaman, asla geri getiremeyeceğimiz bir
şeydir Yaptığımız hatalar, bozduğumuz
sözler
Things asla atlatamayız Bu
yüzden buradayım
Anlayabilmeni umarak
Sen değildin; bizdik
Seninle ilgili yanlış bir şey
yok Küçük bebeğimiz
Sen mükemmeldin, hala
öylesin, işte ninnin*

"'Lullaby,'" radyodaki ses cızırdıyor. "Şarkıcı ve ancée'si 22 Ocak'ta doğan tüm kızları bulmak için dünya çapında bir arama başlatırken şimdiden listelerin zirvesinde..."

Gözyaşlarım yanaklarımdan sessizce süzülürken Mackenna sessizce yüzümü avuçluyor ve avuçlarının içine düşmelerine izin veriyor. "Onu bulduğumuzda ne yapacağız?" Sesim çatallaşıyor, yutkunuyorum. "Onu şimdi gerçek ailesinden alamayız. Ama bir şekilde onun hayatının bir parçası olmaya çalışmadan da edemeyiz."

"Ne isterse yapacağız," diye söz veriyor bana ve gözleri her zamanki gibi ıslıl ıslıl bakıyor.

Her zaman olduğu gibi, bu kitap inanılmaz sayıda harika insanın muazzam yardımını olmadan mümkün olamazdı.

Bana destek olan aileme, eşime, çocuklarıma ve ebeveynlerime sonsuz şükranlarımla.

Hem beta okuyup hem de neşelendiren ya da gözyaşları için selpak uzatan (siz kim olduğunuzu biliyorsunuz!) ve kelimelerin anlatamayacağı kadar değer verdiğim tüm yazar arkadaşlarıma.

Bu bebeği hazırlamama yardımcı olan ve benim için her zaman en iyi, en şaşırtıcı geri bildirimlere sahip olan çok özel Kelli, CeCe, Angie, Ryn, Kati D ve Dana'ya.

Editörüm Adam Wilson'a, yayıncım Jen Bergstrom'a ve Gallery Books'taki çalışan ekibine; çalışmamı destekledikleri, kitap raflarında yer almasını sağladıkları ve mümkün olan en iyi hale getirmek için benimle birlikte çalıştıkları için teşekkür ederim.

Amy'ye, gerçekten, sen bir rüya temsilcisisin ve hayatımda olduğun için çok şanslıyım.

Ve şu anda bunu okuyan size teşekkür ederim. Sözlerimin size dokunmasına izin verdiniz ve ben de şimdi bunu yapmaya çalışmak için yaşıyorum.

Katy

Merhaba! Ben Katy Evans ve aileyi, kitapları, hayatı ve aşkı seviyorum. Evliyim, iki çocuğum ve üç köpeğim var ve zamanımı yemek yaparak, yürüyerek, yazarak, okuyarak ve ailemle ilgilenerek geçiriyorum. Thank benimle zaman geçirdiğiniz ve hikayemi seçtiğiniz için teşekkür ederim. Umarım siz de benim gibi harika vakit geçirmişsinizdir. Eğer bir yorum bırakmak ve okuyucuların GERÇEK serisini tanımasına yardımcı olmak isterseniz, çok memnun olurum. Devam eden kitaplar hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, beni internette arayın. Sizden haber almak isterim!

Katy XO

Web sitesi: www.katyevans.net

Facebook: www.facebook.com/AuthorKatyEvans

Twitter: <https://twitter.com/authorkatyevans>

E-posta: authorkatyevans@gmail.com

Katy'nin en yeni yayınlarını hatırlatan bir mesaj almak için REALSERIES yazıp 313131'e gönderin.

GERÇ

EK

MADE

N

REMY

ROGUE

Galeri Kitapları
Simon & Schuster, Inc. şirketinin bir
bölümüdür. 1230 Avenue of the
Americas
New York, NY 10020
www.SimonandSchuster.com

This kitap bir kurgu eseridir. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar rastlantısaldır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Copyright © 2014 by Katy Evans

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. Bilgi için adres: Gallery Books İştirak Hakları Departmanı, 1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020.

İlk Gallery Books ticari ciltsiz baskısı Aralık 2014

GALLERY BOOKS ve kolofon Simon & Schuster, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

The Simon & Schuster Konuşmacılar Bürosu yazarları canlı etkinliğinize getirebilir. Daha fazla bilgi veya etkinlik rezervasyonu için 1-866-248-3049 numaralı telefondan Simon & Schuster Konuşmacılar Bürosu ile iletişime geçin veya www.simonsspeakers.com adresindeki web sitemizi ziyaret edin.

Tasarım: Davina Mock-Maniscalco Kapak
tasarımı: Sarah Hansen

Kongre Kütüphanesi Yayın İçi Kataloqlama Verileri mevcuttur.

ISBN 978-1-4767-5562-5

ISBN 978-1-4767-5565-6 (e-kitap)

Yırtık Çalma Listesi

Bölüm Bir: Sırlar

İkinci Bölüm: Cadı Süpürgeyi Unuttu Ama Domates Torbasını Unutmadı

Üçüncü Bölüm: Görünüşe Göre Kurbağayı Öpmek Zorunda Kalacağım Dördüncü Bölüm Hayat Güzelken

Beşinci Bölüm: Hazed

Altıncı Bölüm: Beynimi Karıştıracakını

Biliyordum Yedinci Bölüm: Büyük Dozda Gerçeklik

Sekizinci Bölüm: Geçmiş Her Zaman Yerinde Kalmaz

Dokuzuncu Bölüm: Onların Ezgisiyle Dans Etmek

Onuncu Bölüm: Konser Zamanı

Onbirinci Bölüm: Etrafta Zorbalar Var ve "Zorba" derken kendimi kastetmiyorum

On ikinci bölüm: Her Zaman İki Kere Takıldığınız Bir Pislik Taşı Vardır

On Üçüncü Bölüm: Sabırlı Olmak Öder ve İyi Şeyler Gümüş Gözlerle Gelir

Ondördüncü Bölüm: Planlar

On Beşinci Bölüm: Kaya Tanrısı ile Yolculuk

On altıncı bölüm: Balayı gibi hissettiriyor ama biz balayı değiliz. DEĞİL MİYİZ?!?!

On Yedinci Bölüm: Gruba Geri Dönüş Bölüm

Onsekiz: Arkadaşlarla Buluşma Bölüm On

Dokuz: Bırak Gitsin

Yirminci Bölüm: Pandora'nın Kutusu

Bölüm Yirmi Bir: Bekleyen Rock Yıldızı

Yirmi İkinci Bölüm: Arkadaşım Melanie Yakışıklı Prensi
Beklemememiz Gerektiğini Söylüyor - Bir Konserde Takılıp
Kalabilir

Yirmi Üçüncü Bölüm: Bitişler ve Başlangıçlar

Yirmi Dördüncü Bölüm: Pırıl Pırıl Yeni Hayat
Sonsöz

Teşekkür Yazar
Hakkında